



ഐക്യകേരളപ്പതിപ്പ്



പത്രാധിപർ:
സി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ
നായർ

കേരളക്ഷേമം

ഐക്യകേരളപതിപ്പ്

വാളിപ്പം 1. { 1946 ഒക്ടോബർ 25-ാം-ന- } ലക്കം 17.
 { 1122 തുലാം 8-ാം-ന- }
XX

വാണീവിലാസം പ്രസ്സ്, തൃശ്ശൂർ.

വില 1ക.

1708
ശബരകുളം

പ്രതിപദിക്കുക

XXXXXX
1708
1708
XXXXXX

ശബരകുളം

കുറിപ്പ്

ഉള്ളടക്കം

ഉപാസനാമൂർത്തി. (പട്ടം) ബാലാമണിയമ്മ.
മാപ്പി.

കൊച്ചിമഹാരാജാവിന്റെ പ്രത്യേക സന്ദേശം.

നേതാക്കന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ:-

ഡോക്ടർ പട്ടാഭി സീതാരാമയ്യ.

ശ്രീ കെ. എം. മുൻസി

ശ്രീ ടി. എസ്. അവനാശലിംഗചെട്ടിയാർ (വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി)

ശ്രീ ജോർജ്ജ് അറേബ (ഹോറം പത്രാധിപർ)

പത്രാധിപർ, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്.

ശ്രീ കെ കേളപ്പൻ (കെ പി സി. സി. പ്രസിഡൻ്റ്)

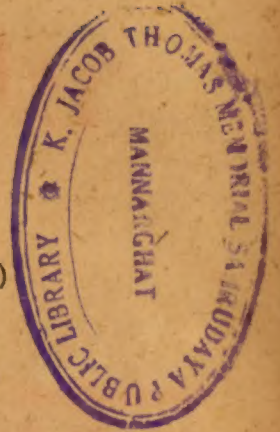
ശ്രീ. കെ എ. ഓമോദരമേനോൻ (മാതൃഭൂമി പത്രാധിപർ)

ശ്രീ. പി. കഞ്ഞിരാമൻ (കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ അസംബ്ലി മെമ്പർ)

ശ്രീ എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

ഐക്യകേരളത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു്.

1. തുണിച്ചുകൊണ്ടു (പട്ടം) വള്ളത്തോൾ.
2. ഐക്യകേരളം സാധിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ? (എം. പി. നാരായണമേനോൻ)
3. ഐക്യകേരളപ്രശ്നം. (ഗോവിന്ദൻകുട്ടിനായർ)
4. വലിയ ഡോക്ടർ (സി എ. കുഞ്ഞുണ്ണിരാജാ, ബി. എ; ബി. എൽ.)
5. കേരളൈക്യം (കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ)
6. ഐക്യകേരളം (എ. കരുണാകരമേനോൻ, എം എൽ. എ. (സെൻട്രൽ)
7. അദ്വൈതഗീതം (പട്ടം) പി. കഞ്ഞിരാമൻനായർ.
8. ഭാഷാസംസ്ഥാനം (എ പി. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ)
9. നക്ഷത്രങ്ങൾ (ചെറുകുന്ന്) ചെ. കെ. കെ. എം.
10. ഐക്യകേരളവും തിരുവിതാംകൂറും
(കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.)
11. ആ രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ (കീഴടത്തു വാസുദേവൻനായർ, ബി. എ.)
12. നവജീവൻ (പട്ടം) പി. എ. ചക്കുവൻ നമ്പൂതിരി.
13. ഞങ്ങൾ അണിനിരക്കും (കടമാഴ്കർ, കെ. സി കേശവൻനായർ, ബി. എ.)
14. കാമിനിയുടെ കടുംകൈ (ചെറുകുന്ന്) ടി. രാമനുണ്ണിനായർ, ചാവക്കാട്.
15. ഐക്യകേരളവും മലബാറും (സി ജി.)
16. മയിസൂർമിഷോൺ (പി എൻ. മൂസ്സത്, ബി. എ. എൽ. ടി.)
17. ഏകഭാഷാസംസ്ഥാനം (വിനോദകുമാർ) മുരളി
18. കരുണയിലെ കലാഭംഗം (പി. ഓമോദരൻപിള്ള, ബി. എ.)
19. നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ (ചെറുകുന്ന്) എസ്. എൻ. മധുസൂദനൻ (P. T. O.)



20. ഞാൻ കണ്ട ഐക്യകേരളം (ജയന്തൻ)
 21. വിജയം (ചെറുകുന്ന്) എസ്സ്. കെ. പൊറോക്കാട്ട്.
 അനുബന്ധം:-

- i കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം.
 ii പ്രഖ്യാപനത്തെപ്പറ്റി:-
 ജവഹർലാൽ നെഹറു.
 സരോജിനി നായഡു.
 രാജാജി
 ഹരികൃഷ്ണ മെഹത്താബ്
 സർ, എസ്സ്. പി. രാജഗോപാലാചാരി
 വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ
 ആർ. രാഘവമേനോൻ
 സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ
 കേരളസംസ്ഥാന കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റി
 കൊച്ചി പ്രജാമണ്ഡലം.
 ഹിന്ദു
 ഇന്ത്യൻ എക്സ് പ്രസ്സ്
 iii ഭാഷാസംസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വിദഗ്ദ്ധ ചിന്തകർ
 സംസ്ഥാനപുനർ വിഭജനം. (ഡാക്ടർ പട്ടാഭി)
 കേരളത്തിന്റെ ഏകീകരണം. (ടി. ആർ. വെങ്കിട്ടരാമശാസ്ത്രി)
 കേരളകുബ്ജ (പ്രാത്യാശ്വാസ രാമൻമേനോൻ)
 iv ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സംരംഭങ്ങൾ
 കണ്ണടകം
 മഹാരാഷ്ട്രം
 ആസ്സാം
 ഒറീസ്സ.
 v ഐക്യകേരളത്തെപ്പറ്റി (ഗ്രാസ്മിജി)

—X—

The Modern Leather Works, TRICHUR.

എല്ലാതരം വിശേഷപ്പെട്ട തോൽസാമാനങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ
 മോഡേൺ ലെതർ വർക്ക്സ്സിൽ അന്വേഷിക്കുക.

ഉപാസനാമൂർത്തി

— X —

ബാലാമണിയമ്മ

നമസ്കാരം ദേവി മലയലനാടേ,
സമസ്തസൗഭാഗ്യ വിശേഷഭൂഷിതേ!
വിദ്യാർത്ഥാകിലും വിദേശത്താകിലു
മുദാരയാം നീതാനി ചക്ഷ ദൈവതം.

പരാദൈവതം കണ്ട ഭവൽ പ്രതിഭയ്ക്കു
പരത്തിനൊച്ചയും പ്രണവനിഷേധം;
കറകുപ്പൽച്ചാത്തു മൃതകുല്ലാലം;
കരാളസപ്തവും കടുംബദൈവതം.

വരിഷ്ഠാം ഭവത്തനയരോ പണ്ടേ
വരുതിയെക്കായ മനോവ്യഗ്രഭയേയും
വരുമാണ്ടിൻ വഴി വെടിപ്പാക്കാനായി
ത്തിരുവോണപ്പൂക്കൾക്കുടിയിൽപ്പൂത്തു വോർ.
പ്രവൃത്തിയർമ്മത്തെപ്പറിക്കുവാൻ വെമ്പു
മിവർ നീ തന്നെ യുപാസനാമൂർത്തി.

ഉലകിൻ സൗന്ദര്യമുടൽ പൂണ്ടിങ്ങൊട്ടു -
നലർ വാഴും നീയേ മഹിതയാം ലക്ഷ്മി.
ജഡസുഖഭോഗപ്രസക്തിയെപ്പേർത്തും
ജയിച്ചു പോരുമാ മഹിഷാർദ്ദിനി.
മടിയിലേററിവെച്ചിവർ തൻജീവിത
മണിവീണ മീട്ടും സരസ്വതിയും നീ.

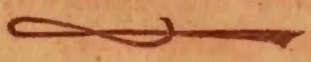
കടൽ മകളായും സദാശിവയായും
കലാമയിയായും വിളങ്ങുമ്പിടേ,
നവനവാൾ പ്രഭാവലയിതേ,
ഭവതി താൻ ഞങ്ങൾക്കുപാസനാമൂർത്തി

മാപ്

ഭാവനാവിഷയം മാത്രമായിരുന്ന ഐക്യകോളാട്യം അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഒരു വാസ്തവമായിപ്പരിണമിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്തുത ആദർശം പൊതുജനശ്രദ്ധയെ വേണ്ടത്ര ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ പൊതുക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഞങ്ങൾ ഇത്തരം ഒരു പുതിയ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തലാൽ നിശ്ചയിച്ചത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

എന്നാൽ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ആശിച്ചു തുടങ്ങിയതിനുള്ള അഭിമാനം ഞങ്ങൾക്കൊട്ടാതെന്നയില്ല. റയിൽവെപ്പണിമുടക്കവും അതുനിമിത്തമുണ്ടായ തപാൽ കഴിപ്പങ്ങളും കാരണം ഞങ്ങൾക്കു കേരളമൊട്ടാകെയൊന്നു കണ്ടുപറിക്കുവാനൊ ഏഴു തുറകുതുറക്കുവഴി കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ പാലുമാ എടുപ്പത്തിൽ സാധ്യമല്ലെന്നായിത്തീർന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല കാണത്തിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന നിശ്ചയവും മാറേണ്ടതായിവന്നു.

എങ്കിലും ഐക്യകേരളത്തിന്റെ നാനാ വശങ്ങളുമൊന്നു നോക്കിക്കാണാനും അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാനും ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം പ്രയാജനപ്പെടുമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ കൃതകൃത്യരായി. ഞങ്ങളുടെ ഈ സംരംഭം ഇത്രയും മെച്ചപ്പെടുത്തിയത് ഉദാര മതികളായ ലേഖകന്മാരുടേയും മറ്റു ബന്ധുക്കളുടേയും ഉള്ളഴിഞ്ഞ സഹായസഹകരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന വസ്തുത ഏടുതുറുപറഞ്ഞേ തീരൂ. അവരുടെ പേരിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി കൂപ്പുകയ്യാടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.



കൊച്ചി മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ സന്ദേശം



Sir,

I am commanded by His Highness to inform you that His Highness is very much pleased to learn that you will be bringing out shortly a Special issue of your Journal devoted to "Aikyakerala", a subject very dear to His Highness. His Highness

hopes that the publication will be useful and interesting to the public.

Hill palace, } (Sd.) V. Krishna menon B. A.
17th. September 1946. } Sarvadhikariakar.

മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലേക്ക് പ്രിയതരമായ "ഐക്യകേരളം" വിഷയത്തെ മുൻനിർത്തി അടുത്തുതന്നെ നിങ്ങളുടെ പത്രത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നറിഞ്ഞ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അതീവ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങളെ അറിയിക്കാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഏകദേശം ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉപയോഗപ്രദവും പൊതുജനങ്ങൾക്കു രസാവഹവുമായിരിക്കുമെന്ന് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

കനകക്കുന്ന് കെട്ടുതരം, } വി കൃഷ്ണമേനോൻ ബി എ. (ഒപ്പ്)
17-9-1946. } സർവാധികാരികൾ.

നേതാക്കന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ

Dr. Pattabhi Sitaramayya,

Kerala is one and indivisible. That was what I felt in 1936 on tour in Cochin and Travancore and later in Malabar in 1938. The three form a sub-federation, the Visala Kerala. I have been pleading through the press and from the platform for such an integration. It is refreshing to see the Maharaja of Cochin publicly sponsoring such a new synthesis. It will come into being. On taking over India we must bring a fresh view point,—independent, national and reconstructive—to bear on the question. India has been requisitioned for over a century and a half and we must now derequisition it and reconstitute its organs and limbs so as to form a real living organism.

22—8—'46,

ഡാക്ടർ പട്ടാഭിസീതാരാമയ്യ

കേരളം ഏകവും അവിഭാജ്യവുമാണ്. 1936-ൽ കൊച്ചിയിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും പിന്നീട് 1938-ൽ മലബാറിലും പര്യടനം നടത്തിയപ്പോൾ അതാണ് എനിക്ക് തോന്നിയത്. ഈ മൂന്നു ഘടകങ്ങളും കൂടിച്ച് ഒരു ഉപസംയുക്തരാജ്യം—വിശാലകേരളം—ആയിത്തീരുന്നു. ഇത്തരം ഒരു ഏകീകരണത്തിനുവേണ്ടി പത്രങ്ങളിലും, പ്രസംഗവേദികളിലും ഞാൻ വാദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ നൂതനസംയോജനസംരംഭത്തിനു കൊച്ചി മഹാരാജാവ് പരസ്യമായി നേതൃത്വം നൽകിക്കാണുന്നതു ഉന്മേഷജനകതന്നെ. അതു നടപ്പിൽ വരികതന്നെ ചെയ്യും. ഇന്ത്യയെ നാം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ സ്വതന്ത്രവും, ദേശീയവും, പുനഃസംഘടനാപരവും ആയ ഒരു വീക്ഷണഗതിയോടുകൂടി വേണം ഈ പ്രശ്നത്തെ നേരിടാൻ. ഇന്ത്യ അന്ത്യാധീനപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ട്, ഒന്നര ശതാബ്ദത്തിലധികം കാലമായി. നാം അതിനെ ഉടൻ അന്ത്യാധീനപ്പെടുത്തുകയും, അതിന്റെ ഘടകങ്ങളെയും പരിധികളെയും ഒരു യഥാർത്ഥവും, സജീവവുമായ രാഷ്ട്രസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു.

22—8—'46

Sri. K. M. Munshi.

Dear Sir,

Thanks for your letter of the 19th. I wish your "Aikya Kerala" Number every success.

23rd August '46.

ശ്രീ കെ. എം. മുൻഷി

മാന്യ സുഹൃത്തേ!

19-ാം-ത്തെ കത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഐക്യകേരളം വിശേഷാൽപ്രതികൾ സകല വിജയങ്ങളും നേൻകൊള്ളുന്നു.

1946 ആഗസ്റ്റ് 23-ാം-നു-

Sri. T. S. Avanasilingam Chetty.

Dear friend,

Thanks for your letter of the 20th inst. As every other linguistic area, the future of Kerala is in its unity. It is only by that way any people can develop their own culture, language and traditions. I wish your Annual Number all success.

22nd August 1946.

ശ്രീ. ടി. എസ്. അവാസലിംഗം ചെട്ടി

പ്രിയ സുഹൃത്തേ!

20-ാം-നു അയച്ച കത്തിനു നന്ദി. ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള മറ്റൊല്ലാ പ്രദേശങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ കേരളത്തിന്റെ ഭാവിവും അതിന്റെ ഐക്യത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഏതൊരു ജനതക്കും അതിന്റെ സംസ്കാരത്തെയും, ഭാഷയെയും, പാരമ്പര്യങ്ങളേയും വികസിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ആ ഒരു ഒരു മാർഗ്ഗമുള്ളു. നിങ്ങളുടെ വാർഷികപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്നു സകല വിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1946 ആഗസ്റ്റ് 22-ാം-നു.

Mr. Joachim Alva, Editor, 'Forum'

"Kerala is an exceedingly beautiful place endowed with the wealth of nature and rich human material. When I mean Kerala, I mean all those lands including British Malabar, Cochin and Travancore and perhaps even more, wherever Malayalam is spoken. It is a charming language and is strong enough to bind the hearts of people irrespective of tyrants in Travancore or even in British India under the Raj. Kerala must be one and even if thrones and dominations come in the way, the province must become one united whole. Last year I went down to Kerala and found that only selfishness of man and the machine of the Raj divided the hearts of the people of Kerala. The Cochin Ruler's message, though belated, is welcome and ought to go far ahead to break down the barriers. Kerala must be one and Kerala has to live on terms of love and equality with all her neighbours like ourselves from Karnatak. May this spirit of Kerala Union grow stronger until it is triumphant."

24-8-'46.

ജോക്കിം അൽവാ, ഫോറം പത്രാധിപർ

പ്രകൃതിവിഭവംകൊണ്ടും, സമൃദ്ധമായ മാനവസമ്പത്തുകൊണ്ടും അനുഗ്രഹിതമായ ഒരു അതിമനോഹരപ്രദേശമാണ് കേരളം—കേരളം എന്നു പറയുന്നതു ബ്രി: മലബാർ കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഇവയെല്ലാം, എന്നല്ല, മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളേയും ആകുന്നു. മലയാളം ഒരു സുന്ദരമായ ഭാഷയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലേയൊ, 'രാജീ'നു കീഴ് പെട്ട ബ്രി: ഇന്ത്യയിലെ തന്നെയൊ സേച്ഛാധികാരികളെ കണക്കാക്കാതെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ തക്ക ത്രാണി അതിന്നുണ്ട്. കേരളം ഒന്നാകണം. സിംഹാസനങ്ങളും സർവാധിപത്യങ്ങളും, വിലങ്ങിച്ചുനിന്നാൽകൂടി അതു ഒരു ഏകീകൃതവും, സമഗ്രവുമായ സംസ്ഥാനമായ തീരൂ കഴിഞ്ഞു കൊല്ലം ഞാൻ കേരളം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു കണ്ടറിയുവാൻ സാധിച്ച മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവിത്വവും മാത്രമാണ് കേരളീയരെ വിലേറിച്ചു നിർത്തുന്നത് എന്ന്. കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ സന്ദേശം, അതു കേൾച്ച വൈകിപ്പോയെങ്കിൽകൂടി, സ്വാഗതാർഹതന്നെ. തടസ്സങ്ങളെ തട്ടിനീക്കുവാൻ അതു വളരെ സഹായിക്കും. കണ്ണാടകക്കാരായ ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള അയൽവാസികളോടു സ്നേഹത്തോടും, സമഭാവനയോടുംകൂടി വർത്തിച്ചുകൊണ്ട് കേരളം ഒന്നായിത്തീരണം. കോളെക്ട്രബോധം വിജയം കൈവരും വരെ ഉത്തരോത്തരം പ്രബലപ്പെടുമാറാകട്ടെ!

24-8-'46

Editor, Indian Express,

Dear Sir,

"Aikya Kerala" has come to be a live issue. It is also the inevitable goal of present day developments both inside and outside Kerala. It is therefore symptomatic of the time spirit that you should think of bringing out a special number containing all relevant material connected with the problem of a united Kerala. I wish your venture every success.

23rd August 1946.

പത്രാധിപർ, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്.

മാന്യ സുഹൃത്തേ!

'ഐക്യകേരളം' ഒരു സജീവപ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലും, പുറത്തും ഇന്നുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളുടെ അഹരിപ്പൊരുമായ പ്രാപ്യസ്ഥാനം അതാണ്. ഐക്യകേരളപ്രസ്ഥാനവുമായ ബന്ധപ്പെട്ട ഏല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു വളരെ കാലോചിതമായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിനു സമ്യക് വിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1946 ആഗസ്റ്റ് 23-ാംനം.

ശ്രീ കെ കേളപ്പൻ

നിങ്ങളുടെ പത്ര. "ഐക്യകേരളം വിശേഷാൽപ്രതി" പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു അവസരോചിതമായിരിക്കുന്നു. ഭാഷയേയും സംസ്കാരത്തേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിവേണം. സംസ്ഥാനവർജ്ജനം എന്ന തത്വത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കെ. പി. സി. സി.യുടെ കേരളസംസ്ഥാനപ്രമേയം ഇവിടെ പ്രസ്താവരോഗ്യമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യകവാടം തുറന്നുകിട്ടാൻപോകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഐക്യകേരളപ്രക്ഷാരണം വിശേഷിച്ചും പ്രോത്സാഹനകരമെന്നു ആ നിലയ്ക്കു നിങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം നാട്ടിനൊരു പുതിയ പ്രമാണം നൽകാൻ കെൽപ്പുള്ള ഒന്നാവാട്ടെ!

21-8-1946.

“കേരളകേന്ദ്രം”ത്തിന്റെ ഒരു എക്സക്യൂട്ടീവ് ശ്രമം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നു. കാര്യം ചിതമായ ഈ സംരംഭത്തിന് വിജയം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

കേരളീയരുടെ സർവ്വനോനുഭവമായ അഭിപ്രായമിട്ടു കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമായ സംയോജനം അത്യാവശ്യമാണ്. കേരളീയരുടെ പാരമ്പര്യവും ആചാരമതാചാര്യകളും, ഭാഷയും, സംസ്കാരവും, പഴയ ചരിത്രവും എല്ലാം ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കു കൈ ചൂണ്ടുകയാണ്. കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ ചരിത്രപ്രധാനമായ പ്രഖ്യാപനത്തോടെ ഐക്യകേരളപ്രശ്നം ഒരു വിട്ടുവാങ്ങലിൽനിന്നു പ്രായോഗികവും, അടിയന്തരവുമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയാക്കി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ വേണ്ട വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാൻ കേരളീയരെല്ലാം ഉള്ളഴിഞ്ഞു ഉത്സാഹമിട്ടു മുന്നോട്ടു പോകണം എന്റെ പ്രതീക്ഷ. നിങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഇതിന്നു പ്രചോദനം നൽകട്ടെ!

16__8__1946.

ശ്രീ. പി കുഞ്ഞിരാമൻ

മെമ്പർ, കോൺഗ്രസിന്റെ വൻ്റ അംഗം'ളി.

“കേരളഭക്ഷ്യ” എന്ന “ഐക്യകേരളം” “വിശേഷാ” പത്രികാപക്ഷിതമാണെന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷത്തിനവകാശമില്ല. കൊച്ചി മഹാരാജാവ് തിരുമാനത്തിൽനിന്നുണ്ടായ, ആ ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച പ്രഖ്യാപനം “ഐക്യകേരള” പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിക്കല്ലാണ്. ഏതൊരു ലക്ഷ്യത്തിന്റേയും പ്രാപ്തി നമ്മുടെ ആദർശശാലിയായും ആത്മവിശ്വാസദാർശ്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള പരിശ്രമത്തിന്നു പ്രോത്സാഹനവും ത്രാഗേസന്നദ്ധതയും പരിപൂർണ്ണമായ അർപ്പണത്തോടെയും പ്രദാനം ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ ഈ സംരംഭം അതുകൊണ്ടു അത്യന്തം അഭിലഷണീയവും അഭിനന്ദനീയവും തന്നെ. പൊതുനമ്മുടെ ലക്ഷക്കീട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യരഹിതമായ സേവനം വിജയപ്രദമാവാതിരിപ്പാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. നിങ്ങളുടെ ഏതൊരു യാത്രയ്ക്കുള്ള ഉദ്യമത്തിന്നു ഏതൊരു ഞാൻ സർവ്വ മംഗളവും ആശംസിക്കുന്നു.

25 8-1946

ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപ്പിള്ള

കേരളീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉത്ഭവം, സ്വഭാവം, പ്രത്യുക്ത, പ്രാധാന്യം, പരിഷ്കൃത എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ 1944-ലെ ബോറഡ് മലയാളി വാഷികത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. ഒരു പുതിയ ഭാരതത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ ഇതിന്റെ കാലാനുസൃതമായ വികാസത്തിനു, ചില സംഭാവനകൾ ചെയ്യുവാൻ കാണാം. ഈ വികാസത്തിനു കേരളീയരുടെ മറ്റു ജീവിതമൂല്യങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും, പ്രതിബന്ധമായി നിലുറുന്ന കേരളഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഇന്നത്തെ ഭിന്നിപ്പ് ഐക്യകേരളസ്ഥാപനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയമുഖേന മാത്രമെ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. തന്നിരിക്കുന്ന ഇതിനു സഹായകരായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഗുരുവായൂരിലെ “കേരളക്ഷേമ”വാരികയുടെ ‘ഐക്യകേരള വിശേഷാൽപ്രതി’യ്ക്കു ഞാൻ സകല മംഗളങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

24__8__1946.



Guruvayurappan Commercial Institute

WESTERN NADA, GURUVAYUR.

*Expert coaching given in Typewriting, Shorthand, Book-keeping
and Commercial Correspondence!!*

*Fees Moderate! Join now!! Job works undertaken for
Moderate Charges.*

ഗുരുവായൂരിൽ

വൃത്തിയും തമിഴുമുള്ള കാപ്പി, പലഹാരങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറെ നടയിൽ ക്ഷേത്രത്തിനു തൊട്ടടുത്തു നമ്പ്യാർ ബിൽഡിങ്ങ് സിലുള്ള ബ്രാഹ്മണാർ കാപ്പി കൂമ്പിയിൽ കിട്ടും.

BRAHMIN'S COFFEE CLUB,

NAMBIAR BUILDINGS,

Western Nada, P. O. GURUVAYUR

ആ യുദ്ധോദത്തിന്റെ അന്ത്യ ഗല കാണ്

ആയിരത്തത്തിലെ പൂർണ്ണ സംസ്കാരത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയപുരോഗതിയെ തെളിയിക്കുന്നവയും, ശ്രീ—“വൈദ്യരം, വി. നാരായണൻ നമ്പൂതിരി” പല പരീക്ഷണവുമടങ്ങി, ശാസ്ത്രീയമായി നിർമ്മിച്ചവയായ പുതിയ നാലു സിദ്ധശാസ്ത്രങ്ങൾ

1—സഭാപുനരവനം!

ഗർഭാശയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ബീജത്തെ വേണ്ടവിധം സംസ്കരിച്ച് ദോഷാഹിതമാക്കുകയും, നിലനിൽക്കുകയും, ക്രിമമായ വളർത്തുകയുമാണ്, “സ്വർദ്ധപംസവനം” എന്നു. രണ്ടോ, മൂന്നോ മാസമാകുമ്പോൾ ഗർഭം സ്രവിച്ചുപോവുക, ശിശുവിനു ജീവനല്ലാതെ വരിക—മുതലായ വ്യാപത്തുകളിൽനിന്നും രക്ഷകിട്ടണമെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ “സർദ്ധപംസവനം” ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

2—ബാലകളും!

கதிகடுகூ கஜஸ்து, ஸுலிசகி, வாசுபாசம், லேககாந்தி—ஐவ நல்கி ர
ஸாதிபாதுகூழைத் தோண்டித் தீண்டு ருபாயநமபனத நல்குந. புதிய தத
கூயபாந' "ஸாபக பூ" — காவிரிபுரநாநாபவநத பிஷுபவதநடு
கூ காயிகபூ கானபிகபூ ஐந வஜ்ஜபா — காவிரிபுர உளகாக்கநதந
நாநகூத் "ஸாபக பூ" உபாயபிகக

3_ബാലജീവൻ !

കുട്ടികൾക്കു വന്നുപോരുന്ന ഗ്രഹണി, അതിസാരം, ഉദരകുതി, രക്തക്കുരുൾ ഇവക
 ഒരു ക്ഷണത്തിൽ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രത്യേകശക്തിയുള്ള ദിവ്യരസ്യമാണ്
 ഞങ്ങളുടെ “ബാലജീവൻ”.

4-8၈"ယကုဿ !

തെങ്ങുകളുടെ ദേശം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനായി, ഒരു അഗ്നിപരീക്ഷിക്കുന്ന നെടുത്താ. തീ
 പൊള്ളിയാൽ ഉടനെ "ദേശം സൂചിപ്പിക്കുന്ന" നെടുത്താ
 മായി പൂർവ്വം? കരിയെല്ലാം പൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്തു. ൧൫
 ൯ അടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഏകമൂലികയുടെ അതുതാവരമായ പ്ര
ഭാവവിശേഷത്തെ അനുഭവപ്പെടുത്തിത്തരുന്ന
ഈ ദിവ്യരൂപം കാരാ ഗുഹങ്ങളിലും ഉപാ
യിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമെന്നു മാത്രമല്ല
ആത്മാഖ്യപ്തിയാണു് —

എല്ലാ ദിക്കിലും ഏജണ്ടമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ജാതപ്രിയർക്കു !

വി. എൻ. വൈദ്യശാല,

P O ഇതാല. (Via) പട്ടാമ്പി.



ഐക്യകേരളത്തെപ്പറ്റി ==

== ഞങ്ങളുടെ രോണനന്ത

കോളം കനാലും തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ എന്നു ഇന്നത്തെ വിഭജനാവസ്ഥ അവസാനിക്കുന്നു. കന്യാകുമാരി മുതൽ കാസർഗോഡ് വരെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന ഒരു കേരള സംസ്ഥാനം സംജാതമാവണം. കേരളത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും അതു കൂടിയേ കഴിയൂ.

പക്ഷെ, പറയുന്നതുപോലെ, ഇത്രത്തു ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായ ഒരു കാര്യമല്ല ഇതിന്നു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുകയും ഒന്നിച്ചു കിടക്കുന്നതുമായ കന്നിപ്രദേശം നിലകളെ കൂടിയിണക്കുന്നതു എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ കന്നിപ്രദേശം നിലകളും ഒരു നാട്ടുരാജ്യവും ആയാലും അതു അസംബ്യമല്ല. നാട്ടുരാജ്യത്തെ രാജാവിന്ന് സംസ്ഥാനത്തിലെ ഗവണ്ണറുടെ സ്ഥാനം വഹിക്കാം. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവിക്കോ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കോ വലിയ കോട്ടം തട്ടാറില്ല.

പക്ഷെ കന്നിപ്രദേശം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുണ്ടാവുമ്പോഴാണ് വിഷമം നേരിടുന്നതു. അവരുടെ സ്ഥിതിയെ നിഹനിക്കാതെ അത്തരമൊരു സംസ്ഥാനരൂപവൽക്കരണം അസാദ്ധ്യമാണ്. സാധാരണക്കാർ തന്നെ സമ്പ്രദിക്കാൻ തയ്യാറല്ലെന്നിരിക്കെ രാജാക്കന്മാർ പെട്ടെന്നു, നൂറ്റാണ്ടു സംഗതിയാഗികളായിത്തീരുന്നതു പ്രതീക്ഷിക്കാനും വയ്യ.

കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്താളും പോംവഴിയിതാണ്:— കുന്നുകളിൽ, മൂന്നു ഘടകങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സബ് മെഡറേഷൻ. അതല്ല; തിരുവിതാംകൂർ ഒഴിഞ്ഞുവെക്കുകയാണെങ്കിൽ,— തല്ലാലം കൊച്ചിയും, മലബാറും കൂടിയ ഒരു സംസ്ഥാനം—അഥവാ, നാട്ടുരാജ്യം. ഉത്തരവാഴിക്കരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ സംസ്ഥാനവും നാട്ടുരാജ്യവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമുണ്ടാവാറില്ല.

ഒരു പ്രായോഗികപദ്ധതിയെന്ന നിലയിൽ ഇതു തരക്കേടില്ലെന്നു ഏറ്റവും വാസ്തവത്തിൽ, രാജാക്കന്മാരുടെ താല്പര്യങ്ങളെക്കാൾ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമമാണ് പ്രധാനം. രാജാക്കന്മാരില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ സംസ്ഥാനമാണ് കാല്പം. ഒരേകലോകത്തിന്റെ ഘടകമായി ഒരേക ഇന്ത്യ അതിന്റെ ഉപഘടകമായി ഒരേക കേരള സംസ്ഥാനം. അതാണ് വേണ്ടത്. ഒരേക ലോകം വിഭജിക്കാതെയിരിക്കാം. എന്നാൽ, ഒരേക ഇന്ത്യ അത്രയൊന്നും ദൂരമല്ല. അതിൽ ഏകഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങളും അസംഗതമായ, അസംഭാവ്യമായ അല്ല. അതുകൊണ്ടു മുൻവിവരിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ഒരിക്കലാത്തർക്കമുള്ള പോംവഴി മാത്രമാകുന്നു.

ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുറവിലെങ്കിലും തരണം തരണം കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

സംസ്ഥാനത്തിലും കേന്ദ്രത്തിലും ഇന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണം കൈയേറി
 ിക്കുന്നു. ചുരുക്കം ഒരു പുതിയ ഭരണഘടന തയ്യാറാക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥാ
 പകസമിതിയും രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്കു, ഐക്യ
 കേരള സ്ഥാപന സംരംഭത്തെ പൂർണ്ണപ്പെടുത്താനും പുരാഗമി
 പ്പിക്കുവാനും ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസരമാണിതെന്ന് എടുത്തുപറയ
 ന്നതില്ല.

പരിതസ്ഥിതി കൂടുതൽ അനുകൂലമാകത്തക്കവണ്ണം കൊച്ചി
 മഹാരാജാവിന്റെ സുധീരനേതൃത്വം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കു
 ന്നു. ഐക്യകേരളത്തിനുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ഈയിടെത്തന്നെ പ്ര
 ഖ്യാപനം കാലം കണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള തികഞ്ഞ തന്ത്രത്തിന്റെ ലക്ഷണ
 മാണ്. തന്റെ ത്യാഗസന്നദ്ധതകൊണ്ടു പ്രജകളുടെ പാശമായ ആദര
 വിന്നും സ്നേഹത്തിന്നും അദ്ദേഹം പാത്രമായ് തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രജകൾ
 കൂടാതെ പുഷ്പനാഭിയിൽനിന്നു കയെടുത്തതിൽക്കവിഞ്ഞ് പ്രശംസാർഹമായ ഒരു പദ
 വികരണ പ്രജാധിപതിക്കു കിട്ടാനില്ല. കൊച്ചി മഹാരാജാവ് തന്റെ
 യീശാചിതമായ കൃത്യംകൊണ്ടു അതു നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരേ
 കൃഷ്ണകേരളത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പുഷ്പത സ്മരണയായിരിക്കും.

തിരുവിതാംകൂർ ഒരു തടസ്ഥനയമാണിപ്പോഴുള്ളതിൽ കൈ
 കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. മഹാരാജാവ് യാതൊരു പ്രസ്താവനയും പുറപ്പെടുവി
 ച്ചിട്ടില്ല. സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ ഐക്യകേരളത്തിന്നു
 കൂലമല്ലാത്ത മില പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതൊരു
 ദിവ്യന്റെ നയമാത്രമാണ്. തിരുവിതാംകൂറും ഐക്യകേരളത്തിൽ അ
 ണിനിരക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യ.

ഇതുവരെ തിരുവിതാംകൂറിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ തെക്കൻ തിരു
 വിതാംകൂറിലെ 14 ശതമാനവരുന്ന തമിഴർ തങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന
 പ്രദേശം തമിഴ് നാട്ടിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്നു പുതുതായ് ഒരു വാദം
 കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ വിഷ്ണുക്കുലിയോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്നപ
 ക്ഷം, ഭൂപ്രകൃതിയും, പുരാതന ചരിത്രവും സാമ്പ്രദായിക വ്യവധാനവും അ
 തനുവദിക്കുവാൻ അനുകൂലമല്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ കേരളം ഇന്നും ഐക്യകേരളമായിത്തന്നെ
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു: ഭൂപ്രകൃതി, ഭാഷ, സംസ്കാരം, ആചാരവിചാരങ്ങൾ,
 വേഷഭൂഷാദികൾ ഇതിന്നും പുറമെ കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ പണ്ടു കീർത്തി
 നേടിയ കടലാശത്തെ കേരസമുദ്രങ്ങൾ, മലവാരങ്ങളിലെ ഏലം ഇ
 ന്തി, കരുമുളക് ഇവക്കൊന്നും മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്ന
 പ്രത്യയസമീപ്യം. കേവലം രാഷ്ട്രീയമായ അനൈക്യമാണ് ഇന്നു കേരള
 ത്തെ വളരായക്കാതെ തുണുവെട്ടി നിർത്തിയിട്ടുള്ളതു. ഈ അനൈക്യം
 അവസാനിച്ചു മലനാടിനു അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. മലയാളികൾ അതിന്നു
 ചേർന്നി അണിനിരക്കേണ്ട അവസരം ഇതാണ്.



ഇന്നിപ്പേർക്കു

വള്ളത്തോൾ

(കേക)

ഏകയാം പരാശക്തിയല്ലയോ, വിധിവിഷ്ണു-
ശ്രീകണ്ഠിമുന്തികളെന്നു കീർത്തിക്കപ്പെട്ടു?
ദക്ഷിണാഹവനീയ ഗാർഹപത്യഭാഗം-
ശുഷ്ണിയാകുമൊര ദേവന്റെ വിഭജനം.
അപ്പടി, ലബധാരം കൊച്ചിയും വേണാടുമാം
മുപ്പരിൽപ്പതിഞ്ഞാലു, മൊന്നുതാൻ മലയാളം.
വെണ്മഴവൊന്നിൻദിവ്യവേലയാൽ വിനിർമ്മിതം,
നമ്മുടെയൊന്നത്തറവാടു ഭാഗ്വരാജ്യം.
ഇമ്മൂന്നപങ്കായ്ത്തന്നെ കിടന്നാൽ ഭ്രാന്തക്കളേ,
നമ്മൾക്കു വിദ്വതിയെങ്ങൈകൃമെങ്ങെ, ഞ്ഞുകഷം?

കിഴക്കീ രാജാണൈകാൽത്തപ്തനാം സഹ്യൻതാനാ-
നശരി വീശിടുന്നു തൻപച്ച വിശരിയാൽ;
മേക്ക, വൻകടലലക്കൈകളുണ്ടിളക്കുന്നു,
നേർക്കതിർ വരപ്പട്ടച്ചിന്നിലമൊന്നാക്കാനായ്!
പേർകൊള്ളുമേതിൻസപിമാദയദേവതമാരോ
ഗോകണ്ഠേശന, മറ്റികന്യയാം കമരീയും,
ഏതനാൾ സഹിച്ചെങ്കോമാ നാടിൻ വിഭജനം-
മൽത്തൊടലം മേന്ത ദമ്പതിമാരാമവർ?

വാരമ്പുഴിപ്പൊന്നുപുത്താഹസ്യപിയിൽക്കൊത്തു,
ഭാരതഭാഗാവിൻ തൂപ്പാദവിരിവസ്ത്രം-
ചോരാൻ പെരുമാളാലെന്നിനോ ചീന്തപ്പെട്ട
കേരളം-പേവിൽത്തുണിച്ചെന്തൊന്നാക്കേ നമ്മൾ!

ചെറുകുതകേരളം

സാധിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ?

എം. പി. നാരായണമനോൻ.

കേരളത്തിന്നുകെ ഒരു രാജ്യഭരണം വേണമെന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ ഞാൻ കുന്നും ഏഴുതേണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതു വേണമെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടാത്തവർ ഇതു വായിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. എങ്ങിനെയാണ് ഈ ഉദ്ദേശം സാധിക്കേണ്ടതു എന്നുമാത്രമെ ഏഴുതുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു.

ചെറുകുതകേരളത്തിൽ മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂട് ഈ മൂന്നു ഖണ്ഡങ്ങളും ഉൾപ്പെടേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂർ തല്ലോലം കൂടിപ്പെന്നു തിച്ഛപ്പെട്ടത്താം. ടിവാൻ സർ, സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ഒരു മലയാളിയല്ല. മലയാളികളുടെ വിചാരഗതിയൊ ആശയങ്ങളൊ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ല. ഒട്ടില്ലതാനും. അദ്ദേഹം കരിന്തുക്കാരനാണ്. പഠിച്ചുള്ള ഇന്ത്യക്കാരന്റെ വിചാരഗതിയും ആശയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്നും ഉണ്ട്. ഇന്ത്യ ഭരണകേരണത്തിൻകീഴിലാവണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു കലശലായ മോഹമുണ്ട്. ആ ആവശ്യത്തിന്നു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ പലേ അധികാരങ്ങളും വിട്ടുകൊടുക്കാനും അദ്ദേഹം ഒരുക്കമുണ്ട്. ടിവാൻജി ഒരു ഭാഷിണാതുറന്നുകൂടിയാണ്. ഭക്ഷിണഖണ്ഡത്തിന്റെ യോജിപ്പിന്നും അദ്ദേഹം ആവശ്യക്കാരനാണ്. അതിന്നുവേണ്ടിയും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അധികാരങ്ങൾ കൈയൊക്കെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു വിരോധമില്ല. താൻ മലയാളി അ

ല്ലാത്തതിനാൽ മലയാളത്തിന്റെ ഏകീകരണത്തിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു മോഹവുമില്ല. അതിന്നുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അധികാരങ്ങളിൽ കുന്നും ബലികഴിക്കാനും ഭാവമില്ല. മന്ത്രിയും, രാജാവും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാൻ യാതൊരു തെളിവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പൊന്നുതമ്പുരാന്റെയുമഭിപ്രായം ഇതുതന്നെയാണെന്നു നമുക്കു ഊഹിക്കാവു. അതുകൊണ്ടു തല്ലോലം തിരുവിതാംകൂടില്ലാത്ത ചെറുകുതകേരളമെ ആലോചിക്കേണ്ടതുളള സർ, സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കില്ല, അതുവരെയും തിരുവിതാംകൂട് ടിവാന്നായിരിക്കുമെന്നും ഉറപ്പില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ പൊന്നുതമ്പുരാനു് താൻ മലയാളിയാണെന്ന കാമം വന്നു എന്നു വരാം. അന്നു് തിരുവിതാംകൂടു കൂടി ചേർന്ന ചെറുകുതകേരളവും ഉണ്ടായേക്കാം. അതുവരെയും തിരുവിതാംകൂടവിടെ വരെ നില്ക്കട്ടെ ടിവാൻജിക്കു മലയാളികളുടെ ആശയങ്ങളിൽ പങ്കില്ലാത്തതിന്നു അദ്ദേഹത്തിനെ കുറച്ചെടുത്താൻ തരമില്ല. കാരോരുത്തരുടേയും സംസ്കാരംപോലെയെ ആവാൻതരമുള്ളു.

കൊച്ചി തമ്പുരാകുന്മാർ പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുതൊട്ടു കേരളത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായ വിദേശികളോടു യോജിച്ച് കേരളത്തിന്നു ഹാസിയെത്തുകയെ ഉണ്ടായ്ക്കൂട്ടി. അതിന്റെ കൈ പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടു ഇന്നത്തെ കൊച്ചി വലിയ ത

ന്യൂറാൻ കേരളീയരുടെ ആശയെ സഹ ലീകരിക്കാൻ തന്റേയും തന്റെ കുടുംബത്തിന്റേയും അധികാരങ്ങളിൽ വിലതു വിടാൻ ഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ അതു സൂത്ര്യം തന്നെയാണ്. അവിടുത്തെ നേതൃത്വത്തിൽ ഐക്യകേരളം കുറെയെങ്കിലും സാധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, ധർമ്മരാജാവ് മേലക്കലാപക്കാലത്തു ചെയ്ത ചില ധർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടു തൃപ്പാപ്പർ സ്വരൂപത്തിന്നു മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യത്വംപോലെ ഒരു പുണ്യത്വം പെരുമ്പടപ്പ് സ്വരൂപത്തിന്നും മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നത്തെ കൊച്ചി വലിയ തന്യൂറാൻ സമ്പാദിച്ചുവെക്കും. അവിടേക്കുതിന്നു തിരുമനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ—

കൊച്ചിയും മലബാറുംചേർന്നു ഒരു പ്രൊവിൻസ് ആകാവുന്നതാണ് കൊച്ചി മഹാരാജാവെന്ന സ്ഥാനം അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കണം. മലയാളികളുടെ മഹാരാജാവ് അല്ലെങ്കിൽ, മലയാളത്തിന്റെ മഹാരാജാവെന്നായിരിക്കണം സ്ഥാനപ്പേര്. സ്ഥാനപ്പേര് മഹാരാജാവെന്നാ

ണെങ്കിലും നിയമമുഖ്യം അധികാരം ഒരു പ്രൊവിൻഷിയൻ ഗവർണറുടേതാവണം. നിയമസഭയ്ക്കു ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഭരണം നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നവിടുന്നു ഏല്പുകയും വേണം. പ്രൊവിൻസിന്റെ തലസ്ഥാനം ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്നു പുറത്താവണം. ഇതു കൊച്ചിത്തന്യൂറാക്കുമാരാണെന്നവർ വിസ്മരിക്കാൻവേണ്ടിമാത്രമാണ്. അന്നുതന്നെ പെരുമ്പടപ്പുമുപ്പിന്നായിരിക്കും മലയാളത്തിലെ മഹാരാജാവ്.

ഇങ്ങിനെയുണ്ടാവുന്ന ഐക്യകേരളത്തിൽ അറുപതു ലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടാവും. കൊച്ചി തുറമുഖം അതിലായിരിക്കും ഒരു പ്രൊവിൻസിന്നു വേണ്ടത്ര ധനപുഷ്ടിയും ഇതിന്നുണ്ടു്

ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്തു ഒരു പൊന്നുതന്യൂറാൻ താൻ മലയാളിയാണെന്ന ധാരണ ഉണ്ടായാൽ അന്ന് തിരുവിതാംകോട്ടകൂടി ഈ ഐക്യകേരളത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തും.



ESTD: 1906.

KRISHNA & Co.,

ENGRAVERS,

Trichur.

MANUFACTURERS OF:-

Colour Blocks, Embossing Machines, Rubber Seals, Brass Stamps, Date Seals of all models, Name Plates, Soap Moulds, Biscuit Cutters, Steel Punches, Stencils, Wax-Seals, Medals & Caskets, Every kind of Art Metal Works, Tusk Mountings, Colour Photo Slides, Advt. Boards & Wooden Types, Memorial Tablets in Brass or Stone, Peon's Badges, Buttons, Tokens Etc, Brushes and also, Furniture of every description

Specialists in: Bank Counters & Office Furniture.

വി എൻ. വൈദ്യശാല

അഷ്ടവൈദ്യൻ വൈദ്യരും നാരായണൻ നമ്പൂതിരിയുടെ പ്രത്യേക മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിവരുന്നത്.

ഇവിടെ എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ കൗശലങ്ങളും, ഏപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്—സ്നേഹപാനം—വസ്തി—മുതലായ ചികിത്സകൾ ഇവിടെവെച്ചു നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതും, രോഗവിവരം വിശദമായി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചുയക്കുന്നതുമാണ്—

ഞങ്ങളുടെ, സുപ്രസിദ്ധമായ
സുഖപ്രസൂതിപുതവും, ഗുളികയും

വൈദ്യരും വലിയ നാരായണൻ നമ്പൂതിരി പലേ ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തി അനുഭവസാധ്യങ്ങളായ കൗശലങ്ങളെ സമാഹരിച്ചു നിർമ്മിച്ച സിദ്ധൗഷധങ്ങളാണ് “സുഖപ്രസൂതിപുതവും, ഗുളികയും”. സേവനക്രമമനുസരിച്ച് ഗർഭം 7-ാംമാസംമുതൽ പ്രസവംവരെ, പുതവും, ഗുളികയും ശീലിക്കുന്നതായാൽ, അസാധാരണ പ്രസവവേദന അനുഭവിച്ചു കഷ്ടപ്പെടാതെ പ്രസവിക്കുന്നതാണ്—



വൈദ്യരും സി നാരായണൻനമ്പൂതിരി.

ഗർഭകാലത്തു സാധാരണ ഉണ്ടാവുന്ന, രക്തക്ഷയം—തളിച്ചു മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗർഭിണികളെ രക്ഷപ്പെടുത്തി പ്രസവത്തെ ക്ലേശരഹിതമാക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യേകത കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ “സുഖപ്രസൂതിയെ” എല്ലാവരും കണപോലെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്—

പുതം റാത്തൽ 1-ക്കു 9-8-0

ഗുളിക. 100-ക്കു 3-2-0

പാക്കിങ്ങും, തപാൽച്ചിലവുംപുറമെ. 3-ൽ കരുഭാഗം സംഖ്യ മുൻകൂർ അയക്കണം.

വി. എൻ. വൈദ്യശാല

P. O തൃത്താല, R S പട്ടാമ്പി.

ഐക്യകേരള

പ്രശ്നം

ഗോവിന്ദൻകുട്ടിനായർ.

ഐക്യകേരളപ്രശ്നം രാഷ്ട്രീയമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ഇപ്പോൾ ഇരുപതു കൊല്ലത്തോളം കാലമായി. 'നെഹ്റു റിപ്പോർട്ട്' ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ വിഭജിക്കാവുന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ, കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ ഐക്യകേരളപ്രശ്നത്തിന്നു അത്രപുറപ്പായ പ്രചാരമുണ്ടായി. മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ മിററമ്മനയവും മലയാളികളുടെ ഉന്നമനക്കൂവും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ പ്രസ്തുത പ്രശ്നം പൂർവ്വധികം പ്രബലമായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞ പതിനാണ്ടിനാടക്കു ഐക്യകേരളാഭിമുഖം കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തെ തികച്ചും ശബ്ദമായമാനമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു ആരംഭിച്ച പാശ്ചാത്യ അഭ്യന്തരമായുണ്ടായ മാറ്റം പുതിയ പ്രശ്നം ഇന്നു അസ്സംഭവനങ്ങളായതായി വന്നു. അടുത്തകാലത്തു ഇക്കാശ്ചരത്തിൽ കൊച്ചി നൽകിയ സുധിരമായ ഭൗതികപരമായ അർത്ഥാഭ്യമായ തീരുവ താഴ്ന്നതിന്റെയും കണ്ണൂർ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാണു; എന്നാൽ സർ സി. പി. വലിയ വിലങ്ങിപ്പിച്ചു കളന്നുവെന്നു വസ്തുത വിസ്മയിക്കത്തക്കതല്ല. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഐക്യകേരളംതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം നിലനിൽക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ഐക്യ

കേരളത്തിൽ നിഷ്ഠയും ലയിക്കണമെന്നുതന്നെ ഇന്നത്തെ പ്രധാന പ്രശ്നം. എന്നാണു ഈ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ? ഇംഗ്ലീഷാധിപത്യം ഇന്ത്യയിൽ സുസ്ഥിരമാക്കാനുള്ള മല കരുക്കളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല അവ. നിഷ്ഠയായ അർത്ഥത്തിൽ 'കപിറ' ഇന്ത്യ' എന്ന മുദ്രാവാക്യംകൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മാത്രമല്ല, സ്വന്തം നിലനില്പിന്നുവേണ്ടി അവർ ഇവിടെ എപ്പോഴും എല്ലാത്തരം മാറ്റങ്ങളുടേയും ആത്മീയമായ തിരോധനമാണു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഈ നിലയിൽ കപിറ ഇന്ത്യാപ്രദേശം നടപ്പിൽ വരുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയുടെ സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശം അസംഗതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏജൻസിമാണെന്ന നിലയിൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം സ്വയംനിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. ജീവിതത്തിലെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സമൃദ്ധമായ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു അധികമായി അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരികയാണെന്നു വസ്തുത വിസ്മയിക്കുന്നതു വല്ലാത്തമായിരിക്കും. കാലത്തിന്റെ അപ്രതിമമായ പ്രവാഹത്തിൽ ഇന്ത്യ മാത്രം ഒറ്റിനിൽക്കുന്നില്ലെന്നു അസംഭവമായാണു ഇന്ത്യയിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ മുറിച്ചുനിൽക്കുന്നുള്ള കഴിവാകരുത്തൊന്നു നോക്കുന്നുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നെന്നു

പോലുമില്ല വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പലതിലും ഇന്നു നടക്കുന്ന നിരന്തരവാദേരണത്തിന്നു താങ്ങായി നില്ക്കുന്നതു രാജാക്കന്മാരുടെ 'തനിക്കത്താൻപോര'യൊ കമ്മുകൗശല്യമൊ അല്ല അധീശഗവയ്മ്മണിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മിതവും ആക്ഷേപാഹ്വമായ 'ഒട്ടകപ്പക്കിയ'മാണു. ജനകീയമായ ഒരു അധീശഗവയ്മ്മണ്ടു കേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥാപിതമാകുമ്പോൾ, നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്നു ഒരു സമുലപരിവർത്തനമുണ്ടാകാതെ നിവൃത്തിയില്ല അങ്ങനെ ഏതു ഒരു കേന്ദ്രഗവയ്മ്മണിന്റെ സ്ഥാപനം ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു ആഴ്ചകളെക്കൊണ്ടോ മാസങ്ങളെക്കൊണ്ടോ മാത്രം തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

II

ഐക്യകേരളാദേശത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ സമഗ്രപുരോഗതിയാണു. ഈ പുരോഗതി സാധിക്കുന്നതിന്നു കേരളം കേന്ദ്രഗവയ്മ്മണിനോടുമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സ്വതന്ത്രഘടകമായി നിന്നു കഴിയു എന്നു നാളിതുവരെയുള്ള അനുഭവംകൊണ്ടു ഞാൻ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മദിരാശിഗവയ്മ്മ്മണിന്നു ആസ്രയം തമിഴുനാട്ടിന്നും വേണ്ടി വാരിക്കോരി വെലവുവെച്ചാൻ പണ്ടുമുണ്ടു. പതിനൊന്നു കോടിയിലധികം ഉറപ്പിക വെലവുവെച്ചു തത്തുല്യങ്ങളിലെ ജലസേചനപദ്ധതി വിപുലീകരിക്കയും അങ്ങനെ പ്രതിവർഷം മുപ്പത്തഞ്ചുലക്ഷത്തിലധികം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ നിലങ്ങളും ഏഴു ലക്ഷത്താളം ഏക്കർ ഇരുപ്പകിൽ നിലങ്ങളും പുതുതായി കൃഷി ചെയ്യുമാറാക്കിയ മദിരാശിഗവയ്മ്മണ്ടു മലബാറിന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ മൗനമലംബിക്കുന്നതു എങ്ങനെ സാധ്യകരിക്കാം? വരവിനത്തിലാണെങ്കിൽ വലി

യൊരു ഭാഗം നമ്മിൽനിന്നാണു ഈടാക്കുന്നതു സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ബ്രി. മലബാറിന്റെ നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പ്രധാന മേതുകളിൽ ഒന്ന് തമിഴുനാട്ടിന്റെ വാലിൽ തുങ്ങേണ്ടിവരുന്നതാണെന്നു കാണാം. കേരളത്തിന്റെ വൈയവസായികസാധ്യതകൾ ഇന്നും വിസ്മൃതകോടിയിലാണു കിടക്കുന്നത് പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളിൽ പലതും വേണ്ടവിധം പരിഗണിക്കപ്പെടുകയൊ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുകയൊ വെച്ചുനില്ക്കുന്നു. പുരാതനകേരളത്തിന്നു വാണിജ്യപരമായി സമുന്നതമായ സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ അവ അർഹിക്കുന്നവിധത്തിൽ പരിരക്ഷിച്ചുപോന്നതാണു. കേരളചരിത്രത്തിൽ പശ്ചിമഘട്ടവും അറബിക്കടലും—ഇവ രണ്ടും കേരളത്തിന്റെ അക്ഷയഭണ്ഡാഗാരങ്ങളാണു — ബ്രിട്ടീഷുഭരണകാലത്തെപ്പോലെ അത്രയധികം അദ്ധ്വാനിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു സന്ദർഭം കാണുമോ എന്നു സംശയമാണു കൊല്ലാമ്പാറാ ബോം ശതകത്തിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ വിരമിച്ചതെന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശത്തിൽ ഒരു 'വാനിയ'ത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു

കോലാമുത്തർ പുറകുകൊഴിമീൻ -
കൊച്ചുവാമ്പാടപുറമീൻ
ചേർമീനാരാൽ പുറകുകരിമീൻ -
കൊണ്ടൽമീനങ്ങാടിക്കണ്ടി,
കൂമീൻചേർമീനയിലത്തെരിമീൻ -
ചുളകൻപാളനന്തൻ
മറ്റും മീനിൻ നിരകളവിടെ -
ക്കൊണ്ടലാം വില്ലുമാൻ.

പേർ എടുത്തു പറഞ്ഞവക്കുപുറമെ ഇനിയും എത്രയൊ തരം മത്സ്യങ്ങൾ വിപണിയിൽ എത്തിയിരുന്നവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ, പൂർവ്വന്മാർ സമുദ്രവിഭവത്തെ ധ

നമാക്കിമാറുന്ന കാര്യാലയത്തിൽ എത്രത്തോളം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെന്നു ആരും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. ലോകത്തിലെ പരിഷ്കൃതമായ ഏതൊരു ഗവണ്മെന്റും മത്സ്യവ്യവസായത്തെ തങ്ങളുടെ എല്ലാ കഴിവുകളുമുപയോഗിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വരികയാണ്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ മുഴുവനാണെന്നു, അധികൃതമായ സഹായത്തിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടു ഭയപ്പെടുന്നവർ ഓരിട്ടും അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന നാടൊട്ടുക്കും ഭക്ഷണക്കുറവ് ബാധിച്ചു ഇക്കാലത്തു അതിൽനിന്നു തെല്ലെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടാൻ മത്സ്യവിഭവത്തിനുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റി മഹാത്മജി ഈയിടെയിൽ ഉണർപ്പുകയറുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത വിഭവത്തിൽനിന്നെടുക്കാവുന്ന ഔഷധത്തിന്റെയും വളത്തിന്റെയും കാര്യവും ഇനിയും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പേരിനുവേണ്ടി ചിലതൊക്കെ കാട്ടിക്കൂട്ടുക എന്ന നയമാണു മറ്റു പലതിലുമെന്ന പോലെ ഇക്കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റു കീഴ്ന്നിട്ടുള്ളതു.

പുരാതനകേരളത്തിലെ വാവിഭവങ്ങൾക്കു പുറമുള്ളവയിലെ വാവിഭവങ്ങളിൽ നോട്ടാൻ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെപ്പോലെ വായിക്കുമ്പോൾ നാം പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ നിലയെ? മദിരാശി അസംബ്ലിയിൽ ഈയിടെ ഇതിനെക്കുറിച്ചുണ്ടായ വാദപ്രതിവാദം വായനക്കാരിൽ ചിലരെങ്കിലും ഭാഷിക്കുന്നുണ്ടാകാം. ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൊണ്ടു അതിന്റെ കീഴിലുള്ള ജീവനക്കാരെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു ഇന്നു വല്ല നേട്ടവുമുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു ആനകളും മരത്തടിയുമാണു ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു പ്രധാന വരവിനുള്ളതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. 'മാതകമേവകമേവശേഖര'ങ്ങളും

‘തുംഗാനബന്ധികരനഭസ്ഥലി
തന്നെ വേട്ട-

ഭംഗാസിതകുലിക'ളും ആയ പശ്ചിമപശ്ചാത്തലം, മരത്തടികൾ വെട്ടിവെട്ടി 'പീലിയൂസ് മയൂരി'പോലെ നില്ക്കുന്ന കാഴ്ച മലനാട്ടിലെ സൗന്ദര്യരാധകന്മാരുടെ മാത്രമല്ല, സമ്പൽപ്രേമികളുടെയും മനം തുളക്കുന്നതാണു. കന്നലനാട്ടിനു കളർമയേയും ചൈതന്യത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതു പശ്ചിമപശ്ചാത്തലത്തിലെ അംബരപുംബികളായ മഹാവനങ്ങളാണു. അവയുടെനേരെ അടുത്തകാലത്തായി അനുവർത്തിച്ചുപോരുന്ന അനീതിയുടെ പ്രത്യക്ഷഫലം ഇന്നാട്ടിലെ കഷ്ടനാർ അനുഭവിച്ചുപോരുന്നതുണ്ടു'.

മേടംകഴിഞ്ഞു മണിരഥംഭാനമാ -
നോട്ടിച്ചിടവവുമാങ്ങാറായിട്ടും മഴക്കുവേണ്ടി മനം നൊന്തു നിലവിളിക്കുക മലനാട്ടിൽ ഇന്ന് സാധാരണമായിരിക്കുന്നു.

പശ്ചിമപശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉപരിഭാഗത്തെപ്പോലെ അന്തർഭാഗത്തും അനുഭവയാഗ്രങ്ങളായ എത്രയോ വിഭവങ്ങൾ മരത്തുകിടക്കുന്നുണ്ടാകും. ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രപരമായ ഗവേഷണങ്ങളുടെ കവാടം അവിടെ തുറന്നുതന്നെ കിടക്കുന്നു. വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം ശേഖരിച്ചു അക്കാര്യത്തിൽ പലതും ഗവണ്മെന്റിനു പ്രവർത്തിപ്പാൻ കഴിയും. അതിന്റെ ഫലം മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിനു പൊതുവെയും മലനാട്ടിനു പ്രത്യേകിച്ചും പ്രയോജനപ്രദമാകും. എന്നാൽ അതിനുള്ള സൗകര്യം തമിഴ്നാടും തെലങ്കാനയും സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുമെന്നു നാം കരുതുന്നതു വെറുതെയാണു.

കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും വൈയവസായികമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബ്രി. മലബാർ പഴയപടി ഇന്നും നിശ്ചലമായി നില്ക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണു? അവിടങ്ങളിലെന്നപോലെ കളിമൺവ്യവസായത്തിനും കയർവ്യവസായത്തിനും വേണ്ട സാധ്യതകൾ

ഏറെക്കുറെ ഇവിടെയുമുണ്ട്. ഭാരതപ്പുഴയിൽ അങ്ങുന്നിങ്ങോളം കിടക്കുന്ന മണൽത്തരികൾ പറ്റുകുനിമ്നാണവ്യവസായത്തെ സസ്പിതം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭരണയന്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളഴിഞ്ഞ സഹായമില്ലെങ്കിൽ ഇത്തരം വ്യവസായങ്ങളിൽ സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും പരിപൂർണ്ണമായ വിജയം കൈവന്നുവെന്നു വരില്ല. മായാമാത്തിന്റെ ജനദേശമായതുകൊണ്ടല്ല മലനാട് ഇത്തരം കാമ്പുകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നത്; പിന്നെയൊ? ഭരണകൂടത്തിന്റെ അർഹതകൊണ്ടുമാത്രം.

111

മരൈനിലുമധികം നമുക്കിന്നത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു സാമ്പത്തികമായ ഉന്നമനമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റാ ഗാസ്വിയനോ? ആരുതന്നെയായാലും അത്തങ്ങു സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ ഉന്നമനം സാധിക്കുന്നതിന്നു നാം നമ്മെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നതു വ്യക്തമാണു മലനാടിലെ ദരിദ്രപ്രത്തിന്റെ ഏകദേശസ്വഭാവമറിയണമങ്കിൽ മറുനാടുകളിൽ കൂലിവേലക്കാരായും മറ്റും ചെന്നു മലയാളികൾ അനുഭവിച്ചുപോരുന്ന അസമത്വങ്ങളും അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുമോത്താൽ മതി. പ്രതിവർഷം ഏത്രയോ മലയാളികൾ റിലോണിലും സിങ്കപ്പൂരിലും മറ്റും ചെന്നു മോരനീരാക്കുന്നു; അവർ ആനാടുകളിൽ സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിന്നു പൊതുവെ വമ്പിച്ച ഒരു മൂലധനം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു ചുരുങ്ങിയ വേതനവും കൊണ്ടാണു സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുന്നതെന്നു വസ്തുത നാം വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. ഇങ്ങനെ മലനാട്ടിന്റെ മനുഷ്യശക്തി (Man power) പരദേശങ്ങളെ പച്ചവിടപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കാലം വളരെയൊവി. അനുസ്മൃതമായി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ശക്തി ദുർവ്വയത്തെ വി

യന്ത്രിച്ചു, അതിനെ കേരളത്തിന്റെ പൊതുക്ഷേമത്തിന്നു വിനിയോഗിക്കേണ്ട കാലം വൈകിയിരിക്കുന്നു. ആയുഷ്ശാലത്തിലെ സൌഖ്യസ്ഥാലം മുഴുവനും അന്യരാജ്യങ്ങളെ സമ്പൽസമൃദ്ധമാക്കാൻ ചെലവിട്ടു വാല്യകൃത്തിൽ എല്ലാം തോലുമായി സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങുന്ന മലയാളി, നമ്മുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്നു മാത്രമല്ല രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്നും ഒരു ഇത്തിക്കണ്ണിയായിട്ടാണു പരിണമിക്കുന്നത്.

യന്ത്രയുഗത്തിലാണു ജീവിക്കുന്നതെങ്കിലും മനുഷ്യശക്തിയെ നാം മാനിക്കുതന്നെ വേണം. അതു രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുവെയുള്ള മൂലധനമാണു. മനുഷ്യശക്തി മാനിക്കപ്പെടുംതോറും മൂലധനം വളർച്ച രാജ്യം ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായിത്തീരുന്നു. നമ്മുടെ തൊഴിലാളിജനങ്ങൾ പ്രകൃത്യാ തടിമിട്ടക്കും കൈച്ചുറ്റക്കും കൂടിയവരാണു അവരുടെ കാരകശക്തികളെ നാം നമ്മുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ വിനിയോഗിക്കണം. ഇതു സങ്കല്പിതമായ പ്രാദേശികനോഭാവമല്ല. കാരോ ഗ്രാമങ്ങളും സ്വയം പന്യൂണ്ണമായ കാരോ 'റിപ്പബ്ലിക്ക'യിലാരു ക എന്നതാണു ഭാരതീയഭരണമീമാംസകന്മാരുടെ ആധുനികലക്ഷ്യം. ഇതിലേയ്ക്കു ബുദ്ധിശക്തിയെന്നുപോലെ—ഒരുപക്ഷെ അതിനെക്കാളേറെ—കായികശക്തിയും ആവശ്യമാണു. ഈ കായികശക്തി ഫുടോവാ ചെയ്യാൻ കാരോ ഗ്രാമത്തിന്നും കഴിയാറാകണം. അപ്പോൾ തൊഴിലില്ലായ്മ സ്വയം പരിഹരിക്കപ്പെടും. മലയാളികൾക്കു പണ്ടിയനോപയിച്ചു പരദേശങ്ങളിൽ തെണ്ടിത്തിരിയേണ്ടിവരില്ല. നാടെങ്ങും നിറഞ്ഞ നമ്മുടെ കാടുകളും മലകളും പാറകളും കേരങ്ങളുംതന്നെ അവർക്കുവേണ്ടത്ര പണികൊടുത്തുകൊള്ളാം.

IV

സാമ്പത്തിക മണ്ഡലത്തിൽനിന്നു സാമൂഹികമലലയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കു

കു: അവിടെയും ഐക്യകേരളപ്രശ്നം തലയുയർത്തുന്നു. കരകൂടി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ പ്രസ്തുത പ്രശ്നം ആദ്യമായി ആകൃതിയെടുത്ത സമുദായപ്രവർത്തനമാണെന്നു കാണാം. കേരളം സാമുദായികമായി നോക്കുമ്പോൾ അന്നും ഇന്നും അവിച്ഛിന്നമാണു ദക്ഷിണ തിരുവിതാംകൂറിലെയും ഉത്തരകേരളത്തിലേയും നായരുടെയും നമ്പൂതിരിയുടെയും ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ, സാമുദായികതാല്പര്യങ്ങൾക്കു യാതൊരു വൈഭിന്യവുമില്ല. ആചാരപരമായി സമുദായാംഗങ്ങൾ—എതു ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ളവരായാലും വേണ്ടില്ല—ഒരു ചരടിയിണക്കിക്കൊണ്ട് പുഷ്പങ്ങളാണു. സാമുദായികവ്യവസ്ഥകളുടെ തീർത്ത ഫലമൊ സ്വാഭാമലമൊ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ അനുഭവിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നായർസമൂഹം സൊസൈറ്റിക്കും എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിനുമുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളെ ഒരു സമുദായചിന്തകനും വിശ്വരിപ്പാൻ സാധിക്കില്ല. ആ നേട്ടങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും എന്നഭിലഷിക്കാത്ത നായരെ തീയെന്നൊ കൊച്ചിയിലൊ ബ്രി. മലബാറിലൊ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവയുടെ മാതൃകയിലുള്ള സാമുദായികസംഘടനകൾ കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുതന്നെ അതിന്നു മതിയായ തെളിവാണ്; എന്നാൽ മാതൃകാസംഘടനകൾക്കു അവയുടെ ജന്മദേശമായ തിരുവിതാംകൂറിൽ നേടാൻ കഴിഞ്ഞ വിജയം അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ അനുകരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു ആജ്ഞാപാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു ആരും സമതിക്കും ഇതിന്റെ ഫലമായി സാമുദായികജീവിതത്തിൽ മലബാറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും നായർക്കും ഈഴവനും തങ്ങളുടെ തിരുവിതാംകൂർ സഹോദരന്മാരോടൊപ്പം മുണർത്തുപോവാൻ സാധിച്ചി

ട്ടില്ല; നായർസമൂഹം സൊസൈറ്റിയുടെ നിറഞ്ഞപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ 'നായർ റഗുലേഷൻ', അവിടുത്തെ നായന്മാരെ മതമക്കത്തായത്തിന്റെ നാരിപ്പഴകിയ പുറംകുപ്പായത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ സഹായിച്ച ആളോഹരിഭാഗവ്യവസ്ഥ സമുദായാംഗങ്ങളെ കുറയൊക്കെ വഴി പിഴപ്പിച്ചുവെങ്കിലും അതിന്റെ ഭാവിഫലം സർവ്വഥാ ആശാസ്യമായ വത്ര. ഇന്നു നാം അതിനെ അപലപിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി പരിവർത്തനപ്പെട്ടതിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുപോയതാണ്. ആളോഹരിവ്യവസ്ഥ നായരെ നശിപ്പിക്കുകയല്ല, കാവിയിൽ കൂടുതൽ കാൽപ്പാപ്പിയും കർത്തവ്യബോധവുമുള്ള നായരെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണു ചെയ്യുക.

സമൂഹം സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനപരിധി അഖിലകേരളമായിരുന്നുവെന്നു കരുതുക അപ്പോൾ കൊച്ചിയിലേയും മലബാറിലേയും നായന്മാരുടെ സ്ഥിതി ഇതാകുമായിരുന്നുവോ? നായർ റഗുലേഷന്റെ നന്മകൾ കേരളത്തിലെ എല്ലാ നായന്മാർക്കും അനുഭവിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെ പുരോഗതിയിൽ വിലങ്ങടിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം കൂട്ടം സമുദായവുമായും മതമക്കത്തായവുമായും ഇതിനും മുമ്പുതന്നെ ഇളകിവശാവുമായിരുന്നു. സമൂഹം സൊസൈറ്റിക്കു നിയമനിർമ്മാണം എടുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചു. കാരണം അതിന്നു ജനകീയശക്തിയുടെ പൂർണ്ണമായ പിൻബലമുണ്ട് എന്നാൽ മലബാറിലാണെങ്കിലോ? മറ്റൊന്നും നോക്കേണ്ട. മലബാറിന്റെ സാമ്പത്തികജീവിതത്തെ സാരമായി സ്पर्ശിക്കുന്ന കടിയൻബില്ലി' മദിരാശി നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ നിന്ന് നിയമമായി പുറത്തുവാൻ പല വ്യക്തികളും സംഘടനകളും ഒരു പന്തിരാണ്ടോളം കാലം 'മുക്രിയിട്ടു' പണിയെടുക്കേണ്ടിവന്നു അങ്ങനെയിരി

ക്കുന്നു മദിരാശി ഭരണകൂടവും മലബാറും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം!

മറൊന്നും: ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം തിരുവിതാംകൂറിലെ സവണ്ണരിൽനിന്നു ഒട്ടും ഭിന്നമായ അഭിപ്രായമല്ല കൊച്ചിയിലെയും മലബാറിലെ സവണ്ണർക്കുള്ളത്. ഹരിജനങ്ങളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ബദ്ധ കരുതുകയാണു. എന്നിട്ടും ഇവിടുത്തെ * ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ ഇനിയും എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കുമായി തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം കേരളം ഭിന്നഭരണാധികാരികളുടെ കീഴിൽ വർത്തിക്കുന്നതാത്രമാണു ഒരു ഐക്യകേരളം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ നിയന്ത്രണാധികാരം കേരളീയ ഹസ്തങ്ങളിലേയ്ക്കു സംക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടെ കേരളവ്യാപിയായ ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം ആദ്യമേ ഉണ്ടാകില്ലെന്നു ആരു കണ്ടു ?

V

കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരം സവിശേഷമാണു. ഇതരസംസ്കാരങ്ങൾ അതിൽ അലിഞ്ഞുമേരുകയല്ലാതെ അതു മറൊന്നിൽ അലിഞ്ഞുമേരില്ല പരദേശത്തുനിന്നു ഭരണാധികാരികളായി വന്ന പെരുമാക്കന്മാരിലും വിദൂരരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വാണിജ്യാത്മം വന്ന ക്രൈസ്തവപ്രഭുവികളിലും അതു സ്വന്തം മുദ്രകുത്തി. മരുമക്കത്തായമനുസരിക്കുന്ന മാപ്പിളമാരും † അയിത്തമാചരിക്കുന്ന കൃസ്ത്യാനികളും ‡ കേരളത്തിലേ ഉള്ള കേരളസംസ്കാരം മാനവസംസ്കാരത്തിലേ

ക്കുതന്നെ ഒരു നേട്ടമാണു അതിന്റെ നല്ല വശങ്ങളെ നിലനിർത്തണമെന്നു കേരളീയരുടെ അഭിമാനത്തിന്നുമാത്രമല്ല സംസ്കാരപ്രേമികളുടെ സംതൃപ്തിക്കും ആവശ്യമാണു. ഇതു സാധിക്കുന്നതിന്നു കേരളം ഏകീഭവിക്കുകയും സ്വതന്ത്രഘടകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തേ കഴിയൂ.

ഏതൊരു സംസ്കാരത്തിന്റെയും നിലനിൽപ്പും വളർച്ചയും സാധിക്കുന്നതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽക്കൂടിയാണു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നിയന്ത്രിപ്പാനുള്ള അധികാരം നമുക്കു കിട്ടണമെന്നു വാദിക്കുന്നതു അധികാരമോഹംകൊണ്ടല്ല. സംസ്കാരത്തോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടാണു. കേരളീയകലകളുടെയും ഭാഷയുടെയും ശോച്യാവസ്ഥ കണ്ടു മനം ഞൊറ്റു നാം മദിരാശിയിൽപെച്ചു മാനം കുലുങ്ങുമാറു കച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി; പത്രസ്ഥലങ്ങൾ കേന്ദ്രപാഴാക്കി; പ്രസംഗവേദികളെ പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കി പക്ഷെ ഫലം അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെത്തന്നെ. മലയാളഭാഷയ്ക്കു ഒരു നിമിഷം നാമിപ്പാൻ വേണ്ട വ്യയം ചെയ്യാൻ മദിരാശി സർവ്വകലാശാല മടിച്ചു ഇതൊക്കെ പരിത്രത്തിൽ സ്ഥലം പിടിപ്പാൻ പോകുന്ന വാസ്തവവസ്ഥകളാണു.

വിദ്യാഭ്യാസപരമായി തിരുവിതാംകൂറിന്നും കൊച്ചിക്കും സിലിപ്പിറ്റുള്ള മേനയുടെ ശോശംപോലും മലബാറിന്നുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു, ലജ്ജയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും, നാം സമ്മതിച്ചേ കഴിയൂ മലബാറിലെ ഒരു താലൂക്കിനോളംമാത്രം വലിപ്പമുള്ള കൊച്ചിയിൽ എത്ര നോമ്പ്രേഡു കോളേജുകളുണ്ടു്, ഹൈസ്കൂളുകളുണ്ടു് ? മലബാറിൽ ചുരുങ്ങിയതു ഒരു കന്നാം ഗ്രേഡു കോളേജുകൂടി ആവശ്യമാണെന്ന സംഗതി അധികൃതന്മാരെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുതുടങ്ങിട്ടു കൊല്ലം വളരെ കഴിഞ്ഞു എന്നാൽ ഇന്നും അതൊരു കഴിച്ചുകൂടാത്ത ആപശ്ചര്യമായിത്തന്നെ നി

* കൊച്ചിയിലും അടുത്തകാലത്തു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരമുണ്ടാകുമെന്നു കേൾക്കുന്നതു ആശ്വാഹരമാണു്.

† വടക്കേ മലബാറിൽ ഇന്നും ഇതു നടപ്പുണ്ടു്.

‡ ഉദയംപേരൂർ സുനാഭോസിനുശേഷമാണു ക്രൈസ്തവർ ഹൈന്ദവസഹോദരന്മാരുടെ ആചാരങ്ങളിൽ പലതും പരിത്യജിച്ചതു്.

പ കൊള്ളുന്നതേയുള്ളൂ

ആവിശക്തിയുടെയും വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെയും മണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ലോകം ആണവയുഗത്തിലേക്കു (Atomic Age) കാലെടുത്തുവെക്കുകയാണു. ഭരണകൂടങ്ങൾ ആണവശക്തിയുടെ നശീകരണ വശത്തെയാണു ഉററുനോക്കുന്നതെങ്കിൽ ഭരണീയർ അതിന്റെ നിർമ്മാണപരമായ കഴിവുകളിലാണു ദത്തദൃഷ്ടികളായിരിക്കുന്നതു സാങ്കേതികവൈദഗ്ദ്ധ്യം വളരെയേറെ ആവശ്യമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയെയാണു അനുശക്തി സൃഷ്ടിച്ചാൻ പോകുന്നതു. ഭാവിരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിലനില്പിന്നുതന്നെ അതു കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നായിരിക്കുന്നു. ഭാവിയിലെ ദൈനന്ദിനജീവിതത്തിലും ധനോല്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങളിലും അതിന്നു അത്യാവശ്യമായ സ്ഥാനമാണുണ്ടാവുക അറിഞ്ഞേടത്തോളം അനുശക്തിയുടെ പ്രചർത്തത്തിന്നുവേണ്ട മൗലികഘടകങ്ങൾ കേരളത്തിൽ പ്രകൃതി, സുലഭമായി നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെസ്സംബന്ധിച്ച ഗവേഷണം കൂടെ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ ആരംഭിച്ചാൽ അതൊട്ടും അസ്ഥാനത്താകില്ല. ഈ പുതിയ യുഗം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്നു സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം എത്രത്തോളം ആവശ്യമാണെന്നു പണ്ടൊന്നും ഉണ്ടാകാത്തവിധം വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു സാധാരണ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽപോലും സാങ്കേതിക വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടുന്നതിന്നു നാം മുന്നാടുകളിൽ പോയി കൈയ്യെപ്പു പണം പെലവിടേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതി ഇനിയും തുടരാൻ കൊള്ളില്ല. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും മലബാറും യോജിക്കുന്നപക്ഷം ആധുനികസമ്പ്രദായത്തിന്നനുസരിച്ചു സമഗ്രമായ ഗവേഷണസാമഗ്രികളടങ്ങിയ ഒരു ശാസ്ത്രീയ കേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുക സുകരമാണു. കേരളത്തിന്റെ മേധാശക്തി നാളിതുവരെ നിഷ്പ്രഭമായ്ിട്ടില്ല. അദ്വൈതസിദ്ധാന്ത

വും പ്രാഭാകരമതവും ആവിഷ്കരിച്ച കേരളത്തിന്നു എത്രകൊണ്ടു ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങളിലും അതുതാവഹമായ ഉപജ്ഞാനങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൂടാ ?

VI

ചുരുക്കത്തിൽ കാൽമിതാണു: ഒരു ഐക്യകേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണം നമ്മുടെ സർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും അടിക്കല്ലിടലാണു. നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ സ്വകാര്യതാല്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി അതിന്നു പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നതു ഇന്നു് അവിവേകവും നാളെ അബദ്ധവുമായേക്കും. അവയുടെ പ്രവേശനത്തിന്നും സഹകരണത്തിന്നുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ തികച്ചും ഭദ്രങ്ങളത്രെ കേരളത്തിലെ അപൂർവ്വം ചില തീവ്രവാദികളെഴുഴിച്ചു മറെറല്ലാവരും രാജവംശങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തെ മാനിക്കുന്നവരും പ്രജാക്ഷേമത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമാകാത്തേടത്തോളം കാലം ആ പാരമ്പര്യം നിലനിന്നുകാണാൻ അഭിലഷിക്കുന്നവരുമാണു ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ കൈവിരലിലെണ്ണാവുന്ന ചുരുക്കം ചിലതിന്നുമാത്രമേ ഭരണവിഷയത്തിൽ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറുകളുടെ മെച്ചവും മേന്മയും നേടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ

ആസന്നഭാവീയിൽത്തന്നെ ഭാരതീയഭരണഘടന ഒരു ഫെഡറൽരൂപം കൈക്കൊള്ളാൻ പോവുകയാണു. ഭിന്നസംസ്കാരങ്ങളും ജനതകളുമടങ്ങിയ ഇന്ത്യയ്ക്കു സർവ്വമാ യോജിച്ചതു സ്വതന്ത്രഘടകങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഫെഡറൽ ഗവണ്മെണ്ടാണെന്നുള്ളതു നവ്വിലാഭമത്രെ. ഇന്ത്യയിൽ അനാദി കാലം മുതൽക്കേ ആവർത്തിച്ചുപോന്നതും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു. ചക്രവർത്തി—കേന്ദ്രഭരണാധികാരി — പ്രബലനാണെങ്കിൽ മാത്രമേ സ്വതന്ത്രഘടകങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ അദ്വൈതത്തിന്നു കപ്പം കൊടുത്തിരുന്നുള്ളൂ. ഐതിഹ്യം

സികകാലത്തു ശേരമപ്രഭൃതികളുടെ പരി
ത്രകാലത്തു അശാകപ്രമുഖനായും ഈ
നിലയിലാണ് ഇന്ത്യയുടെ ആധിപത്യം
വഹിച്ചിരുന്നത്.

കേരളത്തിൽ നിഷ്ഠിരമായി പരി
ശോധിച്ചാൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണവും പ്രബ
ലമാകുന്നതുവരെ കേരളത്തിൽത്തന്നെ
ഒരുതരം ഫെഡറൽ ഭരണമാണു നട
പ്പുണ്ടായിരുന്നതെന്നു കാണാം. കാരോ
ചെറുനാടുകളും അതിലെ ഉപാധിക
ളായിരുന്നു. ഈ ഉപാധികൾക്കു
മിക്ക കാര്യങ്ങളിലും അന്തിമേച്ഛയായ
സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ആപൽ
ഘട്ടങ്ങളിൽ അധീശഗവർണ്ണർ ആ
ളും അദ്ദേഹവും കൊടുത്തു സഹായിക്കേ
യും അങ്ങനെ അതിന്റെ ആധിപത്യ
ത്തെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും മാത്രമേ
ഉപാധികൾക്കു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.
കേരളത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളെ സ്വ
സ്ഥസ്ഥിരപ്പെടുത്താനും വളരെക്കാലം സാ
മൂതിരിയാണ് ഈ അധീശാധികാരം പ
രിപാലിച്ചുപോന്നിരുന്നത്.

ഐക്യകേരളം മുസ്ലീം ലീഗി

ന്റെ മുൻപു പാക്കിസ്ഥാൻ ചാലോ
ലെ ഇന്ത്യയുടെ പൊതു താല്പര്യങ്ങൾക്കു
വിരുദ്ധമാകുമെന്നു എന്നുകൂടി പരിശോധി
ക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളോടു
സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവു
മായ കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിപ്പാനും അ
വയോടൊപ്പം പുരോഗമിക്കാനും കേരള
ത്തിനു കഴിയുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു.
പാക്കിസ്ഥാനാകട്ടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വ
യം പരാജയം വരിക്കേണ്ടിവരും ഇന്നു
നിവൃത്തിപ്പെടു കാണുന്നതാണിപ്പോൾ
ഒരു പാക്കിസ്ഥാനിൽ വർദ്ധിച്ചും മതപര
വുമായ ആയസങ്കവാടങ്ങളെ ഭേദിച്ചു കാ
ലത്തിനു കടന്നുകൂടാൻ വളരെയധികം
താമസം വേണ്ടിവരും ഈ കാലവിളംബം
ക്രമേണ പാക്കിസ്ഥാന്റെ അടിത്തറയെ
ത്തന്നെ പുഴക്കിടയ്ക്കും ദേശീയവാദം
സുശക്തവും സുദൃഢവുമായ നോമ്പും ഉണ്ടു
ലവും ശിഥിലവുമായ വർദ്ധിച്ചതാലും
ആദ്യത്തേതിനു വഴി വഴങ്ങിക്കൊടുക്കേ
ണ്ടിവരുന്നതു സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

൧൯൫൧

ശ്രീ: പി വി രാമവാരിയുടെ കൃതികൾ

നാടകങ്ങൾ

നോവലുകൾ

അരല്ല	0_14_0
പാപത്തിന്റെ മതിൽ	0_12_0
കാമുകൻ	0_6_0
ആരുടെ രക്തം	1_0_0
സമരകവി	0_4_0

ബുദ്ധൻ	2_4_0
വൃദ്ധിചാരശാലയിൽ	0_3_0
പട്ടിണി	0_3_0
കഷ്ടതയുടെ ദൈവം	0_3_0
സമ്മാനം	0_4_0

ഫണ്ടാമാര (പ്രസ്സിൽ) ഇററലിയൻ സാധുക്കൾക്കുണ്ടെ ആവേശജനകമായ ജീ
വിതം. പാവപ്പെട്ട കഷ്ടതൊഴിലാളികൾ ഫാഷിസത്തോടു എതിരെ എഴുന്നള്ളി
ന്നറിവാൻ ഈ നോവൽ വായിക്കുക. വില 2 ക. മാത്രം.

൧൯൫൧

വലിയ ഡോക്ടർ

(ഏകരംഗം)

സി. എ. കുഞ്ഞുണ്ണിരാജാ ബി. എ ബി. യൽ.

ഇടത്തരക്കാരിൽപെട്ട ഒരു ചെറിയ കുടുംബത്തിന്റെ വസതിയായ ഗൃഹത്തിലെ കിടപ്പുമുറി. നിറം മങ്ങിയ ചുമരുകൾ; രംഗത്തിന്റെ വലതു മൂലക്കൽ തുറന്നുകിടക്കുന്ന വാതിൽ. അതിനപ്പുറം ഇരുട്ടാണു. എതിർഭാഗത്തു, ഇടതു മൂലയ്ക്കൽ അടച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ജനൽ. ജനലിന്റെ ചുവട്ടിൽ കിടയ്ക്കുവിരിച്ച ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കട്ടിൽ. കട്ടിലിന്റെയും വാതിലിന്റെയും നടുവിലുള്ള ചുവട്ടിൽ ചുമരിനോടു ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു വലിയവട്ടമേരമേൽ മരണകുപ്പികൾ, ഓൺ സ് ഗ്ലാസ്, ഷെർമോ ഫ്ലാസ്ക്, ടൈംപീസ്, മങ്ങിക്കയറുന്ന ഒരു ചെറിയ കിടപ്പുമുറിവിളക്കു്.

മറിയുടെ നടുവിൽ നിലത്തിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കൈപ്പകിടക്കയിൽ, ക്ഷീണിച്ചു വിളർത്ത മുഖം മാത്രം കാണത്തക്കവിധം പുതച്ചിട്ടുള്ള ഏതാണ്ടാരുവയസ്സുപ്രായം വരുന്ന ഒരു കുട്ടി കിടക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ അയാളും കിടക്കയിലായി കുട്ടിയുടെ കാല്ക്കൽ അവന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടു വെറുപ്പുക്കാരിയായ അമ്മ കാൽനീട്ടി ഇരിക്കുന്നു. അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ തലമുടി. ഉറക്കമില്ലാത്ത കൗഞ്ചു വല്ലാതായ മുഖം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ആരെയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ വിജ്ഞാപന കണ്ണുകൾ പാതുക്കലേക്കുവോക്കു. നിരാശയോടുകൂടി മടങ്ങു്.

സമയം, പ്രഭാതത്തിനടുത്തുള്ള ആ ഊണു യാമം കുട്ടിയുടെ മുറുകിയ ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും അമ്മയുടെ നെടുവീർപ്പും, ടൈംപീസിന്റെ അലസമായ ടിക് ടിക്കും അല്ലാതെ ഒരു ശബ്ദവും ആ മുറിക്കെത്തില്ല.

തിരശ്ശീല ഉയന്നു ഒരു രണ്ടുനിമിഷം കഴിഞ്ഞു, അമ്മ, ഇരിപ്പിന്റെ മട്ടൊന്നു മാറ്റുന്നു നീട്ടിവെച്ചിരുന്ന കാലുകൾ പിന്വോട്ടു മടങ്ങി, ഇടക്കൈ നിലത്തുനി, ഇടത്തെ തോളിൽ ചാച്ചു തല പൊക്കത്തെ, ഒരിക്കൽക്കൂടി പാതുക്കലേയ്ക്കു നോക്കി, മേൽമുണ്ടുകൊണ്ടു കണ്ണുതുടച്ച ഒരു നെടുവീർപ്പുകൂടി വിട്ടു ഗൽഗസേപരത്തിൽ—

ഇനിയും അദ്ദേഹം വന്നില്ലല്ലോ, ഈശ്വരാ! എത്ര നേരമായി പോയിട്ടു? (ടൈംപീസിനേഴേയ്ക്കൊന്നു നോക്കി) അല്ലെങ്കിൽ, ആര്യയധികം നേരമായിട്ടു

ല്ല. എനിക്കു വെറുതെ തോന്നുകയാണു തനിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു.....ഐയ! എന്തൊരുമുട്ടു്! (മേൽ മുണ്ടുകൊണ്ടു വീശുന്നു) കാര്യം വെളിച്ചവും തട്ടാതെ എത്ര ദിവസമായി ഇവനീമുറിയിൽതന്നെയിങ്ങനെ, രണ്ടാമത്തൊരു ഗർഭപാത്രത്തിൽപോലെ?.....അതെ, നിശ്ചയമായും അവനിനി ഒരു രണ്ടാം ജന്മമാണു്.....നേരം പ്രകാശമാവാനായി എന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. എന്തൊരു നിശ്ശബ്ദത! വയ്യ, ഇതു ദുസ്സഹമായി തോന്നുന്നു.....അല്ലാ, വാച്ചു നിന്നുപോയോ!

ഒരു ശബ്ദം:— എന്നാലും സമയം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (വാതിൽക്കൽ ഒരു ചെറിയ കാലൊച്ച കട്ടിയ്ക്കുപ്പുറത്തെ അമ്പകാരത്തിൽ കൂടെ ഉറപ്പിട്ട ഒരു നീണ്ട മനുഷ്യൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു വൃക്കമല്ല അയാളുടെ രൂപം.)

അമ്മ:— (ശബ്ദം കേട്ടു ഞെട്ടി മുഖമുയർത്തി നോക്കുമ്പോൾ ആ രൂപം കണ്ടു ധൂതിയിലേഴുന്നേറ്റു)

ആ—ആർ?—?—?

ആഗതൻ:— ഡോക്ടർ.

അമ്മ:— ഓ!— ഞാനുദ്ദേശിച്ചു അപ്പോൾ, അദ്ദേഹമൊ—?

ആഗതൻ:— വരുന്നു. ഞാൻ മുൻപെ കൃത്യത്ത്!നെത്തിയെന്നുമാത്രം

അമ്മ:— ഈങ്ങാട്ടു കടക്കാം. മരണപ്പെട്ടി—? (ആഗതൻ അമ്മയുടെ മുഖത്തേയ്ക്കൊന്നു നോക്കുന്നു. ചോരയോട്ടം നിലച്ചതുപോലെ, ഛായത്തുടിപ്പു നിന്നതുപോലെ അവരുകൊണ്ടൊന്നു വിളർച്ചപാകുന്നു. ആഗതൻ സാവധാനത്തിൽ കിടയ്ക്കുയുടെ നേക്കു വരുന്നു. വിളക്കു് കണുകൂടി മങ്ങുന്നു. അമ്മ ഒരു യന്ത്രപ്പാവ പോലെ കട്ടിലിന്റെ പാർപ്പത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങി അതും ചാരിനില്ക്കുന്നു. ആഗതൻ കുട്ടിയെ കുറച്ചുനേരം നോക്കിനിന്നതിനുശേഷം കിടയ്ക്കുയോ

ടു തൊട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ആ മങ്ങിയ പെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ, ഒരു നിശ്ശബ്ദമായൊന്നെന്നുതോന്നും. കറച്ചനിമിഷങ്ങളിലെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം—)

ആഗതൻ:- എന്തിനാണീ ജനലടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത്?

അമ്മ:- അവനു നല്ല പനി പനിക്കുന്നുണ്ടു ഇപ്പൊഴും. പുറത്തെ തണുപ്പ്—

ആഗതൻ:- ഇ! കൂടിപ്പുതപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു, കെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞതുപോലെ

അമ്മ:- അതു മറേറ ഡോക്ടർ—

ആഗതൻ:- അതെ, വാതിലും ജനലുമെല്ലാം അടച്ചു കെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞിട്ടാൽ രക്ഷയായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നു (കുട്ടിയുടെ പുതപ്പു മാറിയിട്ട്) ആ ജനൽ തുറക്കൂ.

(അമ്മ ജനൽ തുറക്കുന്നു. തെളിഞ്ഞ നീലാകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും കാണാറായി. പുറത്തെ തണുപ്പിന്റെ സ്സ്പർശം അമ്മയെ കോരിത്തരിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ആ വിളക്കിന്റെ നാളം ഒരു പിഞ്ഞു കേടുവാൻ ഭാവിച്ചു വീണ്ടും പൂർണ്ണ സ്ഥിതിയിലാവുന്നു. കുട്ടിയുടെ മുമ്പം ശ്വാസം മുട്ടുന്നതുപോലെ—)

അമ്മ:- (പരിഭ്രമിച്ച്) അയ്യോ! അവനു ശ്വാസം മുട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ജനൽ—

ആഗതൻ:- ഓ, അതു സാരമില്ല

അമ്മ:- അല്ല, അഴിമുഖത്തുനിന്നു വരുന്ന ഈ തണുത്ത കാറ്റു്—

ആഗതൻ:- അതു മേണം; അതിനു പുനഃജീവനശക്തിയുണ്ടു്.

അമ്മ:- പക്ഷെ പനിതോ—

ആഗതൻ:- ഓ, ഈ പനിയെല്ലാം മാറും. ഈ ചൂടു മാറി ദേഹം തണുക്കും.

അമ്മ:- അതു മറേറ ഡോക്ടറും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് പക്ഷെ എത്ര ദിവസമായി ഇന്നേക്കു്? ഇന്നു ആ ഡോക്ടറല്ലാതെ എന്താണു നിങ്ങൾ വന്നതു്?

ആഗതൻ:- ഇന്നിവിടെയ്ക്കു ഞാനാണു.

അമ്മ:- അദ്ദേഹത്തിനുപകരം. പക്ഷെ നിങ്ങളെ കരിക്കലും ഞാനിതിന്നുമുമ്പു

കണ്ടിട്ടില്ല.

ആഗതൻ:- ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല അല്ലെങ്കിൽ അറിയില്ല; കാമ്യയില്ല.

അമ്മ:- അങ്ങനെയൊന്നും. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുപകരം വന്നിരിക്കുക തന്നെയാണു നിങ്ങൾ.

ആഗതൻ:- അല്ല ഞാനാരുടെയും പകരത്തിനു പോകുകയില്ല മറു ഡോക്ടർമാർ കയ്യാഴിക്കുന്ന ദിക്കിലാണു ഞാൻ ചെല്ലുക അവരെക്കാളെല്ലാം വലിയ ഡോക്ടറാണു ഞാൻ.

അമ്മ:- വലിയ ഡോക്ടർ!

ആഗതൻ:- അതെ.

അമ്മ:- അയ്യോ! അപ്പോൾ, ഇത്തവണ നിങ്ങൾതന്നെ വന്നതു്—എന്റെ കുട്ടിക്കു്—

ആഗതൻ:- യാതൊന്നുമില്ല വിശേഷിച്ചു. നിങ്ങൾ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തിനു്? വലിയ ഡോക്ടർ എന്നാൽ സമാധാനിക്കുകയല്ലെ വേണ്ടതു്?

അമ്മ:- അയ്യോ, ഡോക്ടർ, സമാധാനം—

ആഗതൻ:- ഇല്ല, നിങ്ങളെമാത്രം ഞാനിതിന്നു കാരപ്പെടുത്തുന്നില്ല എല്ലാ ദിക്കിലും ഏല്പാവരം അങ്ങനെയാണു.

അമ്മ:- ഇശ്ശപരാ! എന്റെ കുട്ടി!—

(കരയുന്നു)

ആഗതൻ:- നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരെപ്പോലെ മാപല്യം കാണിക്കരുതു്.

അമ്മ:- മാപല്യമൊ ഡോക്ടർ! എന്റെ കുട്ടി—എത്ര മോഹിച്ചു്—

ആഗതൻ:- സാരമില്ല കരയരുതു്. അവനെല്ലാം സുഖപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു.

അമ്മ:- അയ്യോ! അവനെങ്ങനെ തളന്നു കിടക്കുന്നു!

ആഗതൻ:- ഉപ്പു്. അതു് തോന്നുകയാണു്.

അമ്മ:- അവന്റെ ശ്വാസഗതി നേർത്തു നേർത്തു വരികയല്ലെ ഡോക്ടർ? അവ

ന്റെ കൊച്ചുമാറിടം ഉയരുന്നതും താഴുന്നതും നോക്കൂ.

ആഗതൻ:- അങ്ങനെയുണ്ടാവൂ..

അമ്മ:- എന്തുണ്ടാവും? അയ്യോ! എനിക്കിതു കാണുവൻ വയ്യല്ലോ! എന്താണു ഡോക്ടർ നിങ്ങളിതു കണ്ടിട്ടും ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത്?

ആഗതൻ:- എന്തു ചെയ്യണം? നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കരുതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല? എന്തിനെല്ലാം അറിയാം നിങ്ങൾ സമാധാനമായിരിക്കുകയാണെന്ന് വേണ്ടതു.

അമ്മ:- സമാധാനമോ ഡോക്ടർ? മോഹിച്ചു മോഹിച്ചുണ്ടായ കുട്ടി - ഭീനം പിടിച്ചു തളിസ്സും, ശ്വാസം നേർത്തുനേർത്തു വരുമ്പോൾ, ഒരമ്മ - എന്താണു ഡോക്ടർ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? നോക്കൂ, അവൻ പതുക്കെപ്പതുക്കെ മരിക്കുകയാണ്!

ആഗതൻ:- ഹൂ, എല്ലാവരും അങ്ങനെത്തന്നെ!

അമ്മ:- എന്താണു പറഞ്ഞതു ഡോക്ടർ! അയ്യോ! നിങ്ങളും മനുഷ്യനല്ലേ? നിങ്ങൾക്കും മക്കളില്ലേ? നിങ്ങൾക്കും ദേയയില്ലേ? എന്താണു ഡോക്ടർ നിങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത്? ദേവരായി ഡോക്ടർ - ഓരിഞ്ചെക്കുൻ! - അവസാനത്തെ കയ്യ്! - അല്ലോ, എവിടെ നിങ്ങളുടെ മരണപ്പെട്ടി? - അതില്ലാതെയൊന്നൊ നിങ്ങൾ പോന്നതു?

ആഗതൻ:- ഇഞ്ചെക്കുൻ! കഷ്ടം! എനിക്കറിയില്ല? നങ്ങൾ സമാധാനമായിരിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ കുട്ടി ഇതാ ജീവിക്കുവാൻ പോകുന്നു!

അമ്മ:- ജീവിക്കുവാൻ പോകുന്നു! എന്തു ജീവിക്കാൻ ഡോക്ടർ! ആ ആശയെല്ലാം എനിക്കു പോയ്ക്കുട്ടെങ്ങി. താഴ്ന്നുപോലെ തളിസ്സും ശ്വാസം ഉണ്ടോ എന്നു കൂടി സംശയമായ നിലയിൽ,

ജീവിക്കുവാൻ പോകുകയാണത്രേ!

ആഗതൻ:- അതെ, അവൻ ജീവിക്കുവാൻ പോവുകയാണ്!

അമ്മ:- കഷ്ടം! നിങ്ങളാരോടാണീ പറയുന്നത്? അവന്റെ പെറ്റ അമ്മയോടൊ? കുറച്ചു ദേയ കാണിക്കു ഡോക്ടർ! നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രം മുഴുവൻ കടുത്ത ക്രൂരന്മാരാണെന്നെനിക്കറിയാം. എന്നാലും ഒരു പെറ്റമ്മ അപേക്ഷിക്കുകയാണു ഡോക്ടർ, അവളുടെ ഏക സന്താനത്തിന്റെ പേരിൽ. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കുറച്ചുകുറച്ചും അലിയുകയില്ലേ? എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു അവനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ നോക്കു ഡോക്ടർ!

ആഗതൻ:- രക്ഷിക്കുക! ഈ ലോകത്തിൽ ആർക്കും ആരെയും രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല അതിനാണൊ നിങ്ങളീ ജനലെല്ലാം അടച്ചിട്ടിരുന്നത്?

അമ്മ:- ഏന്റെ കുട്ടിയെന്തെങ്കിലും ചെയ്തു ഡോക്ടർ! എങ്ങനെയെങ്കിലും അവന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കൂ.

ആഗതൻ:- പ്രകൃതി പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടയുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. കരു വൈദ്യൻ അതിനു ചുമതലക്കാരനല്ല.

അമ്മ:- പിന്നെ?

ആഗതൻ:- പ്രകൃത സഹായിച്ചാൽ അയാൾക്കു ലോകത്തിന്റെ ആഭാഗ്യം രക്ഷിക്കാം. അത്രമാത്രം. പൂക്കളുടെ പൂപ്പുകുത്തില്ലാതാക്കാം. അവ വാടിക്കൊഴിയാതെ നോക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

അമ്മ:- അയ്യോ! അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവന്റെ അവസാനമായി എന്നാണൊ പറയുന്നത്? അവനിനി മരണം വേണ്ട, ഇഞ്ചെക്കുനും വേണ്ട - ആ നിലയിലായി എന്നൊ? ഇതശ്വരാ! - (തേങ്ങിക്കുറയുന്നു)

ആഗതൻ:- ഈ കുട്ടിക്കു ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ക്ഷണനാണം ആവശ്യമില്ല. അതിനേക്കാളെല്ലാം വളരെയധികം സുഖപ്രദമായ ഒരു മരുന്നാണു ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്.

അമ്മ:- ഉച്ചോ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മരുന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ? പെട്ടിയൊന്നും നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ കണ്ടില്ല. അതാണു ഡോക്ടർ ഞാൻ ശങ്കിച്ചത്. നിങ്ങൾ മരുന്നുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടു എന്റെ കുട്ടി രക്ഷപ്പെടുമോ?

ആഗതൻ:- നിങ്ങൾക്കു കാണാം ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല നിങ്ങളുടെ കുട്ടി ജീവിച്ചുവരുമെന്നാണ്? വാസ്തവമായും, അവൻ ഒരു പുതിയ ജീവിതം തുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നു.

അമ്മ:- ഉച്ചോ? വാസ്തവമായും, ഡോക്ടർ? അവൻ ജീവിക്കുമോ? അവന്റെ പൊറുപ്പായണു ഞാൻ എന്നെ ചെറുതെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതേ ഡോക്ടർ! അവൻ ജീവിക്കുമോ, ഈ ദീനം മാറിയിട്ടു?

ആഗതൻ:- അവന്റെ എല്ലാ രോഗങ്ങളും ഞാൻ മാറ്റാം.

അമ്മ:- ഉച്ചോ! ഏതാണ് ഡോക്ടർ നിങ്ങളുടെ ആ മരുന്നെ? നിങ്ങളുടെ കീശയിലായിരിക്കും. ഹാ! അതെടുത്തു വേഗം കൊടുക്കൂ, ഡോക്ടർ അവന്റെ ദീനം വേഗം സുഖപ്പെടുത്തൂ.

ആഗതൻ:- നിങ്ങൾ ചരിത്രമിഷ്കാതിരിക്കണം അവൻ അവന്റെ പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്ക് കാര്യം നിമിഷം ചെല്ലുംതോറും അടുത്തടുത്തു വരുകയാണ്. മരണം എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. നോക്കിക്കൊള്ളൂ. (കുട്ടിയെ ആവാമുടം തടയുന്നു. കൈ അവസാനം അവന്റെ മുമ്പേ തിരിഞ്ഞായി വെക്കുന്നു.)

അമ്മ:- (കുറച്ചുനേരം നോക്കിനിന്ന്) ഹാ! ഡോക്ടർ!

ആഗതൻ:- ഉം.

അമ്മ:- അവൻ ജീവിച്ചുവരുകയാണ്! അവന്റെ മുഖത്തു ഒരു പുതിയ സ്വർഗ്ഗീയതേജസ്സു ചിതറുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു! ഹാ! എത്ര മനോഹരം! അതെ, അല്ലെ ഡോക്ടർ, അവനു സുഖപ്പെട്ടുവരുകയാണ്! അവൻ ജീവിച്ചുവരുകയാണ്!

ആഗതൻ:- അതെ, ആർക്കു ജീവിക്കാതിരിക്കുവാൻ വയ്യ. ജീവിതം തടയപ്പെടാവുന്ന ഒരു വസ്തുവല്ല. അതാർക്കു സാധ്യമല്ല, മരണത്തെ ഒഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെത്തന്നെ.

അമ്മ:- എന്താണതു ഡോക്ടർ? എന്താണു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്?

ആഗതൻ:- നോക്കൂ അവന്റെ മുഖം. എത്ര ശാന്തമായിരിക്കുന്നു!

അമ്മ:- ഉച്ഛ്! അവൻ സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നതുപോലെയായിരിക്കുന്നു. മുഖത്തിനെത്തൊരു തേജസ്സ്! അവന്റെ ദീനം തീരെ സുഖപ്പെട്ടതുപോലെ. അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ ഒരു മിഥുനവും ഇപ്പോൾ കാണാൻ കിട്ടില്ല. ഹാ? നിങ്ങൾ എന്തൊരു നല്ല ഡോക്ടർ! നിങ്ങളുടെ മരുന്നും—

ആഗതൻ:- ആലോചിച്ചുനോക്കൂ എന്തൊരു പരമസുഖമാണിപ്പോൾ അവനുണ്ടായിരിക്കുക!

അമ്മ:- അതെ, ഡോക്ടർ. ഇപ്പോൾ അവനൊരു വേദനയുമില്ല. ഹാ! എന്തൊരു സുഖം!

ആഗതൻ:- പരമസുഖം.

അമ്മ:- അവനിപ്പോൾ ശ്വാസം മുട്ടുന്നില്ല. എന്തൊരു സുഖമായിരിക്കും! ഹാ ഡോക്ടർ, നിങ്ങൾ കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പു വന്നില്ലല്ലോ.

ആഗതൻ:- അവൻ അവന്റെ പുതിയ ജീവിതം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു!

അമ്മ:- അതെ, ഡോക്ടർ, തീർച്ചയായും

പുതിയ ജീവിതംതന്നെ. ഈശ്വരാ!
എന്റെ കട്ടി--

ആഗതൻ:- അവനു ഒരു പുതിയ പ്രഭാ-
തമാണു ഉദിക്കുവാൻ പോകുന്നതു്.

അമ്മ:- അതെ, നിശ്ചയമായും അതെ.
അവൻ സുഖമായുറങ്ങട്ടെ, സുഖമായി.
അവനിപ്പോൾ നല്ല സ്വപ്നങ്ങൾ കാ-
ണുകയായിരിക്കും ഡോക്ടർ.

ആഗതൻ:- അതെ അവൻ ഇതുവരെ
ആ ഇരുണ്ട മഹാസമുദ്രത്തിൽ അസ്ത-
മിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലായി-
രുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ പുഴയെന്ന പ്രഭാ-
തത്തിൽ വരിയുവാൻ പോകുന്ന സൗ-
ഭാഗ്യവുമായ പുതുപുഷ്പങ്ങളുടെ കൂപ്പു-
ണ്ടായിരിക്കും.

അമ്മ:- ഉവ്വ് ഡോക്ടർ. ഹാ! നിങ്ങളെ
ത്ര ഭംഗിയായി പറഞ്ഞു നിങ്ങളോട്
കവയാകേണ്ടിയിരുന്നു ഡോക്ടർ.

ആഗതൻ:- അതെന്തൊ? എന്നാൽ ഞാ-
നൊരു കവിയുമാണു. നിശിമാന്ധ
കാരത്തിന്റെ മറവിലിരുന്നു പ്രഭാത-
ത്തെ വാടിയുണർത്തുന്ന കവി പക്ഷെ
എന്നെ പലരും ചൊരി വ്യാഖ്യാനി-
ച്ചിരിക്കുന്നു ഞാൻ ഇരുട്ടിന്റെ ഗാ-
യകനാണെന്നു പൊതുവാൽ ധാരണ.

അമ്മ:- എന്തു്, എന്നാണു ഡോക്ടർ.
നിങ്ങളെന്തെല്ലാമോ പറഞ്ഞു. എ-
നിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.. അല്ലെ-
ങ്കിൽതന്നെ എനിക്കു കവിത മനസ്സി-
ലാവാറില്ല. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ നേ-
ർത്ത പറഞ്ഞതു എനിക്കു മനസ്സിലാ-
യി. എന്റെ കഥ ഇപ്പോൾ എ-
വിടെയുണ്ടാവുമെന്നാണു നിങ്ങൾ പറ-
ഞ്ഞതു്?.....അതെ, പ്രഭാതത്തിൽ
പുതയതായി വിരിയുവാൻ പോകുന്ന
സൗഭാഗ്യ പുഷ്പങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കൽ. അ-
തെ, അവൻ അവിടെത്തന്നെയാണു
ണ്ടാവുക എന്തൊരിഷ്ടമാണവനു പൂ-
ക്കുകക്കെന്നൊ? നിങ്ങൾക്കറിയാമോ

ഡോക്ടർ, അവൻ ഞങ്ങളുടെ കഥന-
യാണു. ഞങ്ങളുടെ പ്രാണസർവ്വസ്വ-
മാണു്. ഹാ! എന്തൊരു സുഖം! എ-
ന്താണവന്റെ അച്ഛനെ ഇനിയും കാ-
ണാഞ്ഞതു്? അവന്റെ ദീനം എത്ര
വേഗം സുഖപ്പെട്ടു! അച്ഛനിതറിഞ്ഞി-
ട്ടുണ്ടാവില്ല വന്നുകാണുമ്പോൾ ഹാ!
—ഡോക്ടർ, എത്ര നല്ലൊളം നി-
ങ്ങൾ. നിങ്ങൾക്കറിയാമോ, എത്ര
ദിവസമായി അവൻ മുല കടിച്ചിട്ടു്?
അവൻറച്ഛൻ അവനെ നന്നെടുത്തിട്ടു്?
ഇനി നാളെ രാവിലെ, അവനുണന്നാ-
ൽ, മുല കടിച്ചുതുടങ്ങും ഇല്ലേ? നിശ്ച-
യമായും ഹാ! എന്റെ മുല ഇപ്പോൾ
തന്നെ ചുരന്നുതുടങ്ങി. കഷ്ടം! പ്രഭാ-
തമാവുന്നില്ലല്ലോ. അവന്റെ അ-
ച്ഛൻ വരുന്നില്ലല്ലോ അവൻ ഉണ-
രുന്നില്ലല്ലോ. ഓ, അവനുണന്നാൽ
മുലയ്ക്കു പാമെ, എന്താണു ഡോക്ടർ,
അവനു കൊടുക്കാവുന്നതു്? മധുരനാ-
രങ്ങൾ--

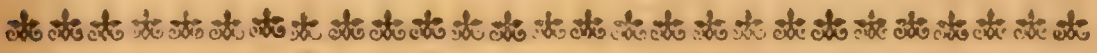
ആഗതൻ:- (കട്ടിയുടെ ഹേത്തിൽവെച്ച കട്ടി-
ന്മേൽ നോക്കി) തണുപ്പു കൂട്ടിക്കുടിവരുന്നു.
ആ ജനലടച്ചേക്ക.

അമ്മ:- ഉവ്വ് ഹെ. വല്ലാത്ത തണുപ്പു
തന്നെ ന്യൂനോണിയ--(അമ്മ തിരിഞ്ഞു
ജനലടയ്ക്കുന്നു. പ്ലംഗം ശബ്ദത്തിലേയ്ക്കു തിരിയു-
മ്പോഴേക്കും ആഗതൻ അപ്രത്യക്ഷനായിരിക്കു-
ന്നു.) അല്ലാ ഡോക്ടർ പോയ്ക്കുഴിഞ്ഞു
വെ? (ഉടനെ വാതുക്കൽ ഭർത്താവും മക്കൾ
പെട്ടിയും മറ്റുമായി വേരൊരാളും പ്രത്യക്ഷ-
പ്പെടുന്നു.) അല്ലാ, നിങ്ങളും വന്നോ.
ഡോക്ടർ മറ്റേ ഡോക്ടർ ഇ-
പ്പോൾ പോയേ ഉള്ളു.

ഭർത്താവു:- മറ്റേ ഡോക്ടർ? ആരാണതു്?
അമ്മ:- ഹൈ, ആരാണെന്നൊ? അ-
വിടുണല്ലെ അയച്ചതു്, ആ കറുത്ത ഉ-
ടുപ്പിട്ട നീണ്ട മനുഷ്യനെ, എല്ലാവരെ
ക്കൊല്ലും വലിയ ഡോക്ടറെ? അദ്ദേഹ-
ത്തെ ഇപ്പോൾ ഇവിടെവെച്ചുതന്നു.

നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവണം. അത്രയ്ക്കു സമയമായിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം ഇവിടെനിന്നു പോയിട്ടു. (ഡോക്ടർക്കും അന്യർക്കും മനസ്സിലാവാത്ത മട്ടിൽ അന്യോന്യം നോക്കുന്നു. ഡോക്ടർ ചെന്നു കട്ടിയുടെ കിടയ്ക്കയിലിരുന്ന് പരിശോധിക്കുന്നു.) വലിയ ഡോക്ടർ എന്റെ കട്ടിയെ പരിശോധിച്ചു അവനെല്ലാം സുഖപ്പെടുത്തേണം. എത്ര സുഖമായിട്ടുണ്ടെന്നു അവനിപ്പോൾ? ഇല്ലെ ഡോക്ടർ? അവനെല്ലാം സുഖപ്പെട്ടിട്ടില്ലെ? (ഡോക്ടർ ഒരു വല്ലാത്ത ശബ്ദത്തെയും പരിഭവവും സ്തുതിക്കുന്ന മുഖഭാവത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു അമ്മയെയും അച്ഛനെയും മാറി മാറി നോക്കി ഒന്നും സംസാരിക്കുവാൻ വയ്യാതെ നില്ക്കുന്നു. ആ മുഖഭാവം കണ്ടു അന്യർക്കും അമ്മയ്ക്കും കുട്ടികൾക്കും ഒരു വല്ലാത്ത സ്വരത്തിൽ—)

എന്താണു ഡോക്ടർ.
(ഡോക്ടർ ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല)
അന്യർ:- കഴിഞ്ഞതാ?
അമ്മ:- എന്തു! അപ്പോൾ വലിയ ഡോക്ടർ—അയ്യോ! എന്റെ കട്ടി!—
(മോഹാലസ്യപ്പെട്ട കട്ടിയുടെ കിടയ്ക്കയിലേക്കു വീഴുന്നു.)
അന്യർ:- ഈശ്വര! എന്താണിതു ഡോക്ടർ, ആരാണിവിടെ വന്നിരുന്ന വലിയ ഡോക്ടർ?
ഡോക്ടർ:- വലിയ ഡോക്ടർ! (രണ്ടു പേരും നൃത്തമായി മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിനില്ക്കുന്നു.)
തിരശ്ശീല.



അന്നും ഇന്നും!

"ഒ എ ക്യ കേ ര ഉ ട്"

ശ്രദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നിലല്ല?

ചീട്ടാ പരിസരങ്ങളും സാംക്രമികദാഗങ്ങളുടെ ബാധയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ

ടെ ക് നെ ഹ കമ്പനിക്കാരുടെ

ടെ ക് നെ കോർ

ഫിനലിൻ

ഫിനലൈറ്റ്

ഉ പ യോഗിക്കുക!

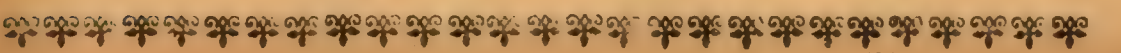
"ബലം"

പ്രതിഫലിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിങ്ങളുടെ മരപ്പണിത്തരങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും,

അവക്ക് 'ബലം' കൂട്ടുവാനും പറ്റിയ ഒരു കരുതുകയുണ്ടാകണം.

ആവശ്യപ്പെടുക:-

ടെ ക് നെ കെമിക്കൽ ഇൻഡ്രീസ്, ലിമിറ്റഡ്
കോഴിക്കോട്.



ചിട്ടിപ്പുറം

മരിച്ചവരെയോ? ഇന്നു, തമിഴനാ
ടിന്റെയും തെലുങ്കുനാടിന്റെയും വാചി
യിൽനിന്നു വെട്ട് അമ്പലയാടൊപ്പം നി
ല്ക്കാനാവുക എന്നതു മലബാറിന്നു കാര്യം
വശ്യമായിരിക്കുന്നു; ഈ വിട്ടതിനേടുന്ന
തൽ, വേണമെന്നുവന്നാൽ തിരുവതാം
കൂർ രാജസ്ഥാനം മലബാറിനെ ആവും
വധമെല്ലാം സഹായിക്കുമാതരിക്കുന്നതാ -
പണ്ടു മൈസൂർപ്പുലയുടെ ആക്രമണ
ത്തിൽപ്പെട്ട കോളത്തിന്നു താങ്ങായിനി
ന്ന ആ പുരാതന രാജസ്ഥാനം? ആ കേ
രളീയമായ രാജസ്ഥാനത്തിന്നു, അതി
ന്റെ പ്രജാവാത്സല്യത്തെ തിരുവതാംകൂ

കുതിർത്തിയിൽനിന്നിപ്പുറം കേരളസംസ്കാരവും കേരളഭാഷയും നിലവിലുള്ള നാട്ടുവരെ വികസിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയില്ലെന്നു വരുമൊ—കോട്ടയം രാജകുടുംബത്തോടും ആഴ്വരഞ്ചേരിത്തമ്പ്രാക്കുളോടും മറ്റും പല പഴയ വേഴ്ചകളുമുള്ള ആ രാജസ്ഥാനത്തിന്നു? ഇല്ല ഞാനങ്ങിനെ സംശയിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽപ്പിന്നെ, സമീപവാങ്ങമൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ നമ്മുടെ ഈ അഭിലാഷത്തിന്നു എതിർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നതുമെന്നാണ്? ഞാൻ കാണുന്നതു പറയാം: സാധാരണ മനുഷ്യരായ നാംതന്നെ പലപ്പോഴും അന്യരുടെ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മങ്ങളെപ്പോലും കണ്ടുപാടെ അനുകരിയ്ക്കുവാനല്ല ആഗ്രഹിയ്ക്കാറ്, അതിലൊത്തവിശേഷം കാണിപ്പാൻ സാധിയ്ക്കുകകിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാനാണ് സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെ വേർതിരിച്ചുകാണിപ്പാനുള്ള ആവാസന മനുഷ്യനു ജന്മസിദ്ധമാണു. മിലപ്പോൾ ഈ വ്യക്തിത്വം കാണിപ്പാനായി നാം ഒരു ശ്രേഷ്ഠകർമ്മത്തെ പ്രത്യേകിച്ചൊരു വീക്ഷണസ്ഥാനത്തുനിന്നു എതിർത്തു എന്നുപോലും വരും മനുഷ്യസാധാരണമായ ഈ സ്വഭാവം. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ആഡംബരമായിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരിലും ഉണ്ടാവതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല; ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, അവർ നമ്മുടെ രാജാക്കന്മാരാകുവാൻ അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നാണുതമം. അതുകൊണ്ടു ഒരു രാജാവു മറ്റൊരു രാജാവിനെ കണ്ണു മിമ്മി അനുഗമിയ്ക്കുമെന്നല്ല നാം പ്രതീക്ഷിയ്ക്കുന്നത്, ഭാരത രാജാവും സ്വന്തം വഴിയ്ക്കു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുമെന്നാണ്.

ഇതുതന്നെയാണു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കുന്നതെന്നു ഞാനുശിഷ്ടനും. അല്ലാതെ, ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മികച്ച രാഷ്ട്രീയവ്യക്തികളിൽ ഒരാളായ അദ്ദേഹം, നമ്മുടെ അ

യിത്തശ്ശാപത്തെ അകറ്റുന്നതിൽ വഞ്ചിപ്പെരുമാളുടെ വലംകയ്യാലി പ്രവർത്തിച്ച അദ്ദേഹം, നമ്മുടെ ശ്രേയോമാഗ്ദ്ധമായ കേരളൈക്യത്തിന്നു വിലങ്ങടിച്ചുനില്ക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, ഒരു തമിരനാട്ടുകാരനായ താൻ കേരളത്തിലെ നൂറ്റാറിയപതു ലക്ഷത്തിലധികമുള്ള ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷപ്രവാഹത്തെ എങ്ങെന്നേയ്ക്കുമായി കെട്ടി നിർത്തുവാൻ ആളായില്ലെന്നെങ്കിലും ആ അതിബുദ്ധിമാൻ ആലോചിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുമൊ? അസംഭാവ്യം!

എന്നാൽ, നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ വേണ്ടതു വേണ്ടസമയത്തു ചെയ്തുകൊള്ളുമെന്നുവെച്ചു നാം മിണ്ടാതിരുന്നാൽ മതിയൊ? ഒരിക്കലും പോരാ; നാം നമ്മുടെ കേരളൈക്യാദർത്തെ ഉച്ചത്തിൽ ഉൽഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുവേണം. അതും പോരാ. കേരളൈക്യരൂപമായ ആ അനുഗ്രഹത്തിന്നു നമ്മെത്തന്നെ അർഹാക്കുവാനും പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നാം വാസ്തവത്തിൽ അതിന്നർഹായിട്ടുണ്ടൊ എന്നൊന്നാലോചിച്ചുനോക്കുക: നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നുപോന്ന ഈ ഭരണഭേദം കാരണം നമുക്കു തമ്മിൽ കൃത്രിമമായ ഒരു ഭേദഭാവന വേരുറച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്, തിരുവിതാംകൂറുകാരും കൊച്ചിക്കാരും മലബാറുകാരും തമ്മിൽ, എന്നുവേണ്ടു വടക്കുകാലബാറുകാരും തെക്കുകാലബാറുകാരും തമ്മിൽ മാരോവിഷയത്തിലും പരസ്പരം മില ആഭിജാത്യക്കുറവുകളും മറ്റവകുപ്പുകളും ആരോപിച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടു. എന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയെ ആയിരം മലങ്ങൾ കപ്പം നിഷേധിയ്ക്കുമെന്നു എനിയ്ക്കറിയാം; എനിയ്ക്കും അതിനെ നിഷേധിയ്ക്കുന്നതുതന്നെയാണിപ്പോ. പക്ഷെ, സത്യം സമ്മതിച്ചു പശ്ചാത്തപിയ്ക്കുന്നതാണ്, അതിനെ നിഷേധിയ്ക്കുന്നതിലും നല്ലതെന്നു ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

നാം മാർച്ചുകളേണ്ടുന്ന, മാർച്ചുകളുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന, ഈ ഭേദഭാവനായ ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചുദാഹരിക്കുന്നതു വാസ്തവമാണ്; ഈ മിഷൻ ദിനത്തെ “മലബാറുദയാഹ്നം” ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രാമുഖ്യവാനാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാദകോടിയിലെ പരാമർശങ്ങൾ മാത്രമേ ഞാൻ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മലബാർജില്ല കൊച്ചിയിലെ ക്ലാസ്സം തിരുവിതാംകൂർ നേക്കാട്ടും വളരെ പിന്നാക്കം നില്ക്കുന്ന പ്രദേശമാണെന്നു പറഞ്ഞു ലേഖകൻ തുടരുന്നു:

“മലബാറും ആയിട്ട് ഒരു ഫെഡറേഷനിൽ ചേരുന്നപക്ഷം മലബാറിന്റെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉള്ള മിലഡിന്റെ ഒരു വമ്പിച്ച ഓഗ്രം തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും ജനങ്ങൾ വഹിക്കേണ്ടിവരും തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും പുരോഗതിയ്ക്കു കുറെ നാളത്തേക്കു തടസ്സം നേരിട്ടു എന്നും വന്നേക്കാം.”

വാസ്തവത്തിൽ ലേഖകന്റെ ഈ ഭയംതന്നെ അസമാനത്താണ്. മലബാർ ഇന്നു പിന്നോക്കം നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു മലബാർപ്രദേശം തർക്കനിലവും മലബാറുകാർ നിഷ്ക്രിയരുമായതുകൊണ്ടല്ല, അവിടെനിന്നുണ്ടാകുന്ന മുതലെടുപ്പ് മുക്കാലും മറ്റു മില ജില്ലകളുടെ പുരോഗതിയ്ക്കായി ചെലവാക്കിക്കളയുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആ മറ്റു ജില്ലകളുടെ പിടിയിൽനിന്നു വിട്ടുകിട്ടിയത് മലബാറിന്നു സ്വന്തം മുതലെടുപ്പുകൊണ്ടുതന്നെ അതിനു വേണ്ടുന്ന പുരോഗതി നേടുവാൻ സാധിക്കും. എന്നല്ല, കാലക്രമേണ, മലബാറിന്റെ മുതലെടുപ്പുകൊണ്ടു കൊച്ചിയുടേയും തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും പുരോഗതിയ്ക്കു വേഗംകൂടുവാൻ സാധിച്ചു എന്നും വന്നുകൂട്ടാത്തയില്ല. അങ്ങിനെ ഈ മൂന്നു മിഷനും പരസ്പരം സഹായിച്ച് അഭിവൃദ്ധിനേടി, ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പര-

സ്ഥാനങ്ങളോടൊപ്പം നില്ക്കുന്നതായെന്നുവെച്ചാണ് കേരളൈക്യവാദം പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെ.

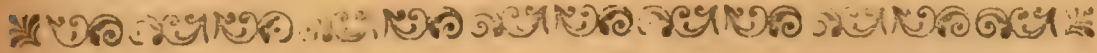
അതല്ല ഞാൻ പറയാൻ തുടങ്ങിയത്. കേരളീയരെല്ലാം ഞെ എന്ന ഐക്യബോധത്തിനെതിരായ ആ ഭേദഭാവനയിൽനിന്നാണ് ഈ വാദംതന്നെ നാമ്പെടുത്തതു. തിരുവിതാംകൂറിലേയോ കൊച്ചിയിലേയോ ഒരു താലൂക്കിൽനിന്നോ ഒരു വില്ലേജിൽനിന്നോ ഒരു കുടുംബത്തിൽനിന്നോ ഉണ്ടാവുന്ന മുതലെടുപ്പിനെ, അവിടെത്തന്നെ പിന്നോക്കംനില്ക്കുന്ന മറ്റൊരു താലൂക്കിന്റെയോ വില്ലേജിന്റെയോ കുടുംബത്തിന്റെയോ പുരോഗതിയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ സർക്കുലർ ആവിടുത്തു കാരണം തടയാറില്ലല്ലോ. ആ ലിങ്കുകൾക്കുണ്ടിറയായൊരു വിചാരമെ ജനിക്കാത്തതു, സ്വന്തം കുടുംബക്കാർ ബാധിക്കാൻ അയൽപക്കക്കാർ ഒരു രാജാവിന്റെ അധികാരത്തിന്റെയിൽപ്പെട്ടവർ എന്നീ ഉപാധികളിൽ വളർന്നുവരുന്ന ഐക്യബോധത്താൽ മാത്രമാണുതാനും. ആ ഐക്യബോധം തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി എന്നീ കൃത്രിമമായ അതിർ വരമ്പുകളിൽ തടഞ്ഞു തളിർന്നു വീഴുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം വാദങ്ങൾ തലപൊക്കുന്നതു; മറിച്ച് ആ ഐക്യബോധം, സ്വന്തം വേഷാപാരങ്ങളോടും ഭാഷാവിചാരങ്ങളോടുംകൂടി ജീവിക്കുന്നവർ എന്ന ഉപാധിയിൽ കേരളത്തോളം വ്യാപിച്ചാൽ, കന്യാകുമാരിയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മുതലെടുപ്പിനെ കാസർകോടിന്റെ പുരോഗതിയ്ക്കോ മറിച്ച് ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽപ്പോലും ആർക്കും ആവലാതി തോന്നുകയില്ല.

മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒടുത്ത പക്ഷപാതത്തിൽനിന്നു വിട്ടുകിട്ടുക എന്നതു മലബാറിന്റെ മാത്രം ആവശ്യമായിരിക്കാം; എന്നാൽ കേരളമാകെ ഒരു

മിച്ച്, ഒരു ദേശത്തിനുവേണ്ടി മറ്റൊരു ദേശം കുറെനാൾ കാത്തുനില്ക്കേണ്ടിവന്നാൽ കൂടി മഞ്ഞെരുമിച്ചു, പുരോഗതിമാറ്റത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുക എന്നതു മലബാറിന്റെയെന്നപോലെതന്നെ കൊച്ചിയുടേയും തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും ആവശ്യമാണ്. ഈ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചുമാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, വിവാഹാദികൾകൊണ്ടുകൂടി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതും ബന്ധപ്പെട്ടവരുമെന്നതാണെന്ന പരമാർത്ഥം, കൊച്ചി മറ്റൊരാളാവു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, നാം ഒരിക്കലും വിസ്മയം തോന്നുന്ന അങ്ങിനെ കേരളമാകെ കരോരത്തോടുകൂടിയെന്നും അതിൽ കരംഗത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം മറ്റൊരംഗത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുകൂടി ഉപകരിയേക്കാവുന്നതിനെ എന്തെന്നതു തോവാടിത്തത്തിനു മേന്മയല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ, നാമെങ്ങിനെയാണു് ഭാരം

തെക്കുകൂടാത്തതിലേക്കു കാൽ വെക്കുക?

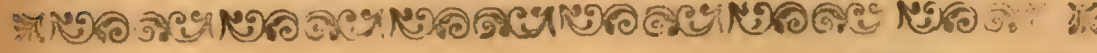
അതുകൊണ്ടു, ആ 'മലയാളരാജ്യ' ലേഖകനാകുന്ന ദുർബലവശത്തുടേ പൊട്ടിച്ചുറപ്പുടത്തും, പരമാർത്ഥത്തിൽ നമ്മളിലെല്ലാം പതുങ്ങിയൊതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായ ആ ദേവദാസന്റെ വേരറ്റത്തുകൂടി വാനാണ് നാം കൊണ്ടുപിടിച്ചു പണിയെടുക്കേണ്ടതു നമ്മളിലുള്ള ആ പാപമാണ്, സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെതുപോലുള്ള കരതിബുദ്ധിയിൽ കേരളൈക്യത്തിനെതിരായ പലപലയുക്തിവാദങ്ങളേയും വിട്ടു വിളയിക്കുന്നതു നാം ആ ദേവദാസന്റെ അവസ്ഥ നിശ്ചയിച്ചാൽക്കഴിഞ്ഞു, പിന്നെ ആ സമീപാത്മനെന്നല്ല, പണ്ടു കേരളത്തെ വക്താവിടപായ ആളെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്ന ആ ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളം കേരളൈക്യത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്താനായില്ല.



കുഞ്ചൻ സ

പടിഞ്ഞാറെ പ്രദീക്ഷണവഴി തൃശ്ശിവപേരൂർ

നവീനങ്ങളും ആകർഷണീയങ്ങളുമായ പട്ടുസാരികൾ! മനോഹരങ്ങളായ കസവുവസ്ത്രങ്ങൾ! നിത്യദാനം ഉടക്കുന്നതിനും, പ്രായുക്താഘോഷങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ മറ്റു വസ്ത്രങ്ങൾ! ഒരിക്കൽ വാങ്ങി പരീക്ഷിക്കുക!!



AROGYAMRUTHAM

>
DOSE: - ½ TO 2 TOLAS
<

A. V. MEDICAL HALL.

GURUVAYUR. S. MALABAR

ആരോഗ്യമൃതം രക്തശുദ്ധി, ശുദ്ധവർണ്ണ, ദേഹവൃദ്ധി, മുതലായവർ മുതലായും, ധാതുരോഗങ്ങളും, മുതലായും മുഖാവരം രോഗങ്ങൾക്കു ഉടനടിനിലം കാണിക്കുന്ന അമൃതവൈശിഷ്ട്യം 20 നേരത്തേക്കുള്ള ഡപ്പി 1-കു കേവലം. കൂടാതെ എല്ലാ ആയുർവ്വേദ കരണങ്ങളും ഇവിടെ തയ്യാറാക്കുന്നു. എ. വി. മെഡിക്കൽ ഹാൾ

ഐക്യകേരളം

എ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ. ബി. എ. ബി. എൽ , എം. എൽ എ. (സെൻട്രൽ)

“കേരളക്ഷേമം” ഒരു “ഐക്യകേരളം റിശേഷൻപ്രതി” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത് ഏറ്റവും സന്ദർഭാധീനമായിട്ടുണ്ട്. “കേരളക്ഷേമം” ഐക്യകേരളത്തിലാണല്ലോ നിലകൊള്ളുന്നത് - ഭാഷ - സംസ്കാരം - നടപടികൾ ഇതുകൾകൊണ്ടു ഏകീകൃതമായ കേരളം മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്നതിൽ കേരളീയരായ നമ്മളിൽ ആരാണു വ്യവസ്ഥ നിർമ്മാതാവ്? ഐക്യകേരളം എന്ന ആദർശം ഏതു കേരളീയന്റെ ഹൃദയത്തെ ആണു തുടർപ്പിക്കാത്തത്? റിദ്വാസസ്ഥനായ ഏതു കേരളീയനാണ് ആ ആദർശം സ്വപ്നം കാണാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്? ഇപ്പോൾ ഇതാ ആ ആദർശം സ്വപ്നാലയത്തിൽനിന്നു ദൃഷ്ടിപഥത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ഐക്യകേരളമാകുന്ന ആ സുന്ദര ഭവനത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിന് 1938 ൽ മദിരാശിയിലെ നിർമ്മാണസഭ കുറി അടിക്കുന്ന കൂട്ടും നിർമ്മിച്ചു. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിമഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിൽ നിന്നു അറിഞ്ഞ പ്രഖ്യാപനംകൊണ്ടു അതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മവും ചെയ്തതായിരിക്കുന്നു എനി രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായും നിയമനിപുണനായും ആയ ശില്പികൾ വിധിക്കാത്തപണ്ണി ആശോഭനമായ ഗുഹാ നമുക്കുതോമസുംകൂടാതെ പണിചെയ്തതരിക മാത്രമാണ് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നത് കേരളീയർ അങ്ങിനെ ഒരു ഗുഹത്തിൽ അധിവസിക്കുവാൻ അർക്കമറയ്ക്കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. സ്ഥാപനവും യാഥാസ്ഥിതികതയും ആകുന്ന ഉയർന്ന മേടുകളെ തട്ടിനിറ

ത്തന്നെ എന്തു പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നമുക്കകതിച്ചു മുന്നോട്ടുതന്നെ പോകണം. നാം നമ്മുടെ അഭിലാഷത്തെ “കൈപറുക” തന്നെ ചെയ്യും

ഐക്യകേരളം ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനമല്ല മഹാഭാരതത്തിൽ “കേരളരാജ്യം” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. വൈശാഖനായുടെ കാലത്ത് കേരളസംസ്ഥാനത്തിലുൾപ്പെട്ട മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളും കൂടി ഒരു രാജ്യമായിത്തന്നെ വെന്ന് സുവിദിതമായ സംഗതി ആണ്. നിർമ്മാണംകൊണ്ട് കേരളം മുന്നായിപ്പിരിഞ്ഞു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് വന്നതോടുകൂടി മേപ്പടി ഫടകങ്ങൾ തരമിൽ യോജിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗംതീരെ ഇല്ലാതായിരുകയും ചെയ്തു. സാമൂതിരിപ്പാട് കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ ഇവർ തമ്മിൽ പാശ്ചാത്യരുടെ ആഗമനത്തിനുമുമ്പു നടന്നിരുന്ന പോരാട്ടങ്ങൾ ഐക്യകേരളംവീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കാനായി ജനതതിയുടെ ഇടയിൽ സ്വഭാവവികാസംകൊണ്ടുവന്ന ഉന്തിത്തള്ളലിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനം മാത്രമായിരുന്നു.

മേപ്പടി പോരാട്ടങ്ങളുടെ പന്ഥാവിൽ പാശ്ചാത്യകോയ്മകളുടെ പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു പക്ഷെ നശിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിലും ഐക്യകേരളം സുസ്ഥാപിതമായിത്തീർന്നെനെ.

മതമോ ഭാഷയോ ഏതാണ് ഐക്യത്തെ പുലർത്തുവാൻ ഏറ്റവും സഹായിക്കുന്നതെന്ന് ഇപ്പോഴും ഒരു വാദവിഷയമാണ്. ഏതായാലും ഏക ഭാഷയുടെ

ലാഴ്ച ജനങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേകപ്പെട്ടതും ഉള്ളവയെന്നത് അവിതർക്കമായ സംഗതി ആണ്. അതാണല്ലോ മഹാത്മാ ഗാന്ധി ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിനു ഒരു ഏകീകൃത വ്യവസ്ഥയെന്നും അത് ഹിന്ദുസ്ഥാനി ആയിരുന്നെന്നും വാദിക്കുവാനുള്ള കാരണം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് നാട്ടുഭാഷകളുടെ ആവശ്യം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നില്ല. ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഒരു പുതിയ ഉണർവ് തനിയെ വന്നുവരുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്താകട്ടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെ പ്രാധാന്യം കൊണ്ടതായി കല്പിച്ചു. രണ്ടാമതു മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന കേരളീയർ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായിത്തന്നെ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഷയെ ആസ്പദിച്ച രാജ്യങ്ങളിൽ അഭ്യന്തരമായ അനൈകത്വം അസാധാരണമാണെന്ന് യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാം. മലബാർ ജില്ലയെ ആസ്പദം തെളിയിക്കുകയും ഈ രാജ്യക്കാരോടു കൂട്ടിക്കെട്ടി മദിരാശി സംസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കുകയോ നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വമൊ സംസ്കാരമൊ ശോഭിക്കുവാനുള്ള അവസരം നമുക്കു കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇതുവരെ കേരള സംസ്ഥാനനിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുമ്പിൽ വിലങ്ങിട്ടു നിന്നിരുന്ന സംഗതി വിദേശാധിപത്യത്തോടു ഇന്ത്യ കട്ടാക്കെ വെയ്ക്കുവാനു പോരാട്ടമായിരുന്നു. കേരളസംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നങ്ങളും ഭാരതത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുന്നതുവരെക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാതെ വന്നിരുന്നു. പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം ഇപ്പോഴും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാനായിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിലേക്കുള്ള കവാടം നമുക്കു തുറന്നുതന്നിരിക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ അധികം ജനങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നത്. ജനപ്ര

തിനിധിസഭയുടെ ഒരു പ്രധാന ചിന്താവിഷയം ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ പ്രവീശ്യമാകും (സംസ്ഥാനങ്ങൾ) നിർമ്മിക്കണമെന്നതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു കേരളസംസ്ഥാനത്തിനുള്ള പ്രയത്നങ്ങളും ഉജ്ജ്വലമായി നടത്തേണ്ട കാലം ഇതുതന്നെ ആണ്.

മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ആസ്പദം ജില്ലകൾ വേർപിരിഞ്ഞുപോകുമെന്നുള്ളത് തർക്കമറ്റ സംഗതി ആണ്. എന്നാൽ അതു സംഭവിക്കുക എന്നു മാത്രമെ ചോദ്യമുള്ളൂ. അങ്ങിനെ വരുന്നതായാൽ മലബാർ തമിഴ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരണമൊ അതല്ല കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിനോടുകൂടി ചേർന്നു ഒരു സംസ്ഥാനമാകാൻ പരിശ്രമിക്കണമൊ എന്നാണ് നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ഉള്ള പ്രശ്നം. പൊതുവേക്കുവെച്ചാൽ നിർമ്മിതി പുറമെ തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും അവയുടെ കനിയുസംഹാരിയായ മലബാറിനെ ഈ അവസരത്തിൽ സഹായിച്ചാൽ വരുന്നതായാൽ അവയ്ക്കു മലയാളികളുടെ ശാശ്വതമായ സൗഹൃദവും നന്ദിയും സമ്പാദിച്ചാൽ സാധിക്കുമെന്നു കൂടി അവർ കാക്കേണ്ടതാണ്. കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ ഭീർഘഭർമ്മിത്വവും മഹാനസ്തുതയും അവിടുത്തെ സന്ദേശത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെയും ഭാരതത്തിന്റെയും കട്ടാക്കെയും ഉള്ള ക്ഷേമത്തിനുതന്നെ എത്രയും കേരളം ആവശ്യമാണ്. പുറമെ ആസ്പദസംസ്ഥാനം നിർമ്മിതമാകുന്നതോടുകൂടി, മലബാറിന്റെ സ്ഥിതി എന്നാകുമെന്നു കാക്കേണ്ടതും കേരളസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവശ്യകത കഴിച്ചുകൂടാത്തതായി തോന്നിപ്പോകുന്നുവെന്നു അവിടുത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കേരളീയരോടു അനുഭവമില്ലാത്ത ദിവാൻജിമാർ ഉള്ളടത്തോ

ഇംകാലം ഒരു സമയം തിരുവിതാംകൂർ കേരളസംസ്ഥാനത്തിനു വിപ്ലാതമായി ിന്നേക്കാം. കുതിച്ചുപായുന്ന ലോകശക്തിയെ ആക്രമം തട്ടക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിന്നു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടു ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയോട് കാണിക്കുന്ന നയംതന്നെ ഉദാഹരണമാണല്ലോ. തിരുവിതാംകൂർ സ്വരകരിക്കുന്നില്ലെന്നതന്നെ വെള്ളം എന്നാലും കൊച്ചിയും മലബാറും യോജിച്ച് ഒരു ഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു തടസ്ഥമില്ലാത്തതാണ്. വല്ല സംഗതിവശാലം കൊച്ചിയും ചിൻവലിക്കുകയാണെങ്കിൽ മലബാർ (ക്വാർട്ടേഴ്സ് മുതലായ ഭാഗങ്ങളടക്കം) ഒരു പ്രത്യേക സ്വതന്ത്ര പ്രവിശ്യയായി നില്ക്കുന്നതിന്നു തടസ്ഥമില്ലെന്നു ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നേതാക്കന്മാർ വാദിക്കാതിരിക്കയില്ല. സിൻഡിനും വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അറ്റത്തിപ്പദേശങ്ങൾക്കും കറീസക്കും പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങളാകാമെങ്കിൽ മലബാറിനും എന്തുകൊണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമായിക്കൂടാ? സാധാരണ അതിന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന തടസ്ഥങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ അഭിലാഷം ഐക്യകേരളമാണല്ലോ. അതാണല്ലോ നാം കണ്ടു സ്വപ്നം! അതാണല്ലോ നമ്മുടെ ഉന്നം! ആയുസാരംഭമാകാതിരിപ്പാൻ വല്ല പ്രതിബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ അലസതതന്നെ ആയിരിക്കും.

തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും മലബാറും ഒരു സംസ്ഥാനമായി തീരുന്നതായാൽ എന്തെല്ലാം അധികാരാവകാശങ്ങൾ 'കേരളഫെഡറേഷൻ അസംബ്ലി'ക്കു വീട്ടുകൊടുക്കണം? എന്തെല്ലാം അധികാരങ്ങൾ ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലും പ്രത്യേക അസംബ്ലികൾ വേണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു വേർതിരി

ച്ചുകൊടുക്കണം? മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പദവി എന്തായിരിക്കണം. എന്നും മറ്റും ഗാഢമായി ആലോചനക്കുള്ള വിഷയങ്ങൾതന്നെ എങ്കിലും അതുകണ്ടെപ്പാറി. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പ്രസ്താപിക്കുന്നതു അനുമതിയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുകണ്ടെപ്പാറി വാദപ്രതിവാദം നടത്തേണ്ട അവസരം ആയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കേരളസംസ്ഥാനം വേണം എന്ന മൂലതത്വം നാമെല്ലാവരും കൈകൊള്ളുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഗുണകാംക്ഷികളായ ഇന്ത്യൻ നേതാക്കന്മാരും നമ്മുടെ സ്നേഹാഭരണങ്ങളെ അർഹിക്കുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരും നമ്മുടെ വിശ്വാസം അർഹിക്കുന്ന കേരളീയ നേതാക്കന്മാരുംകൂടി ആലോചിച്ചു ഒരു പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല ഭാരതത്തിന്റെ ഭക്ഷമാത്ത മുൻനിർത്തി പരമാധികാരത്തിൽ ഒരു ഭാഗം കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്നു കഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും കരുത്തിയ സ്ഥിതിക്കു ശേഷിപ്പുള്ള അധികാരം മുഴുവനുമൊ അതില്ലാത്തപക്ഷം ആദ്യത്തെ ഒരു പടിയായി അതിൽ ഒരു ഭാഗമൊ കേരളഫെഡറേഷന്നു കഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും അധഃപതിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. പ്രത്യുത ആ രാജ്യക്കാരും രാജാക്കന്മാരും ഇന്ത്യക്കും മറ്റു നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കും ഒരു മാതൃകയായിത്തീരുകയാണു് ചെയ്യുക. രാജാക്കന്മാർ കുന്നേകാൽ കോടി യോളംവരുന്ന ജനതതിയുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തിരതല്ലുന്ന വികാരങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ശാശ്വതമായ ശ്രേയസ്സിനെ വഴിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം നന്ദിക്കും പാത്രമാക്കുന്നതിലധികമെന്നതാണ് മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു കാച്ചായിട്ടുള്ളത്?—



അഭൈത ഗീതം

പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ

നന്നായകീടപുരത്തി—പ്പാല
നൽകുമെതമയെപ്പോലെ,
ഞൊട്ടുകിടക്കുന്നതൂണ് —മോറ
വിസ്തൃതചോളപ്രദേശം,
അണ്ണവംനോക്കിക്കിടപ്പു —ചാര
കണ്ണാടകളുവുഷഭം,
സ്വന്തമാംസംസ്കാരഭേദം—പൊറ
രണ്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ,
അഞ്ചുനീറുകണ്ണിണകൾ—മേന്മ
സുന്ദരനന്ദിനിപോലെ,
പൂമകളുത്താലിലാടം—ഘന
ശ്യാമളസഹ്യമുരുവിൽ,
മേവകശാഡപളവി—ലിതാ
മേയുന്നരകേരളഭൂമി!
ചേന്നെഴുംഗോവിന്ദോടൊപ്പം—മൊരു
വേണുഗോപാചനമണേ,
ഭാവനാചേതനയേകം—ശുഭ
ഗോവിന്ദിൻസുപ്രമദ്ഗുൽമം
വാണിളജിക്കുവാൻദൂരം—ലന
വാസ്കോഡിഗാമയണത്തു!
നിത്യസംപുഷ്പമാംഗാത്രം—പൂണ്ടു
നില്ക്കുന്നൊരിക്കലാലയന,
ഇനംവിതക്കുന്നപാരിൽ—ഭിവൃ
രതാവനവിവേങ്ങൾ!
കേണകിടക്കുന്നപാവം—പത്ര
ഘനരേണക്കുടക്കിൽ!
വന്യാരമ്യന്നാൾകടന്നു—തൊട്ട
കൊമ്പുംതലയുമാധാലും!

സ്വാത്മശത്രുക്കളെയുത്തി—കൊണ്ടു
സാഹസമാചരിക്കാത്തീൻ!

2

നിത്യമനോജ്ഞലപനിയിൽ—നിന്തി
നില്ക്കുംമുദംഗംതടവി,
ആഹവരംഗംമറക്ക—മൊരു
മോഹനവീണകണക്കെ,
ചിന്നനിതഭൈതഗീതം—ശ്യാമ
സുന്ദരകേരളഭൂമി,
സാന്ദ്രനിനമിതിക—ലിന
മൂന്നുപൊൻകമ്പികളല്ലൊ,
സത്യവിപഞ്ചികുന്ന—മൈകൃ
സംസ്കാരഗാനമുയർത്തി!
വീതപ്രണയമകന്നു—മണി
വീണതൻതണ്ടുകക്കാൻ,
സ്വാത്മശത്രുക്കളെയുത്തി—കൊടും
സാഹസമാചരിക്കാത്തീൻ!
സത്യസംസ്കാരങ്ങൾപാകി—സ്വയ
മഭൈതഗീതങ്ങൾതൂകി,
ആമൃശോഭമുഷ്ണി—ലല
യാഴിക്കിടങ്ങിൽകരയിൽ,
പ്രേമസേരഭ്യംപറത്തു—നൊരി
ത്താരാപ്പൂവിൻഭട്ടങ്ങൾ.
പിച്ചുപിടിച്ചുകരങ്ങൾ—കൊണ്ടു
പിച്ചുപ്പിരിച്ചുകളയാൻ,
സ്വാത്മപ്രലോഭങ്ങൾനീട്ടി—കൊടും
സാഹസമാചരിക്കാത്തീൻ!

3

ദൂരത്തുഗോകണ്ഠഭൂമിയിൽ--തിരു
 ചുട്ടുകണവനെക്കണ്ടു
 ദേവിയായൊരുവനി--സപയം
 തൂവിയസുസ്ഥിതംപോലെ,
 തെക്കുകടലിനുമധ്യം--മേൽ
 പഞ്ചാരവെള്ളമണലും,
 കത്തനിറംതാൻതഴുകി--ക്കാണ
 മുത്തരസൈകതത്തട്ടം
 ഇമ്മട്ടായ്ക്കു നുഞ്ഞെ--ഉളാരേ
 യമ്മതൻപൈതങ്ങളെല്ലാ!
 തെക്കുകടലായ്കാറി--ലാടി
 നില്ക്കുന്നതെങ്ങുകുറുത്തു,
 ചൊല്ലുന്നതെങ്ങുകുറുത്തു,
 നല്ലമുഖപ്പായയില്ലേ?
 രണ്ടുപുറത്തായ്ക്കടക്കം--മണി
 കൊണ്ടുനന്നുകുളുതാനം:-
 'ഭാഷയുണ്ടെന്തൊരു--വരിച്ചു--വതം
 വേണ്ടുമെന്നല്ലയെന്നോ?
 അന്നൊത്തപേരാരെയും--നല്ല
 വമ്പയുംപൂർവ്വപരിയാരം,
 പാടുന്നു:- കേരളനാടിൻ--ത'മ
 മാറണിക്കുപുകൾത്തൊടും!'

തെക്കുകടലായ്കടക്കം--രണ്ടു
 ചൊൽക്കൊണ്ടുഗേഹത്തിനുള്ളിൽ
 നൂണുകടന്നുകളിക്കും--മല
 രോണവിളക്കിൻതിരികൾ
 ചാത്തചേർന്നുചൊല്ലുന്നു--രമ്യ-
 കേരളമേക-മഖണ്ഡം!
 പിഞ്ചുകഴലുകൾവെച്ചു--ബാല
 ചന്ദ്രൻകളിക്കുനിശയിൽ,
 ശയ്യയിൽനീളെയുരുങ്ങു--നാട
 നെയ്യുന്നനീലക്കടലിൽ,
 നീന്തുന്നമനോഹരസപ്ത--പുഷ്പ
 സുന്ദരനൈരകയിൽക്കേറി,
 തോണിക്കളിക്കുമുതിരം--ഐക്യ
 കേരളസൗഖ്യഗ്രാമത്തിൽ,
 ഗർഭസ്ഥപുണ്യസ്വപ്നാർത്ഥം--നോക്കി
 ഗർഭസ്ഥാർത്ഥപ്രാർത്ഥനം:-
 "മാനിച്ചനൈകൃദിഷ്ഠിൻ--തതം
 ഇണഗണികാനിദേശാൽ,
 അമ്മിത്തനൽകിയമാതാ--വാനെൻ
 അംഗങ്ങൾവെട്ടിമുറിക്കാൻ,
 തങ്കരവനോവാത്തപുത്രൻ--പുണ്യ
 ശങ്കരഭൂമിയിലുണ്ടോ?"



കൃഷ്ണൻ നായർ ബ്രദേർസ്

ഫോട്ടോ ഗ്രാഫർസ് തൃശ്ശിവപേരൂർ

ഫോട്ടോ സംബന്ധിച്ച നുകലവിധ പ്രവർത്തികളും കൃത്യമായും ഭംഗിയായും
 ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു.
 ഐ. ദാമോദരൻ നായർ.

ഭാഷാസംസ്ഥാനം

എ വി. കുട്ടികൃഷ്ണമേനോൻ.

ഒരോ പ്രദേശത്തുള്ള പ്രധാന ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഭരണസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ ഭാരതത്തെ സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ മലയാളം അഥവാ കൈരളി മാതൃഭാഷയായിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് 'കേരളം' എന്നൊരു സംസ്ഥാനം ഉണ്ടാകാതെ കഴികയില്ല. 'മലബാർ' 'കൊച്ചി' 'തിരുവിതാംകൂർ' ഇവയെല്ലാം കൂടി ഒരു 'ഐക്യകേരളം' ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത, ഇന്ത്യയുടെ മഹാശയമായ കൊച്ചി മഹാരാജാവ് നമുക്കെല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടമാക്കിത്തരികയും, അതിനുള്ള വഴി വിശദമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 'ഐക്യകേരളം' ഒരു ദിവാസ്വപ്നമായി കരുതാതെ അതിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുവേണ്ടി മലയാളികളായ എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

കുറച്ചുകാലം മുമ്പെ ഒരു "കേരളസർവ്വകലാശാല"യുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി പരിശ്രമം നടത്തിയതിൽ എനിക്ക് ഒരു എളിയ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നതിനു പ്രധാനമായ തടസ്സം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നാണുണ്ടായിരുന്നത്. "തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല" ഒരു പ്രത്യേകമായി വേണമെന്നും കൊച്ചിയ്ക്കും മലബാറിനും വേണമെങ്കിൽ അതിൽ ചേരാമെന്നുമായിരുന്ന ഭരണാധികൃതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അധികം താമസിക്കാതെ 'തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല'യുടെ സ്ഥാപനവും

കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് 'കേരളസർവ്വകലാശാല'ക്കുവേണ്ടിയുള്ള അന്നത്തെ ശ്രമം നിർത്തിനിർത്തിയത്. എത്രയൊ പണം ചെലവുചെയ്ത് ഒരു 'തമിഴ് നിഘണ്ടു' ഉണ്ടാക്കിയ മദിരാശി സർവ്വകലാശാല അതേ രീതിയിലൊരു 'മലയാള നിഘണ്ടു' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻവൈ മനസ്സാകട്ടെ. മലയാളഭാഷാഭിവൃദ്ധിയെ സഹായിക്കുവാൻ ആ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നും പ്രത്യക്ഷമായി അതാണ് 'കേരളസർവ്വകലാശാല'യ്ക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണം. തെലുങ്ക് ഭാഷയ്ക്ക് 'ആന്ധ്രസർവ്വകലാശാല'യും തമിഴ് ഭാഷയ്ക്കു 'അണ്ണാമല സർവ്വകലാശാല'യും 'മദിരാശി സർവ്വകലാശാല'യുള്ള മാതിരിതന്നെ മലയാളഭാഷയ്ക്കു ഒരു 'കേരളസർവ്വകലാശാല' ആവശ്യം ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 'ഐക്യകേരളം' ഉണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി 'കേരളസർവ്വകലാശാല'യുമുണ്ടാകുമെന്നു തീർച്ചയായും പ്രതീക്ഷിയ്ക്കാം.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യം പോയാൽ മാത്രമേ പ്രാന്തീയ ഭാഷകൾക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്ന തത്വം ഞാറിഅറവതു കൊല്ലത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കു അതർഹിക്കാത്ത ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രാധാന്യമുണ്ടാകുവാൻ ദക്ഷിണ ഭാരതീയരായ അഭ്യസ്തവിദ്യർ വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അവരിൽ അധികപേരും ആ ഭാഷയ്ക്കു അടിമകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുമെന്നുമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷ്

ഭാഷ മൂലമല്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാഭ്യാസമല്ലെന്നും കൂടി ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള സംസാരം, എഴുത്തുകത്തുകൾ ഇവയെല്ലാം അധികവും മുഴുവനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലോ അല്ലെങ്കിൽ മുക്കാലേ അരയ്ക്കാൽ ഭാഗം ഇംഗ്ലീഷും ബാക്കി പ്രാന്തിയ ഭാഷയും ചേർന്ന കലപ്പ് ഭാഷയിലോ ആണു നടത്തിവരുന്നത്. അവരെന്തൊരഭിമാനമായിട്ടാണ് കരുതിവരുന്നതും! മലയാളികളുടെ യോഗത്തിൽ ഒരു മലയാളി ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിയ്ക്കുന്നതും മറ്റൊരു മലയാളി അതു മലയാളത്തിലേയ്ക്കു തള്ള ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതെത്ര അതാളും ലജ്ജാവഹമായൊരേപ്പാടാണെന്നു സ്വഭാഷഭിമാനമുള്ളവർക്കെല്ലാം ആലോചിച്ചാലറിയാവുന്നതാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം ഭക്ഷണഭാരതത്തിലല്ലാതെ ഉത്തരഭാരതത്തിൽ കാണാമെന്നു തോന്നിപ്പോയി. ഉത്തരഭാരതീയർ ഭക്ഷണഭാരതീയരെക്കാൾ എത്രയോ അധികം സ്വഭാഷഭിമാനികളാണെന്നു. ഉത്തരഭാരതത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുനോക്കിയാലറിയാം.

‘ഐക്യകേരള’ത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി മലയാളഭാഷയോടു മലയാളികൾക്കുള്ള അകൽച്ച കുറഞ്ഞുവന്നു ആഭാഷയ്ക്കു മറ്റു ഭാഷകളേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുണ്ടായ് തീർന്നെന്നു വിശ്വസിക്കാം. അദ്വൈതവിദ്യയായ മലയാളികൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ മലയാളം സംസാരിയ്ക്കുന്നതും കോടതികളിൽ വക്കീൽമാർ മലയാളത്തിൽ വാഗ്വാദം നടത്തുന്നതും ഉയർന്നതരം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മലയാളഭാഷാമൂലം വായനയ്ക്കും പഠിപ്പിക്കുന്നതും കാണുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്ന കാലം ദൂരത്തല്ലെന്നും വിശ്വസിയ്ക്കാം. അന്നു കൈരളിയുടെ ശ്രുതിശ്രദ്ധയായിരിയ്ക്കും; തിരുവോണം ദിവസം ‘മാബലി’ താൻ ഭരിച്ചിരുന്ന കേരളത്തിലേയ്ക്കു നോക്കുമ്പോൾ തനിയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം അവണ്ണീർച്ചമാവിയ്ക്കും. ഐക്യമുണ്ടാക്കുവാൻ ഭാഷയോളം ശക്തിമറ്റൊന്നാണു മില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. കൈരളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി കേരളവും അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരുമെന്നു അങ്ങിനെ കൈരളിയാൽ ബന്ധിയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു ‘ഐക്യകേരളം’ ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ കരുണാനിധിയായ സർവ്വേശ്വരൻ അനുഗ്രഹിയ്ക്കുമാറാകട്ടെ! ശ്രദ്ധേയവതു!



ഗുരുവായൂരിൽ വന്നാൽ

തമിഴും, ശുദ്ധിയുമുള്ള കാപ്പിപലഹാരങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ കിഴക്കേനടയിൽ വടക്കേ വരിയൽ ദീപസ്തംഭത്തിന്നു സമീപമുള്ള

മോഹനകൃഷ്ണലബ്ധിഹോരം

സന്ദർശിക്കുക

മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്പൈറ്റർ
കെ. എൽ. അയ്യർ, ഗുരുവായൂർ.

ചെറുകഥ:-

നക്ഷത്രങ്ങൾ.

പെറ്റി കെ. കെ. ഫ്ലിറ.

കുണിർപ്പേയ കണ്ണുകൾ, കമിഞ്ഞ മുണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞ കവിൾ, ലളഞ്ഞ താടി, രോമം നിറഞ്ഞ മാറിടം, ശോഷിച്ച കൈകൾകൾ ഉണ്ടാണ് ശേഖരൻനായർ. ഡോക്ടർ കമാരപിള്ളയുടെ കമ്പസം—കാൽപ്പന.

കമാരപിള്ളയുടെ കെട്ടിടം വളരെ വലുതാണ്. അതിൽ മില്ലുപാതിലുകളുണ്ട്. പൈലൂഗലിപ്പണമുണ്ട്. കട്ടർക്കല്ലെ വിരിച്ച നീലത്തു വില്ലീസുപൊതിഞ്ഞ കസാലകളുണ്ട്. അതെല്ലാം തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം.

എന്നാൽ അയാൾ, അതൊക്കെ തൃപ്തിപ്പെട്ടു, കക്കിടകമാസത്തിലെ ഈ മുക്കമായ സന്ധ്യയിൽ ജനാലയുടെ മുകളിലെ പൊളിമാതും തുറന്നിട്ടു, പിള്ളയുടെ നാക്കുളെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ കഴിഞ്ഞ മുറിയിൽ വലതു കൈകൊണ്ടു താടിയ്ക്കു താങ്ങുകൊടുത്തു അപ്പുവകുനായി ഇങ്ങനെ ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചാൽ കാരണം?

അതൊരു ചെട്ടേമാണ്. പക്ഷെ പാവം! ആ സാധു തന്റെ ജീവിതകഥയിലെ ഏറ്റവും മറിച്ചുനൊക്കുകയാണ്. അതിന്നു കറച്ചു പ്രശസ്തിയുണ്ട്. അയൽവാസികൾക്കു മാത്രമല്ല, ആ നഗരത്തിലുള്ള മിക്ക പേർക്കും അതു സുഗ്രഹമാണ്. അടുത്തുള്ള അറവലമതിൽ അതെന്നോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു!

തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ജയാപജയങ്ങളും, മോശനിഷ്ഠാശങ്ങളും ആ ഒരൊറ്റ വൃക്കി—കമാരപിള്ള—യുമാവുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നു വേരെടുത്താണ്.....

കുട്ടിൽ കാപ്പയിസയില്ലാതെ തെങ്ങിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നു ആ അനാഥബാലൻ ശേഖരൻനായരുടെ സ്തുതിപഥത്തിലേയ്ക്കു നടന്നുവന്നു. അവന്നു കൈ വീശി നടക്കും അവൻ മുണ്ടഴിച്ചു കാട്ടിക്കൊടുത്തു മടിക്കത്തിൽ ഒരു കാക്കുപോലുമില്ല. ആ വയസ്സ്

ഉദാരമനസ്സനായ കമാരപിള്ളയുടെ ബലിഷ്ഠകാക്കൾ മെവനെ വലയം ചെയ്തു; ഗുരുക്കളിൽ നിന്നു ഭക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ അതു രക്ഷയായിരുന്നവോ? അതോ വിലക്കുകളോ?

കമാരപിള്ളയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഒരു മണ്ണി

മേടയാണ്. മുററത്തു കാറുകളൊഴിഞ്ഞ സമയമില്ല. വലിയ വലിയ ജമീന്ദാർമാരും ചെട്ടിയാനും താക്കൂർ സാഹിബുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗികളാണ്. പണവും കറെ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

അന്നു പക്ഷെ ഇതൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല ഒരു ചെറിയ ബങ്കളാവിളായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം. 'കീ, എന്നു നിലവിളിയ്ക്കുന്ന ആ പഴയ ഗേറ്റും.....പൊക്കമുള്ള മരങ്ങളും.....അയാളോളം തനിയ്ക്കു ഇംഗ്ലീഷ് ക്ഷരങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചതന്നെ അവിടെവെച്ചാണ്. അദ്ദേഹം ചാതകസാലയിലും ശേഖരൻ നിലത്തും ഇരിയ്ക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീതിയുള്ള നെററിയേയും അതിന്നുള്ളിൽക്കിടക്കുന്ന അഗാധമായ പാണിതൃത്തെയും തനിയ്ക്കു പെരുത്ത ബഹുതാനമാരിരുന്നു പക്ഷെ ആ കണ്ണുകളോ? വലിയ കണ്ണുകൾ അവയുടെ താഴെ മഷിയെഴുതിയ പോലെ ഒരു കറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. അതു തനിയ്ക്കു വലിയ പേടിയാണ്.

ഭൂതനായി നിന്ന ആ ചെറുകുറുക്കൻ കാലക്രമേണയജമാനന്റെ വിശ്വസ്യസചിവനായി മാറുന്നതു ലോകം കണ്ടു. അവർ പലതും പറഞ്ഞു. പക്ഷെ കമാരപിള്ളയുമായി അടുത്തു പരിചയമുള്ളവരാരും ആ അപവാദങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. ഉയർന്നവരുന്ന ഒരാളെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു വാൻ ജനങ്ങൾക്കൊരു പ്രത്യേക വാസനയുണ്ട്. റോറേജിൽ കമാരപിള്ളയുടെ കറുപ്പുബലിവിതം ഏണികളും വെച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്നു തെക്കൊരിടെയൊ ഒരു ഭാഷ്യയുണ്ടെന്നും കട്ടിയുണ്ടെന്നും അവർ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു. അതിൽ വാസ്തവമില്ലെന്നില്ല. മാസംതോറും അവർക്കു മുന്തൂറുപിടികുറുപ്പിതം അദ്ദേഹം അയക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഒരിയ്ക്കൽ അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി തന്നോടതന്നെ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തക്കതായ കാരണത്താൽ ഉപേക്ഷിയ്ക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ആ സംസാരം അദ്ദേഹത്തിന്നിഷ്ടമില്ല അവരുടെ കത്തുകൾ വരാറില്ല അങ്ങോട്ടെഴുതാറില്ല.

ഒമ്പതു വയസ്സു മുതൽ താൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുപന്നു എന്തിനും ശേഖരൻ വേണം. വല്ല ദിവസവും താൻ കിടപ്പിലായാൽ മരഗികൾക്കു ഏറ്റിനമെന്നു താനില്ലാതെ അദ്ദേഹം കാപ്പറോഷൻ

മുറിയിൽ കടക്കുകയില്ല. എല്ലാ മരണകളും ശേഷം
നൽകുന്ന കൂട്ടിക്കൊടുക്കണം. വേറൊരാളായാൽ
നേരെയാറില്ല വേറും വിശ്വാസം മാത്രമാണ്.

കാലങ്ങൾ ഉരുണ്ടുപോയി. ആ വഴിയെ വെളി
ളാവു നിന്നതെവിടെ? അളന്നുനോക്കണം! മര
ങ്ങൾ മുറിയ്ക്കപ്പെട്ടു. മണിസൗന്ദര്യങ്ങൾ ഉയർന്നു.
പുത്തേടങ്ങൾ തഴച്ചുവന്നു. മദ്ധ്യപരസ്ഥൻ വൃദ്ധ
നായി. ബാലൻ തരുന്നനായി.

തൊന്നിൻപുച്ചിൽപ്പുച്ചും മറക്കും ഡോക്ടർ
കുമാരപിള്ളയുടെ അവകാശികളായി ചേരെ ആരു
മില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം അവർക്കൊക്കെ
ഒരു വൈക കൊടുക്കുകയുമില്ല. പല അപവാദങ്ങളും
പറഞ്ഞുനടന്ന യോഗ്യന്മാരിൽ ചിലർതന്നെ
അപേക്ഷാഹർജിയുമായി തന്റെ മുറിയിൽ ഹാജരാ
യി. തുമാനസ്ഥിതം തുകി. കാരണം, അവർക്കു പ്രാ
യം വരുന്ന പെൺമക്കളെപ്പറ്റി. കാലം മാറിയ മാ
റാം.....

ആ ദിവസം!!.....തകിലും നാഗസ്വരവും മു
ഴങ്ങി. തോരണങ്ങൾ തൂക്കിയ ചന്തലിന്റെ മേക്ക
ട്ടിയിൽ സ്വർണ്ണനിറത്തിലുള്ള തകിടുകൾ പതിച്ചിരു
ന്നു. ഇരുന്നപ്പടകൾക്കുള്ളിൽ മറച്ചുവെച്ചു വീല
ങ്ങൾ മഴവീലുകൾപോലെ സുഗന്ധസ്നിഗ്ദ്ധങ്ങളെ പ്ര
കാശ്യമാനങ്ങൾ ഉളവാക്കി ആ പുപ്പന്തൽ ഒരു
രണ്ടുമാനായിത്തീർന്നു അവിടെ സന്നിഹിതരായ
വരും, അന്നാട്ടിലെ മനന്മാർ നടുവിൽ അവരു
ടെ നായകനായി കുമാരപിള്ളയും ഒരു ചാക്കേസാ
ലയിൽ ഇരുന്നു.

ആർപ്പുവിളികൾ ഉയർന്നു. പ്രശാന്തനിശ്ശബ്ദ
ത പരന്നു ചന്ദനത്തിന്റെയും മുല്ലപ്പൂവിന്റെയും
സുഗന്ധത്തിൽ നീരാടിവന്ന ബാലാനിലൻ കൊളു
ത്തിവെച്ചിരുന്ന നിലവിളക്കിന്റെ നാളത്തെ ഒന്നു
ചലിപ്പിച്ചു കയ്യിൽ വരണമാല്യപുരായി അവർ
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാന്തിപുരത്തിൽ മുഴുകിയ അവി
ടം സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു തോന്നും.
മുറിയും വേലംഗനയെപ്പോലെ സുന്ദരിയായിരുന്നു.
മനോരമം തുളുമ്പുന്ന കണ്ണുകൾ ആരോഗ്യം വഴി
ത്തൊഴുകുന്ന ദേഹം. ആ അനാലോതപുഷ്പത്തെ
സ്റ്റാൻഡിംഗ് മടി തോന്നും.

ശേഖരൻനായർക്കു നല്ല ഓർമ്മയുണ്ട്—അയാൾ
ഇതികത്തുപ്രതാപമുറയായി കുമാരപിള്ളയുടെ മുഖ
ത്തേയ്ക്കു നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ
കണ്ണുകൾ അവളെത്തന്നെ മുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടി
രുന്നു വൈകാരികമായ വാത്സല്യമല്ലാതെ ആ കറുത്ത
കണ്ണുകളുടെചുറ്റും കൂരിരട്ടി തിങ്ങിക്കിടയ്ക്കുന്ന താൻ
കണ്ടില്ല.

മാധവിയ്ക്കു മാംസളമായ ശരീരമുണ്ട്; അതുമാ
ത്രമെല്ലാമുണ്ട്. ആദ്യമായിത്തന്നെ താനും അവ

ളും തമ്മിലുള്ള അന്തരം അനുഭവപ്പെട്ടു. ആ പുറം
മോടിയല്ലതെ അധർമ്മം ഇല്ല പണത്തി
നോടൊഴികെ ആവേടം സ്നേഹമില്ല. സ്നേഹിപ്പാ
ൻ കഴികയുമില്ല അവളുടെ ഹൃദയം വെറുമെന്തെ
മാംസക്കുട്ടിയെന്നു.

പത്തു കൊല്ലം വഴുതിപ്പോയി അക്കമെന്തെ
യും ആ ജനനാശ്വനായ മനുഷ്യൻ അപമാനങ്ങളുടെ
അഗാധഗർത്തത്തിലേക്കു വെറുപ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കാമസന്തതയും ദ്രവ്യോദയവും ഫലങ്ങളുണ്ടായി
—ലക്ഷ്മിയും മാധവനും അവർ തന്നെ 'അച്ഛൻ',
എന്നു വിളിയ്ക്കുന്നു! ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ആ പത്തേ
അവർ ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിയ്ക്കും: എക്കാത്തതെയെ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കരിങ്കരയ്ക്ക് മുത്തമുള്ള സ്നേഹ
മാണ് അമ്മയോടു സംസാരിക്കാറില്ല. ശൂന്യ
യെടുപ്പിച്ചാൽ പല ഗോഷ്ടികൾ കാട്ടും..... എ
ങ്ങനെയെ കഴിപ്പാണം.

'മമ'ലിം, 'മമ'ലിം, എന്നു മന്നിശിങ്ങിതം മുഴു
ക്കി, കൈത്തുറ കൈ കത്തി. നൃത്തം വെച്ചുകൊണ്ടു
എഴു വയസ്സുള്ള ഒരു ബാലിക അമ്മയുടെ മുറിയിലേ
യ്ക്കു വന്നു അവർ വാലംകൈ ശേഖരൻനായരുടെ
നേക്കു നിട്ടി, ഒന്നു വളഞ്ഞു ചുവടുവെച്ച് ചാടി
'കാക്കക്കയിലേ കരിങ്കയിലേ—കാലം മാറിയതറി
ഞ്ഞില്ലെ, അത്തന്നിന്ന കുമാരപിള്ള പണ്ടിച്ച
'കമലം ഇങ്ങട്ട് പോ!, അവർ വൊട്ടിച്ചിരിച്ചു ചാ
ടിയൊളിച്ചു അന്തരം ലക്ഷ്യം മാധവൻ ഇടിലും
വിളുതിയങ്ങ. പെട്ടെന്നു കാലം കടന്നുവന്നുണ്ടെന്നു
അറിഞ്ഞു !!

ശേഖരൻനായർ ചുമച്ചു തുപ്പി. വീണ്ടും ചുരു
ച്ചു രക്തപക്ഷിപമായ ഒരു കഥക്കുട്ട ആ ഇരുമ്പടി
കളിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കു ചാടി. ഡാക്ടർ ഇരുന്ന
സ്ത്രം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. താൻ അറിയിയ്ക്കുകയില്ല. രോഗം
മുഖാന്തരത്തിലേത്തിയാൽ ഒരുപക്ഷെ മനസ്സിലാ
ക്കിയേയ്ക്കും. അപ്പോളല്ലേ!

ഗഗനം കറുത്തിരുണ്ടു മഴ തുമ്പിക്കൈവണ്ണ
ത്തിൽ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അയാൾ ആലോ
ചന തുടന്നു:

അതുപോലെയുള്ള ഒരു കാളരാത്രിയിലാണു ത
ന്റെ സംശയം ബലപ്പെട്ടതു. ഒരാൾ തന്റെ ഭാ
ഗ്യയുടെ കിടയ്ക്കായിത്തന്നെ എഴുന്നേറ്റുപോയപ്പോ
ലെ തോന്നി അവർ ഉമ്മറപ്പടിയ്ക്കുടുത്താണു കിട
ക്കാൻ. വിളക്കിട്ടപ്പോൾ കോളനിലു പക്ഷെ
'നോട്ടു,വെളിച്ചത്തിൽ ആ രൂപം കണ്ടു.....വലം
കാൽ വലിച്ചുതേച്ചു നടക്കുന്നു. കുമാരപിള്ളയുടെ
വലംകാലിന്മേൽ വാതത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുണ്ടായ
കാലത്താണ്.

അതിരമുമ്പിലും ചില സംശയങ്ങൾ തോന്നാ
തിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ആ കാഴ്ച തന്റെ ഹൃദയത്തൽ

കരളിച്ചുപോയി. ലക്ഷോപിലക്ഷം തീപ്പെരികൾ അതിർത്തിക്കിടന്നു ചുഴന്നു ആ മനുഷ്യകീടത്തെ ചുട്ടെരിച്ചു പൊടിയാക്കാൻ തനിക്ക് തോന്നി. കണ്ണുകൾ പുകഞ്ഞു. ചെവികൾ മുളി തലയ്ക്കുള്ളിൽ തേനീച്ച 'കറവറ വാന്നു പകുതി എഴുന്നേറ്റതാണ്. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു അഞ്ഞ കൈ നഗ്നമായ തന്റെ മാറിടത്തിൽ വന്നുവിന്നു അതവളുടെതായിരിക്കണം. ആ കൈ തട്ടിമീക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അതിനെന്തൊ ശക്തിയുണ്ട്—ഒരു ദ്രവീകരണശക്തി. തന്റെ ദേഹം തണുത്തു മരവിച്ചതും തിളച്ചു ചോരയുടെ ആവിപോലെ കണ്ണിൽനിന്നും മുക്കിൽനിന്നും വെള്ളം വന്നതും..... അയാളോളം.

മൃഗമായി മാറിയ താൻ വീണ്ടും മനുഷ്യനായി നന്നത്ത ചിന്തകൾ മടങ്ങിവന്നു. താൻ മൃതിപ്പെട്ടതാണെന്നു കണ്ടിരുന്ന ആരെയൊണ്? തന്റെ അപ്പനും അമ്മയുമായ അദ്ദേഹത്തെ.....വിച്ചുപോയതായതുവന്ന ഒരു തെങ്ങിച്ചെടുകൾ സപ്തത്തിൽപ്പോലും കണികാണാൻ കഴിയാത്ത ഐശ്വര്യസുഖങ്ങളെ മേനംചെല്ല ആ ദീനഭയാലുപിനെ!

കൃതജ്ഞതയ്ക്കു തിരിച്ചു. ത്യാഗത്തിനും അതിരില്ല അയാളെ നമിക്കട്ടെ. തന്റെ സർവ്വസ്വവും അദ്ദേഹത്തിന്റെയൊന്നു പക്ഷെ അവളോ? അവളെപ്പറ്റത്തിട കാൽമുട്ടു

അന്നാണ് ആദ്യമായി ആ ചുരു വന്നത്—ശ്വാസകോശത്തിൽ കുറിയമായ വേദനയും.

അന്നുമുതൽ ശ്വാസം അവളും ഒരു മുറിയിലല്ല കിടക്കാൻ. അവൾക്കരികിൽ യാതൊരുല്ലലുമില്ല.....

അവൾ ഇന്നു രണ്ടു പെറ്റ തളിയാണു. ദേഹകാന്തിയൊക്കെ മങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു മാംസപേശികളെല്ലാം ഉരുണ്ടു കനത്തുകഴിഞ്ഞു കണ്ണുകളുടെ ചു

വട്ടിൽ ചുളിവുകൾ വീണു. മുടി പകുത്ത വരയ്ക്കു വീതിപവച്ചു. അവിടെയുള്ള മുടിയുടെ നിറം ചെമ്പിയിട്ടുണ്ട്. അത്രയൊന്നും പയസ്സായിട്ടല്ല പലനമായ സാഹചര്യംകൊണ്ടാവാം

കുമാരവിജയയും, പഴയ കുമാരവിജയയുടെ പിശാചാണ്. തല മുണ്ഡനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് കണ്ണുകൾ കറുപ്പു ചോര എപ്പോഴും നീലമുളിപ്പിക്കു കണ്ണുകൾ ചെറുകൊണ്ടാണ്. കൃത്രിമപല്ലകൾ കാടിമിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ആ ശുശ്രൂഷാമന്ദിരത്തിലെ അസമീകൃതത്തെ കാണാതും, ദേഹമാസകലം ഒരുത്തം ചൊരയുണ്ട്. പുറത്തിറങ്ങാറില്ല. ശുശ്രൂഷാമന്ദിരത്തിലേയ്ക്കു വേറെ ഡോക്ടർമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സംശയങ്ങൾ തീർത്തുകൊടുക്കും. അദ്ദേഹത്തിനു ശസ്ത്രക്രിയ നടത്താൻ വയ്യ. കൈകൾ വിറയ്ക്കും. പ്രായം അറുപതിലപ്പുറമായി. സന്ധ്യയ്ക്കു അപ്പോഴൊക്കെ കിടക്കുന്നു. രാമായണം പഠിക്കുന്നു.

എകാന്തതയുടെ ഒരു ചുളംവിളി ആ മുറിയിൽ മുഴങ്ങി—അല്പനേരത്തേയ്ക്കു മാത്രം. അദ്ദേഹം ശബ്ദത്തെ പിളിച്ചു—ആ പഴയ വിളിതന്നെ. അയാൾ വിളി കേട്ടു, ഒന്നു ചുമച്ചു എഴുന്നേറ്റു.

അപ്പോഴേക്കും മഴ പെയ്തുകഴിയിരുന്നു ശബ്ദമന്ദമായർ ജനാലപഴി തെളിഞ്ഞു ആകാശത്തേയ്ക്കു നോക്കി

അവിടെ മേനന്തുകോടി നക്ഷത്രമേൽ, മിന്നി തിളങ്ങുന്നു.



KSHEERABALA

101 Times Medicated.

For Rheumatism & Heart Troubles Bottled by

GOPI BROTHERS, GURUVAYUR.

Business hours: 7-30 A. M. to 8 P. M. Sunday: 7-30 A. M to 1 P. M.

101 ആവർത്തിച്ചു

ക്ഷീരബലം.

വില്പ കൺസ് 1-ാം 6 ക

ഗോപി ബ്രദേഴ്സ്, ഗുരുവായൂർ.

ഐക്യകേരളവും തിരുവിതാംകൂറും

കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ; ബി എ; ബി. എൽ.

ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് ഭാവിയിലെ ഭാരതത്തിലെ പ്രവിശ്യകൾ രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതെന്ന അഭിപ്രായത്തിനു പ്രാബല്യം ദൈനംദിനം വർദ്ധിച്ചാണ് വരുന്നത്. പ്രബുദ്ധരായ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാർ ഈ അഭിപ്രായം ആവിഷ്കരിച്ചതുടങ്ങിയിട്ടും വളരെക്കാലമായി. എന്നാൽ കേരളക്കരയുടെ ഐക്യത്തേ സംബന്ധിച്ച് കൊച്ചി മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിൽ നന്നും ഉണ്ടായ പ്രഖ്യാപനം ഈ മനവിച്ച പ്രശ്നത്തിനു ഒരു പുതിയ ജീവൻ നൽകി.

ഇന്ന് മൂന്നു രാഷ്ട്രീയ വിഭാഗങ്ങളായി തിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വകാലചരിത്രം, അധാരങ്ങൾ, സംസ്കാരം മുതലായവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന ഒരാൾക്കു, അവയുടെ അടിയിൽ ഐക്യത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി കാണാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. എന്നാൽ ഇതു എങ്ങിനെയാണ് പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതു എന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്കു കടക്കേണ്ടതാണ് അവിചാരിതങ്ങളായ പല കഴപ്പങ്ങൾക്കും ഇടയാകുന്നത്. ഇതിന് പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ട്. ആദ്യത്തേതു കൊച്ചിയിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും ഭരണകൃത്യം നടത്തുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ പത്താണ്. ഈ രാജസ്ഥാനങ്ങൾക്കു ഐക്യകേരളത്തിൽ നൽകേണ്ട പദവികൾ ഏതു? ഈ വിഷയത്തിൽ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാർക്കു അഭിപ്രായചൂതൃത്വം ഉണ്ടാവാൻ

ഇടയുള്ളതാണ്.

ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ മാത്രം രൂപവൽക്കരിക്കണം ഭാവിപ്രവിശ്യകൾ എന്നും അതുകൊണ്ടു മലയാളഭാഷ പ്രചാരത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളും ഐക്യകേരളത്തിനോടു ബന്ധിക്കപ്പെടണമെന്നും വരുമ്പോൾ, തിരുവിതാംകൂറിന് ഒരു പ്രത്യേക പ്രശ്നത്തെ നേരിടേണ്ടിവരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ അതുത്തികൾ അതിപ്രഭാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഗോകണ്ഠമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ എന്നു വിടപ്പെടുത്തിയ 'ട്ടുണ്ട്'. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഇന്നത്തെ തെക്കു അതിരും കന്യാകുമാരിതന്നെയാണ്. എന്നാൽ കന്യാകുമാരിക്ക് ഏറ്റവും അടുത്ത സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ രണ്ടുമൂന്നു താലൂക്കുകളിലും ദേവികളും ചെങ്കോട്ട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഭാഷ മലയാളമല്ല; തമിഴാണ്. ഭാഷയെ മാത്രം ആധാരമാക്കി സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണമെന്നു വരുമ്പോൾ, ഈ താലൂക്കുകൾക്കു കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ തീർച്ചയായും സ്ഥാനം ഇല്ല അവ അവയോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന തമിഴ്നാട്ടിലെ ഭാഗങ്ങൾ ആയിരിക്കാൻ മാത്രം യോഗ്യതയുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ ആ താലൂക്കുകളിലെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി ആരായുക, അവിടത്തെ ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദീയരും മതമക്കുവഴിക്കാർക്കാണ്. അവരുടെ ചരിത്രം, കേരളത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തോടു ഇടകലൻ കിടക്കുന്ന ഐക്യകേരളസൃഷ്ടി പ്രായോ

ഗിമാക്കുവാൻ വേണ്ടി നാം ഈ തമിഴ് സംസാരിക്കുന്ന കേരളീയരെ ഏതുവെയ്യണം? ഇവരെ കേരളസംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു—അഥവാ ഭാവിയിലെ ഐക്യകേരളത്തിൽനിന്നും—ഒഴിവാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ ധനസ്ഥിതിയെ എങ്ങിനെ സ്തംഭിക്കും എന്നുള്ളതും നോക്കേണ്ടതാണ്.

ഐക്യകേരളസ്ഥാപനത്തോടു അനുക്രമിക്കുന്ന ഒരു രാജസ്ഥാനമാണ് ഇന്നു കൊച്ചിയിലുള്ളതു. പോരെങ്കിൽ മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രശ്നം കൊച്ചിയേയൊ, മലബാറിനേയൊ അലട്ടുന്ന മിഷ്നു ആ കാരണങ്ങളാൽ ഐക്യകേരളസൃഷ്ടിയോടു ഈ രണ്ടു പ്രദേശങ്ങൾക്കും യോജിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്ഥിതി അതല്ല. ഒരാൾക്കെന്ന നിലയിൽ ഐക്യകേരളസ്ഥാപനത്തെ അനുക്രമിക്കുന്നവരാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ മലയാളി അഭ്യസ്ഥാവിദ്യാർത്ഥികൾ. ഇവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി ഒരു ഭാഗം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും അതിനെ ഉടന്നതെന്ന പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയെന്നുള്ളത് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ നിവൃത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെന്നാണ് ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തിൽനിന്നു നാം അനുമാനിക്കേണ്ടതു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സാരപ്രബലിക്കുന്ന സർ സി പി. ഈ ഐക്യകേരളപ്രസ്ഥാനത്തോടു ഒട്ടും തന്നെ അനുഭാവമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നവരായിരിക്കും തിരുവിതാംകൂറിലെ തമിഴരിൽ ഭൂരിഭാഗവും. എന്നാൽ ഈ ഒരു കാരണംകൊണ്ടു ഐക്യകേരളം പ്രായോഗിക രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നത്തിൽനിന്നും വിട്ടുമാറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു പറയുന്ന വാദത്തെ കാര്യമായി എടുക്കേണ്ടതില്ല.

നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കൊച്ചിയും, തിരുവിതാംകൂറും വിധേയപ്പെടുന്നപക്ഷം,—മലബാറും മലയാളഭാഷ പ്രചാരത്തിലുള്ള തെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ലയുടെയും, നീലഗിരിയുടെയും, കോയമ്പത്തൂരിന്റെയും ഭാഗങ്ങളും ഒന്നിച്ചുചേർത്താൽ തന്നെ ഭാവിഭാരതത്തിലെ ഒരു പ്രവിശ്യയായിത്തീരാൻ തക്ക വാസ്തവ്യം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. സിൻഡിനം, വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അറബിക്കടലിനടുത്തും ഒരു പ്രവിശ്യയുടെ സ്ഥാനം ലഭ്യമാകുമെങ്കിൽ ഏതു കൊണ്ടു ഈ പ്രദേശങ്ങൾക്കും മദ്രാസിൽനിന്നു വേർതിരിക്കേണ്ട ഒരു പ്രവിശ്യയായി രൂപാന്തരപ്പെടാൻ കഴിയുകയില്ലാ?

കേരളത്തിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളാണ് ഐക്യകേരളസ്ഥാപനത്തിനെ ഒരു കഴുത്തുപ്രശ്നമാക്കിത്തീർന്നതു. കേരളത്തിനെ മദ്രാസിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതായാൽ ഏതുമാതിരി ഭരണഘടനയാണ് അവിടെ വേണ്ടതു? ആ ഭരണഘടനയിൽ ഈ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടേയും, രാജസ്ഥാനങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും കൊച്ചിയിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തവാദഭരണത്തിനുള്ള പ്രയോജനം ഇന്നും ശക്തിയായി നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കൊച്ചിയിൽ മിക്കവാറും ആ പ്രയോജനം വിജ്ഞാപനമില്ലാത്തതായിരുന്നുവെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. അയൽപ്രദേശങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളുടെ അലയടി തിരുവിതാംകൂറിലും ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ ഉത്തവാദഭരണം തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാപിതമാകുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ജനഹിതത്തെ ആദരിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കും എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. ഐക്യകേരളസ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കാ

ത്തിൽ കൊച്ചിയെ? കൊച്ചി വിഷമേറിയ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ കടക്കുവാൻ നോക്കുകയായിരുന്നു. കൊച്ചി ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയ നഭോ മണ്ഡലത്തിലാകട്ടെ, നാട്ടുരാജ്യപ്രമുഖന്മാരുടെ സദസ്സുകളിലാവട്ടെ, ലോകരംഗത്തിലാവട്ടെ ഏറിയ കാലമായി വലിയ സ്ഥാനമില്ലാതെ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിക്കഴികയാണ്. പോതുഗീസുകാരും ഡച്ചുകാരും ഇന്ത്യയിലാദ്യം വന്നു വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും, പിന്നീടവർ സാമ്രാജ്യക്കൊതിവരികയാൽ പടക്കരങ്ങളുകയും ചെയ്ത ആ കാലം മുതൽക്കെ കൊച്ചിയും യൂറോപ്പുമായി (ആധുനികലോകത്തിൽ) ബന്ധമുണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അന്നത്തെ പെരുമ്പടപ്പുസ്വരൂപവും ഇന്നത്തെ കൊച്ചിയും തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതു ചെറിയ കായ്കയും വലിയ കച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കും; കച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നതാണ് — പ്രസിദ്ധീകരണവും പ്രചാരവേലയുമാണ് — ലോകസമക്ഷം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുവാൻ മികച്ച ആയുധമെന്നു ഭരണവിദഗ്ദ്ധനായ സർ സി. പി. നന്നായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൊച്ചിയിൽ എത്ര വലിയ കായ്കയും — ശത്രുക്കളുടെ പ്രചാരമില്ലാത്തപക്ഷം — വലിയ കച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുകയില്ല തന്റെ പ്രചാരണപ്രസിദ്ധീകരണായുധങ്ങളായി സർ സി. പി. ഇന്ത്യയിലെ പല പ്രസിദ്ധ വാർത്താവിതരണസ്ഥാപനങ്ങളെയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും ഈയവസരത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

എന്നാൽ സർ സി. പി.യുടെ ഏതു പ്രചാരണസാമഗ്രിയെങ്കിലും തുണവൽഗണിച്ചുകൊണ്ടതാകൊച്ചി ഇന്നു വീണ്ടും ലോകരംഗത്തു സൂത്രധാരാവിധം തലയുയർത്തിവന്നുനില്ക്കുന്നു. പുരോഗമനവാദികളുടേപ്പോലും അതാശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ കൂട്ടുകെട്ട് — ഒരൈക്യകേന്ദ്രം — സു

ഷ്ഠീയുവാനുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹവും സന്നദ്ധതയും കൊച്ചിരാജാവു പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിട്ടുള്ളതു ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിഭരണഘടന മൂശയിലിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, നാട്ടുരാജ്യഇന്ത്യയും ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷാധിപത്യത്തിൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യയും തമ്മിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പരസ്പരബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചു അനേകതരം ഉപഹാസപോഹങ്ങളും വാദോപവാദങ്ങളും നടക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഏറ്റവും സന്ദർഭോചിതവും ആദരണീയവും സൂത്രധാരമായിട്ടുണ്ടെന്നു ഭാരതീയവന്ദ്യനേതാക്കന്മാരായ പലരും പുകഴ്ത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു തന്നെ സൂചനയായിട്ടുണ്ടല്ലോ ഒരൈക്യകേന്ദ്രം സൃഷ്ടിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെട്ട കൊച്ചിരാജാവു തന്റെ സ്വന്തരാജ്യത്തു ഒന്നാമതായി പ്രജായുക്തഭരണവും അതോടൊപ്പം നടപ്പാക്കിട്ടുള്ള ആ മാധിരൂപസിദ്ധമായ സംഗതിയും ഇന്നു കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെയെല്ലാം മുന്നണിയിൽനിന്നായിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ തന്റെ പ്രജകളുടെ സ്നേഹത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും മാത്രമല്ല, ഉൽപ്പതിസ്തങ്ങളായ ലോകരുടെ മുഴുവൻ പ്രശംസയും ബഹുമാനത്തിനും ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവു പാത്രമായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞു. കൊച്ചിയുടെ നവോദയമാണതു; മേൽക്കുമേൽ കൊച്ചി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്ന ശുഭലക്ഷണങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. കൊച്ചിയുടെ ഭാവിഭരണസ്പന്ദപുരോഗതിയും അവിടുത്തെ പ്രജകളിലും അവരുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികളേയുമാണത്രയിച്ചിരിക്കുക.

എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറോടാ? “അമേരിക്കൻ മാതൃക”യാണു സർ സി. പി. അവിടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിട്ടു മാസം കുറുപതു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും അവിടെ പുതിയ ഭരണഘടനയുടെ ശബ്ദം കൂടിയല്ലിപ്പോയു് അതിരിക്കട്ടെ. ഈ ഐക്യകേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുവാൻ തന്റെ അഭിവാഞ്ഛ

കൊച്ചി മഹാരാജാവു പ്രഖ്യാപിച്ചത് സർ സി. പി. യെ “ഇഞ്ചി” പിടിപ്പിച്ചു; തന്നോടു മുൻകൂട്ടി ചോദിക്കാതെ ഇത്തരം മൊരു “അധികപ്രസംഗം”ത്തിന്നു കൊച്ചിയിലെ മഹാരാജാവു ഭരണവകയോ? എന്നതാണു സവിഷയാണു് ഞൻ തല ചോറ്റിൽ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയ പ്രധാന സംഗതി. ഏതു കാർത്തികം താൻ മുന്നിൽ എന്നു ലോകദൃഷ്ടി പൂർവ്വം കാണിയ്ക്കുവാൻ ജാഗ്രതയായ സർ സി. പി. ഇന്നു കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ മനഃസംസ്കാരവും വിശ്വാസവീക്ഷണവും വിമിശ്ശിതം അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു പിന്നിലാക്കപ്പെട്ടു എന്നു കണത്തൊരിയ്ക്കുതയും സവിഷോത്തമനുജായിട്ടുണ്ടാവണം. എന്നാൽ ഇതൊന്നും പുറത്തു “പച്ച”യായി പറയുക നയവൈകല്യമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാം. എങ്കിലും തനിക്കുള്ള വിരോധം അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താതിരിക്കാനും നിയുക്തനല്ല.

സെർ സി. പി. ഐക്യകേരളത്തെ അവലോകിക്കാൻ പറയുന്ന കാരണങ്ങളെന്താണ്? മദിരാശിയിൽനിന്നൊ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നൊ താൻ—അല്ല, തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു—കല്പനകൾ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറല്ല! അതൊന്നും രണ്ടാമതു: തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കെത്തലയ്ക്കൽ കരയേറെ—മൂന്നു ലക്ഷം എന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു—തമിഴർ നിയമിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഐക്യകേരളത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥാനം അപകടത്തിലായേയ്ക്കും! ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും കരദാഹികളായി സമീപിച്ചാൽ രാമസ്വാമി അയ്യരെപ്പോലെ ഭരണവൈദഗ്ദ്ധ്യവും, അഗാധപാണ്ഡിത്യവും തികഞ്ഞ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകൻ തട്ടിമുട്ടിയ്ക്കുന്നതു സാധ്യമല്ലെ?

ഐക്യകേരളത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വമെന്തെന്നു സെർ സി. പി. മറന്നു കളഞ്ഞു. ഭാഷ, ആചാരങ്ങൾ, ഭൂപ്രകൃതി, സംസ്കാരം മുതലായവയാൽ കരയാ

യി നില്ക്കുന്നുവെങ്കിലും ഇന്നു ചിന്നഭിന്നമായിക്കിടക്കുന്ന ലബബർ-കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂറിനെ സംയോജിപ്പിച്ചു്, മുപ്പതും ഒരുപാലെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമുഖ ഒരു പ്രജായത്തരണത്തിൽ വരുത്തിത്തീർക്കുവാണു നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സംയോജനത്തിൽ കൊച്ചിയിലെയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും രാജാക്കന്മാർക്കു ചിലചില വിട്ടുനില്ക്കുവാനുണ്ടിവരും, സംശയമില്ല. ഇന്നത്തെ കാലചക്രവർത്തിന്റെ ഗതിവേഗത മിന്നലൊളിയെപ്പോലും അതിശയിക്കുന്നുവെന്നു തിരുവിതാംകൂർ ഓവാൻ കാണുന്നില്ലെ? കാലത്തിന്നനുഭവമായവിധം ഭരണാനുജ്ഞാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ഭരണകൂടത്തിന്റെ അന്ത്യോമണി വെന്നും ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെ? തികഞ്ഞ പ്രജായത്തരണം ഏറിയ കാലമായി നടപ്പുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇന്നും രാജാവിനോടു പ്രജകൾക്കുള്ള കൂറിണൊ, രാജാവിന്നു ഉൾപ്പെടെയെന്നല്ല ലോകത്തിൽതന്നെയുള്ള അന്തസ്സിന്നു വല്ല കുറച്ചിലുണ്ടൊ? “അമേരിക്കൻ” മാതൃകയിൽ ഭരണഘടന സൃഷ്ടിക്കാനൊക്കുമുള്ള സെർ സി. പി.യ്ക്കു ഒരു ഐക്യകേരള സബ്ഫെഡറേഷനിൽ തിരുവിതാംകൂർ യോജിക്കുന്നതിൽ എത്ര നഷ്ടമാണ്, ഏകപക്ഷാഭിമാനം വരാനുള്ളതു? പുതിയ ഭരണഘടനയിലെ ഇന്ത്യൻ യൂനിയനിൽ ഒരു “യൂനിയൻ” ആവാൻ തിരുവിതാംകൂർ മറ്റു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ ഒരുക്കമില്ലെന്നുണ്ടൊ? അതേവിധത്തിൽതന്നെ ഐക്യകേരളത്തിലും ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെങ്കിൽ വെമ്പനാടുകായൽ കത്തിപ്പാകുമൊ?

മുൻപറഞ്ഞവിധം ഐക്യകേരളത്തിൽ വേരുന്നതിനാൽ മില്ലറ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ വേണ്ടിവരുമെന്നാണു് മാത്രം യുദ്ധമായ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെക്കൊണ്ടു ഐക്യകേരളത്തിന്റെ മുളനുള്ളിക്കുളയ്ക്കുന്നതു, കേരളസംസ്കാരത്തിന്റെയും കേരളാചാരത്തിന്റെയും കേരളചരിത്രത്തിന്റെതന്നെയും ആഴം

ൻ യഥാർത്ഥമായ അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആ ഗവണ്മെന്റിന് മാത്രമാണ്.

അതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിനു നേരിടേണ്ട രണ്ടു പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉത്തരവാദരണപ്രശ്നവും, ഐക്യകേരളപ്രശ്നവും ആകുന്നു. ഇതിൽ ഉത്തരവാദരണം തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പായതിനുശേഷമാണ് ഐക്യകേരളസ്ഥാപനപ്രശ്നം പ്രായോഗികപ്രശ്നമായിത്തീരുന്നെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾക്കു സ്വച്ഛത വളരെയുണ്ടാവും പൊതുജനഹിതത്തെ ഭരണഘടനയിൽ പ്രതിബിംബിക്കാൻ സൗകര്യംകിട്ടാത്ത കാലത്തോളം ഐക്യകേരളപ്രശ്നം, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായി തീരുമാനിക്കപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വരുന്നതാണ് അതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ ജനതതി ഈ രണ്ടു പ്രശ്ന

ങ്ങൾക്കും ദരേ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതു വശ്യമില്ല. എന്നു തിരുവിതാംകൂറിനു ഉത്തരവാദരണം കൈവരുന്നുവോ, ആ നിമിഷംമുതൽ ഐക്യകേരളസ്ഥാപനവിഷയത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിനുള്ള എതിർപ്പുകൾ തീരുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ജനങ്ങളോടു ചുമതലാബോധമുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ജനഹിതത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല പ്രഥമചിന്തയ്ക്കിടയിൽ കാണാവുന്ന കഴപ്പങ്ങൾ പൗരസഞ്ചയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഗവണ്മെന്റ് കാലാന്തരത്തിൽ തരണംചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. സംശയമില്ല.



പരസ്യം

കൊച്ചി ആയുധനിരമപ്രകാരം തോക്കുകൾ കേടുനീപ്പണം കേടുള്ള സംധനങ്ങൾ മാറ്റി പുതിയ സംധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കികൊടുപ്പാനും തോട്ടത്തോക്കുകൾ നിരത്തോക്കുകളായി മാറ്റുവാനും മറ്റും അങ്ങൾക്കു ലൈസൻസ് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാസരിച്ച് ആവശ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ കൃത്യമായി അങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുപ്പാൻ തയ്യാറുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനുപുറമെ പൊട്ടാസം മരണവയം, ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.

മോഡേൺ സ്റ്റോഴ്സ്,

പടിഞ്ഞാറെ പ്രക്ഷിപ്തവഴി, തൃശൂർ.

Latest Varieties of Toilet Articles

Where?

DHARMAN & CO.,
TRICHUR.

ആ രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ

കേരളത്തിന്റെ ഭാവിയും കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ വഴക്കും

കീഴേടത്ത് വാസുദേവൻനായർ ബി. എ.

ആധുനികകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കൊച്ചി രാജാക്കന്മാർ വളരെ പിന്നണിയിലായിട്ടാണു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവരികുപതിവു. പ്രത്യേകിച്ചു സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണയന്ത്രം ആദ്യം ഉപദേശിച്ചുവെന്നു നിലയ്ക്കും പിന്നീടു ടിവാൻജിയെന്ന പദവിയിലും നിയന്ത്രിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയമുതൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പൊക്കി നിർത്തുവാൻ പലപല പരിശ്രമങ്ങളും അദ്ദേഹം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് നയകോവിദനായ സർ സി. പി. ക്ഷേത്രപ്രവേശവിളംബരം പ്രഖ്യാപിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനെയും തന്നെയും ലോകമെട്ടെ പ്രശംസയ്ക്കും സ്തുതിഗീതങ്ങൾക്കും പാത്രമാക്കിയതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഗതിയാണല്ലോ സവണ്ണമെട്ടെ ധിക്കാരപരമായ ആചാരങ്ങളോടു മല്ലിടുകയൊ അല്ലെങ്കിൽ ഹിന്ദുമതത്തിനോടു എന്തെന്നോട്കൂടി യാത്രപറഞ്ഞു അന്യമതത്തിൽ ചേരുകയൊ വേണമെന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരുന്നു അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവരുടെ ആലോചന; അതെ അവസരത്തിൽ ബേങ്കുകൾ, തോട്ടങ്ങൾ, വ്യാപാരം മുതലായ ധനവൽസ്രവസ്ഥാങ്ങളിൽനിന്നു ധനസമൃദ്ധിയും തപാലാ പേരുംപെരുംയും സ്വാധീനവും ടിനംപ്രതി വലിച്ചുവന്ന ക്രിസ്തീയപ്രജകളുടെ ഇഹകൃതി വലിച്ചു വരുന്നവെന്നും ടിവാൻജിയുള്ള സർ-സി. പി. ഒരു നൊടിനേരത്തിനുള്ളിൽ ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തൽക്ഷണം ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കും തക്കതായ മറുപടികൾ പ്രയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രം മാ

റിയെഴുതപ്പെടേണ്ടിവന്നേയ്ക്കുമൊ എന്നു ഭയപ്പെട്ട സമീപോത്തമൻ ഒരു കൈയിൽ വാളും മറുകയ്യിൽ അമൃതകലശവുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ അതിലുള്ളതല്ലെടുവാൻില്ല. ക്ഷേത്രപ്രവേശവിളംബരമാകുന്ന അമൃതകലശം അന്നാട്ടിലെ ഹിന്ദുക്കളെ കൂട്ടിയിണക്കി നവജീവനുള്ളവരാൻ സഹായിച്ചു; അതിന്നുശേഷം വാൾപ്രയോഗംകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവപ്രജകളോടുള്ള തന്റെ വൈരവും അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അങ്ങനെ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ തിരുവിതാംകൂറിലെ യഥാർത്ഥ ഭരണാധികാരിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കൊച്ചിയിൽ അതേ സമയമുണ്ടായ കൂടൽമാണിക്യക്കുഴപ്പം കൊച്ചിരാജ്യത്തെ നിന്ദയോടെ വീക്ഷിയ്ക്കുവാൻ ലോകം ഉത്സുകരാക്കി; എന്നു മാത്രമല്ല ഏതു കാലത്തും കൊച്ചിയുടെ പുരോഗതി വളരെ മന്ദവുമായിരുന്നു. ടിവാൻ സർ ഷൺമുഖചെട്ടിയാണു അടുത്ത കാലത്തു കൊച്ചിയെ പുരോഗമനോന്മുഖമാക്കുവാൻ സഹായിച്ചതു്. എന്നാൽ ഡിക്ലൈൻ ടിവാൻപദം കൊച്ചിയെ വീണ്ടും പിന്നോക്കം നടത്താനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ജനവരിയിലാണു . സർ സി. പി. വീണ്ടും ഒരു ഭൂകമ്പമുളവാക്കിയതു്. “അമേരിക്കൻ ഭരണരീതി” തിരുവിതാംകൂറിലേപ്പെടുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനമായിരുന്നു ഒന്നാമത്തേതു; പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നഷ്ടം നേരിട്ടു നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഢവിശ്വാസവും വന്നിപ്പു കോളിക്കുമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ആ അവസര

കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, കേരളത്തിനു ഒരു വിശേഷിയനായ, സെർ സി. പി രാമസ്വാമി അയ്യർ ചെയ്യുന്ന കടംകയ്യായിരിയ്ക്കും. തന്റെ ടിവാൻജിയുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു മഹാ രാജാവു യോജിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നറിയാൻ കേരളത്തിന്നു ഗ്രഹമുണ്ട്. മഹാരാജാവു കൈരളീമാതാവിന്റെ ഒരു കാമനസ്സുത്താനമാണ്. സാമൂതിരിയും പെരുമ്പടപ്പും തിരുവിതാംകോടും യോജിച്ചു തോളോടുതോൾചേർന്നു നിന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ത്യാമാരിനും മാറിയെഴുതപ്പെടേണ്ടിവരുമായിരുന്നു! അന്നതു ചെയ്തില്ല; അതിനു പ്രതിശാന്തിയായി ഇന്നു വന്നുചേർന്നു അവസരം, സ്നേഹപൂർവ്വം പ്രജാവത്സലനായ കൊച്ചി മഹാരാജാവു നീട്ടിയ സൗഹൃദനയ്യം, തട്ടിനീക്കിയെന്നു അപഖ്യാതിക്കു പാത്രമാവാൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു ഒരുങ്ങുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുക. മഹാരാജാവിന്റെ തീരുനാൾ ഇതാ അടുത്തുണ്ടാകും; ആ സദിനത്തിൽ ഐക്യകേരളത്തെ അനുകൂലിയ്ക്കുന്നൊരു പ്രഖ്യാപനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുവായിൽനിന്നു വീഴുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രജകൾ ചരിതാർത്ഥമായി.

മുങ്ങിച്ചാവാൻ പോകുന്നൊരാൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയ പുൽക്കൊടി തന്നെ രക്ഷിക്കുമെന്നു ആശിച്ചു ചിടിക്കുംപോലെയാണ് സെർ സി. പി. യുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ. പണ്ഡിത് ജവഹർലാൽ നെഹറു, പട്ടാഭിസീതാറാജു, രാജഗോപാലാചാരി, സരോജനീദേവി മുതലായവർക്കിട നേതാക്കന്മാർ കൊച്ചി രാജാവിന്റെ ഐക്യകേരളപ്രസ്താവനയെ സ്വാഗതം ചെയ്തപ്പോൾ സെർ സി. പി. കണ്ടുപറഞ്ഞിയില്ലായ്മ മാറാൻ ഇതിന് സ്ഥിതി പുറപ്പെടുവിച്ച ആ പരാജയത്തെ തന്റെ വിജയപര്യായമായി പിടിച്ചുയർത്തി നടക്കുകയാണദ്ദേഹമിപ്പോൾ!

പലപല കാരണങ്ങളാൽ (എന്റെ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെ ലേഖനങ്ങളിൽ

ൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം—ഓഗസ്റ്റ് 19 ഉം 20 ഉം) കേരളത്തിനു സ്വയം നിർണ്ണയവകാശമുണ്ട്; ഡിസമ്പർ 9-ാംനമ്പരം കിട്ടുന്ന ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ ഒരു ഐക്യകേരളം ആവശ്യപ്പെടുവാനുള്ള അധികാരവും നമ്മുടെ പ്രതിനിധികൾക്കുണ്ട്. കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരുടെ ആനുകൂല്യവും നമുക്കു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. കൊച്ചിയിലും മലബാറിലുമുള്ള ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ഒരൈക്യകേരളത്തിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻ അതിനു വിധങ്ങിച്ചുനില്ക്കുന്നുവെന്നതും നമ്മുടെ ആശങ്കാടകളെ തകർക്കാൻ മതയാകയില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ഉടനടി നിയമപരമായും സമാധാനപരമായും പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ, കൊച്ചിയും മലബാറുമൊന്നിച്ചുചേർന്ന ഒരു സംസ്കൃതഭരണഘടന രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതാണ്. കൊച്ചിയും മലബാറും അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുകിടക്കുകയുമാണല്ലോ.

കണ്ണാടകം, തെലുങ്കു, മഹാരാഷ്ട്രം മുതലായ വിഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങളാക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ കേരളവും നന്നായി ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സെർ സി. പി. വിജയപതാകയുയർത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. ഒരൈക്യകേരളംകൊണ്ടു മൂന്നു വിഭാഗക്കാർക്കും ഒരുപോലെ നന്മ വരുമെന്നു മാത്രമല്ല, ശ്രീഭാഗ്വതം പെരുമാക്കുന്നതോടെ പാശ്ചാത്യ ശാക്തവെട്ടിനറുക്കപ്പെടും. ചിതറിപ്പോയ ഭാഷകളെല്ലാം പരിക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഐക്യകേരളപ്രശ്നത്തെ കേരളീയരെല്ലാം ബന്ധശ്രദ്ധയായി ഉറപ്പുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽമാത്രം പോരാ, അതിനുള്ള പ്രയത്നം ആത്മാർത്ഥമായി നടത്തുകയും വേണം. എന്നാൽ നമുക്കു വിജയകരഗതമാണ്, നിശ്ചയം.

നവമീവൻ

വി. എ. കേശവൻനമ്പൂതിരി.

വാസരംവിടുന്ന ചക്രവാളത്തിനുകൊച്ചു
 വാരണിപ്പുംചില്ലയിലിരുന്നു കിളിപാടി:

“ഭരതാംബതൻമടിഞ്ഞട്ടി,ലെന്താഹാ കാൺമൂ,
 ചോരയിൽക്കളിച്ചൊരു പൈതലൊ—ശാന്തം പാപം!
 ഉടലും, തലയും, പുംകഴലും വേർപെട്ടല്ലൊ
 കിടപ്പുപനീർപ്പുവിന്നൊക്കമീക്കിടാ, വയ്യാ!
 പിഞ്ചുമെയിതുവെട്ടിത്തുണ്ടുതൂണാക്കിത്തീക്കാൻ
 നെഞ്ചകംവളംപോലായ്ത്തിന്ന് നിഷ്പൂരനേവൻ?
 സൗന്ദര്യസമ്പത്തേന്തിത്തുളുമ്പി വിളങ്ങുമി—
 സ്സൗഖണ്ണത്തിടമ്പികലയിരാനിരുന്നെങ്കിൽ!.....”

മുകുമാരമല മൂടൽമഞ്ഞിനാൽവീപ്പിട്ടുപോയ്;
 തുകകയായി കണ്ണീർ കൊച്ചുപുൽക്കൊടിപോലും!
 പൂമുഖം വാടി,ത്തമ്മിൽ വല്ലികൾ മന്ത്രിക്കവെ,
 മാമരനിരയെന്നോ ധ്യാനിച്ചു നിലക്കൊണ്ടു!

* * * * *

ദിരിളംകളിർതെന്നാൽ പാഞ്ഞുവന്നെത്തുപട്ടെ,—
 “നായിർനൽകിടുംദേവനിപ്പൊഴിഞ്ഞ്ഴന്നുളും!”
 സുപ്രസന്നമായ്, പൂർവ്വദിങ്മുഖം: ചരാചര—
 സത്യാക്ഷകനല്ലോ പ്രത്യക്ഷമായിടുന്നു!

തുമര,യ്ക്കോമൽക്കുണ്ടുകൾ കാണുമാറാക്കിത്തീർത്താ—
 രാമഹാൻ, തൻകൈകളാൽപ്പതുക്കെത്തലോടവെ,
 പാഴ്മുറിപ്പാടൊക്കയും മാഞ്ഞു. പൈതലിൻമെയിൽ—
 പ്ലാഞ്ഞതേ തുമിന്നൽപോൽ ജ്ജീവമൈതമ്പുംപേന്തും!
 അമ്മതൻനേത്രങ്ങളിൽ ത്തിളങ്ങിവെൺമുത്തുക,—
 ഉമ്മണിക്കഞ്ഞിൽചുണ്ടിൽപ്പുഞ്ചിരി വിടരവെ!

വാസരം വികസിച്ച ചക്രവാളത്തിനുകൊച്ചു
 വാരണിപ്പുംചില്ലയിലിരുന്നു കിളിപാടി:
 “കൈതൊഴാം. സവിതാവെ, ഭാരതാംബതന്നോമൽ—
 പൈതലിൻ നവമീവദാതാവ, തൊഴാം, തൊഴാം!!”

ഞങ്ങൾ അണിനിരക്കും

കടമാളർ, കെ. സി. കേശവൻനായർ, ബി. എ.

കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിമേനസ്സി
ലെ മഹനീയമായ സന്ദേശം കേരളീയരാ
യ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര പ്രചോദനം ന
ല്ക്കിക്കഴിഞ്ഞു തന്നെത്തു മാവിച്ചിരുന്ന
ഞങ്ങളുടെ രക്തത്തിന്നു ചൂടുപിടിച്ചുകഴി
ഞ്ഞു. നിദ്രാലസരായി നിത്യനരകത്തിൽ
കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ ഇനിമേലാൽ ഞങ്ങൾ
ഒരുക്കമില്ല. ഞങ്ങളിന്നു അണിനിരക്കു
കയായി. എന്തിനെന്നോ?.....സ്വത
ന്ത്രഭാരതത്തിൽ സ്വതന്ത്രാകേരളം സൃഷ്ടി
ക്കുവാൻ. കേരളത്തെ ഒരേ ഒരു സംസ്ഥാ
നമായി നിരീക്ഷിക്കുവാൻ. തിരുവിതാം
കൂറുമാത്രമെന്നൊ കൊച്ചിക്കാരെന്നൊ
പറയാതെ — സാഭിമാനം — സഹൃദയം —
എവിടെയും ഏതൊരുവന്റെ മുൻപിലും
ഒരു കേരളീയനെ നാസമതിക്കുവാൻ !!

മലയാളിക്കും അലയാഴിക്കുമിടക്കു ക
സ്ത്രാകാരി മുതൽ കാസർകോട്ടവരെ നി
ണ്ടുകിടക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ മാതൃരാജ്യം ഒരേ
കാലാവസ്ഥയാൽ അനുഗൃഹീതമാണ്.
മേടത്തിലെ കൊടുവനവും ഇടവപ്പാതി
യിൽ തുടങ്ങുന്ന ഇടവിട്ടാതുള്ള കാലവർഷ
വും, തൃശ്ശൂർനഗരത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞ സാ
യാഹനങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു തുല്യാവകാശമു
ള്ള ദിവ്യസമ്പത്തുകളാണ്. “ഇക്കോള
ത്തിൽ വാഴുന്ന മനുഷ്യർ സ്വർഗ്ഗാനുഭൂതി
യനുഭവിക്കണം”മെന്നും, “ദേവലോക
ത്തിന്നു തുല്യമായി വരണം”മെന്നും, “അതു
റുമാസം വർഷം വേണം”മെന്നും ആരളീ

ച്ചെയ്യ ശ്രീ പർവ്വതാമന്റെ ആഗ്രഹം
അർക്കരംപ്രതി ഇന്നും സഫലമായി കാ
ണാം. കൊല്ലവും കൊച്ചിയും കോഴി
ക്കോട്ടം ഞങ്ങൾക്കു വിദേശമല്ല. ശിതോ
ഷ്ണാവസ്ഥയുടെ നേരെ നെന്തി ചൂടുപ്പി
ക്കാതെതന്നെ ഞങ്ങൾക്കുവിടെയും സ
ഞ്ചരിക്കാം — വാസമുറപ്പിക്കാം. കേരളം
ഒരേ സംസ്ഥാനമെന്നു പ്രകൃതിശാസ്ത്ര സ
മ്മതിക്കുമ്പോൾ — കേരളീയർ ഏകാം
ബാപത്രമെന്നു കാലദേശാവസ്ഥകൾ
തെളിയിക്കുമ്പോൾ — ഇല്ലാത്തതും മേ
രിതിരിഞ്ഞുനില്ക്കുകയില്ല. പെരുമാറ്റമുട
മുടവർത്തു ഞങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിയെ മൂന്നു
വിഭാഗങ്ങളാക്കിയെങ്കിൽ — ആ മൂന്നു പ്ര
ദേശങ്ങളെയും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുവാൻ ഞ
ങ്ങളിന്നു അണിനിരക്കുകയാണ്.

“കുമാരിഗോകണ്ഠപത്മനാഭൻ കേരളം
ആറുപതു കാതം വാണു രക്ഷിച്ചുകൊള്ളു
വാൻ” (കേരളചരിത്രം) അന്നുമതി നല്കി
യ ആ ഭാർഗ്ഗവസപാമിയുടെ അന്നത്തെ
അലബ്ധാകേരളം ഞങ്ങൾ പുനർസ്ഥാ
പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും !!

ഞങ്ങൾക്കൊരു ഭാഷയുണ്ടു്. മായ
നാത്തം മുളംവെട്ടുന്ന ഒരു ഭാഷ. മുന്നേ
കാൽ കോടിയോളം വരുന്ന ഞങ്ങളുടെ
മാതൃഭാഷ. ‘ക്ഷേണേന്ത്യയിലെ നൂറ്റുല
മായ സാഹിത്യമെന്നു (Flourishing
Literature) പ്രഥമർ ശ്രീവിവാസയുൻ
കാർ അഭയാദിച്ചു ആ മലയാളസാഹി

ത്വം ഞങ്ങളുടെ പൊതുസമ്പത്താണ്. ഞങ്ങളുടെതുമാത്രം. തൃപ്തിയും കഷ്ടതയും, പുനവും പുനാനവും, പൂവിട്ടുപൂജിച്ചതാണ് ഞങ്ങളുടെ കൈരളി. ഒരുമിച്ചുകഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാനുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ അവകാശം. കേരളീയർക്കുതന്നെ ഭാഷയുണ്ട്. കേരളീയർക്കുമാത്രമുള്ള ഒരു ഭാഷ. അതു തീരുവിതാംകൂറിനോ കൊച്ചിക്കോ മലബാറിനോ കത്തുകയുള്ളെന്നല്ല

ഞങ്ങളുടെ സംസ്കാരം. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരം. അതു ഇന്നൊ ഇന്നിലെയൊ ഉത്ഭവിച്ചതല്ല. രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറോളം കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള ആ സംസ്കാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. പരിചാരമായ പരിഷ്ക്കാരവും സമ്പ്നാരവും ഏതൊരു ജനതയുടേയും ദിവ്യസമ്പത്തുകളാണ്. ഞങ്ങളുടെ മാനസികവും ശാരീരികവുമായ പരിപൂർണ്ണത ഞങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ അസുഖപ്രാപ്തി സമ്പാദ്യത്തെ ബലികഴിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കില്ലാത്തതല്ല അതാണ് ഒരു കേരളീയനെ കേരളീയനാക്കുന്നത്. മലനാടു ഭരിക്കുവാൻ പൊന്നിൻ ചിങ്ങമാസത്തിൽ ആഗതനാവുന്ന ആ മഹാത്മാവായ അതിഥിയെ പൂവിട്ടു പൂജിക്കുവാനും അകമഴിഞ്ഞാരാധിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ ഒരു പോലെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ധനോപത്തിലെ പുനിലാവുപൊരിയുന്ന സുന്ദരയാമിനികളിൽ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരികൾ പാതിരാപ്പൂക്കുട്ടുവാനും, കൈകൊട്ടിക്കളിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേവസംക്രമത്തോടൊപ്പം സുപ്രഭാതത്തിന്റെ മനോഹരമായ മാറിടത്തിൽ കറകുപ്രഭം ചൊരിയുന്ന കണിക്കൊന്നയെ കണിക്കാണുവാനും കൈനേട്ടം വാങ്ങിപ്പാനും ഞങ്ങളെല്ലാം ഒരുപോലെ ഉത്സുകരാണ്. അതെ—കാണവും തിരുവാതിരയും വിഷുവും ഞങ്ങളുടെ ദേശീയോത്സവങ്ങളാണ്. ഞങ്ങളുടെ

ഒരു കൂത്തും കൂടിയാട്ടവും, തൃക്കുലും കഥകളിയും ഞങ്ങൾക്കു എന്നെന്നും ആവശ്യമാകുന്നു. അവയൊന്നും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമില്ല പ്രാചീന കേരളത്തിന്റെ അമൂല്യമായ സംസ്കാരവും അസുയാവഹമായ ജീവിതരീതികളും ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ—അവയെല്ലാം ബലികഴിക്കപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ—അവയെല്ലാം ബലികഴിക്കപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ—കേരളം കറുപ്പെട്ടു നില്ക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്.

ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര സ്വത്തുണ്ട് മരതകം വിളയുന്ന കൊടിമുളകുകളും, അമൃതംനിറഞ്ഞ കനകകാണ്ടുകളും ഞങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിയുടെ പ്രത്യേക സമ്പാദ്യങ്ങളാണ്. കാഞ്ചനം വിളയുന്ന വൃക്ഷങ്ങളാണ് ഞങ്ങളുടെ വനങ്ങളിൽ വളരുന്നത്. വർകിട വൃദ്ധസായങ്ങൾ നടത്തുവാനും, കൈത്തൊഴിലുകൾ വിപുലപ്പെടുത്തുവാനും, പരിഷ്ക്കരിച്ച രീതിയിൽ കൃഷിചെയ്യുവാനുള്ള സകല സാഹചര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഐക്യകേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി അല്പം പോലും ആശങ്കാജനകമായിരിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്.

പ്രജകളുടെ ഹിതമനുസരിച്ച ഭരിക്കുകയെന്നതാണ് രാജാക്കന്മാരുടെ കടമയെങ്കിൽ—ഞങ്ങളുടെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ രണ്ടുപേരും പ്രജാക്ഷയെ നല്ലരംഗണകിൽ—ഒരു ഐക്യകേരളസൃഷ്ടിയിൽ പ്രജകളുടെ ഹിതമെന്തെന്നു അവർ അടുത്തുതന്നെ ആരായുവാൻ സന്നദ്ധരായും, തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും മഹാരാജാക്കന്മാർ നാളിതുവരെ ജനങ്ങളുടെ അഭിമതമനുസരിച്ചു വർത്തിച്ചവരെന്നു ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്. ആ നിലക്കു ഞങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിലോ രൂപം കൊടുക്കുവാൻ അവർ മടിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഇടയില്ല കേരളത്തിലെ

പ്രായപൂർത്തി വന്ന കാരോ വ്യക്തിയും ഐക്യകേരളത്തെ സ്വപ്നം കാണുകയാണ്. ആ സുന്ദരസ്വപ്നം സഫലമാക്കുവാനുള്ള ഈ മംഗളമുണ്ണുന്തത്തിൽ അലസനായി കഴിയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അതു കേവലം ആത്മരത്യാപരമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം.

പരദേശികളുടെ വിചങ്ങതടീകൾ ഞങ്ങൾക്കു നിസ്സാരമാണ്. കേരളത്തെപ്പറ്റി—കേരളത്തിന്റെ ഭാവിയിെപ്പറ്റി—അഭിപ്രായം പറയുവാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും കേരളീയർക്കുള്ളതാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള വിദേശികളുടെ ജല്പനങ്ങൾക്കു സ്ഥാനമില്ല. അവയുടെനേരെ എതിർത്തുനില്ക്കുവാൻ ഒന്നുകാൽ കോടിയോളം വരുന്ന കേരളീയർക്കു കെൽപ്പുണ്ട്. തലക്കുളത്തു തമ്പിയും മങ്ങാട്ടച്ചനും, രാജാകേശവദാസനും ജനിച്ച കേരളം അന്നും ഇന്നും എ

ന്നും പൗരജാതിന്റെ വിളഭൂമിയാണ്.

തികച്ചും കേരളീയരായ നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ കേരളത്തിന്റെ ഭാവിഭരണത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം പ്രജകൾക്കു നൽകുമെന്നു നമുക്കു ന്യായമായി പ്രത്യാശിക്കാം. അറുപത്തിനാലു ഗ്രാമക്കാർ ഭരിച്ച അഖണ്ഡകേരളത്തിന്റെ ഭരണഭാരവാഹിത്വം വീണ്ടും കേരളീയജനതയുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽതന്നെ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും, കുന്യാകുമാരി മുതൽ ഗോകണ്ഠംവരെ നിവസിക്കുന്ന ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു ഏകയോഗക്ഷമത്തിൽ—ഏകോദരസഹോദരഭാവത്തിൽ—വർത്തിക്കുമെന്നും നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. കക്ഷിമത്സരവും, മതഭിന്നതയും, വർഗ്ഗീയവിഭേദവും കരിനിഴൽ വീശാത്ത ആ ഐക്യപൂർണ്ണമായ ഐക്യകേരളം ആവുന്നതും വേഗം സംജാതമാക്കുവാൻ നാം അണിനിരക്കുക! ഒത്തൊരുമിച്ചു പരിശ്രമിക്കുക !!

—പ്രൊഫ. എ. കെ. ജോർജ്ജ്—

ഉപധോഗിക്കുക?

മൃഗാണുപ്രാശം—രസായനങ്ങളിൽവെച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കുക. K. JACOB

ക്ഷീണശരീരങ്ങൾക്കു ബലം, ആരോഗ്യം ഇവകളെ വരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു അത്യുത്തമം. കാസം, ശ്വാസം, ജ്വരം, ഹൃദ്രോഗം, മൂത്രരോഗം, ശുഷ്കജ്വരം, ക്ഷുഭാർത്ഥം, രക്തവാതം മുതലായ രോഗങ്ങളെ അതിശയത്തോടെ നശിപ്പിക്കുന്ന അനേകം ദ്രവ്യമൂലികകളുടെ സാരാംശത്തെ സമാഹരിച്ചു പ്രത്യേകരീതിയിൽ തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ

മൃഗാണുപ്രാശം ലേഹനം

പ്രായഭേദമെന്തു ഉപധോഗിക്കാവുന്ന ഏക സിദ്ധൗഷധമാകുന്നു. ഈ രസായനം ശീലിച്ചാൽ ബുദ്ധിശക്തി, ഓർമ്മശക്തി, ശരീരകാന്തി, ഇന്ദ്രിയബലം, ദീർഘായുസ്സ് ഇവകളെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ക്യാറാ ലോഗിന്നെടുത്തുക:

ധന്യന്തരിവൈദ്യശാല

H. O. തൊടുപുഴ, തിരുവിതാംകൂർ

3

“കാമിനി! വേണ്ട ഈ പ്രവൃത്തി മാന്യമായ ഒരു ചുവതിക്കു യോജിച്ചതല്ല. അതുകൊണ്ടുവന്നു. ആദരാർത്ഥമെന്നുള്ള വിശ്വാസം എന്തുകൊണ്ട് പക്ഷെ ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായം അതിന്റെ ആദർശത്തെയും, മഹത്വത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ദർശനത്തിലേക്കു വിടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന നേഴ്സുമാരിൽ ശ്രീഭാവവും അന്യർക്കു ജീവിതാദർശങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു്. അതിൽ ആ പരമ കുറപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. പൗരസ്ഥിതികൾ അങ്ങിനെയെണ്മ ദർശനം ചിലർ അഭിമാനത്തെയും ആദർശത്തെയും പാലിയ്ക്കുന്നുണ്ടാകാം. പക്ഷെ ലോകം അതു വിശ്വസിക്കുകയല്ല. നമ്മുടെ കാമിനി ഈ ഉദ്യോഗം രാജി

കൊടുക്കുക. നാലു കൊല്ലത്തോളം ആതുരശുശ്രൂഷണം അനുഷ്ഠിച്ചുവെല്ലാം. അതുമതി. നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടു ജീവിക്കാം,, എന്ന അഭിപ്രായത്തെ തിരസ്സരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ ഇന്നെന്നു കാശ്ശിയിലായിരുന്നെന്ന്. നിത്യപ്രഭാതത്തിന്റെ ശീതളമായതിൽ സമാധാനത്തിലും ശാന്തിയിലും മുഴുകി വിശ്രമിച്ചുവരികയും എന്തിനും അതെല്ലാം വെറും പേക്കിനാവുകയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

ലോകത്തെപ്പോലും മറന്നു ധോഷകർ മേനവനുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആ രാത്രിയുടെ “നിഴൽ,, സീതയും, മേനയും അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു മറുജന്മവരംകൂടി അറിയുവാൻ ഇടയായാൽ?

“അമ്മാ വെള്ളം. കുറച്ചു വെള്ളം. മരിക്കാനായ എന്റെ പൊന്നോമനക്കു എന്റെ കയ്യുകൊണ്ടു ഒരു വായ വെള്ളമെങ്കിലും കൊടുക്കട്ടെ,, എന്ന ഒരു മാതാവിന്റെ ദീനശബ്ദം കാമിനിയുടെ അസഹനീയമായ ചിന്തകളെ തടഞ്ഞുനിർത്തി.

ധോഷകരുടെ പ്രത്യേകാനുമതിയോടുകൂടി രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുന്ന തന്റെ കുട്ടിയുടെ അരികിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന മാതാവിന്റെ ദീനരോദനം അവളുടെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചു.

തന്റെ മാതാവിന്റെ മടിയിൽ തലവെച്ചുകൊണ്ടു അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ആ കുട്ടി ചരമമടഞ്ഞു. ആസ്സത്രിനിയമങ്ങൾക്കു മാതൃശോകത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുമോ? നിലത്തുകിടന്നതും, മാർത്തുടിച്ചും ആ മാതാവ് ഉറക്കക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പുത്രനാശത്തിൽ വേദനിക്കാത്ത മാതൃഹൃദയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ?

ഇതെല്ലാം കണ്ട കാമിനിയുടെ ഹൃദയം സഹിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം വേദനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “അമ്മെ, ചൊററുവളർത്തിയ കുട്ടിയുടെ മരണത്തിൽ ആ മാതാവു പ്രലപിക്കുന്നതു കാണുന്നില്ലേ? എന്നിട്ടും ശിശുഹൃദയം സന്നദ്ധമാകുകയാണോ?,, ഇതേ വിധത്തിൽ ചില ശബ്ദങ്ങൾ ഉള്ളിൽനിന്നു ബഹിർമുക്തിയുണ്ടായി അവർക്കു തോന്നി.

കാമിനി ചെട്ടെന്നു “ഡ്യൂട്ടി ഫലി,,ലേയ്ക്കു ചെന്നു “വിഷം,, എന്നു എഴുതിയ ഒരു പെട്ടിയെടുത്തു മേശമേൽ വെച്ചു അതിനുശേഷം അവർ അതിന്മേൽ അടിച്ചു. അതിനുശേഷം അവർ ആരുംകൂടി കണ്ടെത്താതെ അവിടെത്തന്നെ ഉറങ്ങി. കയ്യോടെ പ്രാപ്തംകൂടി വായിച്ചു അവർ ഒന്നു നട്ടു. കണ്ണുകളിൽനിന്നു ഒന്നരണ്ടു രക്തബിന്ദുക്കൾ അടർന്നുവന്നു. അവർ രണ്ടു കൈകളാലും മുഖത്തെ മൂടിക്കൊണ്ടു വിത്തിവിമിക്കുകയുവാൻ തുടങ്ങി.

ആ സമയത്തിൽ കാമിനിയുടെ അടുത്തു എപ്പോഴും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന രോഗികൾക്കു നിശ്ശബ്ദമായി നിദ്രയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ ശുശ്രൂഷണിതയായ ഒരു അബലയായ സഹോദരിയുടെ ഹൃദയപ്പിടിച്ചലിൽനിന്നുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപ്തിശാസങ്ങൾ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇഹലോകസുഖങ്ങൾക്കുപിന്നാലെയായി ശാന്തമായി ലോകരഞ്ജനങ്ങളിൽ തപസ്സു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹായോഗികളുടെ ഹൃദയത്തുടിച്ചുപോലെ ആ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഘടികാരമാത്രം “ടക്,, ടക്,, എന്നടിച്ചു കാമിനിയുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേർന്നിരുന്നു.

അവിടെ ചുമരിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന ക്രിസ്തുവേന്റെ പടത്തിന്നു ജീവനുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ആ ശോകനാടകം കണ്ടു കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ ആറായി ഒഴുകുമായിരുന്നു.

ആത്മഹത്യാ!-അതു വിചാരിച്ച മാത്രയിൽ കാമിനിയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. മുഖം വെള്ളപ്പുഴയായി വിളർച്ച. ഏതൊരു തീരുമാനത്തിലേക്കായിച്ചെന്നുപോലെ അവർ വിഷപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അത് മാതിരി വെച്ചുതിന്നുശേഷം മുഖം കഴുകി ഒരു ചായകസാലയിൽ ചെന്നുകിടന്നു. നിദ്രാദേവി തന്റെ കൈകളാൽ അവളെയും മുമ്പാകെ തലോടിയിരിക്കണം.

4

എന്താണു ഇതേ സമയത്തിൽ ഡോക്ടർ മേനോൻ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള തന്റെ “മാധവീനിവാസ,,ത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുകയാണ്. ഒരു ഭയങ്കര സ്വപ്നം കണ്ട അദ്ദേഹം ഞെട്ടി എഴുന്നേറ്റു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും കിടന്നു പക്ഷെ ഉറക്കം അദ്ദേഹത്തെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകകൂടി ചെയ്തില്ല. രാത്രി രണ്ടു മണിക്കു ഏതുചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും? വിളക്കു കത്തിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പുസ്തകം എടുത്തു വായിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. കണ്ണുകൾ വായനയിൽ ഈടുപെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും ഹൃദയം മററവിടെയോ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മൂന്നു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം നാളെ കാലത്തു ഡോക്ടർ മേനോൻ വീണ്ടും കാമിനിയെ കാണുവാൻ ചാകുന്നു.

മൂന്നു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ സ്വീകരിച്ചുപാലിച്ച കാമിനിയുടെ ഹൃദയത്തെ ഇതുവരെയും വേദനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവല്ലോ എന്നാലോചിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം കിടന്നു പിടഞ്ഞു.

തന്റെ നെററിയിൽ ഇപ്പോൾ കാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു രേഖകളും, മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ അനിത്യാവസ്ഥയെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു മുൻവന്നു നില്ക്കുന്ന ഇളനരകളും ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പുള്ള മ

ധരവും മനോഹരവുമായ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ സംഭവങ്ങളും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. ഇതേ സമയത്തിൽ തന്റെ പ്രാണപ്രേയസി മാധവിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിചാരവും ഉദിച്ചു. ഈ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും ഏരിപൊരി കൊള്ളിച്ചു. താനറിയാതെതന്നെ കണ്ണനീർ ഏറിററു വീഴുവാൻ തുടങ്ങി.

മാധവി പരലോകപ്രാപ്തയായിട്ടു രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ പ്രസവവേദനയാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ള കവി കിട്ടി മേനോൻ ചെന്നതിന്നു ചിറ്റാർ ദിവസമാണു അവർ പ്രസവിച്ചത്. രണ്ടുദിവസത്തെ ജീവിതം മാത്രമേ ഈശ്വരൻ ആ ശിശുവിന്നു അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളു. പ്രസവകഷ്ടത്തിനാലുണ്ടായ ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യവും, ശിശുവിന്റെ അകാലനിര്യാണത്താലുണ്ടായ മനോവേദനയും കണക്കാക്കി അവളെ ജപരഞ്ചായിതയാക്കിത്തീർത്തു. അസാധ്യമെന്നു വേദം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കയ്യൊഴിച്ചു രോഗികളെപ്പോലും മരിക്കിത്തീർച്ച സുഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മേനോൻ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ കയ്യിൽ പരാജിതനാകുകതന്നെ ചെയ്തു. ധൈര്യം അഭാവത്തോടു അവസ്ഥയൊന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പ്രാഞ്ചയവനികളുള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്തു.

മാധവിയുമായി ഇറവലോകസുഖാനുഭവങ്ങളിൽ മുഴുകി തന്നെത്താൻ മറന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ആ അന്ത്യകാലങ്ങൾ - അതുതന്നിഷ്ടനികളായ ഓരോ നിമിഷങ്ങൾ - രണ്ടിരമാനായ അവിടെ മാനാഹരവിതങ്ങൾ - കാരണമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയക്കണ്ണാടിയിൽ അപ്പോൾ നിഴലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിയും, സ്നേഹാനുഭവവും പരിശുദ്ധമായ പ്രേമവും എത്രമാത്രമായിരുന്നു?

മേനോൻ രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കളിയും കാറ്റിയും കഴിഞ്ഞു കൃത്യം ആറു മണിക്കു ആസ്ത്രയിലേക്കു യാത്രയാകും. സ്വന്തമായി ചികിത്സിക്കുന്ന രോഗികളെ സുശ്രീച്ചിതന്നുശേഷമേ അദ്ദേഹം ആസ്ത്രയിലേക്കു പോകാറുള്ളൂ. ഏതാണ്ടു ഈ സമയത്തുതന്നെയാണു മാധവിയും എഴുന്നേൽക്കുക. രാത്രി വളരെ വൈകിയതിന്നുശേഷമാണു മേനോൻ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചേരുക. അതുവരെയും മാധവി ഉറങ്ങാതെ കാത്തിരിക്കും. അദ്ദേഹം വന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിന്നുശേഷമേ അവളും വല്ലതും കഴിക്കുകയുള്ളു. രാത്രിയിലെ ഉറക്കമൊഴികെയും, നേരത്തെ എഴുന്നേൽക്കലും മാധവിയുടെ ആരോഗ്യത്തെ അലക്ഷ്യത്തിലേക്കു ആനയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്മൂലം “നീ ഇങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ട കാർമ്മിളം എന്റെ കൈകാലുകൾ അശക്തങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വേലക്കാരനുണ്ടല്ലോ അവൻ എല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളും. നിന്റെ ദേഹസ്ഥിതിയാഞ്ഞെങ്കിൽ ഓരോശമായി വരുന്നു പരിചയസ്സവിശ്രമം ആവശ്യമാണു. അതിനാൽ കാലത്തു എഴുന്നേൽക്കണം, എന്നു മേനോൻ മാധവിയെ നിബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ ബലഹീനത അതിന്നു സമ്മതം കൂട്ടി. അതിന്നുശേഷം കാലത്തു എഴുന്നേൽക്കു അവർ എഴുന്നേൽക്കുവാറുള്ളു.

തന്റെ പാരവശ്യം കണ്ടുന്നതിനാലുണ്ടായ പരിതാപത്താലും, തന്നോടുള്ള അതിയായ സ്നേഹത്താലുമാണു പ്രിയതമൻ ഇപ്രകാരം നിബ്ബന്ധിക്കുന്നതെന്നായിരുന്നു അവർ ആദ്യമൊട്ടും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. ആ വിശ്വാസം ക്രമത്തിൽ ക്ഷയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തന്നോടുള്ള പ്രേമം അനുഭവം കറഞ്ഞു വരുന്നതായും, പാരവശ്യം, വിശ്രമം എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞുതന്നെ കബളിപ്പിക്കുന്നതായും, തന്റെയും, പ്രിയതമന്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു ആരൊ കരുവർ അദ്ദേഹത്തെ പശികരിക്കുന്നതായും, ആ വഞ്ചനവലയിൽ അദ്ദേഹം അകപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതായും അവർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു.

കറച്ചു ഭിക്ഷവുണ്ടായി മദ്ധ്യരാത്രിയെത്തുന്നതിന്നു അദ്ദേഹം വീട്ടിലേക്കു വരാറില്ല. വേലക്കാരൻ ആസ്ത്രയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയാണു പതിവ്. വൈകുന്നേരത്തെ കാറ്റിയും അല്പകാരംതന്നെ രാത്രി ഏറാട്ടലിൽ വീട്ടിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവൻതന്നെ രാത്രി ഒരുമണിയാകും ഓരോ ഭിക്ഷവും മാധവിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം വല്ലതും കഴിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഉടുപ്പുകളെല്ലാം മാറിയതിന്നുശേഷം നേരെ ശയനമുറിയിൽ ചെന്നു കിടക്കുകയും, അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ നിദ്രാധിനനാകുകയും ചെയ്യും. ഇതേവിധത്തിൽ ഓരോ ഭിക്ഷവും ഭൂതത്തിൽ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയും, ബേങ്കിലെ കണക്കുകളും ക്രമത്തിൽ അനുഭവം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുചെന്നു.

യൗവ്വനത്തിന്റെ മലർവാടിയിൽ ആനയെക്കുന്ന നറുമലരുകൾ വിടർന്നു വീഴുന്ന പരിമളയോരണിയിൽ - മനമയങ്ങി സോല്ലാസം വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാധവി ഇപ്പോൾ എവിടെയൊ, ആരുടെ വീട്ടിലൊ, നിസ്സഹായയായി അമ്മയില്ലാത്ത കട്ടിയെപ്പോലെ കണ്ണനീർ തുടിക്കൊണ്ടു ജീവിക്കുകയാണ്. പ്രിയതമന്റെ വേദം പെരുമയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു അവർ അറിയാതായല്ല അമ്മകൾക്കുവേണ്ടല്ലോ അവളുടെ ഹൃദയം അഭിമാനത്താൽ വികസിതമാകാറുണ്ട്. അത്യാനന്ദിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം രോഗികളിൽ ഒരാളെപ്പോലെ വെങ്കിലും തന്നെ കരുതി ഒരു ഭിക്ഷയെങ്കിലും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സംഭരിക്കുകയില്ലെ? തന്നെ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും പ്രേമത്തോടെ ആശ്ല

യിക്കുകയില്ലെ? കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും സമാധാനത്തോടു കൂടി സംസാരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകുകയില്ലെ? ആലിയായ ഒരു നൂറു ചൊല്ലുമരിയ്ക്കണം അവളുടെ മുന്നിൽ അണിനിരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവ ചൊല്ലങ്ങളും, ചിന്തകളും അനാഗതിമാരും അവളെ കരണവുമായി കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു.

“കഴിഞ്ഞു എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ചോരിനും പെരുമക്കും വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവിതസമുപാധത്തെ—മാധവിയെ—ബഹിഷ്കരിച്ചു. കടമസ്ഥകാരന്മാർ കാമിനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ തീരാത്ത വേദനയേയുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ഇനി എന്തു സംഭവിക്കുവാനാണ്? മേനോൻ ധൈര്യമുപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു ആ മുറിയിൽ അങ്ങമിങ്ങും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു ഒരു ഭീരുശ്വാസം ആനിന്നു പിന്തകുക ഒരു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു. വീണ്ടും കിടപ്പുമ്പോഴിൽ ചെന്നുകിടന്ന പുസ്തകം വായിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു.

5

ആ രാത്രിയിലെ സ്മരണീയമായ സന്തോഷത്തിനുശേഷം — മൂന്നു മാസങ്ങൾക്കുശേഷം — തന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കുവന്ന മേനവനോടു കാമിനി ഒരു ക്ഷരംപോലും സംസാരിച്ചില്ല.

മധുവണ്ണ്യ മരോന്മത്തനായ ഭ്രംഗം പുഷ്പത്തെ വിട്ടുകുടന്നുപോയി ഒരു നിമിഷനേരം ഹൃദയത്തുടിച്ചപ്പോഴാണ് പുഷ്പം കലുഷിതില്ലെന്നതുപോലെ ആ രാത്രിയ്ക്കുശേഷം ചില രാത്രികളിൽ കാമിനിയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ തുടിച്ചുകുടിക്കലിൽ കരിമ്പുകൾക്കുപോലും, പഴക്കലുകൾക്കുപോലും കണ്ട മൗഢി കഴിയിൽ വീണു കയറുവാൻ സാധിക്കാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കരികളെപ്പോലെ അവളുടെ ഹൃദയം സന്താപത്താൽ സന്തപ്തമാകാമുണ്ട്.

ഈ സന്താപസന്തോഷങ്ങൾക്കു കരണഭൂതനായ മേനോൻ തന്റെ മുന്നിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കാമിനി മൗനം ഭജിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം? ആർക്കറിയാം? സ്ത്രീകളുടെ ഹൃദയം അതുവേദനാർക്കുപോലും അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. നാലഞ്ചു നിമിഷങ്ങൾ ആ ഏകാന്തനിശ്ശബ്ദതയിൽ കൂടെ കടന്നുപോയി അവളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു ചുടുബാഷ്പബീജങ്ങൾ ഇററിപ്പോയി വീണിരുന്നു. അവൾ ഒരു ചെറുചെമ്പലിനെപ്പോലെ അങ്ങിനെ തെങ്ങിത്തോങ്ങിക്കരയുകയാണ്.

ശത്രുക്രിയംസദാർത്ഥത്തിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കാറുള്ള രക്തത്തെ കാണുമ്പോൾകൂടിയും കലങ്ങാത്ത മേനവന്റെ കരിങ്കല്ല്പോലുള്ള ഹൃദയം കാമിനിയുടെ കണ്ണുനീരിന്റെ മുന്നിൽ തല കുനിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുത്തുചെന്നു കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ടു ചിന്നിച്ചിതറിയ തലമുടി തുക്കിവെച്ചതിനുശേഷം “കാമിനി, എനിക്കു മറുപുതരിക, എന്നു ഇടറിയ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു പ്രേമത്തിന്റെ മണി വീണയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മധുരനിനദമായിരുന്നു അത്”.

കാമിനിയുടെ ഓലം അധികരിച്ചു അവൾ ചെട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഡാക്കടർ, ഡാക്കടർ. ഞാൻ മഹാചാപി വഞ്ചകി. എനിക്കു മാപ്പുതരൂ. എന്നെ രക്ഷിയ്ക്കൂ.

“കാമിനി, നിനക്കു മാപ്പുനൽകുകയോ? ഞാനോ? എന്തിന്?”

“അതെ. ഞാൻ മഹാ ചാപകി. അങ്ങയുടെ പ്രേമഗർഭത്തെ നശിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു ഞാൻ ശിശുഹന്തു ചെയ്തുവരിക. എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും.

അവളുടെ വദനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ചൈശ്വര്യം കളിയാടിയിരുന്നു നാലഞ്ചു നേടവീർപ്പുകൾ. ഒരു ഭയങ്കരനിശ്ശബ്ദം അവിടെയെങ്ങും വ്യാപിച്ചു.

ഹേരിച്ചു വിവശനായി വെള്ളമനോപചിച്ചു ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു ചൊല്ലേയോടുകുന്നോൾ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റാടിയിട്ടു കണ്ണുകാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ നവീനമായിത്തീർന്നു. ഒരു അനാഭാമാണ അദ്ദേഹം മേനവനുണ്ടായത്. ജനങ്ങൾ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും അതിനെക്കുറിച്ചും വിഗമിച്ചു കാമിനിയെ വിവാഹം ചെയ്തു ശേഷിതകൾ. നമാധാനമായി കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ കാമിനിയുടെ കണ്ണുകൾക്കു മായ വാക്കുകൾ—അവളുടെ കടുംകൈ—ആ ആശയത്തെ നാമാവശേഷമാക്കി.

“കാമിനി, ഞാൻ രക്ഷിച്ചാലും നിന്നെ വൈദം രക്ഷിക്കുമോ?”

ശ്രുതിയില്ലാത്ത വീണയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ശോകഗാനം. മേനോൻ ഗർഗഭകണ്ഠനായി.

മേനോൻ ആ മുറിവിട്ടു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാമിനി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും ചുരുക്കി; പിന്നാലെ ചെന്നു ഘാതയയച്ചുതരില്ല.



ഐക്യകേരളവും മലബാറും

(സി. ജി.)

ഐക്യകേരളത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കേണ്ട കാലം കഴിഞ്ഞു. അതേത്തിനെ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നതാണിന്നത്തെ പ്രശ്നം. കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ മലബാർ എന്ന വ്യത്യാസംകൂടാതെ കേരളം ഒരൊറ്റ സംസ്ഥാനമാവണമെന്നൊരു പക്ഷം അതല്ല മൂന്നു ഘടകങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സബ് ഫെഡറേഷനായാലോ മതിയെന്നു മറ്റൊരു പക്ഷം രണ്ടിനും, മലബാറിനെ മലബാർ സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്താൻ താമില്ല.

കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമായി കത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന മലബാറിന്റെ സ്ഥിതി തുലോം ശോചനീയമാണെന്നു ഡബ്ബിൾ ട്രാക്കിംഗ് മലബാറിനു ഇന്നു തൊരു പരോധതീരുമില്ല. മലബാർ സംസ്ഥാനമായി മാറുന്നില്ലെന്നതുകൊണ്ടു അതിന്റെ വെട്ടിച്ചുരുട്ടലുണ്ടാകുന്നു താഴെ കൊടുക്കുന്ന കണക്കുകൾ ഇതിന്നു തക്ക തെളിവാണ്.

	വിസ്തീർണ്ണം ച. നാഴിക	ജനസംഖ്യ	നികുതി വരവ്
തിരുവിതാംകൂർ	7624	6070018	280 ല.
കൊച്ചി	1480	1422875	112 ,,
മലബാർ	5790	3929925	130 ,,
			(സമാർ)

കൊച്ചിയെക്കാൾ അഞ്ചിരട്ടി വിസ്തീർണ്ണവും, മൂന്നിരട്ടി ജനസംഖ്യയുമുള്ള മലബാറിന്റെ വരുമാനം കൊച്ചിയുടെ താഴെനിന്നു അത്രയൊന്നും അധികമല്ല. ധനസ്ഥിതിയിൽ മാത്രമല്ല; ഗതാഗതം, ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവകകൊണ്ടു

യ്ക്കുള്ളിലും വ്യക്തമായ വ്യത്യാസം കാണാവുന്നതാണ്. വൃത്തിയും വീതിയുമുള്ള നിരത്തുകൾ, അതിപ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ആസ്സത്രികൾ, കന്നിലധികം കന്നാം ഗ്രേഡ് കോളജുകൾ ഇവയൊന്നും മലബാറിയില്ല. കൃഷി, വ്യവസായം ഇവയ്ക്കും മലബാറിൽ വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

ഭാഷാപരമായി സംസ്ഥാനങ്ങളെ പുനഃസംയോജിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു മലബാറിന്റെ ഈ സ്ഥിതി വിളിച്ചുപറയുന്നു. മലബാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള തമിഴരും തെലുങ്കരും, അവരവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ നേടുന്നതിന്നു ബലശ്രദ്ധയാണ്. മലയാളികൾക്കു അവരെന്നപോലെ അവർക്കു മലയാളികളും അന്യന്മാരാണ്. ഹിന്ദു, മുസ്ലിം, ക്രൈസ്തവൻ എന്ന നിലയിലല്ല അവർ സ്വകീയ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചൊരുക്കുന്നതു നേരെമറച്ച്, ആവക വ്യത്യാസങ്ങൾ മറന്ന് തമിഴൻ, തെലുങ്കൻ, മലയാളി എന്ന മതമാണ് അവിടെ പ്രകടമാകുന്നതു. തുല്യപ്രബലമില്ലാത്ത മലയാളികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ തീരെ വിഗണിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നതു അതുകൊണ്ടു

ഐക്യകേരളസ്ഥാപനത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ മലബാറിനു മാത്രം ഒരു സംസ്ഥാനമാവാൻ സാദ്ധ്യമാണെന്നതാണ് മറ്റൊരു പ്രശ്നം. തർക്കാലിൽ നല്ലൊരു ത്രാണി മലബാറിന്നില്ലെന്നു പറയുന്നവർ കൊച്ചുകൊച്ചിയെന്നു നോക്കിക്കാണേണ്ടതാണ്. സാമ്പ

ത്തികമായി സ്വയം പര്യാപ്തമായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു ആദ്യം ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച സിന്ധിന്റെ ഇന്നത്തെ ധനസ്ഥിതിയും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതിന്റെ കറിയു എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ നികുതിവരവ് ഇന്ന് 2 കോടി രൂപമാണെന്നിരിക്കെ സിന്ധ് സംസ്ഥാനത്തിലെ വരവ് അഞ്ചു കോടി (1943-44-ലെ ബഡ്ജറ്റ്)യാണ്. വിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചുവസായങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചാൽ സാമ്പത്തികമായ കഴിവുകൾ എത്രത്തോളം വളരണമെന്ന സിന്ധ് സംസ്ഥാനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മലബാറിലാകട്ടെ തെങ്ങുകൃഷി കൈകൾ കടലോരങ്ങളും, കാപ്പി, തേയില, റബ്ബർ തുടങ്ങിയ നൂതന കാർഷികവ്യവസായങ്ങൾക്കു പറ്റിയ മലവാരങ്ങളും സ്വതഃസിദ്ധമായ വനവിഭാഗങ്ങളും ഉള്ളതിന്നുപുറമെ, വയനാട്, വാ

ളയാർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണം അഭംഗ്യമായി അമൂല്യവസ്തുക്കളും ഭൂഗർഭത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി വിശ്വസിക്കാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജനസംഖ്യയിലും മലബാർ പിന്നോക്കമല്ല ഇന്നത്തെ അതുതക്കത്തെ ജനസംഖ്യതന്നെ 40 ലക്ഷം വരും ഒരു മഹിതപരിശോധന നടത്തിയാൽ മലബാറിനോടു നിശ്ചയമായും കൂടിച്ചേരുന്ന കാസർഗോഡ് (കണ്ണാടകം) ഗുഡല്ലൂർ (തീരഗോവിന്ദം) മിനിറോയ് & ലക്ഷദ്വീപുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യയും കണക്കാക്കയാൽ മറ്റൊരു 7 ലക്ഷം കൂടിയിരിക്കും. ഈ സ്ഥിതിയോടു കൂടി മലബാറിലെ മുഴുവൻ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥകളിൽ തന്നെ മലബാറിനോടൊന്നു വേണമെങ്കിൽ ഒരു സംസ്ഥാനമാവാൻ മറ്റൊരു പ്രതിബദ്ധതയൊന്നുമില്ല. മലബാറിലെ സംസ്ഥാനം അതിന്റെ തയ്യാറാവുകയല്ലാതെ?

The VANEE VILASAM PRESS, GURUVAYUR.

ഭംഗിയിൽ, വൃത്തിയിൽ, ലാഭത്തിൽ,
കൃത്യസമയത്തിൽ, അച്ചടിച്ചുകിട്ടണമെങ്കിൽ
ഗുരുവായൂർ, വാണീവിലാസം പ്രസ്സിൽ
അന്വേഷിക്കുക

ഉടമസ്ഥൻ: നെന്മിനി കൃഷ്ണൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്.

മയിനവുമിടം പ്രോതം

പി. എൻ. മുസ്സത്, B. A., L T.,

“എന്നിൽ ഇതു മുഴുവനും കോക്ക് പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ചരാചരാത്തകമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ മണിഗണങ്ങളിൽ സൂത്ര മെന്ന മട്ടിൽ ഞാൻ അനുസ്മൃതനായിരിക്കുന്നു” ശരിതന്നെ. പക്ഷെ സൂത്രസ്ഥാനീയനായ എനിക്കും മണിഗണങ്ങളായ പശുപക്ഷി നരസുരാദികൾക്കും തമ്മിൽ ഈ മണിസൂത്രബന്ധമാണോ ഉള്ളത്? മണിസ്ഥാനീയങ്ങളായ ചരാചരങ്ങളുടെ സ്വരൂപം സ്ഥൂലവും ഇന്ദ്രിയഗ്രാഹ്യവും ആണ്. എന്റെ സ്വരൂപമോ? അതു അനീച്ചുചനീയമെന്നുതന്നെ വിചാരപ്രഭുവമായ തീപ്പ് അനീച്ചുചനീയത്വം സൂക്ഷ്മവും ഇന്ദ്രിയാതീതവുമായ വസ്തുക്കളിലേ ഘടിച്ച് അപ്പോൾ എന്റെ സ്വരൂപം അങ്ങിനെയുള്ളതാണ്. ഇന്നതെന്നു പറകവയ്ക്കാത്ത എന്നിൽ മണികൾ കോക്കപ്പെട്ടുകയെന്നതാശ്ചര്യംതന്നെ! മാലയിൽനിന്നു മണികൾ വേറിട്ടുപോകാതെ നിലനിൽക്കുന്നതാണു ചരടിന്റെ ധർമ്മം. അപ്പോൾ ഇവ രണ്ടിൽ വെച്ചു അലികാച്ചുതയധികം ഏതിനാണ്? കോക്കപ്പെട്ട മണികൾക്കുതന്നെ. മണികൾ ചേറിട്ടാൽ ചാടിനെ ആർ മാനിക്കും? അതു കേവലം അരച്ചുമായ ഒരു വസ്തുവാകയില്ലേ?—ആർക്കും കാച്ചുപ്ലാത്ത ഒരു വസ്തു—അപ്പോൾ എന്റെ യോഗ്യത ഈ ചരടിൽ പ്രകാശിക്കുന്നില്ല. മണിഗണങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതു ഞാനാണെന്നല്ലാതെ എന്നിൽനിന്നു വേർപെട്ടാൽ അവയുടെ രമ്യതയ്ക്കു ഹാനിയുണ്ടാവുന്നില്ല ഞാനും പ്രപഞ്ചവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇതാണോ?

മണിഗണങ്ങളില്ലാത്ത സൂത്രം മാലയാകയില്ല. സൂത്രമില്ലാത്ത മണിഗണങ്ങളും അങ്ങനെതന്നെ. എന്നാൽ എന്റെ കഥയൊ? അതങ്ങനെയല്ല. ചരാചരങ്ങളില്ലാത്തപ്പോഴും ഞാനുണ്ട്. ഞാനില്ലാത്ത ചരാചരങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കവയ്ക്ക. അപ്പോൾ ചരാചരങ്ങളെ തമ്മിൽ ചേർത്തുകോക്കുകയല്ല എന്റെ ധർമ്മം. പിന്നെയൊ ഞാൻതന്നെ ചരാചരങ്ങൾ എന്ന നിലയാണ്; എന്നുവെച്ചാൽ സൂത്രവും മണിയും രണ്ടില്ല. കൗതനെന്നെന്നു സാരം. അതിനെ സൂത്രമെന്നു സൂക്ഷ്മമായൊ മണിയെന്നു സ്ഥൂലമായൊ വ്യവഹരിക്കാം. ഇതാണു പരമാർത്ഥം ഞാനാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽതന്നെ ചരാചരങ്ങളാകുന്ന അലകളെല്ലാം ചലിക്കുന്നതും വിലയം പ്രാപിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതു ഞാൻ മാത്രം. പക്ഷെ ഒരു വൈഷമ്യം—ഞാൻ സൂക്ഷ്മവും ഇന്ദ്രിയാതീതവുമായ അനീച്ചുചനീയവസ്തുവാണല്ലോ. പിന്നെ ഞാൻ ചരാചരസ്വരൂപനാകുന്നതെങ്ങിനെ? ശരി, ചിന്തിച്ചുനോക്കാം.

ജഡം, ചേതനം ഇവ അനാദിയാണെന്നു പ്രവാദം പണ്ടുതന്നെയുള്ളതാണു. ജഡമില്ലാതെ ചൈതന്യത്തിനും ചൈതന്യമില്ലാതെ ജഡത്തിനും നിലുക്കുള്ളിയില്ല എന്നായിരുന്നു പരക്കെ ഒരു ബോധം. “ചൈതന്യവും ജഡവുമായിക്കലരാം ജഗത്തിലേതെങ്കിലും പടിവിൽ.” പക്ഷെ എന്താണീ ചൈതന്യം! എന്താണീ ജഡം? പരമാണു അവിഭാജ്യമായ

കാലംവരെയെ ജഡത്തിന്നു പ്രത്യേക സത്തയുണ്ടായിരുന്നള്ള ജഡം മാതികമാണെന്നു തെളിയിക്കേണ്ട ഭാരം സയൻ സേറെറ്റത്തു സയൻസിന്റെ ഐക്യ ജാലികപിഞ്ചരികയുടെ സഞ്ചാലനത്തിൽ പരമാർത്ഥവിന്റെ സന്ധിബന്ധം തകന്നു. മായയുടെ യവനിക മാറിവീണു. അതാ ഇപ്പോൾ സയൻസിന്റെ മുമ്പിൽ പരമാർത്ഥം, ചൈതന്യത്തിന്റെ കോപ്പിണിത്തുനില്ക്കുന്നു! ജഡം ചേതനമായിത്തീർന്നു! മണി സൂത്രമായി മാറി! ജഡത്തിന്നും ചൈതന്യത്തിന്നും ഇടയ്ക്കുള്ള ഭിത്തി തകർന്നുപോയി. സയൻസു വേദാന്തത്തിന്റെ കൈ പിടിച്ചു “സഹോദരേ! ഇതാ നോക്കൂ! അങ്ങ അനേകം നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ തത്വം ഇതാ കൺമുന്നിൽ അതിന്റെ നിരക്കുരവിലാസം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു” എന്നു പറകയാണു്. പുറമെനിന്നു വരുന്ന ‘സ്റ്റേഫിതനെ ഉള്ളിൽനിന്നുണയുന്ന സുഹൃത്തു സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ഈ കാഴ്ച മനോജ്ഞാതനെ! ഇങ്ങനെ സയൻസിന്റെ സഹായത്താൽ ചൈതന്യരൂപമായ എന്റെ സത്ത് അനിഷ്ടധ്യമെന്നു വെളിപ്പെട്ടു—മാത്രമൊ, ഏന്റെ സത്തയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്റെ സത്ത—ജഡത്തിന്റെ സത്ത—ശശവിഷാണമാണെന്നും തെളിഞ്ഞു.

സയൻസിന്റെ സംഹാരദൃഷ്ടിയിൽ ജഡത്തിനെത്തു പറ്റി? പരമാർത്ഥമായി ശോഷിച്ച ജഡം പരിശോഷിച്ചതു പരചൈതന്യപ്രഭവമായിട്ടാണ്. അതേ, പ്രോട്ടോൺസ്, ന്യൂട്രോൺസ്, ഏലക്ട്രോൺസ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ശക്തികളാണ് പരമാർത്ഥവിന്റെ കലവറയിൽ കണ്ടെത്തിയതു! ഇവയ്ക്ക് ചൈതന്യപ്രഭവങ്ങളുടെ ഒരു പുഞ്ചിയാണ് പരമാർത്ഥം ഇങ്ങനെ ജഡമായ പരമാർത്ഥം പെട്ടെന്നു ചേതനമായി മാറി. അതായതു പരമാർത്ഥം

പരമാവധി ഏന്റെ സ്വരൂപം കൈക്കൊണ്ട പരമചൈതന്യസമുദമായ എന്റെ കൊച്ചുതരംഗമാണ് കാരോ പരമാർത്ഥം എന്നു വ്യക്തമായി. അങ്ങനെ എല്ലാ ജഡവും ചേതനമായി. അപ്പോൾ പരമാർത്ഥകോടികളാൽ ഉണർവ്വത്തിന് വസ്തുക്കളെല്ലാം മിയ്യുതന്നെ. എങ്ങനെ? ജഡവസ്തുക്കളെന്ന നിലയിൽ. അവയ്ക്കു ചേതനങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ സത്തയുണ്ടുതാനും സ്കംബം മുതൽ സ്കംബേരംവരെയും കീടം മുതൽ വേടംവരെയും ഉള്ള സർവ്വവും ഏന്റെ മഹാചൈതന്യജ്വലത്തിലെ ബുൽബുദങ്ങൾ മാത്രം. ബുൽബുദം ജലംതന്നെ. ജലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നു അതിന്റെ സ്വരൂപത്തിലില്ല. ആ മാതിരി ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും ഞാൻതന്നെ ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല രൂപഹീനമായ ജലം ബുൽബുദത്തിൽ രൂപമെടുക്കുന്നു. അതേപിധം ആകാശഹീനമായ ഞാൻ പശുപക്ഷി വൃക്ഷാദിയിൽ സാകാരതയെ പ്രാപിക്കുന്നു ഭിന്നഭിന്നമായ ആ എന്റെ രൂപങ്ങളെല്ലാം മിശ്രയാണെന്നു കിലും അവയെല്ലാം ഞാൻതന്നെ. ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല എന്നിൽനിന്നു വേരപെട്ട മണികളല്ല. സയൻസിന്റെ നിപുണഹസ്തം ദുർഗ്രഹമായ എന്റെ ഈ തത്വം ഹസ്താമലകംപാലെ സൂക്ഷ്മം സുഗമമാക്കി. അങ്ങനെ വേദാന്തത്തിന്റെ കണ്ണിന്നു കാഴ്ച കുറഞ്ഞാൽ സയൻസിന്റെ അഞ്ജനം ഉപയോഗിച്ചു തത്വം ഗ്രഹിക്കാം. സയൻസിന്നും വേദാന്തത്തിന്നുമുള്ള വൈരുദ്ധ്യം നീങ്ങി. കാരണവരുടെ പദ്ധതിയെത്തന്നെ ഭീഷ്മയാത്രയ്ക്കുശേഷം അനന്തിപെനും അവലംബിച്ചു!

ഇത്രയുംകൊണ്ടു പരമാർത്ഥവിനെ സയൻസു ഉപേക്ഷിച്ചുവോ? ഇല്ല. ഏറാവും ചെറിയതുതന്നെ ഏറാവും വലി

യതു എന്നായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊരു
 ന്തന്നെ മഹാത്മാവായിരുന്നായി! എ
 ന്താഴ്ചയും! അങ്ങനെയൊരു, അതെ എ
 ന്തെന്നാണത്? അതിവായുരായ എ
 ന്തൊരു ശക്തിശേഖരമാണു എന്റെ ആ
 കൊച്ചുകുലവരയിലുള്ളത്! പ്രപഞ്ചനിഗ്ര
 ഹാണഗ്രഹശക്തി അതിലടങ്ങിയിരിക്കു
 ന്നു. എന്റെ അന്നിമയും മഹിമയും
 അതിൽ കാണാം. എന്റെ ശക്തിയ്ക്കു
 അസാധ്യമായി കണക്കാക്കിയ സംഹാരത്തി
 ന്നും സംരക്ഷണത്തിനും സയൻസ ഇ
 പോരും എന്റെ ഹസ്താധിപത്യം അഭി
 ലഷിക്കുന്നു. ചെറിയ ഒരു പൂൽക്കൊടി
 ക്കും ഏറ്റവും വലിയ പച്ചത്തണ്ടിനും താ
 ണ്ഡായിട്ടുള്ളതു എന്റെ ചൈതന്യമാത്രം.
 ആ ചൈതന്യത്തെ തടയുവാൻ ആർക്കും
 സാധ്യമല്ല അതിന്റെ ധന്യത അത്യാ
 ദൃശമാണു മനുഷ്യനായതിൽ അന്തർവി
 ക്ഷണ ചൈതന്യവിശേഷംതന്നെ വില
 യററുകിടക്കുന്ന മൺകുട്ടയിലുമുണ്ട്. പ
 ഷെ ആദ്യത്തെത്തിൽനിന്നു അതു സുലഭ
 മാണു. രണ്ടാമത്തേതിലൊ അതു കൃത്യ
 ലഭ്യം. ഇത്രയെ ഭേദമുള്ള എല്ലാം എ
 കമായ എന്റെ മൂലചൈതന്യത്തിന്റെ
 വിവർത്തനമാത്രം. കരിക്കട്ടയെ വൈര
 മാക്കുന്ന ചൈതന്യംതന്നെ മൺകുട്ടയെ
 ചൊറുകുട്ടയുമാക്കും എല്ലാ വസ്തുക്കളു
 ടെയും അണക്കളെ ഭേദിക്കുവാൻ സാധി
 യ്ക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക.
 അന്നു ഒരു പദാർത്ഥത്തിനും പദാർത്ഥമെ
 ന്ന നിലയ്ക്കു സത്തയില്ല. മീരും ക്ഷീര
 മാവും, നീരും വാതമാവും. മണ്ണു
 പൊന്നാവും. ഏറ്റവും വലിയ ഇത്ര
 ജാലം അന്നു സാധിയ്ക്കുമെന്നു സംശയമി
 ല്ല. എന്റെ ചൈതന്യത്തിൽ എല്ലാം
 അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു അതിന്നു ഏതു രൂ
 പവുമെടുക്കാം. ഏതു രൂപവും മാറ്റി മ
 റ്റൊന്നാക്കാമെന്നും ഇന്നു തെളിഞ്ഞു!

അഹോ എന്റെ മഹിമാതിശയം അവി
 ന്ത്യംതന്നെ!

അങ്ങനെ എന്നിൽ ഇവയെല്ലാം
 കോർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയല്ല; ഞാൻതന്നെ ഇ
 വയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. ഇവയെ
 എന്നിൽനിന്നു ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ തരമി
 ല്ല. ഇവ സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഞാനും, ഞാൻ
 സ്ഥൂലബുദ്ധ്യോ ഇവയും ആയിരിക്കുന്നു;
 അതായതു എന്നിൽനിന്നു വേർപിരി
 ഞ്ഞു മണിസ്ഥാനീയങ്ങളായി, കണക്കാക്കി
 ള്കുന്നു സാരം.

അപ്പോൾ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതാ
 റെ? എന്നെത്തന്നെ. അഭേദിക്കുന്ന
 തൊ? അതും എന്നെത്തന്നെ. രക്ഷി
 കുന്നതും, ശാക്ഷിക്കുന്നതും, ഭക്ഷിക്കുന്ന
 തും ആരംഭിക്കുന്നതും, ആക്ഷേപിക്കുന്ന
 തും എല്ലാം ആരെ? എന്നെത്തന്നെല്ല
 ള്ലാതെ മറ്റാരെയുമല്ല. മറ്റൊരാളില്ലാത്ത
 തിനാൽ മറ്റൊരാളെയാവാൻ തരമില്ല.
 ഹിന്ദുവാൻ, പാർസിയാൻ, മുഹമ്മദീയ
 നാൻ, ക്രിസ്ത്യാൻ, ആർ? എല്ലാം ഞാൻ.
 എന്നിൽ മതവുമില്ല മദ്യവുമില്ല. ഒരു നീ
 പോള മറ്റൊന്നിനെ ആക്ഷേപിയ്ക്കുകയാ?
 കണ മറ്റൊന്നിന്റെ മർദ്ദത്തിൽ വില
 ങ്ങിപ്പോകുകയല്ലയോ? എന്തൊരന്ധാളി
 പ്ല! എല്ലാം കൂട്ടിമുട്ടിയാൽ എല്ലാം തുട
 യും. പിന്നെയൊ? പിന്നെയും അല്ല
 ഞാനായിത്തന്നെ ശേഷിയ്ക്കും എന്റെ
 അന്തർമുഖത്തെ ഈ ചൈതന്യസാഗര
 ത്തിൽ എത്ര നീപ്പോളുകയുണ്ടായി, എ
 ത്താ കോടി തിരുന്നപായി! പക്ഷെ എന്തി
 ന്നെയെങ്കിലും സംശയം? ആടിയും അന്ത
 വും നാമവും രൂപവും, പരിധിയും പരി
 ന്നതിയും, പാട്ടവും കോട്ടയും ഇഷ്ടവും ക
 ഷ്ടവും കണമില്ലാത്ത അഖണ്ഡചൈത
 ന്യസ്വരൂപമാണു് ഞാൻ. ആ ഞാൻ
 ഭോഷ്യനല്ല, പ്രിയനല്ല, ശത്രുവല്ല മി
 ത്രവാല്ല. പിന്നെയൊ, എന്തിനെയൊ
 രിക്കുന്നുവൊ അങ്ങനെയൊ!

സിനിമയിൽ, വൈദ്യുതിതേജസ്സു വീശുന്ന യവനികയിൽ ഏതെല്ലാം ചൂടാ പാരങ്ങൾ നടക്കുന്നു! തേജസ്സു നിന്നാലൊ സർവ്വവും ശാന്തം, അപ്രത്യക്ഷം. അതുപോലെ എന്റെ ചൈതന്യധന്യത തന്നെ ബ്രഹ്മാഞ്ജലംഗങ്ങളിൽ നടമാടുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ പ്രേക്ഷകതം പ്രേക്ഷ്യവും ഒന്നുതന്നെ. നടനും നാട്യവും, നാടകവും രംഗവും രംഗസ്ഥരും എല്ലാം ഒന്ന്. എല്ലാം ഞാൻ! അറോ എന്റെ മേരിമ! ഞാൻതന്നെ സൂക്ഷ്മം, ഞാൻതന്നെ സ്ഥൂലം, ഞാൻതന്നെ ദൂരം, ഞാൻതന്നെ അരികെ. ഞാൻതന്നെ ഉ

ള്ളിൽ ഞാൻതന്നെ പുറമെ എന്തൊ രാശ്ചത്വം!

കർത്താവും കർമ്മവും ക്രിയയും എല്ലാം ഞാനായിരിക്കെ ഞാൻ ആരെ പഴിക്കും, ഞാനാണെ സ്മരിക്കും? ഗുണമെന്ത്? ദോഷമെന്ത്? സുഖമെന്ത്? ദുഃഖമെന്ത്? എല്ലാം ഏകമേ. സർവ്വദാ സർവ്വദാ ഞാനായിത്തന്നെയിരിക്കുന്ന ചങ്ങാതിമാരെ! നമ്മുടെ ഈ ഏകത്വം, ഈ അഭേദംതന്നെയാണു നമ്മുടെ നിഷേധം. അതെല്ലാവർക്കും കരഗതമാവുന്ന ഒന്നുതന്നെ സുഖണ്ണഭിന്നം.

ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷം!

കാരണം എന്ത്? അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെ ഏതാണത്?

“ചരു.സ്സ”

സുപ്രസിദ്ധ “ചരു.സ്സ” കാപ്പിപ്പൊടി പൊതുജനങ്ങളെ ഇതിഹാസം സംതൃപ്തരാക്കിയിരിക്കുന്നു. സംശയമില്ല.

ചരു.സ്സ മാതൃഭൂമി കമ്പനി, തൃശ്ശൂർ.

ബ്രാഞ്ച്: ബ്രോഡ്‌വേ, എറണാകുളം

അഷ്ടവൈദ്യൻ കുട്ടഞ്ചേരി മൂസ്സ് അവർകളുടെ

കൈ എം. എ. ഔഷധശാല

H. O. വടക്കാഞ്ചേരി

ബ്രാഞ്ചുകൾ:— ഗുരുവായൂർ, കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ആയുർവ്വേദവിധിപ്രകാരം തെയ്യർചെയ്ത മരുന്നുകൾ ഹൈഡ്രാപ്പിസിഡം മറ്റു ശാഖകളിലും കിട്ടുന്നതാണ്. എല്ലാ തിങ്കളാഴ്ചയും കുട്ടഞ്ചേരി അമ്മൻമൂസ്സ് അവർകൾ ഗുരുവായൂർ ബ്രാഞ്ചിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

എന്നും, മാനേജർ.

ഏകദാഷാസംസ്ഥാനം

“മുറളി”

മധുരയിൽ നിന്നും മീനാക്ഷിസുന്ദരനെത്തന്നെ മലപ്പുറം തുടങ്ങിയായി മാറി. വന്നിട്ട് അധികം ദിവസമായില്ല; മലയാളികളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തനിക്കും മലയാളം അറിയാമെന്നു നടിക്കാൻ തുടങ്ങി. “ശുദ്ധാ ശൊല്ലുകോസാർ. നൻറാ പുരിയുത്.” I can understand though I can't speak. ഏകദാഷം കൃഷ്ണിൽവെച്ച് വക്കീൽമാരെ മലയാളം സംസാരിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും. ഏതെങ്കിലും മില വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യും. ‘മധുരയിൽ തനിക്കു മലയാളി സുഹൃത്തുക്കൾ വളരെയുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം ഏക്സ് പ്രസ്സ് മധുരവഴിക്കാണ് പോകുന്നത്. എന്തൊക്കെ തനിക്കു മലയാളം മനസ്സിലാവാനുള്ള കാരണങ്ങളായിട്ടെടുത്തു കാണിക്കും. “തമിഴിലെ പേരിനാ ഉക്കൾക്ക് പുരിയുതൊ, ഇല്ലയൊ, അത് ശാതിരി താൻ നീക്ക മലയാളം ശൊന്നാൽ എനക്കും” എന്നദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കും. മലയാളികൾക്കു തമിഴ് പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവുന്ന മാതിരി, മലയാളം പറഞ്ഞാൽ തമിഴനും മനസ്സിലാവേണ്ടതല്ല എന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

മീനാക്ഷിസുന്ദരം ഉത്സാഹിയാണ്. കുറച്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം മുറി മലയാളം സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. “എന്നാ കൃഷ്ണമേനോൻ പറഞ്ഞു (പാഞ്ഞു)?” എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ചോദിക്കും. കൃ

മേന, മാറ്റുള്ളവർ തന്നോടു മലയാളത്തിൽതന്നെ സംസാരിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു നിബ്ബന്ധമായി.

2

ക്രിമനൽകേസ്സിലെ വാദപ്രതിവാദം അവസാനിച്ചു. കുറേം തെളിഞ്ഞു. പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. തുടർച്ച മീനാക്ഷിസുന്ദരം മുറി മലയാളത്തിൽ പ്രതിയോടു ചോദിച്ചു—“ഏതാവത് പായാനുണ്ടോ?”

പ്രതി—ഗോവിന്ദൻ—മഹാ വിജയനായിരുന്നു അവൻ ഒടുവിലായി ഒരു പൊടിക്കയ്യ് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പെട്ടെന്നു ആശ്ചര്യഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു—“അടിയൻ പ്രതിയാണ് അന്യായം ചെയ്ത ആളാണ് അന്യായക്കാരൻ. അതു കിട്ടുവാൻ”

മീനാക്ഷിസുന്ദരം ആലോചിച്ചു—അതെ, കുറേംചെയ്ത ആൾ കുറേക്കാരൻ, അന്യായം ചെയ്ത ആൾ അന്യായക്കാരൻ തനിക്കുതന്നെയാണ് തെറ്റുപററിയതു. ആദ്യംമുതലേ തനിക്കീ അബദ്ധം പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു മാറ്റുള്ളവർ അറിയുന്നതു നന്നല്ല. കാര്യം ശരിയാവുന്നതിന്നു അന്യായക്കാരൻ കിട്ടുവിനെ ശിക്ഷിക്കുകയെ ചേണ്ടു. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം കേസ്സ് വിധിപറയാൻ രണ്ടു ദിവസത്തേക്കു നീട്ടി.

ജഡ്ജ്മെൻറിൽ പ്രതിയുടെ വാദം ശരിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞതുകൊണ്ട് അ

ബ്രാഹ്മണൻ ആരും കരിനടവു കല്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു വിധി.

3

അകപ്പാടെ ഒരു കോലാഹലം നാട്ടുകാക്കൊക്കെ ഒരു പുതുമ. എങ്ങും ഒരേ സംസാരവിഷയം—“പ്രതിയുടെ വാദം ശരിയായതുകൊണ്ടു അബ്രാഹ്മണൻ ശിക്ഷ; നല്ല ശിക്ഷ!”

കുറച്ചിലും ഇതിനേക്കുറിച്ച് ചർച്ചയുണ്ടായി. “ഹേ, ആളുകൾ കട്ടാൽ വിശ്വസിക്കില്ലല്ലോ ഇത്” എന്നൊരാൾ “തലകീഴായി, എന്നു പറയുന്നതിനാണ്, എന്നു മറുപടിയായി “തലകീഴല്ല, തലമുസ്സായി എന്നാണതിനു പേര്” എന്നു വേറൊരാൾ. “അപ്പീൽ കൊടുക്കാൻ ഭാവമുണ്ടെത്ര” എന്നൊരു വിചാർ പറഞ്ഞു. “അപ്പീൽ കൊടുത്തിട്ടെത്ര ഫലം? അപ്പാഴും അബ്രാഹ്മണൻ കിട്ടുന്നതല്ലെ” ഫെഡ്ക്ലാക്ക് സഞ്ചയയുടെ കണ്ടുപിടുത്തം അതായിരുന്നു. എപ്പോഴും കൂടി ഒരു കൂട്ടച്ചിരി.

പിരി ഏതാണ്ടു നിലച്ചപ്പോൾ, കണ്ണിനു വെള്ളെഴുത്തു തുടങ്ങിയാലും, കാൽത്തിൽ കണ്ണുള്ള കാരണവർ കടന്നുകടന്നോർ പറഞ്ഞു — “ഇതാണു ഹേ, ഏക ഭാഷാസംസ്ഥാനം വേണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം!!

* * *
* * * * *

“കട്ടാ, ചായ മുടാറിയില്ലോ,” ശബ്ദം കേട്ട് ഞാൻ കൺമിഴിച്ചു അമ്മയുടെ ചായയും കൊണ്ടുപന്നു മുഖിൽ നീല്ക്കുന്നു. “ഐക്യകരളത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തിനാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു അതു ഞാൻ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു.



കൈത്തറി വസ്ത്രങ്ങൾ

ഉപയോഗിക്കുക

കുടിയമ്പുവസായങ്ങളിൽ മികച്ചൊരു സ്ഥാനമാണ് കൈത്തറിക്കളതു. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനവും നമ്മുടെ കൈവേല ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഖദർ കിട്ടാൻ കഴിവല്ലാതെ വരുമ്പോൾ കൈത്തറി വസ്ത്രങ്ങൾതന്നെ ഉപയോഗിക്കുക എന്ന വൃതം ഏവരും എടുക്കേണ്ടതാണ്.

നെയിനി ശ്രീമാതാ കൈത്തറി നെയ്ത്തിലെ എല്ലാത്തരം ചരക്കുകളും ഇവിടെ കിട്ടുന്നതായിരിക്കും.

ശ്രീമാതാ സ്റ്റോർസ് ഗുരുവായൂർ

കരുണയിലെ കലാഭംഗം

വി. ദാമോദരൻപിള്ള ബി. എ.

കുമാരനാശാന്റെ 'കരുണ'യെന്ന കാവ്യത്തിൽ സോഭാസം കാണുന്നതായി പഴഞ്ചന്മാരെന്നു മുദ്രവെക്കപ്പെടുന്നവർ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. ഈ ആക്ഷേപം അത്ര അസ്ഥാനത്താതിട്ടില്ലെന്നു സൂക്ഷ്മവിചിന്തനത്തിൽ തെളിയാതിരിക്കയില്ല. അതിനെ അത്ര കാർഷ്ടമാക്കുന്നു, വേണ്ട യൊയെന്നുള്ളതു ഒരൊരാൾ ചോദ്യമാണ്. എങ്കിലും രതിയുടെ യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലാത്ത ഉപഗുഹ്വരമായ നായകസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചുപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ ആക്ഷേപത്തിനിടകിട്ടിയെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കാനില്ല. അത്രയുംമാത്രം കൊണ്ടുതന്നെ കരുണയിൽ ആശാൻ കലാഭംഗം വരുത്തക്കഴിഞ്ഞെന്നു ഏറെക്കുറെ യഥാർത്ഥമായി വാദിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും അതു ഗൗരവമേറിയ ഒരു ദോഷമായിപ്പോയെന്നു ചായാൻ വാദിക്കുന്നതാണ്. അതെന്നാൽ കരുണയെപ്പോലെയെന്നു ചായാൻ വാദിക്കുന്നതാണ്. അതെന്നാൽ കരുണയെപ്പോലെയെന്നു ചായാൻ വാദിക്കുന്നതാണ്. അതെന്നാൽ കരുണയെപ്പോലെയെന്നു ചായാൻ വാദിക്കുന്നതാണ്.

കരുണയ്ക്കു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽതന്നെയും ഗൗരവവഹമായ കലാഭംഗം പറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. ഒരു ചിത്രത്തിനെന്ന്പോലെ കാവ്യത്തിനും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലമുണ്ട്. പശ്ചാത്തലത്തിനു ശോഭയേറുന്നതിൽ അതു ചി

ത്രത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കലാഭംഗമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ ചിത്രത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ വെളിപ്പെടുത്താൻ സഹായിക്കുകയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ കർത്തവ്യമൊന്നും പശ്ചാത്തലത്തിനില്ല. അതിനാൽ അതിനു വിരുദ്ധമായ ശോഭയൊന്നും പശ്ചാത്തലത്തിനുണ്ടാകാവുന്നതുമല്ല. ഏതു കലാകാരനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രാഥമിക പാഠമാണിതു. കാവ്യത്തിലും ഈ പാഠം കവി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതില്ലെങ്കിൽ കവി കലാകാരനായില്ലെന്നു തീർത്തുപോയാം.

കരുണയിൽ എന്താണ് കാവ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം? ഒരു വേശ്യയ്ക്കു ബുദ്ധധർമ്മോപദേശത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാനസാന്തരവും തൽഫലമായ മോക്ഷപ്രാപ്തിയുമാണ് ആ കാവ്യത്തിൽ ചിത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു കാണുന്ന കാവ്യവസ്തു. അപ്പോൾ, അതിന്റെ പശ്ചാത്തലം അവളുടെ വേശ്യാവൃത്തിയായിരിക്കണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്തെന്നാൽ ആ വേശ്യാവൃത്തിയിൽനിന്നുള്ള ഉൽഗതിയാണല്ലോ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അവശേഷിക്കേണ്ടതു. അതാണല്ലോ കവിയ്ക്കു നമ്മുടെ റിപ്പിക്കാനുള്ള അർത്ഥനെയിരിക്കെ വേശ്യാവൃത്തിയ്ക്കു, ഉൽഗതിയേക്കാൾ ശക്തിയും, ജാഴ്ജപലുതയും സംഭവിക്കുമെങ്കിൽ അതിലേറെ കലാഭംഗം കരുണക്കുണ്ടാകാനില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ആകട്ടെ. പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിൽ

വാസവദത്തയുടെ വേശ്യാവൃത്തിയ്ക്കു അവളുടെ മാനസാന്തരത്തെക്കാൾ ശക്തിയുണ്ടോ? ജാജ്ജപ്യതയുണ്ടോ? ഇതെങ്ങിനെ തീരുമാനിക്കാം?

വാസവദത്തയ്ക്കു മാനസാന്തരമുണ്ടായതായി വായനക്കാർക്കു വിശ്വാസം വന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ കരുണയ്ക്കു കാവ്യസാഹചര്യം സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ അതില്ലെങ്കിൽ കാവ്യത്തിന്നു സാഹചര്യമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ് നേരെമറിച്ച് മാനസാന്തരം വന്നതായുണ്ടാകേണ്ട വിശ്വാസത്തെ അതിശയിച്ചുകൊണ്ടു വേശ്യാവൃത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രീതിയിൽ വീണ്ടും പ്രബലമായി ശേഷിക്കുന്നെങ്കിൽ അതോടുകൂടി പശ്ചാത്തലത്തിന് ശക്തി കൂടുതലാണെന്നും, അതിന്നു ജാജ്ജപ്യത വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം.

കരുണയിൽ ഇതെത്രത്തോളം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്? വാസവദത്തയ്ക്കു യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ മാനസാന്തരം വന്നതായി നമുക്കു വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നുണ്ടോ? അവൾക്കു മോക്ഷമോ സ്വർഗ്ഗമോ ലഭിച്ചെന്നു കവി സത്യംവെച്ചുവോ, അതു സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തേക്കാമെന്നല്ലാതെ അതിന്നു അവൾ അർഹയായിക്കഴിഞ്ഞെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? അഥവാ, വാസവദത്തയുടെ സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തി അർഹമോ, അനർഹമോ? ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതില്ലെങ്കിൽ കവിയെ വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചേക്കാമെന്നല്ലാതെ, കാവ്യത്തെ, അഥവാ, വാസവദത്തയുടെ മാനസാന്തരത്തെ വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യെന്നുള്ള നില വന്നുകൂടുന്നതാണ്. ഇതു കവിയുടെ വിജയമല്ല, കാവ്യത്തിന്റെ പരാജയമാകുന്നു.

മശലനമറിയം, വാഗ്മജ, കരുണ

എന്നീ കാവ്യങ്ങളിൽ വാസ്തവത്തിൽ കരുണയ്ക്കു മാത്രമേ മേല്പാഞ്ഞ പരാജയം അത്ര ഗൗരവമേറിയ അളവിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളൂ മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, കരുണയെപ്പോലെ ഒരു മഹത്തായ കലാഭംഗം മറ്റു രണ്ടു കൃതികൾക്കും പറ്റിയിട്ടില്ല.

കുറേക്കു മാനസാന്തരം ഉണ്ടായതായി വിശ്വാസം വരണമെങ്കിൽ അയാൾ തന്നെ അതിന്റെ ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കിയതായി നാം കാണണം. മറ്റൊരാളിന്റെ പ്രേരണ ഈ മാനസാന്തരത്തിൽ സഹായിച്ചുകൂടെന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം ആരെല്ലാം പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ, പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. പ്രേരിതന്റെ മനസ്സിൽ അതു ആവശ്യമാണെന്നുള്ള ബോധം ജനിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. ആ ബോധം ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു മൂന്നാമന്റെ പ്രതികൂലപ്രാണയാൽ, രണ്ടാമന്റെ പ്രേരണയുടെ അനുകൂലഫലം നശിക്കാനിടയാകുന്നതാണ്.

ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടു് ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുമെന്നു വചാരികനും 1118-ൽ കരുണയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ ഒരു നിരൂപണത്തിൽ സന്ദർഭശാൽ പറഞ്ഞ അതേ ഉദാഹരണംതന്നെ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ചിലരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കള്ളുകുടി തുടങ്ങുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു പുതിയ സ്റ്റേഹിതന്റെ പ്രേരണയാൽ മാത്രം കുടി നിർത്താൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അല്പദിവസം കഴിയുമ്പോൾ, മൂന്നാമതൊരുവൻ അയാളോടു പറയുകയാണ് അത്രയും ദിവസം കുടിക്കാതിരുന്നതു വെറും തെറ്റായിപ്പോയെന്നു്. കുടി നിർത്താൻ കാരണമായ പ്രേരണകൂലം അതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി മതിയായ ബോധം ജനിക്കാത്ത അവസ്ഥയിൽ മൂന്നാമന്റെ പ്രേരണ കൊണ്ടു കുടിയൻ വീണ്ടും കള്ളുകുടി തുട

തുകതന്നെ ചെയ്തു. അതല്ല, അവനാ
 തന്നെ കുടി തൊരാണെന്നു തികഞ്ഞ
 ബോധം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പ്രതികൂലപ്ര
 രണ വിഫലമാകുന്നതുമാണ്. ഈ പ്രേ
 മ സ്വയം അവനിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന
 ഞോ, അതോ, മറ്റൊരാൾ മുഖേന അ
 തുണ്ടാകുന്നോ, എന്നുള്ളതല്ല പോലും
 സ്വന്തമായാലും, അനുക്രമമായാലും അവ
 നിൽ, അതുണ്ടാകുന്നോയെന്നുള്ളതു മാത്ര
 മെ അനുമായിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ ഒന്നു പ
 റ്റായും ഒരു ഭൂമിയിൽ ജീവിതചര്യ തെറ്റാ
 ണെന്നു മാറ്റു വിലയുടെ അനുഭവങ്ങൾ
 കണ്ടിട്ടോ, വല്ല ടിപ്പുനാമുടേയും ഉപദേശ
 ശം യദൃച്ഛയാ കേട്ടിട്ടോ, സ്വയം മിന്നി
 ചുറ്റിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മാന്യസാന്തരം കൂടു
 തൽ വാശപസനിയമായിരിക്കുക തന്നെ
 ചെയ്തു.

കുറഞ്ഞതിൽ എന്താണ് സംഭവി
 ച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക. അഥവാ,
 പശ്ചാത്തലത്തിന് ചന്ദ്രന്റെയോ പ്രാ
 യാപ്തം നല്ലാൻ കവി അറിയാതെ ചെയ
 യ്തിരിക്കുന്ന പൊടിക്കൈകൾ ഏതെല്ലാ
 മെന്നു പരിശോധിക്കുക. കന്നാമതു ത
 ന്ന തേക്കുവീന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാ
 നിടയായ മറിയത്തെയോ, ശ്രീരാമചന്ദ്ര
 ത്തിൽ ദുഷ്ടപരിശാസിടയായ പിശു
 യേയോ പോലെ ഉപഗൃഹ്ണനെ കണ്ടു വാ
 സവദത്തയ്ക്ക് പോകുകോഗങ്ങളെപ്പറ്റി
 നിർവേദം ഉദിക്കുന്നില്ല. രണ്ടാമതു ഉപ
 ഗൃഹ്ണനെത്തന്നെ ഒരു വിശിഷ്ടപ്രഭാജ്യമാ
 ക്കി അനുഭവിക്കാമെന്നു അവർ കൊതി
 കൊണ്ടുമാത്രം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കളയുന്നു.
 മൂന്നാമത്തിൽ അവർക്ക് സ്വയം സംഭ
 വിക്കണമെന്നു മാനസാന്തരത്തിന്റെ
 യാതൊരു ലാഭമെന്തെന്നും നാം അവിടെങ്ങോ
 കാണുന്നതേയില്ല:

ഉപഗൃഹ്ണനെപ്പറ്റിയുള്ള അത്യാശ
 വിഫലമായപ്പോഴുണ്ടായ ഇഷ്ട ഒരു ചെ
 റുപ്രായി മാറുന്നില്ലെന്നിരിക്കെ, വാസവ
 ദത്ത അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഏതൊരു
 വൈദേശികന്റെ പിന്നാലെ അറയ
 നുപിട കളത്തിലേക്കെന്നുപോലെ കണ്ടു

ങ്ങിക്കണ്ടി, അകത്തേക്കു പോകുന്നു!
 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം കേട്ടപ്പോൾ
 സാരം ഗ്രഹിച്ചു തൻജീവിതാധ്യായമാ
 രോന്നും വായിച്ചുനോക്കാൻ സ്വയം തോ
 ന്നിയ മറിയത്തോടൊ, കാമുകനാറെ കി
 ങ്ങത്തപ്പോൾ സ്വയം നിർവേദമുദിച്ചു
 പിശുയോടൊ ഈ അറയെന്നുപിടയ്ക്കു
 വല്ല സാമ്രാജ്യമുണ്ടോ? വല്ല കാലത്തെ
 ക്കാലം വാസവദത്തയ്ക്ക് ബോധോദയം ഉ
 ണ്ടായേക്കാമെന്നു വായനക്കാരിൽ ആർ
 ഞെക്കിളം വിട്ടുമായിപ്പോലും വല്ല ശക്
 തു ജനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ അപ്പോ
 ഴെ ഞെക്കിക്കൊല്ലത്തക്കവിധം മറയ്ക്ക
 വി കമാരനാശാൻ എഴുതിയ രണ്ടു വരി
 കൾ കാണുന്നതാണ്:—

‘കുറവറിയില്ലാത്തവർക്കുണ്ടാകുന്നതെല്ലാം
 യുദ്ധനഷ്ടപോലെ നടന്നുപോയി.

എത്ര കുറഞ്ഞതാലും കരുണ എന്ന കാവ്യ
 ത്തിന്റെ ഗുരുപുരുഷനായ രണ്ടു വരി
 കളാണിവ. ഉപഗൃഹ്ണാഭിമുഖമായ തന്റെ
 ആഭിലാഷത്തെ കന്നാമത്താൻ പോലും അ
 ശക്തമായിരുന്ന ആ വസ്തുതയിൽതന്നെ
 ഏതൊരു വൈദേശികന്റെ പിന്നാലെ
 കണ്ടുക്കിടക്കണമെന്നുപോലും വാസവദത്ത,
 ചുട്ടുകാട്ടിൽവെച്ചു ഉപഗൃഹ്ണൻ ഉപദേശ
 ശങ്ങൾ കേട്ടതിനുശേഷം വിട്ടു ജീവി
 ച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ പിടുന്നതും കള
 ത്തിലേക്കിറങ്ങാൻ തയ്യാറാകുമെന്നു കണ്ടി
 യാറെ കണ്ടുക മാത്രമേ വേണ്ടി മുന്നോട്ടു
 ആ വരികളുടെ പ്രത്യാഘാതം നോക്കി
 തന്നെ ധർമ്മികളെ ആഗ്രഹിക്കാമെന്നു
 കണ്ടിട്ടല്ല? അഥവാ, കാവ്യകൃതന്റെ
 ആവലാഭമില്ലാത്ത ഒരു വരികളും മറ്റൊരു
 ഒത്തുയുടെ മുമ്പാകെത്തന്നെ സ്വസ്ഥിച്ചി
 ടത്തോളം പിടുന്നതും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടല്ലെ
 ഇരിക്കുന്നതു? ചുട്ടുകാട്ടിൽനിന്നു ഉപഗൃ
 ഹ്ണൻ പോയതിനുശേഷം വാസവദത്ത
 മറ്റൊരുവെട്ടിയൊരു കണ്ടുതന്നെങ്കിൽ
 അവർ വിട്ടു അയാളുടെ പിന്നാലെ പോ
 കുമായിരുന്നു എന്നു ധരിപ്പിക്കുന്നതു
 കൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത വരികൾ കാവ്യത്തി
 ന്റെ ഗുരുപുരുഷനായ രണ്ടു വരികളായി സൂചി

പ്പിച്ചതു. പിംഗള, മറിയം എന്നിവർക്കു ഇങ്ങനെയൊരവസ്ഥ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. വാസവത്തേയൊക്കട്ടെ. ശൃഗാനരംഗത്തിന്നു പകരം ആ പഴയ ജീവിതരീതിയോടുള്ള ആസക്തിയാണ് ശേഷിക്കാൻ ന്യായമെന്ന് മേൽകാണിച്ച വരികൾ വിളിച്ചറിയിച്ചിട്ടും മില നിരൂപകന്മാർ അതു അറിഞ്ഞിട്ടേയില്ല!

ഉപഗ്രസ്തനോടുള്ള പുണയമൊ, അയാളുടെ ഉപദേശങ്ങളൊ, എന്തെല്ലാമുണ്ടായാലും. വാസവത്തേയ്ക്ക് വെട്ടിയൊന്നാക്കട്ടെക്കൂടെ പോകാൻ അതൊന്നും ബാധകമല്ലെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ആ വരികൾ കൂടാതെ കലപരമ്പരയായതെന്ന അവർ വേശ്വര്യയാണെന്നും, അതിൽ അവർ കൂടുതലായി അഭിമാനിക്കുക മാത്രമെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ എന്നും തെളിയിക്കുന്ന സൂചനകൾ ആശാൻ അവിടവിടെ വേണ്ടുവോളം വിതറിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പാമെ ചുടുകാട്ടിൽ നികുത്താംഗിയായി കിടക്കുന്ന വേളയിൽപോലും ഒരു മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആവശ്യകത അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നു പല വരികൾ കൊണ്ട് കവി വീണ്ടും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു “രാഗവൈഭവാ കണ്ടോ?”. “മൃതിയിലും മറ്റിളിമാർ മറക്കാനാ” എന്നിങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ നോക്കുക. ഇതൊന്നും പോരേങ്കിൽ ഉപഗ്രസ്തൻ വരുന്നതായറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ അംഗങ്ങൾ ഗോപനംചെയ്യാൻ അവർ തോഴിയ്ക്ക് ആജ്ഞകൊടുക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. അത്രമാത്രംകൊണ്ടും ആയില്ല. ഉപഗ്രസ്തൻ വന്നതു താമസിച്ചാണെന്ന് അയാളെ ധരിപ്പിക്കാൻ അവർ വെമ്പുകകൂടി ചെയ്തെന്നു വരുത്തിയപ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ മഹാകവിയ്ക്ക് സമാധാനമായുള്ളു. വാസ്തവത്തിൽ ഭാരീദ്രുപംകൊണ്ടുമാത്രം, അതിനാൽ പുരുഷന്മാരുടെ നിബ്ബന്ധംകൊണ്ടുമാത്രം, പാവപ്പെട്ട ഒരു പെൺകുട്ടി വൃളിമാരിന്നായിത്തീർന്നു എന്നും, അതു അവർക്കു സ്വന്തമായോ സംഭവിച്ചു പരിവർത്തനമല്ലെന്നും, പാറിയ ഒരു സന്ദർഭം

ഭംവനാപ്പോൾ അവളുടെ യഥാർത്ഥഭാവം വെളിപ്പെട്ടെന്നും വളഞ്ഞോൾ മഗ്ദ്ധന മറിയത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കുറിവു നൽകുന്നു. ഇതും വാസവത്തെയെക്കുറിച്ച് ആശാൻ നൽകുന്ന അറിയും തമ്മിൽ വല്ല സാമ്യവുമുണ്ടോ? ഇവിടെ മാനസാന്തരസാധ്യത ആർക്കാണ്? മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുള്ള അർഹത ആർക്കാണ്? ഒരുപക്ഷെ ഈ മാതിരി ചോദ്യങ്ങൾ അനാവശ്യങ്ങളായിരിക്കണം. എങ്കിലും മറിയത്തിന് മോക്ഷമൊ സ്വഗ്ഗ്വപ്രാപ്തിയൊ ഉണ്ടാകുന്നതായി കാണുന്നില്ല. പക്ഷെ വാസവത്തേ പരലോകത്തിലെത്തിയതിനുശേഷമെ ഉപഗ്രസ്തൻ സ്ഥലം വിട്ടുനുള്ളൂ എന്നുള്ളതാണ് അതുതോ.

മറിയത്തിനും, പിംഗളയ്ക്കും മാനസാന്തരം സംഭവിക്കാൻ അംഗമേച്ഛകളൊ അനാരോഗ്യമൊ നേരിടേണ്ടിയിരുന്നില്ല. വാസവത്തേയ്ക്കോ? അവളെ തുണത്തുണ്ടായി കണ്ണാച്ച് ചുടുകാട്ടിൽ എറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉപഗ്രസ്തൻ അവിടെ കാടിയെത്തുന്നു പക്ഷെ എന്തു ഫലം? അയാൾ എന്തിനിത്ര സാഹസപ്പെടുന്നു എന്നു വോലും ആ വേശ്വര്യരിലില്ല അവർക്കു ഒരു കാര്യം മാത്രമെ അറിയാവൂ—ഉപഗ്രസ്തൻ താമസിച്ചുവോയി! വാസവത്തേയ്ക്കു ഉപഗ്രസ്തൻ മോക്ഷംകൊടുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും, അവർ മറിയത്തേയൊ, പിംഗളയേയൊ പോലെ അതിനർഹയല്ലെന്ന് തോന്നാൻ കൂടുതൽ തെളിവു വല്ലതും വേണോ? പക്ഷെ കവി പറയുന്നു, അവർ ഉപഗ്രസ്തന്റെ “മോക്ഷഗുളിക” സേവിച്ച് സ്ഥലംവിട്ടെന്നും. ശരി അതു കവിക്ക് വേണ്ടി വിശ്വസിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും അപ്പോഴും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ചോദ്യം ശേഷിക്കും—വാസവത്തേ അതിനർഹയായതെങ്ങനെ?

പുരുഷത്തിൽ നായികയ്ക്കു സ്വയം തോന്നേണ്ടിയിരുന്ന ഒരാവശ്യം തോന്നുന്നതിനുവേണ്ടി ആശാൻ അവളെ കൊല്ലാതെ കൊന്നു. എന്നിട്ടും അവർക്കു

ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ കരുണ
 ചെയന്ന കാലവും ഒരു പരാജയമാണെന്നു മ
 ററു ചില കാരണങ്ങളാൽ പണ്ടുതന്നെ
 ഞാൻ എഴുതിയതിനെ ഇവിടെ ആവ
 ത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിൽ പശ്ചാത്തല
 മല്ലാതെ ചിത്രം പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. മററു
 വല്ല കലാകാരന്മാരും അതു പൂർത്തിയാക്കു
 ന ഭാരം ഏറ്റെടുത്താൽ ഒരുപക്ഷെ ക
 രുണ ഒരു കാവ്യമായേക്കും ഇപ്പോൾ അ
 തു മറ്റൊരൊരു ആണ്. അനാവശ്യ വ
 ണ്ണകൾ, അബല ചിത്രങ്ങൾ, ഏകാ
 ഗ്രന്ഥയില്ലായ്മ, കഥാവിധാനവൈകല്യം,
 അപകപഭാവന, രസാഭാസം, രസവാച്ഛി
 ത്തി, പാത്രനിർമ്മാണത്തിൽ വമ്പിച്ച ക
 ഴിവുകേട് എന്നിങ്ങിനെ പലപല ഗൗര
 വമേറിയ ദോഷങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഒരു പ
 സ്തകമാണ് കരുണയെന്നു പറയാം ഈ
 അടുത്ത കാലത്തു ഇത്രത്തോളം കലാഭം
 ഗം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം മലയാ
 ലത്തിലെ മറ്റാകവികളിലൊരാളിലും എ
 ഴുതിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയവുമാണ്!

നൂറാണ്ടുകളിലൂടെ

എസ്. എൻ. മധുമാനാഥം

2

ശ്രാമത്തിന്നുനടുവിൽ ആ വലിയ ഭവനം ഉയർന്നു കാണാം. അതു ചുറ്റുമുള്ള നിരവധി കർക്കശ്ചംബങ്ങളെ അധികാരഭാവത്തിൽ നോക്കിനില്ക്കുകയാണ്. നൂറാണ്ടുകൾക്കു മുൻപും ആ ഭവനം അവിടെ അതേവിധം നിന്നിട്ടുണ്ടാവണം.

നൂറാണ്ടുകൾ! എന്തെല്ലാം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു!

ഒരുമതുത്തോടെ തലയുയർത്തിനില്ക്കുന്ന ആ പരാതനഭവനത്തെയും, അതിന്നുചുറ്റും അടിക്കുകളെപ്പോലെ അമഴ്ന്നുകിടക്കുന്ന കുടിലുകളെയും തടവിക്കൊണ്ടു കാലം സ്വപ്നവിസ്തൃതമായ അന്തരീക്ഷത്തിലെ നിഴലുവു നിറഞ്ഞുവരുന്ന വായുപ്രവാഹംപോലെ, കഴുകിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

എത്രയെത്ര വർസാജ്ഞാതരും ഉയർന്നിരിക്കുന്നു!—തകന്നിരിക്കുന്നു, കലശലുവാറത്തിൽപ്പെട്ടു!

ഇവിടെ മാളികകളിലിരുന്നു, വിശാലമായ വയലിനെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടു അച്ഛൻ കൊച്ചുമകനോടു നകത്തും ചോദിക്കും: അതെല്ലാം ആരുടെയെന്നറിയാമോ കുഞ്ഞേ?

മകൻ പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടു തന്റെ മാപ്പിടം തൊട്ടുകാട്ടും.

“അതെ മകരനെ, അതെല്ലാം നമ്മുടെതാണ്”, അച്ഛൻ പറയും.

ഒരു ഭാഗം വിശാലമായ വയലുകളും മറ്റൊരു ഭാഗം കണ്ണെത്താത്ത വെളിനാറുകളും ചുറ്റും സാധുക്കൾക്കു കടിയിരുപ്പുകളും നമ്മുടെതാണ്.

ഇരു വിധം ഓരോ തലമുറയ്ക്കും അച്ഛൻ കൊച്ചുമകനോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവും. അങ്ങിനെ എത്ര തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞു.

നൂറു നൂറു തവണ ആ വയലിൽ വിറയും കൊയ്ത്തും നടന്നിട്ടുണ്ടാവും, ആ പുറവങ്ങൾ, നൂറു നൂറു തവണ നെല്ലെല്ലാം തമ്പുരാന്റെ മുററത്തു അടിയറ വെച്ചിട്ടുണ്ടാവും, അതിലിടയ്ക്കു എത്ര വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നു, എത്ര ഉണക്കം വന്നു, എത്ര പട്ടിണി വന്നു, രോഗങ്ങൾ വന്നു, മദ്യനങ്ങൾ വന്നു, മരണങ്ങൾ വന്നു—ആക്കറിയാം?

വിളപ്പിൽമാങ്ങ പഴുത്തുതിരുന്ന കാലം. ഉച്ചയ്ക്കു കാലിമേച്ചുനടക്കുന്ന ഒരു ചെറുക്കൻ അകത്തുകടന്നു നാലു മാങ്ങ ചെറുക്കി തമ്പുരാൻ കണ്ടുചെന്നു. ചിറ്ററന്നു, അമ്പൽക്കാരായ ചെറുക്കന്മാരെ യെല്ലാം വിളിച്ചു പരുത്തി, തമ്പുരാന്റെ മുററത്തു വരിവരിയായി നിറുത്തി, അവർക്കു മുന്നിൽവെച്ചു കറവാളിയെ അന്നിവരെ എത്തിമിട്ടുവിട്ടു.

ചെറുക്കൻ, ഇളക്കൻ കഴിയാത്തവിധം തകന്നുപോയി. അവൻ അന്തര്യം ഇളകിൽ മറഞ്ഞു. അവനെവിടെപ്പോയി?

അവൻ പോയി. നാടുവിട്ടുപോയി. ദൂരെ എങ്ങോ ജോലിയെടുത്തു സമ്പാദിച്ചു, കച്ചവടമിട്ടു, ഉയർന്നു, വലുതായി, വ്യവസായത്തിലിറങ്ങി മുങ്ങി ലക്ഷ്യംകൊണ്ടു ചൊല്ലാവുന്ന.....വയസ്സുകാലത്തു തമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ മുഖം കാണിയ്ക്കാൻ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ! പക്ഷെ അയാൾ വന്നില്ല. ഒരു മകൻ ഡാക്കടരായി; മറ്റൊരാൾ കച്ചവടക്കാരനായി; ഇനിയുമൊരുവൻ തഹസിൽദാരായി.

നെല്ലെടുപ്പുസംബന്ധിച്ച തഹസിൽദാർ വന്നപ്പോൾ തമ്പുരാൻ, ഇരിക്കാൻ കസേര കൊടുത്തു അല്ലാതെത്തൊലയും?

തമ്പുരാന്റെ ശിക്ഷ നല്ലതിനായേ വരിക!

യെഴുപ്പനും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കാലം. അവർ വരികയാണ്. പടിയ്ക്കലേത്തിയപ്പോൾ അവർ ബ്ലൈന്റു മിട്ടപ്പിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച അകത്തുകടന്നു. ഉയർന്നു നഗ്നമായ മാപ്പിടം. പൂമുഖത്തു തമ്പുരാൻ ഒരു ശ്രംഗലച്ചിരിയുമണിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

തമ്പുരാന്റെ അലംഘനീയനിയമങ്ങൾ പണ്ടുവെണ്ട ഉള്ള നിയമങ്ങൾ!

വിശാലമായ മുററം മുതൽ ഇരുളടഞ്ഞ ഇടനാഴികൾവരെ എകാന്തമായ കിടപ്പുകാർ വരെ അവർ, അടിച്ചുവാങ്ങുവാൻ തുടച്ചുചെടുകുവാൻ

8

ഇപ്പോഴും തമ്പുരാൻ ഉറക്കമാണോ ? തമ്പുരാക്കന്മാർ ഉറക്കമാണോ ?

ആ പുരാതനഭവനവും അതിനകത്തു ആ ചഴയ തമ്പുരാൻ, ഇതെല്ലാം കണ്ടു അമ്പരന്നുനിന്നു.

ഞാൻ കണ്ട പെരികൂട്ടുകേരളം

ജയന്തൻ

അമേരിക്കയിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയ്ക്ക് പരക്കുന്ന സ്റ്റീംറോറോ-ലൈനറിൽ ഞാനിരിക്കുകയാണ്. ഞാനോത്തുകാൽ ശതാബ്ദമായി കേരളവും ഇന്ത്യയും ഞാൻ വിട്ടിട്ട്—അതെ, ജവഹർലാൽ ഇടക്കാലഗവണ്മണ്ഡ് ഏറെദത്തകാലത്തായിരുന്നു അത്. അതിനിടയ്ക്കു എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ വന്നുവേണം! പലേ കലാപങ്ങളിൽകൂടി കടന്ന്, പരിപാവനമായ ഭാരതഭൂമി ഏകയോഗക്ഷോഭത്തോടുകൂടിയ ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കായിക്കഴിഞ്ഞു എന്നല്ല, മിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്ന എന്റെ പൊന്നു കേരളം ഏകീകൃതമായ ഒരു പരിപൂർണ്ണ സംസ്ഥാനവുമായി. കേരളം കാണാനുള്ള വെമ്പൽകൊണ്ടാണ് എന്റെ ഒടുങ്ങാപ്പണി നിൽത്തിവെച്ച് ഈ ശീശ്രോത്രയ്ക്ക് ഞാനൊരുങ്ങിയത്. പോരേക്കിൽ, തിരുനാവായ വെച്ചതന്നെ ഒരു പുതിയ മാമാങ്കവും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭം പാഴായാൽ പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലംകഴിഞ്ഞേ ഇനിയതു കാണാൻ കഴിയൂ ഒരു റോക്കറ്റിൽ (വാണം) ഇന്ത്യയിൽ എത്തേണമെന്നാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ, അതിയായ പണച്ചിലയും റോക്കറ്റിന്റെ ഗതിവേഗതയിലുള്ള ഭയവും കാരണം ഞാൻ അതു വേണ്ടെന്നു വെച്ചു.

* * * * *

കൊച്ചിയിലെ താവളത്തിൽ സാ

യാഹനത്തോടുകൂടി ഞാൻ വിമാനമിറങ്ങി. എന്റെ ഹൃദയം തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭീഷകാലമായി എന്റെ മനസ്സിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ആദർശകേരളത്തിന്റെ മിത്രവും നാട്ടിലെ സാമാന്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഞാനൊരു താരതമ്യപഠനം ആരംഭിക്കുകയാണ്. അഥവാ, ചരിത്രശാസ്ത്രാധികാരികളെ പെരുക്കുകയാത്രം ശീലമായ എന്തിനും നവകേരളത്തിന്റെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണരൂപം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുമോ? പടിഞ്ഞാറ്, സമുദ്രത്തിൽനിന്നും, മെല്ലെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അന്തിക്കുളിർക്കാറ് എന്തെന്തെന്ന് സാരമുണ്ടാക്കി. ചുറ്റുപാടും ഒരു നോക്കിയപ്പോൾ മാലിന്യമില്ലാത്ത തെരുവുകളും തലയുയർത്തി ഉന്മേഷത്തോടുകൂടി നടക്കുന്ന ജനസമൂഹവും കണ്ടു. തിരുവണ്ടി പുറപ്പെടേണ്ട സമയമായി. നാളത്തെ മാമാങ്കം കാണണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പുറപ്പെടണം. വേറെയൊന്നും നോക്കിനില്ക്കാതെ തിരക്കിവിടയിൽ വണ്ടിയിൽ ഞാൻ സ്ഥലം പിടിച്ചു.

കമ്പതുരണിയ്ക്കു എടക്കുളം സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. ഒരു ഇരുമ്പവും വൈദ്യുതദീപങ്ങളുടെ പ്രകാശവും എന്തൊരു ആകർഷകതയോടെ തിരുനാവായ മണപ്പുറത്തേയ്ക്കൊന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാണു ഞാൻ അവിടെ കണ്ടത്— 'മാമാങ്കപട്ടണം'. ഉത്സവം തുടങ്ങി രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ജനക്കൂട്ടം കറെക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാനാലോചിച്ചു, 300 കൊല്ലമായി ഇങ്ങിനെ കരളിലകേരളമെന്താമഹം നടന്നിട്ട്. മലയാളം ഇതാ അതിന്റെ ആത്മാവിനെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു! നഗരം നടന്നുകാണാൻ ഞാൻ ഉത്സുകനായി. മുളയും പാമ്പും തെങ്ങോലയും കൂടിച്ചേർന്നു വൈദ്യുതവെളിച്ചത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ആ കൊച്ചുനഗരവും നേതാക്കന്മാരുടെ പേരുകളാൽ അറിയപ്പെട്ട അതിലെ തെരുവുകളും പണ്ടത്തെ വലിയ കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. മില ദിക്കിൽനിന്നു ഗാനങ്ങളും മില ദിക്കിൽനിന്നു വാദ്യഘോഷങ്ങളും കേൾക്കാനുണ്ട്. മുല്ലപ്പൂവിന്റെതുപോലെ ഒരു മുട്ടലസൗരഭ്യവും അവിടെ പരക്കുന്നു. ചൊ എന്തെന്നിട്ടു തോന്നി. ഉത്സവ സമിതിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയിൽ നിന്നു ഓരോ ദിവസത്തെയും പരിചാടി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

ഈ നവീന മാമാങ്കം കേരളൈക്യം നിലനിർത്തിപ്പോരാൻ ഒന്നാന്തരം ഒരു ഉപകരണമാണെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഈ ആഘോഷങ്ങളിൽ, പണ്ടത്തെപ്പോലെല്ല, കന്യാകുമാരി മുതൽ കാസർകോട്ടവരെയുള്ള ജനങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. 'വേണാട്ടുചമ്പനാണ്' ഇന്നലെ ഉത്സവത്തിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നടത്തിയത്. ഇനിയത്തെ മാമാങ്കം കരളുടി തെക്കോട്ടു മാറി, മറ്റൊരു നാട്ടിൽ പുറത്തായിരിക്കുമത്രെ—ഒരുപക്ഷെ ആരാട്ടുപുഴപ്പാടത്തു്. തിരുനാവായയുടെ പാരമ്പര്യം ഇപ്രാവശ്യം വകവെച്ചു കൊടുത്തുവെക്കേണ്ടതു്.

ഉത്സവച്ചടങ്ങുകളിൽ ഇന്നു 'ഐക്യകേരള'ദിനമാണ്. അതിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരും നാടുവാഴികളും സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. നാളെ കേരളകലാദിനം—അതാണു ഞാൻ കാണാൻ പോകുന്നത്. ആനന്ദമുദിലനായി, മ

ണൽത്തിട്ടിലുള്ള എന്റെ കൂടാരത്തിൽ കിഴിത് മന്ദമാരുതനുമോര് സുഖമായി ഞാൻ കിടന്നുറങ്ങി.

കലാദിനം ആരംഭിക്കുന്നതു ഏറ്റുമുണിയിട്ട്; ഉൽഘാടകൻ പെരുമ്പടപ്പ് മുപ്പിന്നു്. നേഞ്ഞെത്തന്നെ ഞാൻ സമ്മേളനസ്ഥലത്തു എത്തിച്ചേർന്നു. എന്തൊരു പുരുഷാരം, എന്തൊരു അമൃതക്കം! ഞാൻ നാലുപാടും ഒന്നു നോക്കി. എല്ലാവരുമുണ്ട്—മുസൽമാൻമാർ, ക്രിസ്തീയർ, തീയർ, നായന്മാർ, ചെറുമക്കൾ, റായർ ഇവിടെ ആരാധനാമുത്തി ഒന്നുമാത്രം—കേരളേശ്വരി മറ്റു ദൈവങ്ങൾക്കൊന്നും പങ്കില്ല. അതാ, മാട്രൂപന്റെ വരവായി. പ്രേക്ഷകരിൽനിന്നു കുന്നിച്ചൊര 'ജയ'ശബ്ദവും ഹസ്താരവവും മുഴങ്ങി. കസവുകുപ്പായവും പൊൻകിരീടവും ധരിച്ചു പല്ലക്കിൽ ഏഴുന്നേളുന്ന തമ്പുരാനെയൊന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. വന്നു പ്രസംഗവേദിയിൽ കയറിയതാകട്ടെ വെള്ളമുണ്ടും നേരിയതും മാത്രം ധരിച്ച ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ. ജനക്കൂട്ടം നിശ്ശബ്ദമായിത്തീർന്നു, ചിലർ നമസ്കരിക്കുന്നു, ചിലർ കണ്ണീരൊലിപ്പിക്കുന്നു കൊച്ചിത്തമ്പുരാൻ! ജനങ്ങളുടെ ഉള്ളഴിഞ്ഞ ഭക്ത്യാദരപ്രകടനങ്ങളുടെ അർത്ഥം എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഐക്യകേരളസ്വപ്നം വാസ്തവമാക്കിത്തീർക്കാൻ മുന്നിട്ടുനിന്ന കൊച്ചിരാജവംശം എന്നും എവിടെയും പകർന്നു പെട്ടുകിതന്നെ ചെയ്യും.

യോഗനടപടികൾ അധികനേരം നിന്നില്ല. സാമൂതിരിരാജാവു ഉൽഘാടനം ചെയ്ത ചിത്രകലാപ്രദർശനമാണു പിന്നീടെന്നെ ആകർഷിച്ചത് പഴയ ഒരു മാമാങ്കപ്പറപ്പാടിനെ കാണിക്കുന്ന വമ്പിച്ച ഒരു എണ്ണച്ചായപ്പടമാണു ചിത്രശാലയിൽ നായകത്വം വഹിക്കുന്നത്. കന്നലക്കോനാതിരി 'നിലപാട്' നില്ക്കുന്നതു, ശൗഭാഗവത്തിൽ നോക്കിനില്ക്കുന്ന വള്ള

വക്കോനാതിരി, ചോരയൊലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 'ചാവേർ' സംഘം, ഇതെല്ലാം ഭംഗിയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാതു രാജാക്കന്മാരുടെ നായർപട, അകമ്പടി സേവിക്കുന്ന ഭരണമാനസിൽബന്ധി കൾ, മങ്ങാട്ടച്ചൻ, തെന്നയഞ്ചേരി എളയത്ത് ഇവരും ചിത്രത്തിലുണ്ട്. കുറച്ചു മേൽ നടന്നാൽ വാസ്കോ-ഡ-ഗാമാ സാമൂതിരിരാജാവിനെ മുഖം കാണിക്കുന്ന ചിത്രം അതിനപ്പുറത്തു കപ്പിത്താൻ കുഞ്ഞാലിമരയ്ക്കാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള കപ്പൽസൈന്യവും. പിന്നെ കുറേക്കൂടി നടന്നാൽ കൊച്ചി ശക്തൻ തമ്പുരാൻ, വേലുത്തമ്പിളേവ, കാർത്തിക ത്തിരുവാൾ മഹാരാജാവ്, രാജാകേശവ രാജാ.

ഇതെല്ലാം വണ്ണിക്കുവാൻ പ്രയാസം. ഉച്ചതിരിഞ്ഞാൽ ഒന്നാംകിട ആനകളോടുകൂടി എഴുന്നള്ളത്തുകുടും. പിന്നെ, പലവിധ നൃത്തങ്ങൾ, കൂത്തുകൾ, ആട്ടങ്ങൾ — അങ്ങിനെ നേരം പലതും. ഇതൊന്നും എനിക്കു കാണണ്ട ആവശ്യമില്ല. കേരളത്തിന്റെ പോക്ക് നേർപഴിക്കാണെന്നു ഒരു ബോധം മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു ഉത്സവം ഇനിയും ഏഴുദിവസം കൂടിയുണ്ട്; കയ്കുടിനം, തൊഴിലാളിദിനം, എന്നിങ്ങനെ ഏഴു ദിനങ്ങളും. അതെല്ലാം ഒരു വ്യാഴവട്ടം കഴിഞ്ഞുകാണാൻ ഖരാമൺ നിശ്ചയിച്ചു വീണ്ടും വണ്ടിയിൽ ഞാൻ കയറി, നിലമ്പൂരിനടുത്തുള്ള സ്വണ്ണവനിപ്രദേശത്തു എത്തിച്ചേർന്നു.

നിലമ്പൂർ പൊൻഖനി സന്ദർശിക്കാൻ എനിക്കു പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. മടിച്ചുനിന്ന തിരുവിതാംകൂറിനെ കൊച്ചി-മലബാറുകൾക്കു മേൽ പ്രേരിപ്പിച്ചതു ഈ പനികളാണെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മൊട്ടപ്പറമ്പായി കിടന്നിരുന്ന ആ പ്രദേശം ഇപ്പോൾ മുഖ

രിതമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വനികളിൽ പ്രവൃത്തി തുടങ്ങിട്ടു മൂന്നുനാലു കൊല്ലമെ ആയിട്ടുള്ള വയനാട്ടിലെ ഒരു വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ നിന്നു സംഭരിക്കുന്ന വൈദ്യുതശക്തിയാണ് ഇവിടെ യന്ത്രമോടാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വേലക്കാക്കു താഴ്വരിക്കാൻ നവീനരീതിയിൽ പണി ചെയ്തിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും ആപ്പീസുകളും നോക്കിക്കണ്ടു കോഴിക്കോട്ടെക്കു ഞാൻ വെച്ചുടിച്ചു.

പഴയ കോഴിക്കോടിന്റെ സുവൃത്തമായ ചിത്രം എന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു മാഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ പട്ടണത്തന്നെയോ ഇതു എന്നറിയില്ല അതുതന്നെതോന്നി. കണ്ടും കഴിയാനിറഞ്ഞ റോഡുകളും ഭക്തസ്ഥാ വമിക്കുന്ന ചാലുകളും ഇപ്പോഴില്ല എന്നല്ല, അതിന്റെ മട്ടാ മാതിരിയും കണ്ടാൽ ഒരു കൊച്ചു അമേരിക്കൻ നഗരം എന്നുതന്നെ തോന്നിപ്പോകും — ആകാശ ചുംബികളായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു മാത്രം.

പിറേന്നു രാവിലെ ഒരു പുറം നടന്നപ്പോൾ ആദ്യമായി എന്ന് ആകർഷിച്ചത് അവിടുത്തെ വാണിജ്യകോളേജും ഗവേഷണ മന്ദിരങ്ങളുമാണു. ഇതെല്ലാം കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവയാണ്. മണ്ഡൂവുവസായം, സോപ്പനിർമ്മാണം, ഏലകൃഷി മുതലായവയെപ്പറ്റി വലിയ തോതിലുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ട്. കുറച്ചുകൂടി നടന്ന് മാനാഞ്ചിറയുടെ വക്കത്തുണ്ടാണെത്തി. അതിനോട് 'ഞൊട്ടാണ' ഞാൻ നോക്കിനടന്ന മാനവിക്രമസ്താംകം — കേരളത്തിനു പ്രത്യേകമായ വാസ്തുശില്പത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം തികച്ചും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രമ്യഹർമ്മ്യം. ഒരു ഹാൾ, നാടകവേദി, ഗ്രന്ഥശാല, കലാഭവനം — എല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. കലാഭവനത്തിൽകണ്ട പതിനെട്ടരക്കവികളു

ടെ ഒരു മിത്രം പ്രസ്താവ്യമാണ്. അപ്രതിമനായ ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രി ഒരു കാലവും കയ്യിൽവെച്ച് എന്തൊ പ്രസംഗിയ്ക്കുന്നതായിട്ടുള്ള ജാപന എനിയ്ക്കു പിടിച്ചു. “പലായലപം, പലായലപം രേ, രേ—“എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിന്ദാസൂചകങ്ങളായ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നുവൊ എന്നെന്നിയ്ക്കു തോന്നി.

കോഴിക്കോട് വിട്ടു ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പുതന്നെ ഞാൻ തലശ്ശേരിയിൽ എത്തി. ഇന്നു ‘പഴശ്ശി’ദിനമാണ്. ഇങ്ങിനെ, പുഷ്പികമഹാനാമയുടെ സ്മരണയ്ക്കായി കാരോ ‘ദിനം’ കൊണ്ടാടി കേരളത്തിന്റെ അനപമമായ പാരമ്പര്യം നിലനിർത്താൻ മുതിർന്ന നവകേരളനിർമ്മാതാക്കൾക്കു കൃപ്യകൈ! വലതു കയ്യിൽ വാളും ഇടതു കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രമേന്തി, കാട്ടിലും മലയിലും അലഞ്ഞുനടന്ന വിദേശശക്തിയോടു പൊരുതി വീരസ്വർഗ്ഗമടഞ്ഞ ആ കേരളഹാനിബാളിനെ ഞാൻ ഭക്തിപൂർവ്വം സ്മരിച്ചു താമസിയാതെതന്നെ തലശ്ശേരിയിലെ ‘പഴശ്ശി’ഭവനത്തിനുമുമ്പിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോഹപ്രതിമയുടെ അടുക്കൽ ഞാനെത്തി. വിവിധവികാരങ്ങൾക്കു വശംവദനായി, ആ അമാനുഷന്റെ പാദപാംസ്യക്കുളപ്പൊൻ പ്രതിമയുടെ മുമ്പിൽ വടിപോലെ ഞാൻ വീണു.

ഇനി എനിയ്ക്കു തുച്ഛാളി ഒതേനന്റെയും കടർമാല കർക്കശയുടെയും ജന്മദേശത്തു പോകണം; വാചാട്ട കോമന്റെയും ആരോമൽ ചേവകരുടെയും അടുത്തു കുറച്ചു നാഴിക കഴിച്ചുകൂട്ടണം. ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ വടകരേ ഞാനെത്തി. പട്ടണത്തിൽനിന്നകലെ, കരമ്പുതകു ഭൂമി ‘കേതനനഗര’മായി മാറിയിരിക്കുകയാണു. കേരളത്തിൽ നീളെയുള്ള വിവിധ കായികാത്മീയശാലകളുടെ തലസ്ഥാനമാണു ഇത്. തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം മുതലാ

യ ഭിക്ഷകളിലുള്ള എത്ര വിദ്യാത്മികളാണു ഇവിടെ പഠിക്കുന്നത്!

പിന്നെയും വടക്കോട്ടു ഞാൻ പോയി; പക്ഷെ അവിടെയെങ്ങും താമസിക്കാൻ സമയമുണ്ടായില്ല. ഒരിടത്തു വണ്ടിയിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ പത്തിരപതു ചെറുപ്പക്കാർ നിലത്തു കിളിയ്ക്കുകയും പരിശോധിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഔജനമതാവശിഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തുന്ന കേരളകലാശാലയിലെ ഒരു വിദ്യാത്മിസംഘമാണു അതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

കാസർകോട്ടനിന്ന് ‘കേരളാണി’ എന്ന എക്സ്പ്രസ്സ് വണ്ടിയിൽ കയറി തൃശ്ശിവപേരൂർക്കു മിന്നൽവേഗത്തിൽ കതിച്ചുപായുകയാണു ഞാൻ. എന്തൊക്കെയാണു തൃശ്ശിവപേരൂർ നോക്കിക്കാണേണ്ടതെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ പണ്ടേതന്നെ നിസർഗ്ഗസുന്ദരമായ ഒരു നഗരം. അതിൽ മനുഷ്യന്റെ ശേമുഷ്പാദമൃദുവും കൂടിക്കലർന്നാൽ എത്രകണ്ടു മനോഹരമാകുമൊ—അതാണു ഇന്നത്തെ തൃശ്ശിവപേരൂർ. മദ്ധ്യത്തിലുള്ള അതിന്റെ സ്ഥിതി കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനപദവി അതിന്നു നിഷ്പ്രയാസം നേടിക്കൊടുത്തിരിയ്ക്കുന്നു. നിയമസഭാസമ്മേളനം ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന കാലമാണ്. ഒരു സന്ദർശനമായി ഞാനും ഒരിടത്തു ചെന്നുകൂടി. അന്താരാഷ്ട്രവും അകൃത്രിമവും, എന്നാൽ കലാബോധം സ്പർശിയ്ക്കുന്നതുമായ ഒരൈടുപ്പാണു സഭാമന്ദിരം—വെള്ളമുണ്ടിന്നും വീരസ്വഭാവത്തിന്നും കേളികേട്ട മലയാളിയ്ക്കു തുലാം യോജിച്ചത്. മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ അന്തസ്സിനെപ്പറ്റി ആദ്യമെ അഭിമാനമുള്ള എനിക്കു അവിടെ നടക്കുന്ന പ്രൗഢപ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ അതുഭൂതം തോന്നിയില്ല. യുവത്വവും പരിപകൃതയും ഇടകലർന്ന ഒരു സംഘമായിരുന്നു സാമാജികന്മാർ. മത

ഭേദമോ ജാതിഭേദമോ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പണ്ടത്തെ ഹരിജനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ച ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അങ്ങിനെയാകെ വർഗ്ഗം ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. അവർക്കുവേണ്ട പ്രാതിനിധ്യം എവിടെയും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. 'പട്ടികജാതി' എന്ന പേർതന്നെ റിക്കാർട്ടുകളിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നാട്ടിൻപുറത്തുള്ളതാണ് ഞാൻ ഇവിടെ പോകുന്നത്—ഇന്ത്യയുടെ ജീവനാഡികയിലേയ്ക്ക്. മഹാത്മാഗാന്ധിപ്പിള്ളി ആൾക്കൾക്കും ക്രമേണ അവിടെ ഫലപ്പെടുത്തുന്നതായി എനിക്കുതോന്നി അസൂയയെ മടുത്തുനേരം സ്വന്തംതന്നെ പ്രകൃതി അനുഗ്രഹിച്ച 'പുഴയ്ക്കൽ' പ്രദേശം പണ്ടത്തേതിൽ പതിനാടങ്ങു വിഭവസമൃദ്ധമായിരിക്കുന്നു. കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു വിളയിന്റെ മേന്മ പ്രത്യക്ഷമായി എനിക്കുറിയായാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പാടത്തെ കനത്ത നെൽകുറികളും അങ്ങിങ്ങുള്ള വൈയ്ക്കോൽകൃന്മാരങ്ങളും സമീകൃതയെന്നോണം വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്. മരിച്ചതും യന്ത്രക്കലപ്പകളും കൊയ്ത്തുമെങ്കിലും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്താൽ ഇവ അമേരിക്കയിലോ റഷ്യയിലോ കാണുന്നതിനേക്കാൾ വൻകിടയന്ത്രങ്ങളല്ല—മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുവാൻ പോന്നവമാത്രം, മാറിനിൽത്തന്നെയുള്ളവയല്ല. പുഴയ്ക്കൽപാടത്തു ഇപ്പോൾ വരമ്പൊന്നുമില്ല. വിശാലമായ ഒരു മൈതാനമായി അങ്ങിനെ കിടക്കുന്നു. ഒരു സവിശേഷരീതിയിലുള്ള കൂട്ടുകുഴിച്ചുവെക്കലാണ് ഇവിടെ നടപ്പിലുള്ളത്.

പാടത്തുനിന്നു പരമ്പിലേയ്ക്കു ഞാൻ കയറി. എത്രയെത്ര നെയ്ത്തുശാലകളും നൂൽനൂല്ല് കേന്ദ്രങ്ങളുമാണവിടെ! മിത്തുണിയുടെ അമര്യയെന്നെ കേൾപ്പാൻ നീല്ലു പഞ്ചായത്താഫീസിൽ ഞാൻ പോയി. പ്രതിഫലമില്ലാതെ എത്ര മെ

റപ്പുകാരാണ് അവിടെ ഭാരതം വേലയിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നത്! കായികവിനോദങ്ങൾ പഞ്ചായത്തു ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, വൈദ്യസഹായം, ആതുരശുശ്രൂഷ, റോഡുനിർമ്മാണം. വില്ലേജിൽ കൂടി കഴിക്കുന്ന തോടിന്നു ഒരു ചെറിയ അണക്കെട്ടുകൂടി നിർമ്മിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറം വിജയിക്കട്ടെ!

തൃക്കാക്കരയ്ക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ. കാണത്തിന്റെ മൂലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന തൃക്കാക്കര ആർതന്നെ മരണം! പ്രഭാതസൂര്യനോടുകൂടി ക്ഷേത്രപരിസരങ്ങളിൽ ഞാൻ പ്രാവശിച്ചപ്പോൾ മൊഫെൻ ജോലിയാലേയും ഹാർവെസ്റ്റിനേയും എനിക്കോർമ്മവന്നു. പത്തുപത്തു ഏക്കറോളംവരുന്ന പ്രദേശം ഇപ്പോൾ പുരാണവസ്തു പരിശോധകന്മാരുടെ നിഷ്കൃഷ്ടഗവേഷണങ്ങൾക്കു വിധേയമായിരിക്കുകയാണ് ഗോപുരങ്ങൾ, മതിലുകൾ, റെമ്മുങ്ങൾ; കളങ്ങൾ—ഇവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ താണും പൊങ്ങിയും അവിടവിടെ കാണാം. അങ്ങോട്ടൊന്നു നോക്കിയാൽ മതി തൃക്കാക്കരയുടെ പുരാതന മാഹാത്മ്യം അറിയാൻ കേരള മൊഫെൻ ജോലിയാലേയും പുതിയപുതിയ ശോഭന ചരിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കട്ടെ എന്നു നേർന്നുകൊണ്ടു തീവണ്ടിയാപ്പീസിലേക്കു ഞാൻ മടങ്ങി.

ആലുവായുംകടന്നു മൂവാറ്റുപുഴവഴി തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു പോവുകയാണ്. മിക്കിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ടു കാർ നിർത്തി കുറച്ചിട ഞാൻ നിന്നു. അപ്പോഴതാ രണ്ടു കാരിലായി എടുത്തു വെള്ളക്കാരും അവിടെ വന്നിറങ്ങുന്നു! കേരളം സന്ദർശിക്കാൻ വന്നവരാണ് അവർ. അവരുടെകൂടെ ഒരു ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിനിധിയും ഉണ്ട്. തെക്കൻകാശ്ശീരം കാണാൻ ഇങ്ങിനെ പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഗ

വെർണ്ണ അർദ്ധവേണ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. അതിനായി ഒരു പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുതന്നെയുണ്ട്.

ഞാൻ തേക്കോട്ടു പോയി, കോട്ടയത്തെ പതുക്കെപ്പോയി കണ്ടു, ആലപ്പുഴയ്ക്കു കടന്നു. വഴിയ്ക്കു കണ്ട മനോഹരതകളെപ്പറ്റി ഞാൻ ആലോചിച്ചു. കൃഷിക്ക് ഉപയുക്തമല്ലാത്ത കിടന്നിരുന്ന പതുപ്പുനിലങ്ങളെല്ലാം വറ്റിച്ചെടുത്തു ഇപ്പോൾ അവിടെ ഒന്നാന്തരം നെൽകൃഷി നടക്കുന്നു വടക്കു വയനാട്ടിൽ മലയടിവാരം വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു; ഇവിടെ ഇങ്ങിനെ. ഏതായാലും ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ നെൽക്കൃഷിമെല്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുണ്ടായ വറ്റിയെപ്പറ്റി അമേരിക്കയിൽതന്നെ ഞാൻ ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ആലപ്പുഴയിലെ തെരുവുകളിൽ പത്തു മിനിട്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇപ്പോൾ വെറുപ്പക്കാരായുടെയും കാലിൽ മന്ത് കാണുന്നില്ല. അമ്പലപ്പുഴപ്പോയി, കഞ്ചൻ സ്മാരകങ്ങൾ കാണാനോ ദേവനാരായണനെ സ്മരിക്കാനോ സമയമില്ല. കൊല്ലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെത്താൻ ചൊല്ലി

എൻറാലീരേഴലകിലുമിതിന്നോ-

പ്പമില്ലെൻറുമൊൽവാൻ;

തൊല്ലം കൊല്ലം വെളുത്തുതരാം

പിന്നെയുംകൊല്ലമേവം.

തിരുവനന്തപുരം! കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ നഗരം! ഇവിടുത്തെ കാഴ്ചകൾ അല്പമെങ്കിലും കാണണമെങ്കിൽ രണ്ടുദിവസംവേണം സൗകര്യംകലാശാലമാത്രം കാണാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു തിരുവനന്തപുരം കലാശാല ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഒന്നാം കിടയിൽ നില്ക്കുന്നു. പണ്ടേതന്നെ അവിടെ ഒരു യൂനിവേർസിറ്റിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു കേരളകലാശാലയുടെ തലസ്ഥാനപദവി കയ്യാലക്കാൻ തിരുവനന്ത

പുരത്തിനു വിഷമമുണ്ടായില്ല. എത്രയെത്ര ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങളാണു അവിടെയുള്ളത്? കേരളഗവേഷണവകുപ്പിൽ പരിശീലനത്തിനായി ജാവ, ഫിലിപ്പൈൻ, മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്നുപേർ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഞാൻ കണ്ടു. പിന്നെ എനിക്ക് കൗതുകം തോന്നിയതു അവിടുത്തെ അനുഗവേഷണമന്ദിരത്തിലാണ്. കറെ പാശ്ചാത്യരെയും ഇവിടെ കണ്ടു. തിരുവിതാംകൂറിലെ തോറിയം നിധി ഈ രാജ്യത്തിനു വലിയ പ്രാധാന്യം നേടിക്കൊടുത്തിരിക്കയാണല്ലോ അന്താരാഷ്ട്രീയസന്ധിമൂലം അങ്ങയുടേതെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ബഹിഷ്കരിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിലും ആശങ്കകൾ അങ്ങിങ്ങു നില്ക്കുന്നില്ലെന്നുണ്ട്. സമാധാനപരമായ മാനവപുരോഗതിയ്ക്കു അനുശക്തി ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു ഇപ്പോൾ പയ്യുവേക്കുന്നു നടക്കുകയാണ്. ആറാം കാറ്റകളും, തീവണ്ടികളും ഇപ്പോൾത്തന്നെയുണ്ടല്ലോ

നാഗർകോവിൽ വഴി ഞാൻ കന്യാകുമാരിയിലെത്തി. കുമാരി ഇപ്പോഴും കേരളത്തെത്തന്നെ കാത്തുവരുന്നുവെന്നതിൽ ഞാൻ ആഹ്ലാദംകൊണ്ടു ഗോകണ്ഠേശൻ പണ്ടേതന്നെ നമുക്കു നമുക്കുപറ്റു കഴിഞ്ഞു ഹിതപരിശോധനകാലത്തു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ തമിഴർ കാണിച്ച വക്തിരിവു എത്രതന്നെ പുകഴ്ത്തിയാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

ദേവിയേയും സമുദ്രത്രയത്തെയും വന്ദിച്ചു ഞാൻ വടക്കോട്ടുതന്നെ മടങ്ങുകയായി. വിമാനത്തിലൂടെയൊ, നേരിട്ട മംഗലാപുരംവരെ പോകുന്ന തീവണ്ടിയിലൊ പോകേണ്ടതെന്നു ഞാൻ ശങ്കിച്ചു വിമാനത്തിൽതന്നെ എന്നു തീർച്ചയാക്കി. സമയം അത്ര കുറവായിരുന്നു. ഏതായാലും ആ പറക്കൽകൊണ്ടു കേരളത്തിന്റെ ശരിയായ ഒരു വിഹഗവീക്ഷ

ണം എനിക്കു കിട്ടി ആരും കായലും പാടവും കുന്നും ഒരു നവചൈതന്യത്താൽ തിളങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അതു് കേവലം സങ്കല്പമല്ല. കേരളത്തിന്റെ സാധ്യതകളെല്ലാം പരീക്ഷണത്തിലിരിക്കുകയാണ് മിലസംരംഭങ്ങൾ പരാജയിച്ചു എന്നുവരാം. എന്നാലും എന്റെ നാട് മുന്നോട്ടുതന്നെ എന്നെനിക്കു ഉറപ്പുതോന്നി. ഗ്രാമങ്ങൾ ഉണർക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി നാം പിന്മാറുകയില്ല.

ഉച്ചയ്ക്കു കണ്ണൂർ വിമാനത്താവളത്തിൽ ഞാനിറങ്ങി ഊണുകഴിഞ്ഞുവേണം അവിടംവിടാൻ. ഭക്ഷണാനന്തരം വിശ്രമമുറിയിലെ സോഫയിലിരുന്നു ഞാനാലോചിക്കുകയാണ്. എന്തെല്ലാം ഞാൻ കാണാൻ വിചാരിച്ചു, എത്ര കുറച്ചുമാത്രം കണ്ടു! തിര്യക്കുള്ള 'തുഞ്ചൻതളി' എനിക്കു കണ്ടു കഴിയുന്നതായിരുന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഹോയാൽ സ്റ്റാൻഡർഡ് ഫോർഡു കാർ - എയ്വൺ സന്ദർശിക്കാത്ത കലാപ്രണയി ഉണ്ടോ? ചെറുശ്ശേരി സ്മാരകം കാണാൻ എനിക്കു സംഗതി വന്നില്ല. പിന്നെ, കൊച്ചി തുറമുഖത്തിൽ വന്ന പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും ജലാശയഎഞ്ചിനീയറിങ്ങ് കാളേജും നാഷണൽ പരിശീലന കേന്ദ്രങ്ങളും നോക്കിക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുപോലെ മലപ്പുറത്തെ "മൈത്രി-മൈനർ" (ഹിന്ദു മസ്ലീം സമാധാന ഉടമ്പടിയുടെ സ്മാരകമായി നിർമ്മിച്ച സ്കൂളും), പാലക്കാട്ടെ വനസംബന്ധമായ കാളേജും, അടിസ്ഥാനവിദ്യാലയപരിശീലനകേന്ദ്രം—മറും, മറും. അതെല്ലാം പോകട്ടെ, എന്റെ പുരാതന ഗുഹയും പരിസരങ്ങളും കൂടി എനിക്കു കാണാൻ

കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പണ്ടത്തെ ഹരിജനങ്ങളോടു തോളുകമ്മിനിന്നു അമ്പലത്തിൽ തൊഴണമെന്നു വിചാരിച്ചതും ബാക്കിയായി. സാരമില്ല, ബോംബെയിൽപോയി അടുത്തു ഞാൻ മടങ്ങിവരുമല്ലോ. ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെ

“കേരളജാതർ നാമെങ്ങെങ്ങുപാർത്താലും കേരളനാട്ടിൽത്താനത്രെവാഴ്വു.

സ്വപ്നത്തിൽ വാണാലും നമ്മുടെ നോ-

ട്ടമൊ,

തൃക്കേരളത്തിൻമുഖത്തേയ്ക്കു താൻ”

എന്നിങ്ങിനെ മുളിക്കൊണ്ടു് സോഫയിൽ ഞാനൊന്നു ചാഞ്ഞു, കണ്ണു മിമ്മേണ്ട താമസം, അതുവരെ ഞാൻ സൂരിയ്ക്കാതിരുന്ന ഒരു പഴയ സ്റ്റേഷനിൽ എന്ന് സഹജമായ സ്വൈര്യത്തോടുകൂടി ശുശ്രൂഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രാചീന കേരളത്തെയും യുഗാന്തരങ്ങളെത്തന്നെയും അതിജീവിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഈ സൂത്രശാലി നവകേരളസ്രഷ്ടാക്കളെ അന്വരപ്പിച്ചിരിക്കയാണോ? കൊതുവിന്റെ മന്ത്രഗാനവും കരണംമറിച്ചിലും കേരളത്തിലെവടെയും എനിക്കുഭവപ്പെട്ടില്ല മുട്ടമാത്രം—

അലംസൃഷ്ടിയിൽനിന്നു് ഞാൻ പെട്ടെന്നുണർന്നു. എന്റെ പഴയ മാതൃകസാലയിൽ പകുതിമടങ്ങിയ അന്നത്തെ പത്രവും നെഞ്ഞത്തുവെച്ചു, ഒടിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു് അങ്ങിനെ കിടക്കുകയാണ് ഞാൻ വിമാനത്താവളം! കണ്ണൂർ! അങ്ങോട്ടു നമുക്കു വഴിയെ പോകാം. എന്റെ മധുര സ്വപ്നങ്ങൾക്കു അറുതിവരുത്തിയ ഈ മുട്ടയുടെ, ഉന്മൂലനാശം വരുത്തിട്ടു് ഇനിക്കാരു്!



ചെറുകഥ

വിജയം

എസ്. കെ. പൊററക്കാട്ട്

പ്രിയപ്പെട്ട ശാരദേ,

ഏഴു വർഷത്തെ മൗനത്തിനുശേഷം, അജ്ഞാതമായൊരു സ്ഥലത്തുനിന്നു ഇങ്ങിനെ എന്റെയൊരഴ്ത്തു കിട്ടുമ്പോൾ തീർച്ചയായും നീ അത്ഭുതപ്പെട്ടു മെന്നെനിക്കറിയാം. സ്വദേശത്തുനിന്നും എത്രയൊ ദിവസത്തെ വഴിയകലമുള്ള നഗ്നിച്ചൊരു മരുന്നാട്ടിലെ മലനിരകൾക്കിടയിൽക്കിടക്കുന്ന ഒരു മിലിററികൃത്യമായി ലിന്ദനുകൊണ്ടു മെല്ലെമെല്ലെ ഞാനെഴുതുകയാണു്. തണുപ്പുകൊണ്ടു് കൈവിരലുകൾ ഈയക്കോലുപോലെയാണിരിക്കുന്നിരിക്കുന്നു ചുറ്റുപാടും മുററിനില്ക്കുന്ന പ്രശാന്തത ജീവിതത്തിലെ പഴയ സ്മരണകളെ ഉജ്ജ്വീലിപ്പിക്കുന്നു ഈ പ്രശാന്തതയെ ഇടിച്ചുതകർക്കാൻ എപ്പോഴാണു് ജപ്പാനു ബോമ്പുകൾ അലറിക്കൊണ്ടു് വരികയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ ശത്രുവിന്റെ ബോമ്പാക്രമണത്തിനു തയ്യാറായിരുന്നെങ്കിലൊന്നുള്ള കല്ലറ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഒരാലിരം കറുക്കന്മാർ കന്നിച്ചു കാളിയിടുംപോലുള്ള ഇക്കാരണമുമാണു് ബോമ്പിനെക്കൊണ്ടും ഭയങ്കരം! അപായത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പിനെക്കൊണ്ടും, നിസ്സഹായതയുടെ നിലവിളിയൊണു്. മരണപൂജയ്ക്കു മുന്തിലുള്ള ശംഖനാദം! ആ ഇക്കാരണവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്, ഒരു മൂലയിൽ പതുങ്ങിയിരുന്നു, പഴയ സഖിയായ ശാരദയ്ക്കു് ഒരു നിമിഷ കത്തെഴുതുന്ന വിലാസിനിയുടെ വിശ്രമം നീ കാണുന്നുണ്ടോ? പക്ഷെ, പ്രിയപ്പെട്ട സഖീ, അന്നത്തെ സന്ദർഭമായ വിലാസിനിയല്ല ഇതു്. എ

ന്റെ നീണ്ട തലമുടി നിറയെ നരകമാണു്. കീറിപ്പോയ യൌവ്വനത്തെ, വാർകും വെള്ളനൂലുകൾകൊണ്ടു് ഇഴുതുന്നിയിരിക്കുന്നു! അകാലവാൽകൃതമുന്തിൽക്കണ്ടു എന്റെ മുഖം ചുളിച്ചുളിഞ്ഞിപ്പോയിരിക്കുന്നു! നീ പലപ്പോഴും അസൂയപ്പെടാറുള്ള എന്റെ പളങ്കുപല്ലകൾക്കുമാത്രം കളങ്കം പറ്റാതെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ, അന്നത്തെ ആ പുഞ്ചിരി ഇനി നീ കാണുകയില്ല അതു കാണുമ്പോൾ പണ്ടത്തെപ്പോലെ എന്റെ താടിപിടിച്ചുയർത്തിക്കൊണ്ടു് നിനക്കു പാടാൻ തോന്നുകയില്ല:

“ആരോമലേ,യെന്നാരോമലേ
ആരേകിയോമനയ്ക്കിപ്പാൽപുഞ്ചിരി”

ഇങ്ങിനെ ഒരു കഥപോലെ, ഞാൻ എന്തെപ്പറ്റിയും എന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും, നിന്നോടു വിസ്മരിച്ചു പറയുന്നതിനു മുമ്പെ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ടു് നമ്മൾ കന്നിച്ചു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു എന്റെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങളിൽ പലതും ഞാൻ നിന്നിൽനിന്നു മറച്ചുപിടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അവയെല്ലാം തുറന്നു പറയുവാൻ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പലതും കേൾക്കാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നെങ്കിലും.

കണ്ണൂരിലെ ഹോസ്റ്റലിൽ നമ്മൾ കന്നിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ മാതൃകാകാമുകന്മാരെയും, ഭാവിഭർത്താക്കന്മാരെയും പ്രധാന വിഷയങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടു് നമ്മുപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്ന ആ മധുരകാലം നീ മറന്നിരിക്കയില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, ന

മുടെ ആഗ്രഹത്തിനും, ഭാവനയ്ക്കും തീരെ വിപരീതമായ തരത്തിലുള്ള ഭർത്താക്കന്മാരെയാണു നമുക്കു കിട്ടുന്നത്. എന്നാലും നാം വിചാരിച്ചതിലുമധികം സംതൃപ്തായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു! അന്നു നമ്മളുടെ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നവരിൽ മിക്കപേരും വിവാഹിതകളായി. അവർക്കു കിട്ടിയ ഭർത്താക്കന്മാരെപ്പറ്റി ഒന്നു നോക്കിപ്പോകൂ. എന്തൊരു വൈചരിത്യം!

ഞാൻ ഒരു യുവാവിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. പന്തിരണ്ടു വയ്ക്കു മുമ്പാണത്. നിശ്ശബ്ദമായ ഒരു പ്രേമാമായിരുന്നു; അത് എന്റെ യുവകാലകാലം കരസ്ഥമാക്കാൻ എന്റെ ജീവിതം ജപലിച്ചെന്നു പ്രേമപ്രവർത്തനമായ ആ കാരോ നോട്ടവും എന്റെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിചാരത്തിന്നു കഴിയാത്ത നേട്ടമായി ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. എല്ലാം കൊടുത്തു, ഇനിയൊന്നും കൊടുക്കാനില്ലല്ലോ എന്നുള്ളൊരു വൈചരിത്യം പ്രേമം. അതങ്ങിനെ നീണ്ടുപോയിരുന്നെങ്കിൽ! ആ ശുദ്ധമായ ഗമങ്ങളും, പ്രേമാവേശാശഗന്ധമായ എന്നിൽ അദ്ദേഹം ഹൈന്ദവ പരിചാരങ്ങളും അങ്ങിനെ തുടന്നു പോയിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരുപക്ഷെ. എണ്ണു വാരിയ വിളക്കുപോലെ ഞാൻ കെട്ടുപോകുമായിരുന്നു. രണ്ടു വയ്ക്കു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതു സംഭവിച്ചു. എന്റെ കാമകൻ എന്നെ യുവേഷിച്ചു മറ്റൊരു കലകന്മാരെയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

അപ്പോഴാണ് ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒന്നു പരിശോധിച്ചതു. എന്തൊരു സദാചാരപരമായ കാരണത്താൽ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഭ്രഷ്ടയായ ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു എന്റെയമ്മയെന്നാണ് അപ്രദേശത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ഐതിഹ്യം. എന്റെ അച്ഛനെപ്പറ്റി യാതൊരോർക്കും

യും എനിയ്ക്കില്ല. എന്റെ ലെറപ്പുകാലം ഞാൻ പരമസുഖത്തിലാണ് കഴിച്ചു കൂട്ടിയതു. അതിനുള്ള വരായ, അമ്മക്കെങ്ങിനെയുണ്ടായെന്നു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ അഞ്ചാം വയസ്സിൽ അമ്മ വീണ്ടും വിവാഹിതയായി - ഒരു സ്ത്രീയു പുരുഷനും ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചു സന്താനോല്പാദനം ചെയ്യുന്നതിനെ വിവാഹമെന്നു പറയാമെങ്കിൽ അമ്മയുടെ പുരുഷൻ ഒരു എക്സൈസ് ശിപായിയായിരുന്നു. അയാളിൽ കരാൺകുട്ടിയും ജനിച്ചു. ആ ശിപായി പണസംബന്ധമായ ഏതോ കണക്കിൽ കൃത്രിമംകാണിച്ചുവെന്നു കുറ്റത്തിന്നു പിടിക്കപ്പെടുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു കെട്ടിത്തൂങ്ങി മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏഴു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മയും മരിച്ചു. ഞാനും, സഹോദരനും മാത്രം ബാക്കിയായി. അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ സ്കൂൾ ഫൈനൽ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്കു ഒരു പാട് ആഭരണങ്ങളും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം വിരുകിട്ടിയ പണക്കൊണ്ടു ഞാൻ പഠിച്ചു പൂർത്തിയാക്കി, ഒരു സ്കൂളിൽ അൻട്രെയിൻറ് അദ്ധ്യാപികയായി ജോലി സ്വീകരിച്ചു.

ആയുവസരത്തിലാണ് ആ സംഭവമുണ്ടായത്. വിവാഹനശ്ശയും കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അദ്ദേഹം എന്റെ വീട്ടിൽ വരാതായി. നിരാശതയിൽ എന്റെ സ്ത്രീത്വമെന്നു ഓർത്താലും ചെയ്തു ഞാൻ കാത്തിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലവധു അയൽ വീട്ടിലെ മാലിനിയാണെന്നു കേട്ടതോടുകൂടി എന്റെ വിഷാദത്തിൽ വിഷാദം കയറി.

മുൻപുപക വാടകയുള്ള ഒരു ചെറിയ കാലപ്പുരയിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ താമസം. ആ പുരയുടെയും പാർമ്പിന്റെയും ഉടമസ്ഥൻ മാലിനിയുടെ അച്ഛനാണു.

അദ്ദേഹം ഒരു പെൻഷൻ താസിൽദാമാണ്. മാത്രം 9 മണി സമയം. കാലപ്പുറയുടെ, ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ, ഞാൻ തുണൽ മിഷ്യനും മുറിയിൽവെച്ചു മുറിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മുറിയുടെ ജാലകത്തിലൂടെ കിഴക്കു പറമ്പിലെ മാളികപ്പുറവും മുറവും തെളിഞ്ഞുകാണാം. മാലിനിയുടെ വീടാണത്.

അവിടെ കോലായിലും മുറത്തുമായി ഒരു ഡബ്ബ് പെട്രോളിംഗ് വിളക്കുകൾ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയുടെ പ്രകാശം ഞങ്ങളുടെ മുറംവരെ പ്രസരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ മുറത്തു വലിയൊരു പന്തൽ, ഇന്ത്യൻ പട്ടകൾകൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം വണ്ണക്കടലാസ്സുകൊണ്ടുള്ള വിവിധ വലകൾ പന്തലിൽനിന്നു തൂങ്ങിച്ചുവെക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആളുകൾ വന്നും പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ നിഴലുകൾ ഭീമാകൃതിയിൽ ഞങ്ങളുടെ മുറത്തിലൂടെ ഇഴയുന്നുണ്ട്. മാളികയുടെ പിൻവശത്തു, താർപ്പായകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മറയിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ വാരിവരിയായിരുന്നു നാളികേരം അരയ്ക്കുന്നു.

ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണോ പാടുന്നു:

“തുമ്പന മുത്സകാ പ്രേമ സിദ്ധായ്” എന്ന പരിഹാസികയാർവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഗാനമാണോ എന്നു തോന്നും.

പിറേന്നു പുലർകാലത്താണ് മാലിനിയുടെ വിവാഹമുറപ്പ്.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഖി, നീയെന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ: നിനക്കങ്ങനെയൊരനുഭവമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ! ഒരു യുവതിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷം ഹൃദയം പാലുപെരുത്തി ഒരു പുരുഷൻ പെട്ടെന്നു അവളെ വിട്ടുമാറി, സമുദായത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ, അടുത്ത വീട്ടിലെ കൊച്ചുപെണ്ണിന്റെ ഭർത്താവായിത്തീ

യുക. എല്ലാം കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു! ജീവിതം കണ്ണീരൂറി നനഞ്ഞു കരിഞ്ഞു വിറകുകൊള്ളിയായിത്തീരുക! സ്ത്രീത്വം വെറുമൊരു നിരാശതയായി നിഴലിടുക! പ്രേമമെന്നു കരുതി കഴിച്ചുകൂട്ടിയതെല്ലാം വെറും വൃഥിപാശമായിത്തന്നെ വന്നുപരമാർത്ഥം പടമയത്തി നില്ക്കുക!

അ പനിനീർപ്പടപ്പിന്റെ പച്ചയും പുകപ്പും ഇകേലൻ വണ്ണവിതും പിന്നീച്ചേക്കുകയാണ് ഞാൻ. ആ തുണികൊണ്ടു തുന്നിയ ഐസ്ക്രീം ധരിച്ചാൽ അതിനെ തലോടാനുള്ള കൈകൾ നാളെ രാവിലെ വരണമല്ലോമേന്തി നില്ക്കാൻ പോകയാണ്. പനിനീർപ്പടപ്പിൽ ഒരു ഹിമബിന്ദു പതിച്ചു എന്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി.

എന്റെ കൊച്ചന്യൻ, അയൽവീട്ടിലെ ഓരോ കൈതുകൾനോക്കി വിവരിച്ചുകൊണ്ടു എന്നെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു “എടുത്തി, അക്കേൾക്കുന്നതു മത്സ്യം നീക്കിപ്പോയ പാട്ടാണ് അല്ലേ? പെട്രോൾ മാക്സ് വിളക്ക് പെട്രോൾ പകർന്നിട്ടാണോ കത്തിക്കുക?.....

പാവം അവന്നെന്തറിയാം.

എന്നാലും അദ്ദേഹത്തെ എനിക്കു വെറുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ കൊച്ചു പെണ്ണ് മാലിനിയുണ്ടല്ലോ, എന്റെ വിദ്വേഷം മുഴുവനും അവളോടായിരുന്നു. ഇന്നലെവരെ, ഒരു മുറിയൻ പാവായുമുടുത്തു മാടിനടന്ന ഒരു ചുള്ളിപെണ്ണ്. അവളാണ് എന്റെ ആശയം അവകാശവും അപഹരിയ്ക്കാനൊരുങ്ങി നില്ക്കുന്ന സത്വം! അവളോടൊത്തുഗന്ധന്റെ പത്രിയാണ്. അവൾക്കു തറവാട്ട് മഹിമയുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ പിൻബലമുണ്ട്. ഞാൻ സമുദായത്തിലെ ള്ളനപിണ്ഡമാണ്. എന്റെ താവഴ്ചമുതൽ അവളാണോ. സ്നേഹപൂർണ്ണമായൊരു ഹൃ

തേയും, വിദ്യയും സൗന്ദര്യവും എനിക്കുണ്ടെങ്കിലും, സ്ത്രീത്വം അതേത്രതന്നെ പരിശുദ്ധമായാലും—സമുദായത്തിൽ അത് തനിച്ച് വിവ കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നല്ലല്ലോ

പാതിര കഴിഞ്ഞു സഹദേവൻ ഉറങ്ങുകയാണ്. ഞാൻ പിന്നെയും ചിന്തയിൽ മുഴുകി തുണിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ പനിതീർപ്പുപ്പട്ട് ഇനിയും പുത്തിയായിട്ടില്ല. അതിൽ കുറെ മുളകുകൾ കൂടി പിന്നിച്ചേർക്കണമെന്നു എനിക്കു തോന്നി കല്യാണവീട്ടിലെ കോലാഹലങ്ങൾ മുറുകുന്നു. ചെമ്പും കുട്ടകവും കച്ചപ്പെടുന്നു. അഗ്നികണ്ഡങ്ങൾ ജ്വലിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിന്റെ തെക്കുവശത്തെ ചിറയിൽ, മുക്കുവന്മാർ വല വീശുന്നതിന്റെ അമ്പലക്കുളിരും, അയൽവീട്ടിലെ പെട്രോമാക്സിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പെട്ടെന്നു എന്റെ ചുമലിൽ ആരെ സ്പർശിച്ചു. ഞാനൊന്നു തെട്ടി മുഖം തിരിച്ചു നോക്കി.

അദ്ദേഹം!

ഒരു കോരിത്തരിപ്പ്! കരളിലൊരു മരവിപ്പ്!!

“സീനി” ആ കാര്യവിളി എന്റെ കണ്ണുകളെ ചുംബിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൾ പിന്നിലൂടെ എന്റെ ചുമലുകളെ തലോടിക്കൊണ്ട് മാറിടത്തിൽ ഇരുന്നു. ആ പട്ടുപ്പട്ടിന്റെ കൈകൾ എന്റെ കവിൾത്തടത്തിലുരസി.

ഞാനൊരു മരപ്പാവപോലെ അങ്ങിനെത്തന്നെ ഇരുന്നു.

“സീനി, എന്റെ കാര്യം! എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. ഒരു നല്ല തറവാട്ടുകാരിപ്പെണ്ണനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ അച്ഛനും കുടുംബവും സമുദായവും എന്നെ ശാസിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല ഗവൺമെന്റുടേതാകാം വാങ്ങിത്തരാമെന്ന ഉറപ്പിന്റേലാണ്

വിവാഹം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാലും ഞാൻ സീനിയുടെ കാമുകൻ തന്നെയായിരിക്കും.”

എന്റെ ഹൃദയം തിളച്ചു മറിയുന്നപോലെ തോന്നി. എന്റെ മിഴികളിൽ തീരാവി പറന്നു. സമുദായത്തിന്റെയും ഉദ്യോഗക്കാര്യത്തിലൂടെയും അടിമയായ ഒരു ഭീരുവിന്റെ ജല്പനങ്ങൾ ഒരു സേനാധിപനാകാനുള്ള ദേഹദൈവ്യവും, ഗാംഭീര്യവുമുള്ള ആ യുവാവ്, സമുദായത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പട്ടിയെപ്പോലെ വാലുംമടക്കി മോങ്ങുന്നു.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞാലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തമായിരിക്കണം പോലും! ഒരു സ്വകാര്യവേശ്യ—ഒരു വെപ്പാട്ടി വേണ്ട! അങ്ങിനെ അർദ്ധവേശ്യയായിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ, എന്റെ തൊഴിലിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു മഹാ വേശ്യയായിത്തീരുകയാണുണ്ടേം എന്റെ പ്രേമം തുറന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ തെളിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു ഗംഗയാകണം. അതിനെ സമുദായപാരമ്പര്യത്തിൽ കെട്ടിമുടിയിട്ട ഒരു വാലാക്കിത്തീർക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല.

ഞാൻ നാവനക്കിയില്ല ഞാനൊരു തീരുമാനത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അദ്ദേഹം മുട്ടുകത്തി നമസ്കരിക്കുന്ന ആ സമുദായത്തിന്റെ തിരിച്ചടി ഞാൻ കാട്ടിക്കൊടുക്കാം

സഹിഷ്ണുത സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ സഹജസ്വഭാവമാണ്. പക്ഷെ, പരാജയഭീതിയാണു, പെണ്ണിന്റെ കഴിവുകൾ മുഴുവനും പുറത്തു ചാടിക്കുന്നത്. അവളുടെ സഹിഷ്ണുതപോലും പരാജയം സമ്മതിക്കാത്ത ഒരു വാശിയാണു. സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ അന്തർലീനങ്ങളായ വിഷാംശങ്ങൾ, അസൂയ, പക, സ്വാർത്ഥം, ഇവയെല്ലാം ഉണർന്നു പരക്കുപോകുന്നത്, അവൾക്കു പരാജയഭീതിയുടേതു വോഴാണ്.

പൊട്ടുന്നനെ എന്റെ ഭാവം പകുന്നു.

ഞാൻ “അയ്യോ!” എന്നൊക്കെ നിലവിളിച്ചു. അപസ്താമസാധാരണ വളർപ്പാലെ അലറി.

അദ്ദേഹം അമ്പരന്നുനിന്നുപോയി. എന്റെ അട്ടഹാസം എടുത്തിരിക്കും മുഴങ്ങി ഞാൻ ചാടിയെഴുന്നേറ്റു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുതുങ്ങിക്കൊണ്ടു തുടരെത്തുടരെ നിലവിളിച്ചു.

എന്റെ പിടിയിൽനിന്നു കതറി ചാടി രക്ഷപ്പെടാൻ അദ്ദേഹം ആവുന്നതും ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ, ഞാൻ ആ മരണപ്പിടുത്തം വിട്ടില്ല.

“ദുഷ്ടേ, എന്നെ നീ ചതിച്ചു.” പല്ല് ഞെരിച്ചു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എന്നെ അദ്ദേഹം ഒരിടിയിടിച്ചു. ഞാൻ തുറന്നു മിഷ്യനിൽ തലയടിച്ചുകൊണ്ടു മറിഞ്ഞുവീണു.

ഒരു മിനിറ്റിനകം, കല്യാണവീട്ടിലെ ആളുകൾ മുഴുവനും കാടിയെത്തി. മാലിനിയുടെ അച്ഛനാണു ആദ്യം മുറിയിലേക്കു ചാടിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറാത്ത പുരത്തേയ്ക്കു ചാടാൻ ഭാവിയ്ക്കുന്ന ഭാവിജാമാതാവ്!

ശാരദ, ആ രംഗമൊന്നോത്തന്നോളം ദുഃഖാസാവ്സരങ്ങളോടെ ആ വൃദ്ധൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉഗ്രമായൊന്നു നോക്കി. ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി “നാണമില്ലാത്ത പെരുകി. കള്ളൻ, കള്ളുകടിയൻ” ആടുകയും തല്ലുകയും ചെയ്തു ജ്വലിച്ചു.

ആ വിവാഹം നടന്നില്ല. വൃദ്ധൻ അനുരാഗിയിൽത്തന്നെ കല്യാണപന്തൽ അടിച്ചുപൊളിച്ചു, ആളുകളെയെല്ലാം ആട്ടിപ്പായിച്ചു പെട്രൊക്ല വിളക്കുകൾ മിറയിലേയ്ക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടും പുനരരിശം തീരാഞ്ഞപ്പോഴും മണ്ടിനടന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം.

സമുദായത്തിന്റെ നീതിന്യായതലാസ്സിൽ ഞാനും കനംതുങ്ങി. അദ്ദേഹം അറുതെമ്മാടിയായി അകറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം പിറേറന്നു രാവിപ്പലത്തന്നെ നാടുവാട്ടുപോയി. ഞാനദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചു; സമുദായത്തെ വഞ്ചിച്ചു. പക്ഷെ, എന്റെ പ്രേമത്തേമാത്രം വഞ്ചിച്ചില്ല.

കാലം പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. എന്നെ ഭയിനിങ്ങിനൊടുത്തു. ഞാൻ കണ്ണുരിലെത്തി.

കണ്ണുരിൽവെച്ചു നാം അന്യോന്യം പരിചയപ്പെട്ടതും, രണ്ടു വയ്ക്കും ആനന്ദത്തോടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതും മറ്റും ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ വിശ്വസ്തയായ കരുതനസഖിയായിട്ടാണു നിന്നെ എനിയ്ക്കു ലഭിച്ചത്. ഞാനതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

മാലിനി, എന്റെ ശത്രുവായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു ആ സാധു പെൺകുട്ടി, വസുദൈവം പിടിപ്പെട്ടു മരിച്ചു. ആശയം അവിവാഹിതയായിത്തന്നെ ആ തറവാട്ടുകാരി പെൺകുട്ടി ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും യാത്ര പറഞ്ഞു എന്തൊക്കെട്ടും ഖേദം തോന്നിയില്ല അതാണു പരമാർത്ഥം.

ഞാൻ പിന്നെയും ആശിച്ചു, ജീവിച്ചു;—ഗുഡ്മായി അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ ആരാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടുംബക്കാരൊ, ഞാനൊ, അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹം എന്നെ പാടെ വെറുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും എങ്കിലും—ആ വെറുപ്പോടുകൂടിയ ഒരു സ്തൂണയെങ്കിലും—എന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ—എന്നു ഞാൻ പ്രായ്ചമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ ഞാനുണ്ടു മനോഹരിയെക്കുറിച്ചു എന്തിനും

നല്ല നിശ്ചയമില്ല സുഗ്രീ, ഭൂതകാലത്തിന്റെ മെത്തപ്പുരകളിൽ മയങ്ങിക്കൊണ്ടു, ജീവിയ്ക്കുവോ, പുരുഷൻ ഭാവിയിലെ ഉച്ഛാപസിച്ചു, വളർന്നു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധവും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. മനുഷ്യജീവിതം കലത്തിമറിഞ്ഞു എങ്ങും മാറാത്തതും. ഞാൻ ആ ക്ലിപ്തനേർസായി, പട്ടാളത്തിൽചേർന്നു രണ്ടു വർഷം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു ഞാൻ ഇന്ത്യയുടെ കിഴക്കൻ പ്രാന്തങ്ങളിലെ കാനാരങ്ങളിലേക്കു കയറി അയക്കപ്പെട്ടു.

ഇവിടെവെച്ചു പടക്കളമെന്നൊന്നു ഞാൻ കണ്ടു. ഇരുകക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു പോരാട്ടം മാത്രമല്ല ഇവിടെ നടക്കുന്നതു. അതിന്റെ മാവിൽ എന്തെല്ലാം സ്വപകായ് സംഘട്ടനങ്ങൾ! നൈമിഷികങ്ങളായ ആനന്ദാർത്ഥങ്ങളും, നരകയാതനകളും; ത്യാഗവും, സ്വാതന്ത്ര്യം ധീരതയും, ഭീരുത്വവും; ജീവിതവും മരണവും; ഇവ തമ്മിലുള്ള കെട്ടിമറിച്ചത്! മൃഗീയതയുടെ നഗ്നതാപ്രദർശനം വികാരങ്ങളുടെ ബാലിശക്രീഡ, ജീവിതത്തിന്റെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽനിന്നുളവാക്കിയ നിരാശതയുടേയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അന്ധമായ കരന്തർച്ചലം. ആ ചുഴലിക്കാറ്റിൽപെട്ട ഒരു കരിയിലയായിരുന്നു ഞാനും.

ഭയങ്കരമായൊരു ബോംബുവർഷം കഴിഞ്ഞു. ചെങ്കുരുൾയുദ്ധമുള്ള ഒരു വെളുത്ത ലോറി, മുറിവേററ പട്ടാളക്കാരേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു, ഞങ്ങളുടെ ക്യാമ്പ് ഡോസ്റ്റിറാലിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നുനിന്നു.

അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഞാനും ഹാജരായി.

ബോംബിന്റെ സ്റ്റീൽസർപ്പംകൊണ്ട്, ആകെ മുറിഞ്ഞു ചതഞ്ഞൊട്ടുന്ന ഒരു മനുഷ്യദേഹത്തെ ഒരു പ്രത്യേക മുറിയിൽ, ഓരോ കട്ടിലിന്മേൽ പോറ്റിയിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ അറികെവെന്നു ആ ശരീരത്തെ ഒന്നു പരിശോധിച്ചു. വലതു കാൽ പകുതിയും മുറിഞ്ഞു തുങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വലത്തെ മാറിലെ മാംസം മുഴുവനും അറിഞ്ഞെടുത്തു കളഞ്ഞുപോലെ തോന്നും. വാരിയെല്ലുകൾ ഇളിച്ചുകാട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു പക്ഷെ, ആ മുഖത്തിന്നു ഒന്നും പറ്റിയിട്ടില്ല. അല്പം പൊടിപുരണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ, മിനുത്തു ക്ഷൗരംചെയ്ത കവിളും, നേർത്തുവളഞ്ഞ മീശയും, മിനുത്തുപുരുണ്ടു തലമുടിയും, ഒരു യുവകോമളത്വത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം മിഴിയടച്ചു പ്രജ്ഞയറ്റ കിടക്കുകയാണ്.

ആ മുഖം? ആ മുഖം?—മെല്ലെ, മെല്ലെ—പൊട്ടുന്നതൊരു സൂരണയുടെ ഇടിമിന്നൽ!

അദ്ദേഹംതന്നെയാണത്!

ആനന്ദവും, അതുതന്നെയും; പരിഭ്രമവും, സഹതാപവും ഇരമ്പിമറയുന്ന ആ വേശത്തോടുകൂടി, വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ ആ കവിൾത്തടങ്ങാളു ഞാനൊന്നു തലോടി. പത്തു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ്, എന്റെ കൈവിരലുകൾക്കു ആ ഭാഗ്യം വീണ്ടും സിദ്ധിക്കുന്നത്.

ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽക്കുപ്പായം അഴിച്ചുനീക്കി.

ആ വലതു ഭുജത്തിൽ പച്ചകത്തിയ 'പുഷ്പബാണാമര' ഹൃദയത്തിന്റെ ചിത്രരേഖകൾ തെല്ലൊന്നു മാഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രഥമശുശ്രൂഷക്കുശേഷം ഡോക്ടറുടെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ആ കട്ടിലിൽത്തന്നെയിരുന്നു.

മേശപ്പുറത്തു വെച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽക്കുപ്പായത്തിന്റെ കീഴയിൽനിന്നു എന്തോ തെരിച്ചുനീല്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഏന്റെ ദൃഷ്ടികൾ അതിൽ പതിഞ്ഞു. ഞാൻ ആ കീഴയൊന്നു പരിശോധിച്ചു.

മേൽവിലാസമെഴുതി, തപ്പാലിയിടാൻ കയ്യെടുത്തു കൈമാറ്റം. ഒട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ മേൽവിലാസം വായിച്ചു, അത്ഭുതമടക്കിക്കൊണ്ടു്, മെല്ലെ എഴുത്തു നിവർത്തി വായന തുടങ്ങി.

വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു വധുവിന്നു എഴുതിയ ദീർഘമായ ഒരു പ്രേമ ലേഖനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ ഫോട്ടോയും അതിൽ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

അതിലെ കാരോ വരിയും എനിക്കു വിഷമമായ പൂർണ്ണസൂരണകൾ ഉണ്ടായി വന്നു.

അദ്ദേഹം വീണ്ടും മറ്റൊരാളുടെ താഴ്മയെപ്പോലെ! ഞാനതു തട്ടിക്കൊണ്ടു് പരാജിതയാവുകയില്ല. വിധിയെ നിർണ്ണയിക്കുകയാണ്.

ആ കത്തും ഫോട്ടോയും ഞാനെന്റെ കീഴ്വരയിൽ സൂക്ഷിച്ചു.

ഡാക്ടർ വന്നു അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിച്ചു് നിരാശതയോടെ ഡാക്ടർ വിധിച്ചു “24 മണിക്കൂറിലധികം ജീവിക്കുകയില്ല.”

പുതിയ കൗശലങ്ങൾ: ‘വിദഗ്ദ്ധ’മായ വൈദ്യം. അനുപോലം വിഴക്കത്തു് അനുനിമിഷമായ പരിചരണം ഇവയെല്ലാം നൽകപ്പെട്ടു. എന്റെ സ്വന്തം രക്തം വേണ്ടുവാളു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകി.

നാലു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ണു തുറന്നു.

ക്ഷീണിച്ചു മയങ്ങിയ മിഴികളുയർത്തിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചുറ്റുപാടും നോക്കി. പിന്നെ തന്റെ ചത്തത്തെ അവയവങ്ങളെക്കണ്ടു് പോയിട്ടു് കന്നു് ഞെങ്ങിക്കൊണ്ടു് എന്റെ മുഖത്തേക്കു് തുറിച്ചു നോക്കി.

ഞാനെന്റെ ശിരോവസ്ത്രം അഴിച്ചു പുഞ്ചിരിയടിക്കുകയുണ്ടു്, മെല്ലെ വിളിച്ചു. ചന്ദ്രൻ “ചന്ദ്രൻ”

ആ വിളി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത സൂരണകളെ ഉണർത്തി. എന്റെ പുഞ്ചിരിയിൽ അദ്ദേഹം പഴയ സീനിയെക്കണ്ടു് റിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു! “സീനീ—”

കുറെ നേരത്തേക്കു് കന്നും പറയാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞില്ല.

കുറിയായ ശാരീരികവേദന ഒരു വശത്തു്. മുറിവേല്പിക്കുന്ന സൂരണകൾ, മയക്കും മുഴുവനും വിട്ടുമാർത്ത തലച്ചോറിനെ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“സീനീ, നീയെന്റെ ജീവിതശത്രുവല്ലേ?”

“അതെ, ചന്ദ്രൻ; എന്റെ പക വീട്ടുന്നതു നിങ്ങളെ പരിചരിക്കുന്നതിലാണ്.”

അദ്ദേഹം എന്തൊ പറയാൻ ചുണ്ടുനക്കി. ആ ചുണ്ടുകളെ ഒരു ചുരുമ്പനം കൊണ്ടു മർത്തിക്കൊണ്ടു് ഞാൻ പറഞ്ഞു: “ശബ്ദിക്കരുത്—സംസാരിക്കരുത്. എന്റെ പ്രതികാരത്തിന്നുവേണ്ടി ചന്ദ്രന്റെ ജീവിതത്തിലെ കാരോ നിമിഷവും എനിക്കു വിലപ്പെട്ടതാണ്.”

അദ്ദേഹം തന്റെ ശരീരത്തിലേക്കു് ദൈനീയമായൊന്നു നോക്കി, കണ്ണുനിർപൊഴിച്ചു.

“ഞാൻ ഇനി ജീവിക്കണം. എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹം മരണമാണ്.”

ഞാൻ ഡാക്ടറുടെ വാക്കുകളെ കാത്തു് “24 മണിക്കൂർ മാത്രം” അതിൽ അഞ്ചു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു.

“സീനീ,” അദ്ദേഹം എന്റെ കൈ മുറുകെ പിടിച്ചു “എനിക്കു വേദന സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല— നീയെന്നെ ഇപ്പോഴും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ?”

ആ ചോദ്യം എന്നെ കോറമയിർക്കൊള്ളിച്ചു. എനിക്കൊന്നും ഉത്തരം പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ കവിളിൽ മുഖമണച്ചു തേങ്ങി കരഞ്ഞു.

ഇടതുകൈകൊണ്ട്, പ്രയാസപ്പെട്ട് മെല്ലെ എന്റെ കവിൾത്തടം തടവി കൊണ്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

“അന്ന് നീ എന്നെ വഞ്ചിച്ചത്, നിന്റെ പ്രേമനൈരാശ്യം കൊണ്ടാണെന്ന് ഏനിക്കറിയാം. എന്റെ ഭീരുത്വവും ഉദ്യോഗകാംക്ഷയുമാണ് എന്നെ വഴിതെറ്റിച്ചു വഞ്ചിച്ചത്—വിധി, നിന്നെ വീണ്ടും എന്റെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എനിക്കിപ്പോൾ മരിക്കണം വീ എന്നെ സഹായിക്കണം. എന്നെ കൊല്ലണം.”

“പന്ത്രണ്ട് എന്നെ മറന്നിട്ടില്ലേ?”

“എന്റെ ഹൃദയത്തോടൊട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന മധുരമായൊരു വിഷമാണ്, നീ.”

“നിങ്ങൾ ശാരദയെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ലേ?” ഞാൻ ഒരു പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹം എന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു സശബ്ദത്തോടെ നോക്കി: “സീനി, ആ ഏഴുത്തു വായിച്ചു നോക്കി, ഇല്ലേ?”

ഞാൻ മുഖം കുനിച്ചു മൗനമായിത്തീർന്നു. ശാരദ ഞാൻ വിവാഹംകഴിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ കട്ടിയാണ്. കഴിഞ്ഞ തവണ ഞാൻ ലീവിൽ നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ, എന്റെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ നിബന്ധനകൊണ്ടു, ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. ശാരദയെ വധുവായിക്കണമെന്നും ചെയ്തു. ഞാൻ എന്റെ ഭാവിഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്, അത്രമാത്രം.”

അതെ, ശാരദേ. നീ അതുളളതോടെ വായന നിർത്തിയിരിക്കാം നിന്റെ സംശയം വാസ്തവമാണ്. നിന്റെ ഭാവിഭർത്താവ് തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ജയചന്ദ്രൻ! അദ്ദേഹം വിവാഹക്കഴിതിവെച്ചു എ

ഴുത്തുതന്നെയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. എന്റെ പുതിയ ശത്രു നീതന്നെയാണ് പക്ഷെ, ഞാൻ പക വീട്ടിക്കഴിഞ്ഞു!

അദ്ദേഹം സുഖമായി മരിച്ചു. എന്റെ കയ്യിലെ വിഷം വാങ്ങിക്കഴിച്ചുകൊണ്ട്—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമത്തിന്റെ അവസാനമുദ്ര, എന്റെ ചുണ്ടുകളിലുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം ശാരീരികവേദനകളോട് എന്നെന്നേക്കുമായി യാത്രപറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഞാനിക്കത്തഴുതിത്തീർക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം മരണത്തെ മുമ്പിൽ കാത്തു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം അടുത്ത മുറിയിൽ നിത്യ നിദ്രപൂർണ്ണ കിടക്കുന്നുണ്ട് ആ പാശ്ചാത്യനായിപ്പേക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഇതാ ഞാനും ചേരുകയായി.

അതിനുമുമ്പായി, എന്റെ പുതിയ ശത്രുവായ നിന്നോടു ഒന്നു പറയുവാൻ ഏനിയും ആഗ്രഹമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി എറിഞ്ഞു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു ഞാൻ വിജയിച്ചു. കൊററാ പെണ്ണിനും എന്നെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന അഭിമാനത്തോടും, വിജയബോധത്തോടുംകൂടിയാണ് ഞാൻ മനുഷ്യലോകത്തോടു യാത്ര പറയുന്നത്. എന്റെ സ്രീതപം പരിപൂർണ്ണമായി. എന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം സംപ്രാപ്തമായി. മരണംകൊണ്ടു ഞാനതിനു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടുകൊള്ളുന്നു

ഈ ഏഴുത്തു നിനക്കു കിട്ടുമ്പോഴേയ്ക്കു ഞാൻ മണ്ണിനടിയിലായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകിയ വിഷത്തിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇതാ മേശപ്പുറത്തിരിയ്ക്കുന്നു! ഇതാ ഞാൻ കയ്യേറുകയായി.

പകയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും, ഈ പഴയ സപ്തിയെ, നീ, ഇടയ്ക്കിടെ കാക്കുമോ? സ്വന്തം വിലാസിനി.

അനുപാസനം



കൊച്ചിമഹാരാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം

“കഴിഞ്ഞ ഏതാനും മാസങ്ങളിലുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഗൗരവങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളാണെന്നായിരിക്കുന്നത്. ക്യാബിനറ്റ് ഡെലിഗേഷൻ്റെയും വൈസ്രായിയുടെയും പ്രസ്താവനകൾ ഇന്ത്യൻ ജനതയ്ക്കിടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും നാട്ടുരാജ്യജനതയ്ക്കിടയിൽ ആശങ്കയും ആശങ്കകളും ഉളവാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനകളിൽ സുപ്രധാനങ്ങളായ രേണഘടനാപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കു അവയുടെ നേക്കു നമ്മുടെ മനോഭാവമെന്തെന്നറിയാൻ നമ്മുടെ പ്രജകൾക്കും ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവൻതന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും ഉല്കണ്ഠയുണ്ടാകുന്നതു സാധാരണമാകാം. ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബന്ധിച്ചു നാം ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുകയും ബ്രി. ഇന്ത്യയിലെയും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെയും വിവിധനേതാക്കളുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായഗതികളെ സസൂക്ഷ്മം പഠിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ അവിഭാജ്യതയ്ക്കു യാതൊരു കോട്ടവും തട്ടുകയില്ലെന്നും ഭാവിഭരണഘടനാനിർമ്മാണത്തിൽ നമുക്കു ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുൻനാട്ടു പാകാമെന്നുമായിട്ടുള്ളതു ആശ്വാസകരമായതായിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയുടെ ഭരവിഭാജ്യഘടകമാണെന്നും അതിനാൽ ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ ഉല്കണ്ഠയ്ക്കിടയിലായി അവ ബ്രി. ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുമാണ് നമ്മുടെ സ്ഥാനമായ അഭിപ്രായം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാനം സിദ്ധിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരോ ഭാഗത്തിന്നുമെന്നല്ല നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കും ആ മഹനീയത കൈവരും. ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാനവിഭജനപദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുമെന്നാണു തോന്നുന്നത് ആ തത്വത്തോടു നാം പരിപൂർണ്ണമായി യോജിയ്ക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ കേരളത്തെപ്പോലെ ഭാഷാപരവും സാംസ്കാരികവുമായ വ്യക്തമായ ഒരു ഘടകം വേറെയില്ല. സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനത്തിന്നു കേരളീയജനത വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കൂട്ടിവരുന്നുണ്ട്. ക്കൈക്യ കേരളം സ്ഥാപിയ്ക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിയ്ക്കാത്തപക്ഷം മലബാറിന്നു സാംസ്കാരികമായി ഒരു ന്യൂനപക്ഷമെന്ന നിലയ്ക്കു ഒരു സംസ്ഥാനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടിവരും. അതു മലബാറിനോ ആ സംസ്ഥാനത്തിനോ അഭിലഷണീയമായിരിയ്ക്കയില്ലല്ലോ. നാം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഇന്ത്യയുടെ കാരോ ഭാഗവും സുശക്തവും സംശ്ലേഷകവുമാകുന്നപക്ഷം അതു ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവൻ മഹനീയതയേയും ശക്തിയേയും പ്രവൃദ്ധമാക്കുന്നതാണ്.

ഈ വിധിനിർണ്ണയഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നയിക്കേണ്ട കർത്തവ്യം നമുക്കുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ ഉത്തരാഗമങ്ങളുമായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്നും പ്ര

ജകൾക്കുമുള്ള ബന്ധത്തെ പരിഗണിക്കാതെ ആ നിർവ്വചിക്കാൻ ഗൗരവമില്ല. നമ്മുടെ പ്രജകൾ മലബാർക്കാരുമായി പല വഴിയ്ക്കും സുദൃഢമായ ബന്ധമുള്ളവരത്രെ. കേരളത്തിനു സംസ്കാരികമായ ചിന്താശക്തിയിൽനിന്നും രക്ഷ ലഭിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഏകീകരിച്ചു ഒരൊറ്റ ഘടകമായിത്തീരണമെന്നാണ് ഈ ദിക പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിച്ചതിനുശേഷം നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഖണ്ഡിതമായ അഭിപ്രായം. നാം ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെതന്നെ വർത്തിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ശബ്ദം ഇന്ത്യൻയൂനിയൻഗവണ്മെന്റിൽ ഒരിക്കലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതിനാൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഭട്ടാകെ നന്മക്കായി കേരളം ഏകീകൃതമായി ഇന്ത്യൻ ഫെഡറേഷനിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഘടകമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കായി പുരാതനരാജകുടുംബങ്ങളുമായി ജനങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധത്തിനു കോട്ടം വരുത്താതെ മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ പരസ്പരം യോജിക്കുകയും കേരളത്തിന്നൊട്ടാകെ ഒരു ഭരണഘടനാപദ്ധതി രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരവും അവിഭാജ്യതയും രക്ഷിക്കേണ്ടതുള്ള ദൃഢനിശ്ചയവും താല്പര്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നു തോന്നുന്നത്. ഒരുകാലത്തു കേരളം മുഴുവൻ ചേരമാൻ പെരുമാളാണല്ലോ ഭരിച്ചിരുന്നത്. ആദ്യത്തെയും കഴപ്പും കൂടാതെ കഴിക്കാനായി കടുവിലത്തെ പെരുമാൾ കേരളത്തെ മൂന്നായി തിരിച്ചു. സാമൂതിരി—കൊച്ചി—തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാരോടു അവരുടെ പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചുവെന്നാണ് ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നത്. ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഇതിൽപരം ആപലകരമായ ഒരു ഉദാഹരണം ചരിത്രത്തിനു നൽകാൻ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ കഴപ്പുകളുടെ ആരംഭം അന്നുമുതൽക്കാണ്, അതിനുശേഷം മത്സരങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. പെരുമാൾവാഴ്ചയുടെ അന്ത്യത്തോടെ സംഭവിച്ച ഈ ദുരവസ്ഥയിൽനിന്നു നമ്മുടെ പുരാതനരാജ്യത്തെ സമുദ്ധരിക്കാൻ ഇനിമുമ്പെന്തിനു ചെയ്യാം? നമുക്കിപ്പോൾ ഒരു സുചിന്താപരമാണു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു സംഘടിപ്പിക്കുകയും നേടുന്നതിനുള്ള ദീർഘാപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടു മറ്റൊരധിപശക്തി ഇതാ അധികാരം വാങ്ങിയെന്നു. ആധുനികരാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായി ഉചിതങ്ങളായ ഭേദഗതികളോടെ നമുക്കു ആ പെരുമാൾരാജ്യത്തെ സമുദ്ധരിച്ചു അഭിമാനകരമായ ആഭിചരിത്രവുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയും ഈ ആശയം ഓരോ മലയാളിയ്ക്കും എന്നപോലെ നമുക്കും രോമാഞ്ചപ്രദമായിട്ടുള്ളതാണ്.

കേരളസംസ്ഥാനരൂപവൽക്കരണത്തിനായി മലബാറിനോടും തിരുവിതാംകൂറിനോടും ചേരാൻ നാം തയ്യാറാണ്; മാത്രമല്ല അതിനു ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിലഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വിരാമമിട്ടൊഴിയുന്നുവെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുയോജ്യമായി അവയിൽ ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടതാണ്. നിയമാനുസാരമായ ഭരണമാണു നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന്റെ അംഗം.

ഗീകൃതതത്വം. പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ അടുത്ത മുൻഗാമിയെ ആ തത്വമാണു കൂടുതലായി നയിച്ചിരുന്നത്. അതിനു നമ്മുടെ പ്രജകളുടെ അഭിപ്രായം സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളും നാമാർജ്ജിച്ചിരുന്നു; ഇപ്പോഴും ആർജ്ജിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രജകൾക്കു നമ്മുടെ കടംബദ്ധമായുള്ള ഈ ബന്ധത്തിനു കരിയ്ക്കലും കോട്ടം വരികയില്ലെന്നു നമുക്കുറപ്പുണ്ട്.

കേരളസംസ്ഥാനം രൂപവൽക്കരിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ അടിച്ചാലുത്തിനു മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെയും തിരുവിതാംകൂറിലെ പുരോഗമനോന്മുഖരായ ഭരണാധികാരിയുടെയും ആനുകൂല്യവും ഭാഗഭാഗിത്വവും എത്ര കണ്ടു ലഭിക്കുമെന്നറിയാനായി മദ്രാസ്സ് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റുമായി പശ്ചാലോചന നടത്താൻ നാം ടിവാൻജിയോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാറ്റിനും മുമ്പായി വ്യവസ്ഥാപകസമിതിയുടെ സമ്മേളനമാണുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഈ സമിതിയിലേക്കു കൊച്ചിയിൽനിന്നു എത്ര പ്രതിനിധികളെ അയക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള കാര്യം ഇനിയും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്ങിനെയെന്നാലും ആ പ്രതിനിധിയേയൊ പ്രതിനിധികളേയൊ തിരഞ്ഞെടുത്തു അയക്കാനുള്ള അപകാശം പ്രജകൾക്കു നൽകാൻ നാം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പു കൗൺസിലിൽനിന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെപ്പോലെ പുറമെനിന്നും മെമ്പർമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കക്ഷിമത്സരങ്ങളോ നിസ്സാരമായ ഉദ്ദേശങ്ങളോ മെമ്പർമാരിൽ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്താൻ ആരും അനുവദിക്കയില്ലെന്നു നാമാശിക്കുന്നു. സ്റ്റേറ്റിലെ കക്ഷിമത്സരങ്ങളെ വലിയ നിരാശയോടെയാണു നാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കൗൺസിലിലെ അംഗങ്ങളുടെ അതൃപ്തകരമായ കക്ഷിമാറ്റം രാഷ്ട്രീയവിദ്വാദ്യോസത്തിന്റെയും അംഗീകൃതതത്വത്തിന്റെയും അഭാവത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വംശത്തിന്റെ പ്രശസ്തിനിങ്ങളുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽ സൂക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സുദൃഢവിശ്വാസത്തോടെ നാം നിങ്ങളിൽ ഗൌരവമായ ഒരു ചുമതലയാണു നിക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഭരണാധികാരിയും ഭരണീയരുമായി യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള മത്സരവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്വത്തെ നിങ്ങൾ വെറുത്തുക്കൊണ്ടെങ്കിലും നമുക്കു ശക്തി നേടണമെങ്കിൽ നാം കർമശീലികാരനിൽനിന്നു ചിലതൊക്കെ പഠിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

കേരളത്തിന്റെയും ഇന്ത്യയുടെയും നന്മയ്ക്കായി സംഘടിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തിക്കാർ ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ളവർക്കു കരവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ യത്നങ്ങൾ വിജയപ്രദമായാൽ ഏവർക്കും അഭിമാനകരമായും സന്തുഷ്ടിപ്രദമായും ജീവിതം നയിക്കാവുന്നതാണ്. ചിരകാലമായുള്ള നമ്മുടെ ഭാവന—ഐക്യകേരളസ്ഥാപനം—സാധിതപ്രായമാകണമെന്നു മാത്രമാണു നമ്മുടെ അഭിലാഷം."



പ്രഖ്യാപനത്തെപ്പറ്റി

സംഭവങ്ങൾ അവയുടെ അവശ്യലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആർക്കും അതിനെ തടയുക സാധ്യമല്ല നാം അതിനൊത്തുപോകുകയാണ് വേണ്ടത്. തടയാൻ ശ്രമിച്ചാൽ കറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കു തടയാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു വരാം നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ സ്ഥിതിഗതികളേയും സംഭവങ്ങളുടെ ഗതിവേഗതയേയും തികച്ചും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭരണവ്യവസ്ഥാനിർമ്മാണം നിയമജ്ഞന്മാരുടെ ജോലിയാണ്. എന്നാൽ നാട്ടുരാജ്യത്തിനൊ, ഇന്ത്യയ്ക്കു മുഴുവനുമാ ഉള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ മെലികമായ അധിഷ്ഠാനം ഒന്നുമാത്രമെ ആയിരിക്കാൻ കഴിവുള്ളു. അധികാരവും ചുമതലയും പരമമായ അധീശതയും ജനങ്ങളിൽതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യണം. ഇന്ത്യ മുഴുവൻ നമ്മുടെ വീടും ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വക്കിലുമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അവിഭാജ്യമാണ്. ഈ ഭാഗത്തു സ്വാതന്ത്ര്യവും മറ്റൊരു ഭാഗത്തു സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമീല്ലായ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതല്ല.

പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ.

പ്രശസ്തവും കാലോചിതവുമായ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ കൃത്യം, രാജ്യത്തു ജ്ഞതയുടെ ഒരുത്തമമാതൃകയാണ്. അതുമൂലം ഇന്ത്യയിലെ തന്റെ ഭൗതികരാജാക്കന്മാർക്കു ധീരവും വിവേകപൂർവ്വവുമായ ഒരു ഉദാഹരണം അദ്ദേഹം കാണിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പുരാതനമായ നമ്മുടെ നാടിന്റെ ഭാഗ്യധനം ഏകവും അവിഭാജ്യവുമാണ്. കൊച്ചി മഹാരാജാവ് ഈയിടെ ചെയ്തതുപോലെ തങ്ങളുടെ പ്രജകൾക്കു പരിപൂർണ്ണമായ രാഷ്ട്രീയധികാരം അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത് കാലാനുസൃതമായി മുടുന്നാട്ടുപോകേണ്ടതു നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ കർത്തവ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. താൻ ജന്മമെടുത്ത മഹനീയവംശത്തിന്നു അനുയോജ്യമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനാശക്തിയേയും ധൈര്യത്തേയും ശോഭിമാനത്തേയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

സരോജനീനായുഡു.

കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെ ഇന്ത്യ മുഴുവൻ അഭിനന്ദിക്കും. സുധീരമായ ആ സന്ദേശം വിഭാവനംചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രതന്ത്രവൈദഗ്ദ്ധ്യം ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കും അഭിമാനകരമാണ്. സ്ഥിരോത്സാഹത്തിനും പ്രതിഭയ്ക്കും പേരെടുത്തവരായ കേരളീയർ ഇന്നു മൂന്നു പുതുസ്തഭങ്ങളിലായി മുറിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. ആധുനികകാലത്തു തീരെ നിലനില്ക്കാത്തതും ഭരണീയവും ഭരണകർത്താക്കൾക്കും

മലപ്പോലെ അസൗകര്യപ്രദമായ ഒരു നിലയാണു്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ രാജാവിന്നും, ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗവണ്ണർമാർക്കു് ജനകീയ ഭരണത്തിന്റെ നിയമവിധേയത്വത്തോടുകൂടിയ നിലയിലുള്ള ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള അർഹത ഇന്നത്തെ രാജവംശങ്ങൾക്കു് തികച്ചുമുണ്ടു്.

സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ എതിരഭിപ്രായം കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ വിളംബരത്തിലടങ്ങിയ ഭീഷ്ടപ്പിടയുടെയും, ആത്മത്യാഗത്തിന്റേയും മാറുകൂട്ടകമാത്രമെ ചെയ്യുന്നുള്ളു.

രാജാജി.

ഐക്യകേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

“നിയമസഭയ്ക്കു നൽകിയ സന്ദേശത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള കൊച്ചിമഹാരാജാവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു് എനിക്ക് ഹൃദയമായ ബഹുമാനമാണുള്ളതു്. ഭാഷാപരമായി ഐക്യതയുള്ള രാജ്യവിഭാഗങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ നന്മയെ ലക്ഷക്കി, സംയോജിപ്പിച്ചു, ഏകീകൃതഭരണത്തിന്നു വിധേയമാക്കണമെന്ന മഹാരാജാവിന്റെ ആദർശത്തെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്നു. മഹാരാജാവു നൽകിയ നേതൃത്വം മറ്റൊല്ലാ നാട്ടു രാജ്യങ്ങളും പിന്തുടരേണ്ടതാണു്. കൊച്ചിമഹാരാജാവു നൽകിയ നേതൃത്വം സംശയലേശമെന്തെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധി ഒറീസ്സയിലെ ചെറുനാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കാനുള്ള സമുദ്യമങ്ങൾക്കു ഞാൻ സകല ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു. കൊച്ചിയിലെ ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനം എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളുടെയും സ്വാഗതത്തിന്നു അർഹമായിട്ടുണ്ടു്. പരിപൂർണ്ണാത്തരവാദിഭരണത്തിലേയ്ക്കു നിഷ്ഠാധം കൊച്ചിയ്ക്കു പുരോഗമിക്കുവാൻ കൊച്ചി ഡർബാർ വേണ്ട നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

—ഹരേഹർഷ്വരേന്ദ്രൻ. ഒറീസ്സ പ്രധാന മന്ത്രി.

കേരളം ആകെ ഒരു ഐക്യഘടനയാക്കേണമെന്നു നിദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതിടെ കൊച്ചി മഹാരാജാവ് ചെയ്ത പ്രസ്താവനയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഭാഷയേയും സംസ്കാരത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയതും; ഒതുങ്ങിയതും, സ്വയംഭരണാധികാരങ്ങൾ ഉള്ളതുമായ ഘടകങ്ങൾചേർന്ന ഒരു ഫെഡറൽ ഐക്യഇന്ത്യയായിരിക്കണം ആദർശം. ഈ ആദർശത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം ഐക്യകേരളകാലം ആലോചിച്ചതിന്നു നിക്ഷേപം.

സർ, എസ്. പി. രാജാഗോപാലാചാരി,

ഗോലിഖാർ പ്രധാനമന്ത്രി.

രാജ്യത്തിലെ പുരോഗമനശക്തികൾ ഐക്യകേരളസൃഷ്ടിയെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ അഭിപ്രായം നമുക്കറിയാം. കേരള സംസ്കാരത്തിൽ ജീവിക്കുകയും, കേരളാർദ്ധ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കിടയിൽ സംഘടനാപരമായ ഐക്യമുണ്ടാകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ:

ഐക്യകേരളത്തെക്കുറിച്ച്, പുരാതനവും, യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടവുമായ കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നും ഇപ്രകാരമൊരു നേതൃത്വം ലഭിച്ചതിൽ മഹാരാജാവിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഐക്യകേരളരൂപവൽക്കരണത്തിനായി ശ്രമിക്കുന്നവർ ഈ പ്രഖ്യാപനം വളരെ സഹായകവും. കേരളീയരുടെ അഭിലാഷമനുസരിച്ചുവേണം ഒരു കേരളസംസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ. സർ, സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ ഭേദവിൽ കൊച്ചിയേയും, മലബാറിനേയും അനുഗമിക്കുമെന്നു ആശിക്കാം.

ആർ. രാഘവമേനോൻ.

“ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിൽ ഭാഷയെ അനുസരിച്ച സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെങ്കിലും; തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനമായ മലബാറിനോടു ഒരു ഭരണഘടനാപരമായ സംയോജനത്തിൽ ഏല്പിക്കുന്നതു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനു സമതമല്ല. കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ സന്ദേശത്തിലെ വ്യവസ്ഥയോടു യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വളരെ വ്യസനത്തോടും പക്ഷെ വളരെ ശക്തിയോടും എനിക്കു പറയാണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യത്യസ്തരീതിയിലുള്ള ഭരണം നിലവിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളോടു കൂടിച്ചേരുന്നതു നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കു ആത്മഹത്യാപരമായിരിക്കും. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെത്തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും അതിലും കേരളം ഈ പരിതസ്ഥിതികളിൽ മലബാറും കൊച്ചിയുമായി ഒരു ഐക്യകേരളം രൂപവൽക്കരിക്കുന്ന പദ്ധതിയിൽ തിരുവിതാംകൂറിനു കഷ്ടിപ്പോരക സാദ്ധ്യമല്ല.”

സർ, സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ.

ഐക്യകേരളത്തെ സംബന്ധിച്ച കൊച്ചിമഹാരാജാവു ചെയ്ത ചരിത്രപ്രധാനമായ പ്രഖ്യാപനത്തെ ഈ കമ്മിറ്റി സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും കൊച്ചിമഹാരാജാവിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ഈ കാര്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സ

സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പിന്തിരിപ്പൻനയത്തെ കമ്മിറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുജനങ്ങൾ ഐക്യകേരളത്തിനു അനുകൂലമായ ഒരു നില തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടു എടുപ്പിക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഐക്യകേരള ആദർശം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി, മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള വിവിധരാഷ്ട്രീയകക്ഷികളുമായി ആലോചിച്ചു അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംയുക്തകമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിക്കുവാനും പ്രായോഗികമായ മറ്റെല്ലാ നടപടികൾ എടുക്കുവാനും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു.

—കേരളസാമ്പ്രദാനുകോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റി.

കൊച്ചിപ്രജാമണ്ഡലം മഹാരാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—

ഇന്ത്യൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പുണ്യമായ ഉത്തരവാദിത്വം സാധ്യമല്ലെന്നും ആശാസ്ത്രമല്ലെന്നുമുള്ള സർ, സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ വാദത്തെ കമ്മിറ്റി നിരസിക്കുന്നു. സർ, സി. പി. തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്ന തന്റെ ഉന്നത നിലയെ ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ കമ്മിറ്റി പരിതപിക്കുകയും തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യംതന്നെ അവസാനം വിജയം നേടുമെന്നും തിരുവിതാംകൂർകൂടി ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കേരളഫെഡറേഷൻ ആവിർഭവിക്കുമെന്നു ആശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൊച്ചി പ്രജാമണ്ഡലം.

തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രഖ്യാപനത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ്.

ഐക്യകേരളപ്രസ്ഥാനത്തെ മഹാരാജാവു അനുകൂലിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സ്വയം തന്റെ പദവി കറെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരം ആത്മത്യാഗം മികച്ച ദേശഭക്തന്മാർക്കും, രാജതന്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും മാത്രമെ സാധ്യമാവൂ ഈ മനോഭാവത്തെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വമായ അഭിനന്ദനത്തോടുകൂടി കേരളീയർ സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. കാസർഗോഡിനും കന്യാകുമാരിക്കും മദ്ധ്യേ മലയാളികളാൽ വലയം ചെയ്തുകിടക്കുന്ന ആസമാന്തരകത്തിന്നു—കേരളത്തിന്നു—രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു

കൊല്ലം പഴക്കമുള്ള, സംസ്കാരികചരിത്രവും പാരമ്പര്യവും ഉണ്ട്. രാഷ്ട്രീയവും സംസ്കാരികവും ആയ ഈ ഐക്യം പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പരിപാലിക്കപ്പെട്ടു. പോർത്തുഗീസുകാരുടെയും, ഡച്ചുകാരുടെയും ഭരണകാലം കരുമുളകുകച്ചവടത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കഠിനവും ഭീർശലവുമായ ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ ആവർത്തനത്തിലേയ്ക്കു രാജ്യത്തെ പിടിച്ചുതള്ളിയപ്പോഴാണ് ഈ പാരമ്പര്യത്തിനു ഭംഗം വന്നത്. അതുകൊണ്ടു മഹാരാജാവു പറയുന്നതുപോലെ സംസ്കാരികമായ നിഷ്ഠാശ്ചനത്തിൽനിന്നു ഐക്യകേരളത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കേരളീയർക്കു തോന്നുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്.

—ഹിൻഡു.

“സംസ്കാരികമായ നാശത്തിൽനിന്ന് രക്ഷകിട്ടേണമെങ്കിൽ കേരളം യോജിച്ച് കുന്നായിത്തീരണം—സ്വന്തം നിലക്കും മട്ടാകെ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മക്കുംവേണ്ടി കേരളം ഏകാപിക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെ സംയുക്ത ഘടനയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഘടകമായി പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.” പൊതുജനങ്ങൾക്കു മേലുദ്ധരിച്ച വരികളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചുകാണുന്ന മനോഭാവം സ്വപരിചിതമായിരിക്കും. കൊച്ചി മഹാരാജാവിനെപ്പോലുള്ള ഒരു നാട്ടുരാജ്യത്തിന്റെ അധിപൻ, സ്വയംവരുന്ന നഷ്ടത്തെ വിഗണിച്ച്—യൈയ്യുസമേതം ഐക്യകേരളപ്രസ്ഥാനത്തെ ഉൽഘോഷിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും ആശ്ചര്യജനകമായ ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയാണ്. മഹാരാജാവിന്റെ പ്രസ്താവന അവസരോചിതമാണെന്നു മാത്രമല്ല സംശയാതീതവുമാണ്. സ്വന്തംതന്നെ കവച്ചുവെക്കുന്ന മികച്ച ദേശഭക്തിയും, ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിവരുന്ന വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയും, തന്റെ സ്വന്തം പ്രജകളോടുള്ള അഗാധമായ കർത്തവ്യബോധവും ആണ് മഹാരാജാവിനു വേണ്ടത് വേണ്ട സമയത്തു ചെയ്യാനുള്ള യൈയ്യും നൽകിയതു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജനപ്രതിനിധിസഭയും, പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ സംസ്ഥാനപുനഃസംഘടനയും ഇരിക്കുമ്പോൾ മലബാറും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ഏകീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നം അലക്ഷ്യമാക്കിത്തള്ളാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സമ്മതവും അതിന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഏകീകരണത്തിനു അനുകൂലമായ കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ എതിരോടവുമാണ്. ആന്ധ്ര മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു അടുത്ത് വിട്ടുനതോടുകൂടി മലബാറിന്റെ സ്ഥിതി അപകടത്തിലായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ വരുന്നതു സംസ്ഥാനത്തിന്നൊ മലബാറിന്നൊ നല്ലതല്ലെന്നു മഹാരാജാവ് പറയുന്നു. 120 ലക്ഷം ജനസംഖ്യയുള്ള മലബാറും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ഒന്നായി ചേർന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു രാജ്യവിഭാഗമാണ്. ഏകാഭിപ്രായം, പ്രത്യേക സംസ്കാരവും, സർവ്വകലാശാലയും, ഒരു നല്ല തുറമുഖവും ഇവിടെയുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഏകീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചൊ, ധനസംബന്ധമായ ഉറപ്പിനെ പറ്റിയൊ ഒന്നും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി

ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോലെ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള അവസ്ഥ തീരെ അസ്വാഭാവികവും, അസ്ഥിരവുമാണ്.

തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും തമ്മിൽ ചേക്കാൻ വേണ്ടിവരുന്ന ക്രമീകരണം ദൃഷ്ടാന്തമല്ല. കൊച്ചി മഹാരാജാവ് പറയുന്നപോലെ, ഭരണഘടനാമേധാവി എന്ന നിലക്ക് രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും ഇരുന്നാൽ അവർക്കു ഈ പുതിയ പദ്ധതിയിൽ നിഷ്പ്രയാസം ചേരാം. പണ്ടു കഴിഞ്ഞ കാഴ്ചക്കാരും കാർഷ്വന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശം കൊച്ചി രാജവംശത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ദേശഭക്തിയിൽ ഒട്ടും താണ പടിയിൽ നില്ക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ കാരണമില്ല. ഈ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി നോക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ഭിവാൻ പ്രകടിപ്പിച്ച വിസമ്മതം കേവലം വികാരക്കൂലിതമാണെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുടെ ഭാവിയിലോട് വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടാണ് നാട്ടു രാജ്യങ്ങളുടെ ഭാവിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഏറ്റവും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കും. “കാമ്പ്ഡ് രാജാവിനെ”പ്പോലെ തിരിച്ചിതാംകൂർ രാജാവും ആയിത്തീരണമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള ജനപ്രതിനിധിസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ വാക്കുകൾ കാർമ്മിച്ച് അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം തികച്ചും പരിപാലിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കാം.

ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ്.



ഭാഷാസംസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വിദഗ്ദ്ധചിന്തകൾ

സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനം

ഇന്ത്യയിൽ ഭാഷാസംസ്ഥാനപ്രശ്നം 50 കൊല്ലം പഴക്കമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. ആദ്യമായി ഇതു തുടങ്ങിവെച്ചതു ബീഹാറിലെ ശ്രീ മഹേന്ദ്രനാരായണനാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിനു സച്ചിദാനന്ദസിൻഹയെ സഹപ്രവർത്തകനായി കിട്ടി. ബങ്കാറും വിഭജനത്തിനെതിരായ പ്രക്ഷോഭം 1912-ൽ ബീഹാറിനെ വേർതിരിക്കുന്നതിൽ പങ്കുവഹിച്ചു. എന്നാൽ ബീഹാർ പ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങിയതോടൊപ്പംതന്നെ കറീസ്സ തുടങ്ങിയതിനുമുമ്പെങ്കിലും, കറീസ്സയുടെ അവകാശങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. 1935-ലാണ് കറീസ്സയ്ക്കു മോചനം ലഭിച്ചത്. ബങ്കാറും വിഭജനത്തിനെ അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടു ഹാർഡിങ്ങ് പ്രഭു 1911 ആഗസ്റ്റ് 17-ാംനു അയച്ച അറിയിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടുകൂടി ആന്ധ്രക്കാരും ആന്ധ്രസംസ്ഥാനത്തിനുള്ള പ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങി. ആദ്യം കോൺഗ്രസ്സിനെ കൂടാതെ സ്വതന്ത്രമായും, പിന്നീട് സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സ് സമിതി മുഖേനയും, അതിനുശേഷം ഈ രണ്ടുതരത്തിലും, കഴിഞ്ഞ 33 കൊല്ലങ്ങളായി പ്രക്ഷോഭം തുടന്നുപോരുന്നുണ്ട്. ഇതിനു കേന്ദ്രസഭയുടെയും മദിരാശിനിയമനിർമ്മാണസഭയുടെയും അനുമതി ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ സ്ഥിതി അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെയാണെന്നു പറയുന്നത് തെറ്റായിരിക്കും. ഈ 33 കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, തുംഗഭദ്ര എന്നീ നദികളുടെ പാലങ്ങൾക്കടിയിൽക്കൂടി എങ്ങിനെയൊ വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോയി; ഇപ്പോൾ ഈ പ്രശ്നത്തെ സജീവമാക്കിത്തീർത്തു. ഐക്യത്തിന്റെ വിദ്വൃത പ്രവാഹം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ജനപ്രതിനിധിസഭ കൈവെക്കുന്നതും പാത്തിരിക്കുകയാണ്. 1935 ൽ മദിരാശിയിലെ ആദ്യത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ത്യാനെ കൂട്ടറിയോടു ഇക്കാര്യം ശുപാർശ ചെയ്തപ്പോൾ അത് ഏതാണ്ടു പൂർത്തിയാക്കുന്നതുപോലായാം. ആന്ധ്രക്കാരുടെ പ്രക്ഷോഭത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടു കണ്ണാടകക്കാരുടെതും തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഭാഗിച്ചുകിട്ടാനുള്ള ആന്ധ്രക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിനുപകരം കണ്ണാടകക്കാർ ഏകീകരണത്തിനാണ് ഉദ്യമിച്ചത്. ബ്രിട്ടീഷിലും രണ്ടു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലുമായി കണ്ണാടകം മൂന്നു വിഭാഗമായിട്ടാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഏകീകരണത്തിനുള്ള ശ്രമം വന്നു.

കോൺഗ്രസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബങ്കാറും സംസ്ഥാനകോൺഗ്രസ്സിനോടു ചേർന്നിട്ടുള്ളതും, നിയമനിർമ്മാണപരമായും ഔദ്യോഗികമായും ആസ്സാമിനോടു ചേർന്നിട്ടുള്ളതും ആയ ബർമ്മാ താഴ്വരയിലുള്ള സിൽഹറാ, സിൽച്ചാർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങളും അതിർത്തിവിശ്വയത്തിനുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത്തിപ്പിന്നെവിധേയമാക്കേണ്ടതാണ്. തെക്കൻകണ്ണാടകജില്ലയിലുള്ള കാവർഗോഡും നീലഗിരിജില്ലയിൽ പെട്ട ഗുഡല്ലൂരും മലയാളികൾക്കു ചേർന്നതാണെന്നു കേരളം അവകാശപ്പെടുന്നു.

അതുപോലെ, ആസ്രക്കാടും ഒറീസ്സക്കാടും അവർക്കു കിടക്കുന്ന ദേശങ്ങളിൽ പലതും രണ്ടുകൂടും അവകാശപ്പെടുന്നവയായും ഉണ്ടു്. ഇതെല്ലാം തീർച്ചയായും രസാവഹങ്ങളായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളാണെന്നിരിക്കിലും, ഭാഷാപരസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രധാന സംഗതിക്കു ഇവ തടസ്സങ്ങളാകുന്നില്ല. ഇതേമാതിരി സരസമായ ഒരു സംഗതിയാണു പഞ്ചാബിലെ അന്ധാലയും ജലന്ധരും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ. പണ്ടു ഇവ രണ്ടും ഐക്യസംസ്ഥാനത്തിൽപെട്ടവയായിരുന്നു. 1858-ൽ ശിപായിലഹട്ടുക്കുശേഷം ഒരു ശിക്ഷയെന്ന നിലക്കു ഇവയെ പഞ്ചാബിനോടുചേർത്തു. അന്ധാലയിൽനിന്നും ഹിസ്സാറിൽനിന്നും വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇന്നും ലാഹോറിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കരോയിട്ടാണു കരുതുന്നതു്. പഞ്ചാബിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരെ പഞ്ചാബികളെന്നും പറയുന്നു. സംസ്കാരംകൊണ്ടും ഭാഷകൊണ്ടും യമുനയുടെ രണ്ടു തീരങ്ങളിലു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 20 ജില്ലകളടങ്ങിയ വിസിസ്റ്റമായ ഭൂവിഭാഗത്തെ ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനരാജ്യവാനും ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്.

സാങ്കല്പിക നൂതനതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാഷാപരസംസ്ഥാനത്തിനുള്ള വഴികളെ എതിർക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. എന്നാൽ അത്തരം നൂതനതകൾകൊണ്ടു പ്രായോഗികമാർഗ്ഗങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതഭാഷകളുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ എപ്പോഴും വാഷരംവിടിച്ചു പ്രശ്നമാണു് അവർ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു തീർപ്പു് സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമാണു് ജനപ്രതിനിധിസഭ തീക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സംഗതിയാണു ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം. സഭ അതിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടങ്ങളായി ഭാഷാപരസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കാര്യം ആലോചിക്കാൻ ഒരു ഉപസമിതിയെ രൂപീകരിക്കുകയും, തദ്ദേശഭരണഘടന നിർമ്മിക്കുന്നതിനുമുമ്പു വരുത്തേണ്ടതായ അതിർത്തിവ്യത്യാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ടു മാസത്തിനകം നിർദ്ദേശങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി ഒരു അതിർത്തിമദ്ധ്യസ്ഥ സംഘത്തെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു വരുന്നതാണു് ഭരണഘടനാരൂപീകരണത്തിന്റെ ശരിയായ മാർഗ്ഗം. അങ്ങനെയൊന്നുകിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ ഭരണകൂടത്തെ ഉടച്ചുവാക്കുന്പോൾ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ പുതുതായി നിർണ്ണയിക്കുകയും അതുവഴി ഉണ്ടാവുന്ന സംസ്ഥാനപുനഃസംഘടനയും, കേന്ദ്രത്തിലെ ഭരണഘടനാരൂപവൽക്കരണം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിനും ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്നതാണു്. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടു, ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വലിപ്പത്തിന്റെയും, ആകൃതിയുടെയും സ്ഥാനത്തിന്റെയും ശരിയായ വിവരത്തോടുകൂടി, കൃപയോടെയും എല്ലാ വശങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കി, ജനപ്രതിനിധിസഭക്കു പ്രാദേശികഭരണകൂടങ്ങളെ രൂപീകരിക്കാൻ സാധിക്കും. അല്ലാതെ ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നപോലെ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു പുതിയ ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏർപ്പാടുത്തിയാൽ, അവയെ പിന്നീടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ, വേർപെടുത്തുകയോ, പുതുതായി നിർമ്മിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടാൻ ഭരണകൂടത്തിന്നു തകരാറുകൾ വരുമെന്നു തീർച്ചയെന്നു് മെയി 16-ാം-നത്തെ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞപ്പോ

ലെ, ഇപ്പോൾ രൂപീകരിക്കുന്ന ഭരണഘടനയ്ക്കു 10 കൊല്ലത്തേക്കു മാറ്റംവരുത്തുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ കാര്യം ഇതിലും മോശമായിത്തീരും. അതു കാര്യങ്ങളെ അനിശ്ചിതമായ അന്ധകാരത്തിലേക്കു എത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായസമുജ്ജീകരണവും, ജനപ്രതിനിധി സഭയിൽ തുടക്കത്തിൽതന്നെ പ്രസ്തുത പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച ആലോചനക്കെടുക്കാൻ തീരുമാനിക്കുവാൻ, ശ്രമിക്കേണ്ടതും ഉചിതമെന്നുമാത്രമല്ല അത്യാവശ്യവുമാകട്ടെയാണ്.

—ഡോക്ടർ പട്ടാഭിസീതാരാമയ്യ.

കേരളത്തിന്റെ ഏകീകരണം.

അതിന്റെ ഉള്ളകളികൾ

കേരളസംസ്ഥാനം എന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രബലവും, ഏതാണ്ട് ഏകകണ്ഠവുമായ ജനസമ്മതികിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആശയത്തോടു സമ്മതമുടുന്നവർ മിക്കപ്പോഴും അവർ എന്തിനെയാണ് പിൻതാങ്ങുന്നതു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല—പൊതുവിലുള്ള ഭരണത്തോടുകൂടിയ ഒരു ഏകീകൃതമായ സംസ്ഥാനത്തെയോ, അഥവാ ഇന്ത്യൻ യൂനിയന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു ഫെഡറേഷനെയോ എന്ന്. നിയമജ്ഞന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകൾപോലും അവ്യക്തമാണ്, കേരളസംസ്ഥാനം എന്ന പേരുതന്നെ തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കു ഇടംകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഡോ പട്ടാഭിയും, സർ, എസ്സ്. പി. രാജഗോപാലാചാരിയും തിരുവിതാംകൂറും, കൊച്ചിയും, ലേബാറും കൂടിയുള്ള ഒരു ഫെഡറേഷനെയാണ് വിഭാവനംചെയ്യുന്നത്. ഈ ആശയത്തോടു യോജിക്കാത്ത സർ, സി. പി. രാമസുബ്ബ അയ്യരും ഇതേ വ്യാഖ്യാനംതന്നെയാണ് അതിന്നു നൽകുന്നതു. സർ, സി. പി. അടുത്ത കാലത്ത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട് പൊതുവിലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തനത്തെല്ലാ മൂന്നു പ്രദേശങ്ങൾക്കുംകൂടിയുള്ള ഒരു കൂട്ടഭരണഘടനയെയാണ് താൻ എതിർക്കുന്നതു എന്ന്. കോൺഗ്രസ്സും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൂട്ടിച്ചേരലിന് എതിരാണ്.

മി. രാഘവമേനോൻ ഈ ആശയത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും; തരണം ചെയ്യേണ്ട പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. അടുത്തുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കുടാതെതന്നെ ഒരു കേരളസംസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു മി. രാഘവമേനോന് ഇഷ്ടമാണ്; എന്നാൽ അദ്ദേഹവും ഒരു ഐക്യകേരളത്തെ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു.

മൈസൂറിൽ ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു താൻ പുറപ്പെടുവിച്ച അഭിപ്രായത്തെ സർ, എസ്സ്. പി. രാജഗോപാലാചാരി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് മൈസൂരിലേയ്ക്കു മാത്രപ്രദേശങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനെ മാത്രമേ വിഭാവനംചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളും മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായിരിക്കും. ഒരു ഫെഡറേഷൻ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, സംഭവിക്കുമ്പോൾ പുറമെയുള്ള ഒരു അധികാരത്തിനു രാജാധികാരം കീഴ്പ്പെടേണ്ടിവരും. അതു അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കയില്ല—മലബാറിനെ മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി, പരിപൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കുമെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേൽ, കൊച്ചിശ്ശീമയോടു ചേർക്കുന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഏതാണ്ട് യോജിക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു മലബാറിന്റെ സമ്മതം വേണ്ടിവരും. ബീറാറിലെ നിവാസികൾ ഹൈദരാബാദിൽ വീണ്ടും ചേരുന്നതിനെ എതിർക്കുന്നു; അതുപോലെത്തന്നെ മലബാർ കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ ലയിക്കുന്നത് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല—

ഭാഷാപരമായ സംസ്ഥാനങ്ങൾ എന്തിന്?

ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക എന്ന പദ്ധതിയിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നാണ് ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതു തെറ്റായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇന്നു ആ പദ്ധതിയുടെ പരിധി വികസിച്ചുവരികയാണ്. മഹാരാജാസംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കളുടെ ദൃഷ്ടി നൈസാമിന്റെ രാജ്യത്തിൽ പതിയുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള തീരുമാനം—ഇതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം—ഭാഷയിലെ കരനിശ്ചിത ദിവസത്തേയ്ക്കു നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആന്ധ്ര സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കൾ ഹൈദരാബാദിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായ് കാണുന്നില്ല—അങ്ങിനെ അവർ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, അത് ആന്ധ്രപ്രദേശവും, മച്ചലിപട്ടണത്തുമുഖവും തന്റെ രാജ്യത്തോടു ചേരേണ്ടതാണെന്നു, നൈസാം പുറപ്പെടുവിച്ചവെന്ന് പറയുന്ന അവകാശവാദത്തിനുള്ള ഒരു പകരംമോദിക്കലായിരിക്കും. ഭാഷയെ ആസ്പദമാക്കി സംസ്ഥാനങ്ങൾസ്ഥാപിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രദേശങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെങ്കിൽ ഹൈദരാബാദിനെ കണ്ണാടകം, ആന്ധ്ര, മഹാരാജാ—ഈ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഇതു അസാദ്ധ്യമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. വിഭിന്ന ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന മൂന്നു പ്രദേശങ്ങളുടെ ഒരു ഫെഡറേഷനാണ് ഹൈദരാബാദ് എന്ന കാരണത്തിന്മേൽ ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഡോ. പട്ടാഭി തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നു മദിരാശിയിലെ ഒരു യോഗത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുകയുണ്ടായി. ഭാഷയെ ആസ്പദമാക്കി സംസ്ഥാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം സംസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഭാഷാപരമായ കുഴപ്പങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുകയാണ്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ നിലനില്പ് സുരക്ഷിതമാകണമെങ്കിൽ, ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കണം; അല്ലാത്ത പക്ഷം നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ അതിന്നു അടിപ്പെടുപോകും. വലിയ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ ഭാഗധേയങ്ങളിൽപോലും വലിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുന്നതുവരെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഒഴിച്ചുനിർത്തുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം.

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കുഭാഗം തമിഴു സംസ്ഥാനത്തിൽ പ്രദേശമാണ്; അത് തിരുനൽവേലിയോടുതൊട്ടാണ് കിട്ടുന്നതു. ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിനേൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക എന്ന തത്വം നാട്ടരാജ്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെങ്കിൽ ഈ പ്രദേശം മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തോടു ചേർക്കേണ്ടിവരും.

ഒരു നാട്ടരാജ്യവും, സംസ്ഥാനവിഭാഗങ്ങളും കൂടിയുള്ള ഫെഡറേഷനുംതന്നെ വിഷമതകൾ പലതുമുണ്ടു്. രണ്ടു നാട്ടരാജ്യങ്ങളും ഒരു സംസ്ഥാനവിഭാഗവും കൂടിയുള്ള ഫെഡറേഷൻ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉള്ളതാണ്. നാട്ടരാജ്യത്തിൽ, അഥവാ നാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ, ഒന്നിലധികം ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയേണ്ട. ഉദാഹരണത്തിന്നു കണ്ണാടകം എടുക്കുക; മൈസൂർ, മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെയും, ബോമ്പെയിലെയും കണ്ണാടകജില്ലകൾ ഹൈദരാബാദിന്റെ ഒരു വിഭാഗം—ഇവയെല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർക്കേണ്ടതായ്വരും. മൈസൂരും, ഹൈദരാബാദും ഇതിന് സമ്മതിക്കുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളവയും, സജീവങ്ങളുമായ പല വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ഒരു പോരായ്മ കാരണവാൻ കഴിയുന്നത്ര യോജിപ്പുണ്ടാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് പല വിഷയങ്ങളേയും തുറന്നുപറയുന്നതുള്ള ഇത്തരം ഒരു വിഷയത്തെ വാദപ്രതിവാദത്തിന്നു നാം എടുത്തിരിക്കുന്നതു പരിമിതമെങ്കിലും, അതിപ്രധാനമായ പല കർത്തവ്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുവാൻവേണ്ട കെൽപ്പുള്ള ഒരു ഭരണഘടന നിർമ്മിക്കുന്നതിന്നു നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ ഇന്നുനിയുക്തന്യന്തിൽ ചേരണമെന്നാണ് നമ്മുടെയെല്ലാം ആവശ്യം. വലിയ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ എന്നെന്നും യൂനിയന്റെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ നിലനില്ക്കുമെന്നു ഞ്ഞു എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ ആ രാജ്യങ്ങളിൽ താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വ ഭരണം സ്ഥാപിക്കേണ്ടിവരും. ഈ അവസരത്തിൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുന്നതു യുക്തമല്ല—

ടി. ആർ. വെങ്കിട്ടരാമശാസ്ത്രി.

[ഐക്യകേരളപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യത്തെക്കാൾ നാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെ നിലനില്പിന്നാണ് പ്രാധാന്യമെങ്കിൽ ശ്രീ ശാസ്ത്രികളുടെ യുക്തിവാദം ന്യായംതന്നെ. എന്നാൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങൾ ഇതേപടി നിലനില്ക്കുമൊ അഥവാ നിലനിൽക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യംകൂടെ ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിക്കുന്നുണ്ടെന്നില്ല. നാട്ടരാജ്യങ്ങളിൽ ഉത്തരവാദിഭരണം താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന നടപ്പിലാക്കേണ്ടിവരുമെന്നു ശ്രീ ശാസ്ത്രികൾതന്നെ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നുണ്ടു്. ബ്രിട്ടീഷ്ഗവണ്മെന്റുടേപ്പോലും തങ്ങളുടെ സ്വേച്ഛാധികാരം വെച്ചൊഴിയുവാൻ തയ്യാറായിരുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ നാട്ടരാജ്യങ്ങളുടെ നിലനില്പിനെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു ഭാഷാപരമൊ ഭൂപ്രകൃതിപരമൊ ആയ ഐക്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥപുരോഗതിക്കു വിഘാതം കണ്ടുപിടിക്കുകയെന്ന കൃത്യം ദയനീയാവിതാനം.]

“കേരളകബ്ജ”

“കാഷയെ അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു രാജ്യവിഭാഗത്തിനു സ്വയംഭരണത്തോടുകൂടിയ പ്രവിശ്യകളുടെ നിർമ്മിതിക്കു കാര്യമായ ഒരു ശ്രമം ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അമിതരേണു അതു സാധിതപ്രായമാകുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശമായ കൈരളിക്കു അതിനും—തമിഴും തെലുങ്കും സ്വതന്ത്രകളായി രാജകീയാധികാരത്തോടുകൂടി വിളയാടുന്നതിനോടൊപ്പം സ്വതന്ത്രയാകുന്നതിനും സ്വശക്തി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും ഏറെക്കുറെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടു്. കേരളം ശാപമേററ തുകണ്ണയപ്പോലെ മൂന്നു വളംവാടും കൂനോടും കൂടിയാണു് കിടക്കുന്നതു്. ഒരു ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ അവളെ പിടിച്ചുനിവർത്തി വലിച്ചയർത്തി കൂനകൾ കളഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അവൾ സാക്ഷാഹസനം റിയോ, സർവ്വലങ്കാരവിഭൂഷിതയും ആയിത്തീരുകയുള്ളു. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ബ്രിട്ടീഷുമലബാറും വേർതിരിഞ്ഞും ഒറ്റപ്പെട്ടും നിലുറങ്ങേണ്ടത്തോളം കാലം ഒരു ചെറുകേരളം സ്വർപ്പം കാണുവാനെ കഴികയുള്ളു. മലബാറിനു തനിച്ച് ഒരു പ്രവിശ്യയായിത്തീരാനുള്ള വലിപ്പമൊ ധനാഗമമാറ്റങ്ങളൊ ഇന്നത്തെ പ്രവിശ്യകളുടെ ഘടനാകാര്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ തീരെ ഇല്ല. കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും കൂടിച്ചേർന്നാലൊ; സമുജ്ജ്വലമായ ഒരു പൂർവ്വകേരളസൃഷ്ടികൂടി ക്ഷിപ്രസാധ്യമാണു്. അല്ലാത്തപക്ഷം മലബാർ വീണ്ടും തമിഴുനാടിന്റെ വാലുതുങ്ങിയൊ തോഴിയൊ ആയിത്തന്നെ കഴിയേണ്ടിവരും.”

—പത്തേഴത്തു് രാമൻമേനോൻ. (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽനിന്നു്)



ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സംരംഭങ്ങൾ

കണ്ണാടകം

[ഭാഷാസംസ്ഥാനപ്രകാരം കേരളത്തെത്തന്നപോലെ ആന്ധ്ര, കണ്ണാടകം, മഹാരാഷ്ട്ര, കറീസ് എന്നീ ദേശങ്ങളെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നാട്ടുകാരെ സംരംഭങ്ങളുടെ ഒരു സാമാന്യവിവരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു. —കു ൨]

ബോമ്പെ കൃഷികാർമ്മത്തി ശ്രീ എം. പി. പട്ടാഭിറം അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വേനലിനീർവെച്ച ആഗസ്റ്റ് 21-ാം- ഐക്യകണ്ണാടകമഹാസഭയുടെ ചന്നാ യോഗം ചേർന്നു. ഉൽഘാടകൻ മദിരാശി റവന്യൂമന്ത്രി കെ. ആർ. കുറുത്തായിരുന്നു. ശ്രീ കുറുത്ത് എ. താണിയിനെ പറഞ്ഞു:

കണ്ണാടകക്കാർ 21 വ്യത്യസ്തസ്ഥലങ്ങളിലായി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു ശോചനീയമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണ്. ഭൂസ്ഥിതിയിലും, രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയിലും ആചാരമതാചക്ഷിപും, അവർ വിഭിന്നരായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കണ്ണാടകത്തിന്റെ ഏകീകരണത്തിന്നു കൂടുതൽ വിഷമം കാണുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇന്ത്യയിൽ ജനപ്രതിനിധികൾക്കു സ്ഥാപിച്ചുതാട്ടുകുടി ഐക്യകണ്ണാടകസംസ്ഥാനത്തിന്റെ സാധ്യതക്കു അനുകൂലമായ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ജനകീയഗവൺമെന്റുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും നാട്ടരാജ്യങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതി പരിതാപകരമായിത്തന്നെ തുടന്നുപോകുന്നു. ജനകീയഭരണാ ഏർപ്പാടുത്തുവാൻ പ്രത്യക്ഷമായി യാതൊന്നും ചെയ്തുകാണുന്നില്ല. ഈ സംഗതികൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ ജനതക്കു രാഷ്ട്രീയമായി പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നാട്ടരാജ്യങ്ങളിലുള്ളവരുമായി സംഘടിക്കുവാൻ വിഷമമായിത്തീരുന്നു.

മൈസൂരിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതുകൊണ്ട്, ലോകം ധാരാളം കണ്ടും പഠിച്ചും വിവരമുള്ള സർ എ രാമസ്വാമിമുതലിയാരാണ് അവിടുത്തെ ടിവാൻ. അദ്ദേഹത്തോടു ഉത്തരവാദഭരണസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ മഹാരാജാവിന്നു നൽകുവാൻ താൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ജനകീയഭരണത്തിൻകീഴിലെക്കു പോയ്ക്കാണിരിക്കെ മൈസൂരിലെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിക്കു തക്കതായ പുരോഗമനം കാണാത്തതു് പരിതാപകരമാണ്. മഹാരാജാവു പ്രജായത്തഭരണത്തിന്നു വിധേയനായിരിക്കുമെങ്കിൽ, സമസ്തകണ്ണാടകസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഗവണ്ണരായി തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നാട്ടരാജ്യങ്ങളെ പ്രത്യേകം ബാധിക്കുമെന്ന സംഗതി അവിടുത്തെ മഹാജനാധിപതിക്കുവേണ്ടും, ഉടൻതന്നെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ യം പി പട്ടിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: അടുത്തു സമ്മേളിക്കുന്ന ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിഭരണഘടനയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഭാഷാപരമായി സംസ്ഥാനങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്ന സംഗതി നീച്ചുയരും പ്രസ്താവ്യമായിരിക്കും. ഐക്യകണ്ഠാടകപ്രസ്ഥാനത്തിനു ഗാന്ധിജിയുടെ അനുഗ്രഹമുണ്ടു് 1938-ൽ മദിരാശിയിലും ബോമ്പയിലും നിയമസഭകളിൽ ഈ തത്വം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടു്. ഗുപ്ത 'എ'യിൽപെട്ട മഹാശാസ്ത്രം, ആസ്ര, കോളം, തമിഴ്നാട്, ഗുജറാത്ത് എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ കൗടുകൃത്യമുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ടു് കണ്ഠാടകത്തിന്റെ ഏകീകരണത്തിന്നു തടസ്സങ്ങളായി ഒന്നും ഇല്ലെന്നു് വായാം.

ബ്രിട്ടീഷ് ധികാരത്തിലുള്ള കണ്ഠാടകസ്ഥലങ്ങളെ മാത്രം ഒരു ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ വരുത്തുന്നതു് കൊണ്ടു് അവർ തൃപ്തപ്പെടുന്നതു് എന്തെന്നാൽ നാട്ടാഭ്യർത്ഥനകൾ നശിക്കിക്കിടക്കുന്ന പകുതിയിലേറെയുള്ള കണ്ഠാടകസ്ഥലങ്ങളുടെ ഭാഗധേയം ഇതുകൊണ്ടു് തീരെ മന്ദീഭവിക്കുന്നതാണു്.

കണ്ഠാടക സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയും ഉല്പന്നവിഭവങ്ങളും നോക്കുന്നതായാൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടത്തക്ക യോഗ്യതകൾ അതിനുണ്ടെന്നു കാണാം.

കണ്ഠാടകരാജ്യത്തിന്റെ ഭൗമനായ പുഷ്പമാരിത്രങ്ങളും വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനുശേഷം കണ്ഠാടകത്തിനുള്ള ഒരു ഭൗമഗുദശകളും ഈയിടെ പ്രബലമായിവന്ന ഐക്യകണ്ഠാടകപ്രസ്ഥാനത്തിനുള്ള ശ്രമവും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു് ശ്രീ പട്ടിൽ തുടൻ പ്രജായത്തഭരണത്തിന്റെ വിജയം ഭാഷാപരമായ സംസ്ഥാനവിഭജനത്തിലാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ബീഹാർ, കർണ്ണാടക, സിന്ധ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിച്ചതിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെ ഈ ആശങ്ക സ്പികരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സമസ്തകണ്ഠാടകസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണഘടന രൂപവൽക്കരിക്കേണതു് മിക്കങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രമായ ഹിതത്തിന്നനുസരിച്ചും അവരുടെ പിൻബലത്താടുകൂടി വേണ്ടതാണു് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം രക്ഷകൾ ചെയ്യുന്നതു് മേണം. അതിന്റെ വിസ്തൃതം ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥസമിതിയുടെ തീപ്പറമ്പായിരിക്കും. അടുത്തുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു് കൈക്കടത്താൻ ആലോചനയില്ല. ഇപ്പോൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തരത്തിലും ബഹുഭിന്നതാപിപ്പാൻ എല്ലാ മുൻകരുതലുകളും എടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനാവശ്യ നടപടികൾ എടുക്കാനും, ഇതു സംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികൾക്കു് സഹായിപ്പാനുമായി ഒരു പ്രത്യേകസമിതി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ശ്രീ പട്ടിൽ സഭയോടു ശുപാർശ ചെയ്തു് ഐക്യകണ്ഠാടകപ്രസ്ഥാനത്തിന്നു പ്രചാരവഴിയുതാനും, നാട്ടാഭ്യർത്ഥനകൾക്കു് പൊതുമാർഗ്ഗസംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും, ഭാഷാപരമായി സംസ്ഥാനപുനഃഘടനയ്ക്കു് ശ്രമിക്കുന്ന മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു്.

മേൽപ്രസ്തുത വിഷയത്തിന്നനുസരിച്ച സഭയിൽ ഈ യം പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹാരാഷ്ട്രം

ഇന്ത്യ അടുത്ത സ്വതന്ത്രയായിത്തീരാൻ പോകുന്നതോടുകൂടി ഇതുവരെ വൈദേശികശക്തിക്കെതിരായി നാം നടത്തിവന്ന നീണ്ട സമരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അപ്രധാനങ്ങളായിരുന്ന പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉടൻ പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതായി മുന്നോട്ടു വരും. അത്തരം അനേക പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനവും. വൈദേശികഭരണത്തിൻ കീഴിൽ പരിഹാരം കാണാൻ കഴിയാത്ത പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഒരു സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രത്തിൽ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഉടനെത്തന്നെ ഒരു സംയുക്ത ഭരണാധ്യവസ്ഥ വ്യവസ്ഥാപകസമിതി തെയ്യാറാക്കും. അതിന്റെ സംയുക്ത സ്വഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനം എന്ന ഇനം വ്യവസ്ഥാപകസമിതിയുടെ പരിപാടിയിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. വളരെ കാലമായി ആന്ധ്ര, കണ്ണടകം മുതലായ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാർ അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിനുവേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മഹാരാഷ്ട്രവും മറ്റും സംസാരിക്കുന്നവർ അധിവസിക്കുന്ന തൊട്ടുപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം അടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനം വേണമെന്ന ആവശ്യത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ടു വരികുന്നു. ഈ ആവശ്യം ഊന്നിപ്പറയുവാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസരമാണ് ഇത്. അതുകൊണ്ട് പണ്ടത്തെക്കാൾ ഇവിടുന്നങ്ങോട്ടു അതു സംഘടനാകാരുള്ള വഴികളുണ്ട്.

“ 1946 ” മെയ് മാസത്തിൽ ബെൽഗാമിൽ വെച്ചു കൂടിയ മഹാരാഷ്ട്രസാഹിത്യ സമ്മേളനത്തിന്റെ അവസാനയോഗത്തിൽ നാഗപ്പൂർ ബീരാർ ജില്ലകൾ, മറാത്ത് വാഡ്, ഡക്കാൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ, ഗോവ ഇവയെക്കൂടിച്ചേർത്ത് മഹാരാഷ്ട്രം, എന്നറിയപ്പെടുന്ന ബോമ്പെ സംസ്ഥാനത്തിലെ പത്തു ജില്ലകൾ ഇവയുടെ ഏകീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി. നാഗപ്പൂരിലെ നാലും ബീരാരിലെ നാലും കൂടി ആകെ മറ്റൊരു സംസാരിക്കുന്ന പത്തു ജില്ലകൾ മദ്ധ്യസംസ്ഥാനത്തിലുണ്ട്. ഇവയെ മുൻവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു അതിൽനിന്നു വേർപെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഹൈദരാബാദ് നാട്ടുരാജ്യത്തിൽ മറാത്ത് വാട എന്നറിയപ്പെടുന്ന മറാത്തിവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട എട്ടു ജില്ലകളും ഗൈസാമിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ആധിപത്യത്തിലാണ്. ഗോമന്തകം എന്നു പറയുന്ന ഗോവ പോർത്തുഗീസിന്റെതാണ്. പോർത്തുഗീസുകാരുടെയും പട്ടാളക്കാരുടെയും പ്രത്യേക ഭരണമാണ് അവിടെ നടക്കുന്നത്. ഒടുവിലായി ഏതാണ്ടു പതിനേഴുവരെ പലതരത്തിലുള്ള ഡക്കാൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ഭൂരിപക്ഷം മഹാരാഷ്ട്രക്കാർ അധിവസിക്കുന്നതായി ഉണ്ട്. അതാതു നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ അവയെ ഭരിക്കുന്നു. ഈ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളെയും ഒരു ഏകഭാഷാസംസ്ഥാനം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇന്നത്തെ മഹാരാഷ്ട്രത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നിലവിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് നിയമ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപവൽക്കരണത്തിൽ കൗതുകകരമായ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവും ഇല്ലാ എന്നുള്ളതു് സംസ്ഥാനപുനരം

ഘടനയ്ക്കു അനുയോജ്യമായ ഒരു പ്രധാന വാദമുഖമാണ്. ചരിത്രസംബന്ധമായ ചില യാദൃച്ഛികസംഭവങ്ങളാണ് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന അതിർത്തികൾ തീർത്തു കൊടുത്തതെന്നു കാരണമായിത്തന്നത്. സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനത്തിന്റെ അടിയന്തരവും പ്രധാനവുമായ ആവശ്യകത കർസൻപ്രഭു സമ്മതിച്ചതോടുകൂടി 1902-ൽതന്നെ അതു ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിനു ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അതിർത്തികളെ നിണ്ണയിക്കാൻ ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനം 1911 ആഗസ്റ്റ് 25-ാംനു്ത്തെ അറിയിപ്പിൽ ഫാഡിങ്ങ് പ്രഭു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 1920-ൽ നാഗ്പൂരിൽ സമ്മേളിച്ച കോൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് സംസ്ഥാനങ്ങളെ ഭാഷാപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ രൂപവൽക്കരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. 1928-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നെഹ്റു കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ സംസ്ഥാനപുനർവിഭജനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രധാനമായി ഭാഷയും, ജനങ്ങളുടെ ഹിതവുമാണ് മുൻനിർത്തേണ്ടതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൈമൺ കമ്മീഷനും, ചാർലിമെൻററി കമ്മീഷനും, ഇതേ വിധത്തിൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഒറിസ്സയിലും സിന്ധിലും ഒഴികെ മറ്റൊരിടത്തും ഈ തത്വം പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായി.

സാംസ്കാരികമായും ആത്മീയമായും ഉള്ള ഉന്നതിക്കും ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും നന്നാകുവാനും ഭാഷയാണ് അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതെന്നു തീർച്ചയെന്നു. ഒരു ജനതയുടെ സാംസ്കാരികമായ പല വശങ്ങളിലും ഏകീകരിക്കുന്ന അതിപ്രധാനവും ശക്തിയേറിയതുമായ ബന്ധമാണ് ഇതെന്നും നിസ്സംശം പറയാം. മാതൃഭാഷക്ക് തക്കതായ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ പുണ്ണമായ പുരോഗതിക്ക് വലിയ തടസ്സം നേരിടും. വിവിധ ഭാഷകളുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയെ മാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു ഏകഭാഷാ പ്രധാനമായ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപവൽക്കരണം അത്യാവശ്യമാണ്.

* * * * *

നിരൂപകന്മാരുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാത്ത കാര്യങ്ങളില്ല. മഹാരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഏകീകരണത്തിനുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തിനു ഹാനികരമായി, വർഗ്ഗീയഭാതുരോപാലം, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലും പല തകരാറുകളുണ്ടെന്നു ചിലർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു മകരഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ സംസ്കാരികമായും ഭരണപരമായും പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള വിഭജനവും വർഗ്ഗീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ രാജ്യത്തെ രണ്ടു പരമാധികാരമുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളായി പങ്കുവെക്കുന്നതും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഇവർ കാണുന്നില്ല. പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്ഥാനവിഭജനവും, ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയെന്നും, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇന്ത്യയെന്നുമുള്ള രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും ക്രമേണ ഇല്ലാതാകുന്നതാണ്. രാജ്യരക്ഷ, ഗതാഗതം, വിദേശകാര്യങ്ങൾ, ധനകാര്യം മുതലായവ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു സംയുക്തഗവണ്മെന്റ് അതിന്റെ ഏറ്റവും ഘടകങ്ങളിലും ഭരണാധികാരം ഒരു വിധത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതായിരിക്കും. അ

തുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനം ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ അഭ്യുദയത്തിന്നു സഹായിക്കുകയില്ലെന്നു ചൊല്ലാം. ഇതിന്നുപുറമെ ക്രമത്തിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനി ദേശീയ ഭാഷയായിത്തീരുകയും തന്നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷിന്റെ സ്ഥാനം അതു കൈക്കൊള്ളുകയും വിവിധഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു ഐക്യബോധം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

അതിർത്തികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തീരുമാനം വരുത്തുവാനും രണ്ടു ഭാഷകൾ സംസാരിച്ചുവരുന്ന അതിർത്തിസ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി തർക്കങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചേക്കാമെന്നു ഒരു ചെറിയ തടസ്സം ഉണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പടിക്കൽനില്ക്കുന്ന ഒരു വന്ധിച്ച ജനതക്കു ഇത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യം ഒട്ടും ചേർന്നതല്ല. ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യരാഷ്ട്രമായി പരിവർത്തനം ചെയ്തു വരുമ്പോൾ സങ്കല്പമാത്രമായ അപകടങ്ങളെയൊ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ എതിർപ്പിനെയൊ കാരോ പടിയിലും നാം ഭയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു നാം അർഹമല്ലെന്നും നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുകയില്ലെന്നും തീർച്ചയെന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈവക തടസ്സങ്ങളെ ഭാഷാപരസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ തട്ടിനിക്ഷേപിക്കണം.

[വി. സി. നർഗോഡംകർ “ബോമ്പെ ക്രോണിക്കിളിൽ” എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നു.]

ആസ്പദം

കഴിഞ്ഞ ജൂലായി 29-ാംനു- പാർലിമെന്ററി സെക്രട്ടറി ഐ. ടി. വിശ്വനാഥ് ആഭ്യുഷണം വഹിച്ചു, മദിരാശി, മില്ലാകാൻഗ്രസ്സ്, ആന്ധ്ര മഹാസഭ, മഹിളാസഭ എന്നിവയുടെ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിൽ “ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യഭാരതത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തെ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ സംസ്ഥാനവിഭജനം ചെയ്യുന്നതു ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആയിരിക്കേണ്ടെന്നു പ്രാഥമ്യം സർവ്വസമ്മതമായി പാസ്സാക്കുകയുണ്ടായി.

ആന്ധ്രയിലെ 65 നിയമസഭാംഗങ്ങൾ വ്യവസ്ഥാപകസഭാസെക്രട്ടറിക്കും മദിരാശി പ്രധാനമന്ത്രിക്കും നൽകിയ ഒരു കത്ത് നന്ദിയിൽ പറയുന്നു:

ജനപ്രതിനിധിസഭ സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രധാന കൃത്യങ്ങളിലൊന്നു അംഗീകൃതതത്വങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ ചരിത്രത്തെയും സാംസ്കാരികത്തെയും ജനസംഖ്യയെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഭാഷാസംസ്ഥാനരൂപവത്കരണമായിരിക്കണം. ഇന്ത്യൻ യൂനിയനിലെ ഒരു ഘടകമായി ഒരു പ്രത്യേക ആന്ധ്രസംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിർമ്മാണം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി പ്രസ്തുത പ്രശ്നത്തിന്നു ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ മുൻഗണന നല്കേണ്ടതാണ്. സഭ ഇതിനായി ഒരു സബ്-കമ്മിറ്റിയേയും ഒരു അതിർത്തിക്കമ്മീഷനെയും നിയമിക്കണം. ഉടനെതന്നെ മദിരാശിഗവണ്മെന്റ് ഒരു കാര്യനിർണ്ണയക്കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണം.

കറീസ്സ

ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്കുചേർന്ന കറീസ്സാസംസ്ഥാനവും കറീസ്സയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുംകൂടി യോജിപ്പിക്കണമെന്നു കറീസ്സാ പ്രധാനമന്ത്രി ഹരേകൃഷ്ണമേത്താബ് ജൂൺ 24-ാംനാ-ചേർന്ന നാട്ടുരാജ്യപ്രജാസമ്മേളനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

തുടൻകൊണ്ടു മേത്താബ് പറഞ്ഞു:—‘ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും വേറിട്ടുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ നാശമായിരിക്കും കറീസ്സക്ക് നേരിടേണ്ടതായിവരിക. രണ്ടും കൂടിവേരുകയാണെങ്കിൽ കറീസ്സ സ്വന്തം ഒരു സർവ്വീസും സ്വന്തം ഹൈക്കോർട്ടും ഹാജ സ്ഥാപനങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു വളരെ നല്ല ഭാണപ്പടകമായിത്തീരുന്നതാണ്. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ സമൃദ്ധമായ ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യവസായങ്ങൾക്കു വലിയ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാവുന്നതാണ്. കറീസ്സാഗവയർണ്ടു ഇക്കാഴ്ചത്തിൽ പരിശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പുരിഗവയർണ്ടു ഹെർസിൽവെച്ചു വ്യാഴാഴ്ച ഒരു സമേളനം കൂടുകയുണ്ടായി. രാഷ്ട്രീയവകുപ്പിലെ പ്രതിനിധിയായ ഹെർബർട്ടും സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. കിഴക്കൻ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ജിലായി രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ച ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും ചർച്ചചെയ്യുന്നതാണ്.

നരേന്ദ്രമണ്ഡലം ചാൻസലറായി താൻ ഇതിനെപ്പറ്റി കത്തെടപാടുകൾ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നും മേത്താബ് പറഞ്ഞു.



ഐക്യകേരളത്തെപ്പറ്റി ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രസ്താവന



ജൂലായി 30-ാം-ത്തെ 'ഹിന്ദു'വിൽകണ്ട കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം മുഴുവനും ഞാൻ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അത് അന്ത്യനിലയിൽ നല്ലതുതന്നെ. മഹാരാജാവിന്റെ ധീരത പ്രശംസാർഹമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നല്ല വാക്കുകളുടെ കപ്പാതന്നെ പ്രവർത്തിയും തുടർനടപടികളുണ്ടാകാത്തപക്ഷം അതു നമ്മെ വളരെയൊന്നും മുന്നോട്ടു നയിക്കുകയില്ല. തിരുവിതാംകൂറോ, മാറ്റുനാട്ടാജ്യങ്ങളോ ഏതുചെയ്യുന്നു അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കാതെത്തന്നെ കൊച്ചി മഹാരാജാവ് ഇന്നു മുൻനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അന്യതാരു വമ്പിച്ച പുരോഗതിയായിരിക്കും. കൊച്ചിയിലെ പ്രായപൂർത്തിയവനുള്ളകൾ അവരുടെ സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായപ്രകാരം തനിക്കു നൽകുന്ന പദവിമാത്രം കൊച്ചി മഹാരാജാവ് സ്വീകരിക്കുകയും കൊച്ചിരാജ്യം ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർ എന്നറിയപ്പെടുന്നതിന്റെ ഭൂഭാഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമോ?

ഹരിജൻ, 1-9-46.

രാധാകൃഷ്ണ സോഡാഫേക്ടറി

കിഴക്കേ നട, ഗുരുവായൂർ.

ഇവിടെ കാറഞ്ച്, ലെമനേഡ്, സോഡ മുതലായ ശീതളപാനീയങ്ങൾ

എപ്പോഴും തയ്യാറാണ്ട്.

കരിക്കൽ പരീക്ഷിക്കുവിൻ!

നിങ്ങളെ എല്ലാ ഏപ്പോഴും തൃപ്തിപ്പെടുത്തും.

മാനേജർ, എം. എൻ. ദാമോദരൻ.

Shree Teertha Purohit

Krishnaji Ramji Raghunathji

s/o

Late Pt. Ramkumariji.

RAMBHAWAN, VISHALAKSHI GHAT. (MEER CHAT)

BENARES.

കാശിയിൽ വന്നാൽ

ക്രിയകൾ നടത്തുന്നതിന്നു ഇവിടെ അനേചയിക്കുക.

ശ്രീ തീർത്ഥപുരോഹിതർ, കൃഷ്ണജി-രാജി-രാഘുനാഥജി. s/o രാമകുമാർജി,

രാമഭവൻ, വിശാലാക്ഷി ഹാട്ട്, (മിർഹാട്ട്)

ബനാറസ്.

മാൻമാർക്ക് ബീഡി

(റബിറ്റ് ബ്രാൻഡ്)

മാൻമാർക്ക് ബീഡി എന്ന് കേൾക്കു
ത്തവർ ചുരുക്കം. ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
വർ ഉടനെ പരിക്ഷിപ്തനാക്കുക:

Prop:

ആർ. വി. മാ.ട്ടി & ബ്രദർ

ബീഡിപ്പൈപ്പടം, കിഴക്കേ നട,

ഗുരുവായൂർ, ടി മലബാർ.



ചന്ദ്രികാഞ്ജനം

(Regd)

തലവേദനയ്ക്കും, പല്ലവേദനയ്ക്കും

സിദ്ധൗഷധം

ജലദോഷം

വാതക്കടച്ചൽ

മുക്കടപ്പ്

വീക്കം

തൊണ്ടവേദന

കുരു

തലായവയ്ക്കും അനുഭവസിദ്ധവും സർവ്വസമ്മതവുമായ

അതുതയ്ക്കു ഔഷധം

കുപ്പി 1-ക്ക് 1ക. 4ണ.

ഡപ്പി 1-ക്ക് 8ണ.

(സാമ്പളിനു 10ണ.യുടെ തപ്പാൽമുദ്ര അയക്കുക.)

നിർമ്മിക്കുന്നവർ:—

ഭി ചന്ദ്രികാഞ്ജൻ ഡപ്പൊ, ഗുരുവായൂർ.

വിതരണം ചെയ്യുന്നവർ:—

കോട്ടയ്ക്കൽ ആയുർവൈദ്യശാല, ഏജൻസി

ഗുരുവായൂർ & ചാവക്കാട്